

POKUCIE.

Obraz etnograficzny.

Skreślił

OSKAR KOLBERG

Członek kor. Akademii umiejętności w Krakowie oraz Towarzystw naukowych
w Paryżu, Petersburgu, Lizbonie i muzycznego we Lwowie.

T O M   II.

KRAKÓW,

NAKZĄD E M A U T O R A.

W DRUKARNI UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO,

pod zarządem Ignacego Stelcza.

1883.

Wspomnieliśmy we wstępie do Tomu pierwszego niniejszego dzieła, o etyczném tak obrzędu jak i pieśni ludowej znaczeniu. Uwydatnia się też ono i w pieśniach russkich, wśród których znachodzimy częstokroć utwory pierwszorzędnej wartości poetycznej, jak to już wykazali dowodnie poeci nasi i estetycy, że (z tych ostatnich) wymienimy tu tylko Michała Grabowskiego i Waclawa z Oleśka. Ale nie brak wśród nich i utworów pełnych humoru i tryskającego życiem dowcipu, a nierzadko i zjadliwej, szorstkiej, lecz dzielnie zdrożności społeczeństwa chłoszczącej satyry. Cechy pomienione, znajdzie czytelnik w wysokim także stopniu rozsiane i w pieśniach, przedmiot niniejszego stanowiących zbieru.

Pieśni i dumy historyczne w niewielkiej tu podane liczbie, znane są w wariantach i w innych Rusi okolicach, osobliwie dumy o Sawie i o staroście Kaniowskim. Dumy wszakże tego rodzaju na Pokuciu tworzone, nie sięgają zbyt odległych czasów ani przybierają kształtu rapsodów rycerskich szerzej lub mniej szeroko przeprowadzonych i wykończonych, już dla tego samego, że prowincja ta, jakkolwiek wydzierały ją sobie niejednokrotnie

ościenne mocarstwa, nie była widownią ustawicznych owych walk i bójek kresowych, jakie przez wiele wieków trąpiły Ukrainę i Podole, i długiem a tężknem odbiły się echem w rozgłosnych dumach całego szeregu pokoleń. I tu jednakże zapasy z Turkiem i Wołoszą (obacz n. p. Pieśni nr. 410—416), jak i dotkliwie dające się mieszkańcom uczucie napadów opryszków z gór sąsiednich, wywołały niejedną dumę, nie zapomnianą po dzień dzisiejszy.

Obok nich krążą też bezustannie w ustach ludu dumy świeża na tle lada zdarzenia domowego tworzone, świadczące dotąd o pochopności miejscowych wieszczów do tego rodzaju kreacyi, czego dowodem nra 7. 11. 13—16. 20. 511. 512. Zaliczyćby do nich można i wiele dum nowszych obyczajowych, przygodnych (n. p. nra 52. 55. 56. 59. 62. i t. d.), jakkolwiek znów te ostatnie, zwłaszcza dawne, wkraczają widocznie już w sferę symboliki obrzędów domowych. Dosyć jest porównać pod tym względem nra 21—25, jak i wiele następnych pieśni z temi, które w poprzednich zamieściliśmy Seryach dzieła: *Lud*, a do których odnosimy się w przypiskach, ścisły ich ze swadziebnimi ukazując związek.

Nie mniejsze ze swadźbą powinowactwo łączy i mnóstwo dawniejszych załotnych pieśni (od nru 100 począwszy), jak i wiele miłosnych, czy to uciecznej, czy rzennej, czy wreszcie i żałosnej treści. Że przy obchodach weselnych były w zwyczaju i tańce obrzędowe, dziś zaniedbywane, dowodzą nra 262—302. Stosunki znów zobopólne małżonków dobitny znajdują wyraz w pieśniach zawartych w diale od nru 303 do 348. Stan wdowi i sieroczy w czołnych nader rysach przedstawionym jest od nru 349 do 372.

Wojsko także i karczma, podają tak tu jak i w całej Słowiańszczyźnie nie skąpy zasób materyalu do śpiewów, świadczących już to o zgnębionym poborem wojskowym stanie duszy włościanina, już też o jego junackiem i hulaszczem (gdy do pohulanki ma podnietę) usposobieniu.

Budowa rytmiczna wielu śpiewów czerwono-ruskich widoczną pokazuje analogię z takąż budową śpiewów polskich, osobliwie mało-polskich. Cechę tę spostrzegamy i na Pokuciu, jakkolwiek tutaj rytmika ich, osobliwie w rozwinięciu i zakończeniach niektórych pieśni ma swoje właściwości, i nie zawsze pod ścisłe da się podciągać prawidła. Okres czyli całość melodyjna niekiedy z jednej, zwykle jednak z dwóch złożoną jest części (czyli ustępów); część pierwsza obejmuje 4 takty, druga tyleż; liczba ta taktów bywa czasami zdwojoną. Taką przedstawia się mianowicie budowa Kołomyjek. Często też skracaną tu bywa część czyli ustęp drugi, otrzymując 3, a nawet i 2 tylko takty. Natomiast znaleźć można i takie melodye, które w drugiej części po 5 liczą taktów, gdzie zatem ten ostatni takt powstał z nadmiarowego przeciągnięcia złej nuty taktu poprzedzającego (n. p. 24. 105). Rytmika ukazuje także melodye, bądź-to z trzech ustępów (po 3 takty każdy) złożone, bądź przeplatane ustępami po 2 i 3, lub 4 i 5 taktów liczącemi.

Co do metryczności wiersza pieśni czerwono-ruskiej, widzimy, iż przeważa w nijej spondej (w muzyce takt $\frac{2}{4}$), jak się to i w Krakowiaku dostrzegać daje; lubo w tym ostatnim, przez nacisk na drugą raz-wiązaną (słabą) część taktu i jej wytrzymanie, przybiera spondej ten poniekąd cechę jambu. Nacisk taki często i w russkich napotykamy

pieśniach. Dosyć też często, osobliwie w dumach (n. p. nr. 1. 23. 43. 63.) daje się na Rusi słyszeć i trochę (takt $\frac{3}{8}$), miara tak powszechna w polskich obertasach i mazurach. Mniej częstym bywa molossus ($\frac{3}{4}$). Tonalność tych pieśni, podobnie jak w śpiewach polskich, jest eolską, dorycką, jońską i lydyjską; wszakże przeważają dwie pierwsze z tych tonacji. Prostota układu śpiewów niezwykła. Skala tonów nader wogóle szczupła, po większej części na 5ciu lub 6ciu ogranicza się tonach, rzadko kiedy sięgając oktawy; w wielu pieśniach nie przechodzi ona po za obręb kwarty lub kwinty (jak n. p. w nrach 1. 4. 22. 23—26. 50. 55. i t. d.). Ubóstwo to rysunku melodyjnego, wynagradza dosadna i urozmaicona rytmika, dość żywą niekiedy poparta gestykulacją.

O. K.

I.

Dumy historyczne¹⁾.

I.
od Obertyna (Czortowice).

Oj buv Sawa w Merenowie - u pana na obidi - di, a win ne znav taj ne wi daw swoji tiazki bli - di

1. Oj buv Sawa w Merenowie²⁾
u pana na obidi
a win ne znav, taj ne widav
swoji tiazki bidi.
2. Oj prychichav oj pan Sawa
do swojoho dworu
pytaje sie swojich sluhiw
szczo sie dije w domu.
(o, czy harazd je w domu).
3. Harazd, harazd, pane Sawo
szczęśliwą hodyną
porodyła Sawyszeńka
młodoho syna.
4. Harazd, harazd, pane Sawo
szczęśliwsze z toboju,
prychodyły hajdamaszki
wczera za toboju.
5. A siv sobi oj pan Sawa
dribny lysty pysze,
a Sawycha młodzieńca
detynu kołysze.
6. Pidy chłopcze, pidły mały,
natoczy my pywa;
naj sia napju za zdorowie
do swojoho syna.

¹⁾ M. Maksymowicz P. I., Moskwa 1827, n. 23; 1834, str. 91. — Czasopis
Чтения з г. 1866, I, str. 600. — Wacław z Oleśka P. I. Lwów 1833,
str. 503—4. — Wójcicki P. I. Warsz. 1836. T. I., str. 26. — Czasop.
Lwowianin 1840, zeszyt I, str. 7. — ²⁾) Niemirów na Podolu.

7. Pidy chłopcze, pidz mały,
natoczy horivki,
naj sia napju za zdorowie
do swojeji žinki.
8. Pidy chłopcze, pidz mały,
natoczy my medu;
ottom chory ne zdorowy,
hołowki ne zwedu.
9. Na wstich chłopiec, na wstich
ide do pywnyci, [mały,
najichało hajdamachiw
povnaja switlyci.
10. O dzień dobry, pane Sawo,
a jakże sie majesz,
z dełku ty hości majesz,
czym nas prywytajesz.
11. Wytań by Was medom, wynom,
ne schoczete pyty,
widaj wy sie naważyły
moje žytie wzięty.
12. Oj i kienuv sie pan Sawa
do jasnoho meczi,
oj i wzięły pana Sawu
a z liwoho pleczi.
13. Oj i kienuv si pan Sawa
do jasnoji zbroji,
oj i wzięły pana Sawu,
taj pidnesły w hori.
14. Oj skaży-ż nam pane Sawo
de twoji czerwińci,
szczo ty chodyv, taj rozbywaw
po naszej Wkraini.
15. Oj skaży-ż nam, pane Sawo,
a deż twoji wozy?
W Stanisławi w sławnym mięśi,
zatoczeni w łoży.
16. Oj skaży-ż nam, pane Sawo,
a deż twoji koni?
W Stanisławi w sławnym mięśi,
stojat na preponi.
17. Oj i wzięły pana Sawu
hej na spisy braty,
a młoda Sawyszeńka
wzięła umhliawy.
18. Oj i wzięły pana Sawu
na spisy wysoko;
tob wiskoczyt Sawyszeńko
a wiknom hléboko.
19. Sawyszeńka mołodenka
toho sie zlekała, —
w dweri buła doroženka,
wiknom utikała.
20. Oj młoda Sawyszeńka
wiknom utikała,
taj na swoju kuchareczku
bardzo pokłykała.
21. Kuchareczko mołodenka,
dozéraj my syna,
budesz maty widki žity
półki budesz žyla.
22. Kuchareczko mołodenka,
dozéraj my dětia,
budesz mała panowanie
półki twoho žytia
(v. za mojeho žytia).

2.

od Kolomyji (Ispas. Myssyn).

1. Tecze woda z Numerowa,
tecze woda z tycha, —
to chto ny bув numerowyj,
to ny znaje lycha.
2. Ta chto ny bув numerowyj
na panckim obigi ¹⁾,
to ny znaje ni slychaje
kiżenkoji ²⁾ bidy.
3. Jide Sawa dorohoju,
kiň si potykaje;
a win konia nahajeczkow,
néchaj postupaje.
4. Ta błyżyt si, pani Sawa
na swoje podwiri,
pytaje si czeladoczki:
szo si gije w dwori?

¹⁾ obiedzie, — ²⁾ ciężkiej.

5. Harazd, dobre, pani Sawo,
szeccislywa hodyna,
w naszim dwori, w waszim domi
stała si nowyna.
6. W waszim domi, w naszim dwori
stała si nowyna:
naszi pani, waszi żona
porodyła syna.
7. Skazav koni w stajniu wie-
da wiwsa mu daty, [ty,
j-a sam piszov do switlyci
lyskiczkó') pysaty.
8. Sydyt Sawa konec stoła
dribni lyski pysze,
j-a Sawycha mołodenka
dytynu kolysze.
9. Pidy ko my malyj chłopce,
ta wtoczy horivky,
naj si napju do zdorowji
do swojej zinki.
10. Pidy-ko my malyj chłopce,
ta wtoczy my pywa,
naj si napju do zdorowji
do swojego syna.
11. Yj piszov malyj chłopiec
pywa nasypyaty,
ta staly si hajdamachy
u wikonci draty.
- 12. Piszov chłopiec do komory
ny gijezov pywnyci,
naskakaly hajdamachy
wiknom do switlyci.
13. Weczir dobryj! pany Sawo,
jak-że ty si majesz?
welyki-ż ty hoski majesz,
czym jich prywytajesz?
14. Wytav-bym Was medom, wy-
cy schoczete pyty? [nom,
wytav-bym was sribłom, zło-
cy schoczete wziety? [tom,
15. My ny pryzszly, pany Sawo
wyno twoje pyty,
ale-m pryzszly, pany Sawo,
żykie twoje wziety.
16. My ny pryzszly, pany Sawo
sribł-o-j złoto braty,
j-ale-m pryzszly, pany Sawo,
holowku ty skiaty!
17. J-ale-m pryzszly, pany Sawo,
holowku ty skiaty,
j-ale chogim' na podsini,
bugiem' si machaty.
18. Ta pustav-si, pany Sawa
do jasnoji meczi,
j-a wny Sawu na try spisi
popid bili pleczy.
19. Ta pustav si, pany Sawa
do jasnoji zbroji,
j-a wny Sawu na try spisi
taj pidnesły d'horii.
20. Ta ufatav pany Sawa
nowe pistoletko,
j-a wny Sawu na try spisi,
taj pidnesły szwytko.
21. Ta Sawycha mołodenka
wiknom ukikała,
na służnyce wirneśenku
z tycha poklykała.
22. Ta służnyce wirneśenka,
podaj my dytynu,
budesz maty wid mni łasku
potyj ny zahynu.
23. Ta pokłaly, brate, Sawu
na kydrowu ławu,
ta zdojmyły, brate, z Sawy
soroczkę krywawu.
24. Ta pokłaly, brate, Sawu
na tesowi skieci,
ta zdojmyły, brate, z Sawy
czoboty czerwinci.
25. Oj deż twoji, pany Sawo,
koni woroniji?
A w misteczku w Beresteczku
tam wid Okeniji.
26. Ta de twoji, pany Sawo,
woly hołubeńki?
A w misteczku w Beresteczku,
tam wid Horodenki.

27. Ta de twoji, pany Sawo,
malowani wozy?
J-a w misteczku w Beresteczku,
staja na podłozi.
28. Ta de twoji, pany Sawo,
malowani bryki?
J-a w misteczku w Beresteczku,
połotnom nakryki.
29. A de twoji, pany Sawo,
bili sorokiwi?
ta szos nabrav, naszachruwaw
popid Samakiwi.
30. Ta de twoji, pany Sawo,
talaryki bili,
ta szos nabrav, naszachruwaw
koźdoji negili?
31. Ta de-ż twoji, pany Sawo,
czerwoni dukaty,
to szos nabrav, naszachruwaw
yz koźdoji chaty?
32. Ta kowała zazułeczka,
kowała, bynczęcia,
ta wże-ż ty si, pany Sawo
spiwanka skinczyła.

3.

Ispas.

1. Teeče woda z za horoda
na dzełeni seł¹),
ta czomu ty Semenycho
smutna ny weseła?
2. Tak jak myni susidoczky
baj wesełów buty,
wziely synka j-a Wasylka,
ny moż ho zabuty.
3. Ny płacz, ny płacz, Semenycho,
ny poly berwinok,
wże ny budesz pryszywaty
Wasylewsky winok.
4. Bo twojemu Wasylewsky
winczyk pryszywaly,
ta jak jeho żendaryky
taj yz Spasa braly.
5. Zakuwała zazułeczka
w lūzi na hałuzi,
ta wbyv Wasyl Wasylyka
j-u kołeszny w lūzi.
6. Ubyv Wasyl Wasylyka,
porubav sok'yrow,
lyszyła si Wasylyszka
z małenków detynow.
7. Jak uczuła Wasylyszka
duże holosyla:
Maruseczka molodechka
swiczkamy swityła.
8. Ta swityła Maruseczka
bilimy swiczkamy,
jak Wasylka d' chaki²) wezły
sirymy byczkamy.

4^a).

od Horodenki (Horodnicza, Strzylec).

W Horoden ci w sławnym mi-sti a sławyj tanec cho - dyt

a moło - da bodnari - wna w samój pé- red wo - dyt

1. W Horodenczi w sławnym misti
sławyj taniec chodyt,
- a mołoda bodnariwna
w samój péréd wodyt.

¹) zielone, — ²) (z chaty). — ³) Wachaw z Oleska P. I. Gal., str. 498, 494.
a treścią zbliżoną jest i pieśń tamże na str. 515. — Wójciecki P. I.

2. Oj nadjichav pan Kaniowskij
wsim dziń-dobryj widdav,
a młodu bodnariwnu
za ruczyczku spijmav.
3. A mołoda bodnariwna
szcze żertu n'y znała;
taj wdaryła raz u pysok
Kaniowskoho pana.
4. A tam buly stari ludy,
howoryły z tycha,
tikaj, tikaj¹⁾ bodnariwna
narobyłaś lycha.
5. Oj tikała bodnariwna
pomézy kramnyei,
za neū, za neū pan Kaniowskij
z nabytoū rusznycyw.
6. Oj tikala bodnariwna
tymy dolynamy,
za neū, za neū pan Kaniowskij
z szistma kozakamy.
7. Zdohonyły bodnariwnu
na jałowim mosti:
oj wyrny si bodnariwna,
klyczy pan u hosti.
8. Jmyv jiji odyn kozak
prytysnuv do sebē:
ey znajesz ty bodnariwno
jak pan lubyt tébe.
9. Woliv by ja bodnariwno
z toboū slug uziaty,
niż panowy Kaniowskomu
w ruczky ti widdaty.
10. Jak prywéły bodnariwnu
do pana sławnoho:
szkoda tebe bodnariwno
taj i stanu twoho.
11. Jak wistrylyv pan Kaniowskij
z wysokoho ganku,
né potrafyv w bodnariwnu,
lysza w swoju kochanku.
12. Jak wimiriv pan Kaniowskij
w serdyczko samoje,
szkoda tebe, bodnariwno,
taj urody twoji.
13. Jak wistrylyv pan Kaniowskij
z tisnoji rusznyci,
zapłakały bodnariwnyj
wsi jéji systryci.
14. Oj ny kazav pan Kaniowskij
jéji pochówaty,
lysza rozkazav słuham swojim
iz wodoū puskaty.
15. Oj na naszej bodnariwni
szovkowa myrežka,
kudà wezły bodnariwnu,
wse krywáwa stéžka.
16. Oj na naszij bodnariwni
zélena spidnyci;
kuda wezły bodnariwnu,
krywáwa kiernyci.
17. A nadjichav pan Kaniowskij
z drotinoū (druciana) nahaj-
a młodu bodnariwnu [koū],
wże kładut na ławku.
18. O; jak uziev staryj bodnar
taj pana błahaty,
zkienuv sziepku, zlisty z konie
taj chodit do chaty.
19. Jak uwijiszow pan Kaniowskij
do nowoji chaty;
a wziew swoji oczy czorni
chustkoū obtyraty.
20. Kazav jiji pan Kaniowskij
krasno pochowaty,
taj wu dzwony zadzwonyty,
w organy zahraty.
21. Pochowaly bodnariwnu
w smutnu domowynu;
kazav jéji pan wikiasty
wysoku mohyłu.

1. J-a w misteczku w Beresteczku 10. Ta na naszi bodnariwni
kapelija hrała, —
a młoda bodnariwna
do dnyny hulała.
2. J-a w misteczku w Beresteczku 11. Oj na naszi bodnariwni
kruhlyj tanec chodyt
a młoda bodnariwna
usim pere wodyt.
3. J-a trafyv si pan Kaniowskyj 12. Ta zanesły bodnariwnu
na totu hospodu,
ta wziew jeji za ruczeńku,
bodnariwnu młodu.
4. A młoda bodnariwna
żertoczku ny знала
ta wikiela u lyczenko
Kaniowskoho pana.
5. J-a tam buly dobrí lude,
skazaly ji z tycha:
Kikaj! kikaj! bodnariwno,
narobyłas lycha.
6. Oj kikała bodnariwna
wid mista do mamy;
za nev, za nev try kaprali
z holymy szablami.
7. Odyn ymyv za ruczeńku,
a druhij hołubyt,
ta tretyj ji powidaje:
Tebe nasz pan lubyt!
8. Oj kikała bodnariwna
wid sadu do sadu,
za new, za new pan Kaniowskij
z rusznycew yz zadu.
9. Ta wistrylyv pan Kaniowskyj 18. Szoby moji bodnariwni
czotyr'ma strilbamy,
hoj upała bodnariwna
do hory płećzamy.
- szovkowa spidnyci,
de ležiela bodnariwna,
krywawa kyrnyci.
11. Oj na naszi bodnariwni
fartuch taj merezka,
kudy nesly bodnariwnu,
to krywawa steżka.
12. Ta zanesły bodnariwnu
do nowojí chaty,
postawyły na ławycu,
staly ji wbyraty.
13. Oj upięły bodnariwni
try winky z berwinku,
ta tak wbrały bodnariwnu
jak do ślubu giwku.
14. Jszov tudy pan Kaniowskyj,
doroha ny riwna, —
pytaje si susidoczkowi:
de tut bodnariwna?
15. Ta powernuv pan Kaniowskyj
do nowojí chaty,
złomyv swoji bili ruczky,
taj stav żaluwyty.
16. Otóz buła bodnariwna,
otóz buła hoża,
ależ bo wna procwytała
jak u sadu róża.
17. Ta wisypav pan Kaniowskyj
try tysiczi hroszyj:
szoby moji bodnariwni
pochoron choroszyj!
Szoby moju bodnariwnu
try ksiondzy chowawy,
szoby moji bodnariwni
wsi wirhany ¹⁾ hraly.

1. Na pokrowu poraneńko
ksiondzy służby malý,
Semenow'ż oba chłopci
w pisok ²⁾ si zbyraly.
2. Semenycha mołodenka:
Bug'te chłopci doma,
bo nyni-ka śwyte śwyto,
śwytaja pokrowa!

¹⁾ organy, — ²⁾ po piasek.

3. A wny jeji ny słuchaly,
wziely pojichaly,
Semenysi młoddenki
baj żalu zawsdaly.
4. Pryjichaly pid tu horu,
staly pisok braty,
ta stała si nad chłopecimy
hora rozlihaty ¹⁾.
5. Ydy-ko ty Wasyluku
woly rozprihaty,
a ja budu u cebryczok
pisku nabyraty.
6. Ale piszov Wasylyczok
woly rozprihaty,
ta stała si nad Mytrykom ²⁾
hora rozlihaty.
7. Lyszy-ko ty Wasyluku
woly rozprihaty,
chody-ko ty Wasyluku
mene ratuwaty.
8. Ta jak pryzsow Wasylyczok ^{17.}
lysza za ruczku ujmwy ³⁾
Mytrykowi j Wasylkowi
tam si hrobyk zrobwy.
9. Ta wołyky upriżeni
na wse selo ryczut,
ta Mytryka, taj Wasylka
z pid zemleczki klyczut.
10. Ydt lude ta do cer'kwy,
staly howoryty:
Jakys chocze na pokrowy
hroszyj zarobyty.
11. Ta jak pryzsza Semenycha
ta zaholosyla:
Nyma moho Wasylczka
ni Mytryka syna.
12. Lyszy-ko ty Semenycho
tak wirne płakaty,
pidy-ko ty ta na selo,
daj do ksionda znaty.
13. Pidy-ko ty ta na selo,
daj do ksionda znaty,
szoby twoji oba chłopci
z oprowodom braty.
14. Szoby braty z oprowodom ⁴⁾,
taj yz korochwamy ⁵⁾,
staly lude howoryty:
cym ny treba mamy!
15. Semenycho młoddenka,
szo budem gijaty?
cy budemo za Semenom
my pyśmo pysaty?
16. Ta Semena nyma doma,
Semen u dorozi,
Semenowi oba chłopci
prywczely na wozi.
17. Ta Semena nyma doma,
Semeu u firmanci,
Semenowi oba chłopci
wże lezie na ławci.
18. Pryjszło pyśmo do Semena,
staly mu czetaty:
„szoby tobi Semenoczku
dobre ny czuwaty.
19. Szoby tobi Semenoczku
dobré ny czuwaty,
szoby twoji oba chłopci
w Negilu chowaty“
20. A Semen si tak zadumav,
stav wirne płakaty:
Ja ny pidu, lude dobri,
Boha pozywaty!

7.

Myszyn.

1. Po Pietnoczach w ponegiwnok
na dwori pohoda, —
ta stała si u Myszyny
nysława taj szkoda.
2. Ta stała si u Myszyny
welyka nysława,
ta ubyly u Myszyny
Szewczuka Iwana.

¹⁾ obsuwać, — ²⁾ Dymitr, — ³⁾ ujął, — ⁴⁾ z processya, — ⁵⁾ z chorągwią.

3. Ta ubyly Iwanoczka
koło kowaleńka,
ny jeho wny maly wbyty,
ale Wasyleńka.
4. Ale biły za Wasylem,
Wasyle ny jmyly;
wernuly si d' Iwanowi
taj na smert' ubyly.
5. Oj ubyly Jwanoczka,
w fosu zakacziely,
ta wny jemu hołowoczku
kilim obtyczyły.
6. J-a wny jemu hołowoczku
kilim obtyczyły,
samys piszły do Majorka ¹⁾)
taj horivku pyly.
7. A wid-ky wy taj idete
ta Mytrowi syny?
Chodyly my w Peczeniżyn,
tam si zapiznyły.
8. Žyd utoczyv jim horivky,
žygówka poklała, —
chodyly my w Peczeniżyn
do sudu, do prawa.
9. Staly wny horivku pyty,
staly howoryty:
koho jmemo teper, memo
use na smert' byty.
10. J-a pryjszły wny do domoczku,
taj staly kazaty:
ny budesz ty, naszi maty,
yz nas chisna ²⁾ maty.
11. Ale szcoż wy, moji synki,
szcoż wy narobyły?
szcoż ja taka stareńkaja,
ny spała do dnyny.
12. U Wiwtorok poraněńko
wpav śniżok bileńkyj,
ale pryjszły dwa żendari:
„igit' chłopci żyweńko!
13. Ta Mytryku, gospodariu,
czym jich widwezemo?“
- „Ta je w mene sywi koni,
szo jich zaprieżemo“.
14. Ta zajmu ja towar pasty
aż na toty kyty ³⁾)
Skuwaly Wasyl' okreme ⁴⁾
blyzniuky do kupy
15. Ta skowaly Wasylewi
ta do nohy ruku:
Giekuju ty, mij tatoczku,
za twoju nawuku! ⁵⁾).
16. Ta zacwyła kalynoczka,
ta zacwyła biło:
Ny žurit si, moji synky,
i ja tam sygiła!
17. Ta zacwyła kalynoczka,
bude j-opadaty:
Ny žurit si, moji chłopci
mete panuwaty!
18. Ta zacwyła kalynoczka,
do południ opała:
Ny žurit si moji chłopci,
ja tam panuwała.
19. Seji noczy- o piv-noczy
lyszy misić minyv-si,
yszov Jwan ta na posah
z rodom ny praszcziev si ⁶⁾)
20. Ta kuwała zazułečzka,
na chaki ⁷⁾ na łaki ⁸⁾
ta ubyly Iwanoczka
try ridneńki braki ⁹⁾.
21. Ta ubyly Iwanoczka
z czorneńkymy browy,
ta prywezły Iwanoczka
hołubymy woly.
22. Ta prywezły Iwanoczka
ta pered ganoczok:
Wyjdy, wyjdy Michajłycho
ozde twij synoczok!
23. Ta prywezły Iwanoczka
na kowanim wozi,
ta umlika Michajłycha
na sinnim porozi.

¹⁾ žyda, — ²⁾ pociechy, — ³⁾ szczyty, — ⁴⁾ osobno, — ⁵⁾ naukę. — ⁶⁾ nie
pożegnał się, — ⁷⁾ chacie, — ⁸⁾ lacie, — ⁹⁾ bracia.

24. Ta jak wyjsza Michajłycha,
taj zahośysła:
J-a synoczku Iwanoczku,
wżem ki j-ożenyła!
25. Ta synoczku, wżem ki, neńka,
wżem ki j-ożenyła,
ta de tota nywistoczka.
szom za tebe wzięła?
26. Ta pokłały Iwanoczka
na tesowy skilci,
ta zdojmaly z Iwanoczka
czoboty czerwinci.
27. Ta pokłały Iwanoczka
na kiedrowu ławu,
ta skihaly z Iwanoczka
soroczu krywawu.
28. Ta skihaly z Iwanoczka
soroczu krywawu,
ta tov wodow widływaly
Iwanowu mamu.
29. Toji noczy po piv-noczy
lysz zyjsza zirnyczka ¹⁾
ta płakała, holosyła
Odokija, — sestryczka.
30. Ale stała wna płakaty,
stała zawodyty:
Ny budem wże Iwanoczku
na posah chodyty.
31. Tecze woda — z za horoda,
tecze skołoczena, —
czoho w toji Michajłychi
chata zasmuczena?
32. Ta kuwała zazułeczka,
ta kuwała, wyła:
taj ta chata zasmuczena,
bo Iwana nyma.
33. Ta kuwała zazułeczka,
kuwała, kuwała,
ta Olena Fedunewa
bilyj chrest pokłała.
34. Ta Olena Fedunewa
bilyj chrest śwytyła,
bo wna jeho ridna teta
a win ji fylyna ²⁾
35. Ta kuwała zazułeczka,
kowała dzelena,
spiwanku ciu yzłożyla
Fedunew' Olena.
36. Ta kuwała zazułeczka,
kuwała, bincziela,
wże tobi si Iwanoczku
spiwanka skinczyła.
37. Ta ubыта dorożeczka
j-aż do Stanisława,
ale chto ji tuda ubyv? —
Wasylewa mama.
38. Ta czoho wna stareńkaja
j-a tuda chodyła?
Wna swojemu Wasylkowy
płakiczko ³⁾ nosyła.
39. Ta, na, tobi Wasylku
biieńku soroczu,
wże ny pryjdesz, ny prywedesz
baj szewcewu doczku!

8.

Horodnicza. Strzylcze.

1. W Potocznych w sławnym
stała si poruka, [syli
a ubyto w dribnym lisi
Proci Prytuluka.
2. A jaki jeho uwbyto,
wjeyej ⁴⁾ nakruczeno,
szče do toho protiw serci
kolinmy miszeno.
3. A jak pryjszka susidoczka
j-a z druhoji chaty:
a de twij Proc, Procunycho
szczó ho ny wydaty?
4. Oj mołoda Procunycha
znała widpowisty:
uwaryłam obidaty,
nymaju s kiem jisty.

¹⁾ zorza, — ²⁾ chrzestniak, — ³⁾ płatje, — bielizna, — ⁴⁾ kark.

5. Oj idyż ty Procunycho
stań sobi na klyncei,
nysut twoho Procunyka
j-a wže na drabyńci.
6. Jak pinešly, jak pinešly,
a wziely ho myty,
a wziev-że si Procunio
mokodyj minuty ¹⁾.
7. A dała i Procunycha
do doktori znaty,
aby iszov' ho pan doktor
j-a zréwidowaty.
8. A jak pryjszov pan doktor
wziev riwidowaty,
najszov wjezy nakruczeni,
serdynko zimniate.
9. Najszov wjezy j-a zimniati
wdariv si rukoju:
a wže to ty, Procunycho
na witi ²⁾ wdowoju.
(lub: a wže to ty, Prytuluku
na witi w pokoju).

O zabiciu wójta.

W pietnyciu na częstnyj chrest zaczieło zo - raty   wziaw se Ilko ta Hanussak

do cerkwy sby- raty

9. **Kornicz.**
1. W pietnyciu na częstnyj chrest ³⁾
zaczieło zoriaty, (v. zacziely
Iwanycy)
wziav sie Ilko ta Hanuszczak
do cerkwy zbyratty.
2. Wziav sie Ilko, wziav zbyratty
zacieli zwónyty
piszov Ilko do cerkwoei
piszov si molyty.
3. Pryjszov z cerkwy, pryjszov
do žinky howoryt: [z cerkwy,
szos my ot tak žinko hirkó ⁴⁾)
szo naj Boh boronyt!
4. Szos my hirkó, szos my hirkó
ny možu kazaty,
chogim do Hrycka, žinko
chudobu spysaty.
5. Piszov Ilko taj do Hrycka
po bilim kaminiu,
a u Michajla Babuszieka
bijka na chrczinu ⁵⁾).
6. Czuje win, czerez liude
zaczely sie byty,
treba to tam powernuty
taj sprawu zrobyty.
7. A Michajlo iz Oleksow
zaczav sie zmowietty,
dobre, pryjszov Ilko sudy
mymo ⁶⁾ jeho ubyty
8. Ilko mav i hen zniewahu ⁷⁾
welyku zniewahu,
ta bo jeho byly oba
wid woza stelwahoū ⁸⁾.
9. A w Kornyczy sławnie selo,
taj chaty poszyty,
(tam) ubyly Babuszieki
Iwanyccko'j zieti.

¹⁾ mienić, — ²⁾ wieki, — ³⁾ Znalezienie Krzyża świętego, — ⁴⁾ gorzko, — ⁵⁾ na chrzcinach, — ⁶⁾ mamy, — ⁷⁾ zniewage, — ⁸⁾ Sztewaga u woza.

Nuta nr. 1.

10.

Nieświska.

1. Jjchav Dżepen¹⁾ z Tyśmenyci
oj pocziew drimaty —
koby borsze na Woroniw,
budem spoczywaty.
2. Oj pryjichav na Woroniw,
wziev sie napywaty,
wziéw żediwi²⁾ oj czerwińciv
bez liczby dawaty.
3. Żedowija³⁾ pesia wira,
wzieła sie zmówiaty
jak wid toho Dżepeniuka
hröszi widobratty.
4. Żedowija, pesia wira,
ne wyhony duszu!
ne czies méní umératy,
czerez hroszi muszu.
5. Oj i wziely Dżepeniuka
na tychyj wozoczok,
taj widwezły Dżepeniuka
pid prikyr horboczok.
6. Szly kosari z Olejowa
z holymy kosamy,
nadybaly Dżepeniuka
z bilymy rukamy.
7. A dajte wy ludé dobrí
mojim synam znaty,
wże ne bude stary Dżepen⁴⁾
stedece⁵⁾ zahaniaty.
8. A dajte wy ludé dobrí
moji žince znaty,
naj-że jdě do gázdyneczka
gazdū pochowaty.
9. Żedowija, pesia wira
wzieła sie zmówiaty,
oj budemo tepereczka⁶⁾
za kordon⁶⁾ wtikaty.
10. Ale jeho, kaže, syny
oj sily na koni,
czej zdohonym żedowiju
bodaj na kordoni.
11. Zdohonyly žedowiju
oj sered kordonu:
oj wertsj sie žedowija
teperka do domu.

II.

Ispas.

1. Ta molodyj Mykietonka
na chram wiridžiev-si;
ta jak iszov z swoho domu,
taj perechrestyv-si.
2. Ta jak iszov z swoho domu,
j-a z swojej chaty,
jeho duszze wiszczuwała,
szo szczos bude maty.
3. Jeho duszze wiszczuwała,
lyszy ny znało kiło⁷⁾,
ta cy tebe Mykietonko
Tysowe kerkilo⁸⁾.
4. Ny korkilo mni ni pykie⁹⁾
ani jigineczko¹⁰⁾
lyszy korkila molodyci
rumienoho lyci.
5. Ta klykała Mykietycha
Mykietu do domu,
ta najmala sztry tanci
wse po zołotomu.
6. Yj piszov Mykietoczka
ny w welyku prycztu.
machnuv hilkiaj¹¹⁾, ta zakievi
ot pid liwu cyeku. [mu¹²⁾]

¹⁾ Dżepin, Dżepen, — nazwisko bogatego Ormianina handlującego końmi.
²⁾ żydowiec, — ³⁾ żydowica, — ⁴⁾ stada, — ⁵⁾ teraz, — ⁶⁾ za granicę, —
⁷⁾ ciało, — ⁸⁾ kerkilo, — ⁹⁾ picie, — ¹⁰⁾ jedzenie, — ¹¹⁾ hultaj, — ¹²⁾ zaciąg go.

7. Ta jak machnuv, ta jak zakiev,
taj sam si społoszzyv¹⁾
ta jak win si wid-ty zirwav,
j-aż do domu skoczyw.
8. Ta jak win prybih pid chatu,
stav giegi²⁾ wołyty:
Wstawaj giegiu, zzuw-bys bidu
choczu świta wjmaty!
9. Wijeszov giegi do choromy³⁾
plesnuy u dołoni:
Szo ty synu mij narobyy,
Boże mni borony!
10. A szobym giegiu narobyy,
ja narobyy carstwa;
ta wže zbuw si Mykietonka
swoho gospodarstwa.
11. Ta szom giegiu oj narobyy,
to budesz wygity.
Ta wže ny me⁴⁾ huduwyty
Mykietonka gity.
12. Ta pokladu u połyci
jałowi dranyci,—
lyszyła si Mykietycha
na wiki wdowyci.

12⁵⁾.Ispas⁶⁾.

1. Buła doczka Awgustyna
w pana Kulczyckoho,
polubyła kapitana
wońska rosassyjskoho.
2. Jak zajichav pan kapitan
temnymy luhamy,
ta obtoczyv dwir dowkola
swymy kozakamy.
3. Sam uwijeszov do pokoju:
Dobryj weeczi pane!
Win do nego z chlibom, z wy-
Zdorow kapitane! [nom:
4. A win jemu: Ny za cym ja
do ki pryjszov pane!
5. Ja ny pryjszov oj do tebe
twoho chliba jisty,
ałem pryjszov ot do tebe,
parę śliw⁷⁾ powisty.
6. Ja ny pryjszov ot do tebe
twoho wyną pyty,
ałem pryjszov ot do tebe,
lubku sobi wzietty.
7. Cy-ż to twoja pokojowa,
cy-ż to twoja doczka?
bo wže po niu zajichała
moja powozoczka.
8. Oj buła-ż to niezka temna,
szcze-j kury ny pily,
ta wzily si po pid boky,
do pojizdu sily.
9. Zakuwała zazuleczka
oj po nad kiernycu,
wyjichav z new aż do Rossij
aż po za hranycu.
10. Zawiv že ji na kwatyriu
d' odnoji komnaty,
a sam piszov wyna pyty,
ta u karty hraty.
11. Ta młoda Augustyna
sukniu haftuwała,
jak spomnula witcie-j mamu
oczy wiąłakała.
12. Jak spomnuta witcie-j mamu
meże worohamy,
wiąłakała czorni oczy
dribnymy slozamy.

¹⁾ spłoszył, — ²⁾ dziadunia, — ³⁾ szopy, — ⁴⁾ nie mnie, nie będę? — ⁵⁾ Cztienia, Moskwa 1863, str 87. — Tu na początek pieśni:

Buła panna Awhurstyna
w pana Kuczyjskoho,
zajichała u Husiatyn
kozaczeków mnogo.

⁶⁾ Pieśń zwana tu: zalisecka (może: z Zaleszczyk). ⁷⁾ słów.

13. Oj toż tobi Augustyno,
nicz persza kwatyra;
ny słuchałas witcie-j mamy
sle j-oficyra.

Nuta nr. 1.

- Czy czulyste, ludé dobrí
takú nowynoczku,
probyv Dmytro Burysiewycz
Sérhenowu doczku.
- Jak win jeji probywaw,
ona sie prosyła:
ne probywaj Dmytruneczku,
małom z toboǔ żyła.
- Oj budu tie probywaty
budu tie sztrykaty ¹⁾
budu twoji czorni oczy
na niż ²⁾ wyberaty.
- Ne uważaęj Dmytruneczku
szczzo ja młoděńka,
ale uważaęj, łeśzeje sie
detyna małenka.
- Ha dajte-ż wy ludé dobry
do Sérhena znaty,
naj-że jide staryj Serhen
doňku pochowaty.
- A jak pryzszał Sérhenka
taj si zażuryła,
oj donieczko Maryjeczko
szczos mu zawynyla?
kilki siny, kilka chata ³⁾
kroǔ sie społonyła ⁴⁾

14. Oj rosła-ż ty Augustyno,
j-a w dobroho pana,
ny słuchałas witcie j mamy,
słuchaj kapitana!

13.

Czortowiec.

- Neúko moja ridneūkaja,
nic' em mu ne wynna;
ale moje biele tiło
na wylach zastyhlo ^{5).}
- A utikav Dmytruneczko
tymy lywadamy ⁶⁾
a hde biłysz Dmytruneczku?
Bižu za wołamy.
- Ale prybih Dmytruneczko
do krajnoji chaty:
oj sestreczko Olejneczko,
de-by mne schowaty?
- Wtikaj, wtikaj ⁷⁾, mij bratczyku
a z moji chatczyny,
skażut lude, prawda bude,
szczzo z moji pryczyny.
- Wtikaj, wtikaj, mij bratczyku
a z moji komory;
skażut lude, prawda bude,
szczzo z moji namowy.
- A szczoz̄ tobi, mij bratczyku,
za kroǔ na podilku ⁸⁾
Skažu, sestro, wirnu prawdu,
szczom ja probiy žinku.

14 ^{9).}

Ipsa.

- Ta jak sobi zaspivaju, — to spiwanka teńka —
Choczu sobi zaspivaty — za Jwana Jurczenka:
Cy zazulka brate kuje, — cy szo tam czuwaty?
Wže my bude Jwan Jurczenko — w Myszyni hulaty!

¹⁾ szturchać, — ²⁾ nóż, — ³⁾ Tak jak dużą jest sień i izba t. j. po całej izbie i sieni, — ⁴⁾ krwią się napełniła, — ⁵⁾ Na widłach zastrzegło, — ⁶⁾ Lewady górskie. — (Ma to być prawdziwe zdarzenie z r. 1840). — ⁷⁾ uciekaj, — ⁸⁾ podólkı? — ⁹⁾ Spiewankę tę ułożyła gazdyni Anna Czartecka, wkrótce po śmierci Jana Jurczenki który zmarł na suchoty w r. 1873; kobiety wszakże wiejskie posądzały go iż był struty przez kochankę.

2. Oj ny bude wže hulaty, — ny me medok pyty —
Wże ny bude Jwan Jurczenko — po swiki chodyty.
Jak tancuwaw Jwan Jurczenko — wodyci napyy si,
Ta siv sobi meže pany — kiyżko zasmutyv si.
3. A pany pjut ochotujut — jeho si petajut:
„Czomu panych mołodenkyj — ochoty ny majut“?
Ta jak pany si petaly — pywo medok pyly,
Tohdy panych na kochanku — lysz si podwywy.
4. Ta siv sobi Jwan Jurczenko — na tesowu ławu,
Podywyv si na kochanku — smutno taj pomało.
Ta jak sygiv podwywyv si — na lubku praweňko,
A wna sobi podumała, — szo to tak myłeňko.
5. Oj kuwała zazułeczka — z wysokocho ganku,
Cysz tohdy si panych dywyv — na swoju kochanku.
Jak ustaly panych, z ławy, — taj na krisło sily,
Jeho wsi panny lubły — taj mu rozpowiły.
6. Witak ustav panych z krisła — ta lysz rozdywyv si,
Ta lysz pannam pokłonyv si, — doma j-upynyv si.
Jak prjichav Jwan Jurczenko — do swojego domu,
Ta siv sobi koło stoła j — ny każe nikomu.
7. Hołowoczku sper na ruczky — taj zitchnuv potomu,
Ta siv sobi koło stoła — kiyženko zdychaje,
Semenycha, dobra mama — jeho si petaje:
„Czoho moja dytynoczka — tak kiyžko zdychała“:
„Czoho moja dytynoczka — taka smutna stała“?

15

Ispas.

1. Kołys chokiw j-a Mytroczu
j-u Spasi ¹⁾ hulaty,
Buło ny jty na jarmarok
woly prodawaty.
2. J-a wołyki wsi's poprodav,
Bohu ny molyv si,
Ałes piszow w Mykietenci ²⁾
taj u korszmi byv si.
3. Oj wijt sydyt koło stoła
harazd popywaje,
ta na Spaski urlopnyky,
lysz si pozyraje.
4. Ale Spaski urlopnyki
staly buntuwaty,
A sfatyy si wijt s pałycev
taj stav rozhaniaty.
5. A firet ³⁾ buv dobryj chłopec
d'nemu obernuvi,
Jak udaryv raz po za-usz,
wijt perewernuvi.
6. Ta jak staly wijta byty
nohamy misyty,
Ałe stav si ja — pa ny wijt
u Mytra prosity:
7. „Za szo mene, braki, bjete,
za jaku prowyna —
Darujte my braki żykie
naj żyju chot' dnynu“.
8. „Prywegit mni j-a żywoho
do mojeji chaty,
Bo ja choczu swojim gitem
poriedoczok daty“.

¹⁾ w Ispasie, — ²⁾ do Mykietyniec, — ³⁾ Führer.

9. Kołys chokiv, pany wijte
poriedok dawaty,
Buło Spaski urlopnaky
baj ny zaczipaty.
10. Kolys chokiv, pany wijte
taj na swiki żyty,
Buło spaski jurlopnaky
j-u łyczko ny byty.
11. Ta Nykoła jszov do domu
postoły lataty,
Ta wernuv si w Mykietenci
wijta dobywaty.
12. Ta jak ho stav brate byty
to wzdovż to w poperek,
„Ta ce tobi, pane wijte,
za wdowyczyn harak“.
13. „Za wdowyczyn, kaže, harak,
za czułu horivku,
Ta ty lyszyv swoji gity,
taj młodu żinku.
13. Ta kuwała zazułeczka,
taj bude kuwaty,
Ny bude si wże z pałycew
taj wijt uwychat¹“.
15. Ta kuwała zazułeczka
tam koło moczyła,
Wże tobi si, pany wijte,
spiwanka skinczyła. —

16.

Ispas.

1. Pokladu ja ta na wikno
horichowu hranku,
każut jemu: wibyraj-si! —
win maje kochanku.
2. Jde żandar' ta do cerkwy,
taj si prawuluje, —
w žendarewi, kaže, sziepc
ta zlyj duch wojuje.
3. Oj yde pip molodenkij
ta na służbę Boża,
a win jemu wid-zywaje:
Ja tobi pomożu!
4. Hoj piszov pip do wihtarie²)
służbu widprawiaty,
żendar' wiliz na choreńgwi
apostoł czetaty.
5. Widprawyv pip służbę Bożu,
ta ludej żehnaje,
żendar yzliz yz choreńgwi,
ludem si kłaniaje
6. Ta wkłonyv si usim ludem,
taj odnomu panu,
yj stojit lubka w kutku:
Raz si na niu hlanu!
7. Podywyv si suda-tuda,
stojit lubka w kutku.
Oj wziev jeji ta za ruku,
powiv jeji w sutku.
8. Chogim, chogim, fajna lubko,
po nad' torhowycu,
memo pyty w žygiwoczki
medok, slywowycu.
9. Ale tota žygiwoczka
wwes napij³) derzieła,
ta wna s toho czułoścwa
y wves⁴) profit mała.
10. Ale prijszov Nykołoczka
dweri rozmykaty,
ani kluczie, ani żinki,
ni szo obidaty.
11. Jdè Nykoła dorohov,
yde taj dumaje,
za nym, za nym młodyci
yde wdohaniaje.
12. Czohoż to ty Nykołoczko
idesz taj dumajesz,
widaj-żeż ty Nykołoczko
żinoczky szukajesz?

¹) uwijać, — ²) ołtarz, — ³) napój, — ⁴) cały.

13. Ydy, ydy Nykołoczko
ponad torhowycu,
twoja žinka yz žendarem
pje mid, slywowywu.
14. Ale piszow Nykołoczka
stav koło switlyci, —
jeho žinka rozibrana,
hoła do spiducie.
15. Ale piszow Nykołoczka
stav koło kydroczki:
ałe-j žendar' rozibranýj,
holýj do soroczki!
16. Ale piszow Nykołoczka
sokierki gistanty:
Dajte-ko my sokieroczky,
dweri rozrubarý!
18. Ta jak gistarav sokieroczky,
oj rozrubarav dweri,
zabraw riczy žendarewi
aż do fulwalteri ¹.
18. Piszow žendar' na kasarniu
radyt si kamrata;
Porag'-ko mni, kamratoczku,
jak ridnoho brata.
19. Ta jak tebe, kamratoczku,
poradyty maju?
koly w twojich interesach
ja niczo ny znaju.
20. Posluchaj-że, kamratoczku,
szo budu kazaty:
cy by ny moż za Nykołov
pohoniu piskaty?
21. Ta jak staly za Nykołov
j-a w pohoniu biezy ²)
zawernuły Nykołoczku
j žendarewi riczy.
22. Kochaneczko moja luba,
szo budu robyty?
pryjde my si czerez tebe
žykie zahubity.
23. Posluchaj-że žendaryku,
posluchaj ty mene,
jak zahubysz swoje žykie,
ny lyszy-ż ty mene!
24. Ta tam tohdy nicto ny buv,
lyszy odna kuchar'ka,
i zastrilyv žendar' sebe
taj swoju kochanku.
25. Yszly tudy dwi Mariczki,
sobi howoryly:
Wistryly na kasarny,
aż hory zdryziely!
26. Wistryly na kasarny,
aż hory zdrižiely,
młodoho Nykołoczku
kolky w boky wzieli.
27. Oj piszow Nykołoczka,
stav koło switlyci,
ta wže žendar' zažmurenýj
a wna sze dywyty-si:
28. Nykołoczko młodeńkij,
ty mij przyjatel'!
bery-ż mene do domoczku,
naj tut ny wmyraju.
29. Posluchaj-że, Nykołoczko,
szo budu kazaty:
Cy by ny moż, Nykołoczko
po ksiondza piskaty?
30. Cy by ny moż, Nykołoczko,
po ksiondza piskaty?
szoby jemu pered smerkov ³)
za hrichy skazaty.
31. Oj przyjuszow pip młodeńkij,
ta stav spowidaty,
a młoda jak jahoda
oj stała dryżaty.
32. A młoda jak jahoda
oj stała dryżiety:
Ty ny bij-si, ja ny žendar'
ny budu strilety.
33. Kazała si pochowaty
w kupy hołowany: —
szoby buła rozmowoczka
na kim ⁴) świki z namy.
34. Oj kowała zazufeczka,
kowała, binczieła,
wże tobi si žendarycho
spiwanka skinczyła.

¹) prochownicy, — ²) biedz, — ³) śmiercia, — ⁴) tym (tamtym).

1. Ny mav Iwan szo robyty
musiv win si j-ożenyty.
2. Wziev sy žinku Marjanoczku,
hej, na swoju hołowoczku.
3. Hoj, Iwane, Iwanoczku!
lyszy pyty horiwoyczku.
4. Lyszy pyty taj hulaty
ta budemo gazduwaty.
5. Kupy płużok taj wołyki
taj ystyczok, taj konyki.
6. Ta pojidem w czyste połe
taj wi-orem fajnu nywu.
7. Ore-Jwanok j-odyn deniok,
Marijeczka woły honyt,
taj do neho ny howoryt.
8. Na druhij deň postupaje,
Marijeczka promowlaje:
9. Oj, Iwane, Iwanoczku!
cy wydysz ty dorożczku?
10. Tow dorízkow Turczyn hraje,
Widaj yd nam powertaje.
11. „Na deň dobryj, Iwanoczku,
Prodaj žinku Marijeczku!
12. Prodaj my žinku Iwane,
Nachaj¹⁾ buđe mojew panew.
13. Jak ny schoczesz prodawaty,
To budem si probuwaty²⁾!
14. Staly wny si probuwaty,
Stav Turczyna zamahaty.
15. Stav si Turczyn poprawlaty,
Stav Iwana zamahaty.
16. Oj jak stav ho zamahaty,
Stav si Iwan pokłykaty:
17. Oj Marije, Marijeczko!
Poratuj mni ces razoczok.
18. Poratuj mni ces razoczok,
Naj ny bude zahyboczok!
19. Marijeczka jak se wczuła,
Płeczyma si j-obernuta.
20. Za Iwanom biduwaty,
Za Turczynom panuwaty.
21. Byly Iwana taj zjezaly,
Taj do konie przywjezaly.
22. Jidut horu, j-odnu, druhi,
W treti staly, popasaly.
23. Oj Turczyne, Turczynoczku!
Budu w tebe za służeczkę.
24. Popusty my bili ruky,
Naj ny terpjū kyzki muky.
25. Oj Turczyn si ny zdohadav,
Iwanowy ruczky puskav.
26. Hej Turczyne, Turczynoczku!
Cy wydysz ty dubrowoczku?
27. Kraj dubrowy dwa duboczki,
Sygie na nych hołuboczki.
28. Podajżez my, pane, łuczky,
Ta naj ubju hołuboczki.
29. J-odyn bude, pane, tobi,
Druhyj bude pany twoji.
30. Druhyj bude pany twoji,
Pany twoji — zinci moji.
31. Hej Turczyn si ny zdohadav,
Iwanowy łuczok podav.
32. Oj wziev Iwan ta jak zmiriy,
Turczynowy w serce strilyv.
33. Marijeczka jak to wzdrią,
Trochy z strachu ny j-umlita:
34. Oj Iwane, Iwanoczku!
Podaruj my ces razoczok.
35. Podaruj my ces razoczok,
Naj ny bude zahyboczok.
36. Budu j druhich nauczaty,
Treba wirnow mužu buty.
37. Ja ty zaryz podaruju,
Naj lysz łuczok naładuju.
38. Naładuwav taj y zmiriy,
Marijeczku baj zastrilyv!

¹⁾ niech, niechaj, — ²⁾ próbować na siłę.

18.

Czortowiec.

Ne mih Iwan w świti żyty ne mih Iwan w switi żyty musiv si Iwan
oże - nyty musiv si Iwan oże - nyty

1. Ne mih Iwan w świti żyty
musiv si Iwan ożenyty.
2. A wziev sobi Marjanoczku
taj na swoju hołłowoczku.
3. A Marjanko, Marjanoczku,
pokień pyty horiloczku.
4. Pokień pyty, ta hulaty
ta budemo gazzdowaty.
5. Pidemo my w czyste pole
ta wimiriem sibi neńku¹⁾.
6. Ani dołtu ni korotku,
ani wuzku ni széroku.
7. Orav Iwanok oden deniok
orav-że win druhij deniok.
8. Orav, orav, Bohu molyt,
Maryjanka né howoryt.
9. Pryjichaly Turczanyyny;
a dziu dobrýj, Iwanyné!
10. Hodí, hodí, wže oraty,
Maryjanku zbytkowaty.
11. Maryjanku do pojazdu
a Iwana do gajdantiū^{2).}
12. Ona jide u pojazdu,
a win biły razom z kinni.
13. Ottak każe Iwánoczko:
cy wydysz ty, mij panoczku.
14. Cy wydysz ty dwa duboczki,
na nych sedie hołłoboczki.
15. Pozycz pane, swoho łuczka,
ta naj ubju hołłoboczka.
16. Oden tobi, druhy myni,
trety bude mojej żyni.
17. Jak win zmiryv, jak wistryliv,
taj i pana w serce weiliv.
18. „A Iwane Iwanoczku,
podaruj méni ses razoczok^{3).}
19. Tak budemo panowaty,
taj budemo gazzdowaty“.—
20. — Ja ty, szelmo, podaruju,
ta naj łuczok naładuju.
21. A jak łuczok naładoway
taj to i jeji zastréliv.
22. Tyz Turczynom budesz⁴⁾ hnyty,
a Iwan bude w świti żyty.

19^{5).}

1. W sławnym misti, w Botu-
stała sie nowyna, [szanach,
pidmowyla Kateryna
bohaćkoho syna:
2. Pokin, pokin, witcia, mamu,
ja pokinu dity,
- ta pidemo do Benderu
meszkania hladity.
3. Piszow Semen, piszow z pluham
u pole oraty,
wziąła-ś jeho Kateryna
z domu wyberaty.

¹⁾ niwkę, — ²⁾ kajdanków, — ³⁾ daruj mi na ten raz, — ⁴⁾ w zemly, —
⁵⁾ Rusałka n. 26. — Czterenia. Moskwa 1863, 3, str. 79.

4. A zabrała sukni, hroszy,
powiązała w kluki,
ta widdała myłeñkomu
w wirneñki ruki.
5. Ore Semen, ore Semen,
sywymi wołami:
ne wydaty Kateryny
z czornymi browami.
6. Ore Semen, ore Semen,
ta-j staw spoczywaty:
nema-ż mojej Kateryny,
slychom ne slychaty!
7. Pustyw Semen woły pasty,
daw wołam sołomu,
a ssam piszow po połudeń
do swojego domu.
8. Oj prychodyt' do domoñku,
ta staw pid wikonce:
wyjdy, wyjdy, Kateryno,
potisz moje serce!
9. Oj pryjszow že Semeneñko
do swojego domu:
ni pañeno, ni wareno,
łyboń nema komu?
10. Wyjsszow Semen ta do chaty,
wziaw dity pytaty:
Dity-ż moi drbneseñki,
de sia djlą maty?
11. Piszla, tatu, nasza maty,
u haj po korowy,
a nam take szczoś wpowila:
Bud'te, dity, zdrowy!
12. Piszla, tatu, nasza maty,
a w haj po telaty,
a nam take szczoś wpowila:
Wże ja wam ne maty!
13. Wchodyt Semen do komory,
powtwerany skryni,
néma sukon, néma hroszy,
nema-j hospodyn.
14. A wdarywsia tohdi Semen
po połach rukami:
Dity-ż moi drbneseñki,
bida-ż meni z wami!
15. A wstaw Semen, wziaw dytynu,
pohlanuw w kwatyru:
ej werny sia Kateryno,
üważaj na dytynu!
16. Ej werny sia, Kateryno,
werny sia, neboho,
ja zastuplu tia wid pana,
ne bij¹⁾ sia nikoho!
17. Powij witre, powij bujny,
de ja tia żadaju,
ta u tuju storonoñku,
de ja žynku maju!
18. Oj bodaj-że tyi lozy
spałyły morozy:
bodaj tebe, Kateryno,
pobyły moi šlozy!

Nuta nr. 21.

20.

Tyskowce.

1. W Tyszkiwcach sered seta
nesława sie stała, —
oj ubyły na puszczyne²⁾
Dmyterka Iwana.
2. Jak wny jeho, kaže, wbyły
blysko koło muru
zawdaly jeho neńcy
welykuju žuru³⁾.
3. Jak ony jeho uwbyły,
w dolynku skaczyły;
wstawaj, wstawaj Iwanoczku
ne duże'm tie były.
4. Wstawaj, wstawaj Iwanoczku,
napjem sie horiwki
a jak sapy⁴⁾ powidnosym,
pidemo do diwki.

¹⁾ bój, — ²⁾ w zapusty, — ³⁾ boleść, — ⁴⁾ motyki.

5. A wže méní, moji brati
diwczyna némyła,
bó wže ū méní połupana -
moja hołowyna.
6. Hołowyna połupana,
wiezy¹⁾ nakruczeni,
a teper wy, moji brati
chodit zasmuczeni.
7. Ne byjte sie, moji brati,
jakoś toto bude,
a jak ja sie wichoruju,
niczoh' wam né bude.
8. A jak ja sie wichoruju,
budu sie żenyty,
a budu was, moja brati,
w bojary prosyty.
9. A win sie wychorowav,
lih sobi na ławku.
Bo win sobi a spodobav
w cmentari murawku.

II.

Dumy obyczajowe²⁾.

21.

Czortwięc. Harasymów.

1. Hej u misti na rynoczku — tam kozaki pjut — i mołodu szénkároczku taj pidmowiajut.
2. Wandruj, wandruj, szénka- taj chody z namy, [roczko, powedem' ti szénkaroczko, do twoji mamy.
3. A mołoda szénkaroczka taj ich posłuchała, nabräła sribla, złota taj powandruwała.
4. Jidut niezku, jidut druhu taj néma seta, aż tohdy sie szynkaroczka ej zdohadala.
5. (v. Jidut mylu, jidut druhu a seta néma; prywodie ji kozaczeńki aż do dunaja).
6. I prywely szynkaroczku aż do dunaja, oj i sesè, szynkaroczka, se mama twoja.

¹⁾ kark, — ²⁾ *Lud* (Pieśń ludu. Warsz. 1857). Ser. I, str. 28—60. Ser. XII, str. 63, nr. 129—131.

7. I wziéły szénkároczku
za bily boki,
rozmachaly taj kienuly
u dunaj hliboki.
8. Wernuly sie kozaczeńki
nazad do sełā
powernuly kozaczeńki
do orendari.
9. Sily sobi kozaczeńki
po konec stoła,
kazaly sy daty pyty
medu i wyną.
10. Chodyt szynkar po korszmonci
taj sie zadumav,
dwa kozakie, dwa kozakie
kazaly 'kazat'.
11. Oj czo-ż ty sie orendariu
oj tak zadumav;
widaj že ty orendariu,
žinku pochowav.
12. Oj młodi kozaczeńkie,
ne moź' (wam) skazaty,
bo wże tré dny-j tré nedilé
jak wyjszła z chaty.
13. Oj buły-ż my orendariu
koło dunaja,
tam sédita taj płakała
taka jak twoja.
14. Koly-ż wy ji kozaczeńkie
tam-ki widély;
samý-ż wy ji kozaczeńkie
tam-ki zawély¹⁾.
15. Jak by my ji orendariu
oj tam zawély,
my by do ti orendariu
ne powertaly.

22²⁾.

od Kolomyji (Ispas).

1. J-a w misteczku Beristeczku
dwa kozaki pjut,
yj, hyj! — dwa kozaki pjut
żydowoczku Chajimoczku
ot pidmowiąjut;
yj, hyj! — ot pidmowiąjut.
2. Żydowoczko, Chajimoczko,
chody-ko z namy, yj i t. d.
ta my tebe powedemo
do twoji mamy, yj i t. d.
3. Żydowoczka, Chajimoczka,
ot posłuchała,
- wzięła sribło, wzięła złoto,
powandruała.
4. Ydut dnyiku, ydut drułu
ny wydko sełā
hoj toż to ta żydowoczka
yj ny weseła.
- (v. Ydut niczku, ydut dnyiku
ny wydko sełā,
ta prywely żydowoczku
aż do dunaja).

¹⁾ zawiedli, — ²⁾ Cztienia (1863), IV, str. 205. — Tu początek pieśni:
Dwa kozaki, dwa kozaki
ta w korszmonci pyły
żydowoczku Chijawoczku
z sobą pidmowily.

5. Ta wziely wny żydowoczku
za bili boky,
taj kynuly żydowoczku
w dunaj hlybokyj.
6. Ot tut budesz żydowoczko
w dunaj pławaty,
my za sribło, to za złoto,
ot panowaty.
7. Żydowoczka Chajimoczka
jak potopała,
żydowoczka Chajimoczka
tryczi kryczala.
8. Ta chto chocze mołodenkyj
na świki żty,
naj si ny dast kozaczeńkam
ot pidmowjety.
9. Wernuly si kozaczeńki
do toho sela,
sily sobi w orendarie
po konec stoła.
Berut sobi horiwoczki,
medku y wynia.
10. Czoho-ż ty si orendari,
tak zasumowav?
widaj-żeż ty des ny-dawno
žinki pochuwav.
11. Ta słuchajte kozaczeńki,
budu kazaty,
ta wże try dny, try negily,
jak wyjiszla z chaty.
12. Ta buly my orendariu,
koło dunaja,
ta wygily'm żydowoczku
taku jak twoja.
13. Koly-ż wy ji, kłaczaczeńky,
j-aż tam wygily,
widaj wy ji, kozaczeńky,
samý zawely.
14. Jak by my ji, orendariu
samý zawely,
my by w tebe orendariu
teper ny buly, —
yj! hyj! — teper ny byly.

23 ¹⁾.

od Chocimierza.

Oj u mis-teczku ja w Beres-teczku haj haj duu dun dun
ja w Beresteczku

1. Oj u misteczku, j-a w Beresteczku,
haj haj-dun, dun, j-a w Beresteczku,
tam Jaś Terlacki napywajet,
haj, haj-dun, dun, tam napywajet
z soboū Hajuniu pidmowiajet.
haj, haj, dun, dun-i pidmowiajet,
2. Hajuniu, lubuniu, cy lubysz mene,
haj, haj, dun, dun, cy lubysz mene,
Ja tebe lubiu j za tebe pidu,
haj, haj, dun, dun, za tebe pidu.

¹⁾ Zegota Pauli P. l. r. II, str. 19, 20, 21. — Wacl. z Oleska P. l. w Gal., str. 425.

3. Pryjid' po mene w subotu rano,
w subotu rano trema bréczkami.¹⁾
4. Tata taj mama pidut do szkoly,
a méni lészut klucz wid komory.
5. Na odnu bréczku kufry, peréni²⁾
na druhu bréczku sriblo taj złoto,
na tretu bréczku sama mołoda.
6. Wyjizdly (w)óny ta w czéste połe:
Jasiu Terlacki, de twoji dworé? —
Wydész ty, wydész sy syni horé,
tam moji dworé, tam moji dworé. —
7. Jasiu Terlacki, de twoji słužki? —
Wydész ty, wydész, werby i hruszki,
tam moji słužki, tam moji słužki. —
8. Pryjizdyt Jasio aż do dunaju:
serce Hajuniu, treba zlazity! —
9. Jasiu Terlacki, daruj mi zytie! —
naj po dunaju j-a ne pławaju.
10. Jakby ja tobı zytie daruwav,
jaby twoji sriblo złoto ne spozytkowav.
11. Wziew Jasio Haju po pid bily boki,
wkieniu Hajuniu w dunaj hliboki.
12. Jak potopała, taj poklekała;
lipsze buło w swoji matinki pańczoszki plesty,
nérz ja maju-w dunaju hnésty³⁾.
13. Lipsze buło w swoji matinki-gogolkie⁴⁾ jisty,
nérz ja maju w dunaju płyсты.

24.

Dżurków.

Oj u miski na rynoczku pjut stojarecy horiwoiczku heja heja
hej plut stojarecy horiwoiczku

1. Oj u miski⁴⁾ na rynoczku
pjut stojarecy horiwoiczku
heja heja hej!
pjut stojarecy horiwoiczku.
2. Oj pjut wony popywajut
z goboū Reziu⁵⁾ pidmawia-
heja i t. d. [jut,
z soboū i t. d.

¹⁾ pierzyny, — ²⁾ gnić, — ³⁾ gugle, kugle, żydowskie bułeczki, —
⁴⁾ w mieście, — ⁵⁾ Rebeka, żydówka.

3. Oj ty Reziu młodęnką,
pokin zéda Hałamejka.
4. Wandruj z namy stojaramy
z młodem y młodciamy.
5. Zawezły ji w séni horé:¹⁾ —
o tut Reziu, twoji dwory.
6. Zawezły ji w temni luhy: —
o tut Reziu twoji słuhы.
11. Za stojara zaruczena
w czornych morach utoplena.
7. Wziely Reziu po pid boky
kienuly ji j-a ū hliboki ²⁾.
8. Piszła Rezi potopaty
biłoř ruczkoř lyſt pysaty.
9. Naj si maty né turbuje,
naj my posah né hotuje.
10. Bo ja wže uwposažena,
za stojara zaruczena.

25 ³⁾.

Ispas.

1. Hoj u misti na rynoczku
pjut stolari horiwoczku
hija hij!
2. Ale pjut, pjut, popywajut,
szinkaroczku pidmowajut,
hija hij!
3. Szinkaroczko młodęnką
chody z namy, stolaramy,
hija hij!
4. Chody z namy, stolaramy,
lipsze bude jak u mamy,
hija hij!
5. A w nas dwory ny takiji,
ta w nas giwky zołokiji,
hija hij!
6. Ta w nas werby hruszky rogi⁴⁾,
ta w nas pany w złoki chogi,
hija hij!
7. Pryjichaly w czyste pole —
De stolari waszi dwory?
hija hij!
8. Kynuly ji w syne more:
O tut Reziu naszi dwory —
hija hij!
9. Ta jak Rezi potopała
w try hołosy wikłykała,—
hija hij!
10. Ta szo rodyt bez korini?
ta szo horyt bez sumlini,—
hija hij!
11. Ta szo cwyte bez cwitoczku?
oj lubyj mij stolaroczku,—
hija hij!
12. Kamiń rodyt bez korini,
watra horyt bez sumlini,—
hija hij!
13. Lyczko cwyte bez cwitoczku,—
oj lubyj mij stolaroczku.—
hija hij!
14. Stolar sydyt, lulku kuryt,
win ny lubyty, lysz tak duryt
hija hij!

¹⁾ sine góry, — ²⁾ w głębię wody, — ³⁾ Obacz nr. 103, — ⁴⁾ rodz.

26.

Jasienów polny. Strzylcze.

J czoh myla dumku dumasz kilko prydu ty si hniwasz kilko
prydu ty si hniwasz

1. I czoh' myła dumku dumasz kilko prydu, ty si hniwasz.
2. Jak méní si né hniwaty zawiTRA budesz wyjézdzaty.
3. Jak-by ja si né hniwała, to ja by si né wispala.
4. Tohda, myła, budesz spaty jak ja budu mandrowaty.
5. Mandruj mylyj, ta ja z toboǔ bery meně, mylyj z soboǔ.
6. Ja budu jty po pré koni, kažy mylyj, szczo ja twojā.
7. (W)mene, myła, konyk odèn, widaj my sie né zabérem'.
8. A chot' odèn, koly tłustyj, bery, mylyj, moje fusty ¹⁾.
9. Ja budu jty po pré koni, kažy mylyj, szczo ja twoja.
10. Po pry koni woronoho, po pry tebę młodoho.
11. Ny jdy myła po pry koni skażut ludé: szczo ty moja.
12. Hoj naj każut, naj howorie, wydżut dobre, szczo nas dwo-
13. Jidut w hóru, jidut druhu, [je. a na treti treba staty, i konewi obrik ²⁾ daty.
14. Prijichaly do dolyny: stupaj myła do rodyny!
15. Ja na takie wandruała, szczo-bym z rodómné buwała.
16. Jeszcze'm z toboǔ ślub né brała, szczoby ja sie z rodom znała.
17. J-a wziew jéji po pid bokie, taj pustvju w staw hłebokij.
18. Plyny myła, od dna do dna, boty w mene toho hodna.
19. Kobym znała wiptywaty, znałabym ty szczo skazaty, jak z kozakom mandrówaty.

Obacz nr. 104.

27.

Czortowiec. Harasymów.

1. Oj uw połé kernyczeńka nyma w néji deńci ³⁾, ne stij lubku pid wikońcem ne kraj moho serci.
2. Wedu koni do dunaju taj wedu do stawu; zawiv'es my, hozyj chłopce, w welyku nesławu.

¹⁾ chusty, — ²⁾ obrok, — ³⁾ dna.

Pukucie. — T. II.

3. Sama ty sy, moja myła,
toho narobyła,
szczo ty zo mnoū mołodenkim
fajno howoryła.
4. Ty wydiłaś szczo ja żovnir,
szczo ja neżonaty,
skażut méní młodomu
świtem mandruwaty.
5. Skażut méní mandruwaty
oj toju horoju,
ne wozmu tie fajna lubko
na konié z soboju.
6. Ne wozmu tie, fajna lubko,
mij kiň ne welyczki,
ne zaweze tebe-j mene,
lészen czerewéczki.
7. Ne wozmu tie fajna lubko,
bo mij konyk twusty ¹⁾)
ne zaweze tebe-j mene
lészen twoji fusty.

28 a ^{2).}

Uniz. Woziów.

1. Oj u połe kraj dorohy
kiernyczeńki hlibokoj; tam diwczyna wodu brała,
czornu rózu pidlywała.
2. Nadjichaly żoūniaroczkı,
wziely konie popasaty,
wziely diwce pidmawiaty[:].
4. Jidut hóru, jidut druhu,
a na treti treba staty;
wziely konia popasaty,
wziely diwce w lózko spaty.
5. Mene maty ne dawała
szobi ja si w lózko kłała.
Lysze mene pidmówyła,
żouniarskaja pidmówonka,
bidnaž moja hołówónka!
3. Wandruj[:] diwce z namy
z młodemi żouniaramy.
Durne-j diwce posłuchalo
siło na wiz, pojichało.
6. Podywy si po horonci,
a tam chodie paninoczkie,
ta zberajut fijawoczkie ^{4),}
na egilu na winoczkie.
7. Lysz ja bidna neszczeslywa,
szom winoczak zahubyła
pid jáworom, pid liszczenoū,
a z żoūniarom, z pańskim synom.

¹⁾ tłusty — ²⁾ Żeg. Pauli P. I. r. I, str. 172, — ³⁾ fijolki.

Kozak i Dziuba. Pieśń piastunek.

28 b¹⁾.

Powszechnie znana.

Kozak konia napowaw
Dziuba wodu brała
kozak sobi zaspiwav

dziuba zapla - kala
kala

1mo   2do

1. Kazak konia napowaw
dziuba wodu brała,
kozak sobi zaspiwav,
dziuba zaplakała.
2. Ne płacz dziuba, ne płacz luba
ne tuży za mnoju,
ja pojidi na Wkrainu,
wozmu tie z soboju.
(vel. 2. Ne płacz luba, ne płacz,
bo ja szcze z toboju,
jak wyjidu na Ukrainkę
zapłaczesz za mnoju).
3. A ja swoji dziuby luby,
czerewyczki kupiu,
a szczo komu taj do toho
szczo ja dziuba lubiu.
4. Czerewyczki newelyczki,
panczocha jedwabna,
jakże dziuby né lubyty,
koły dziuba ładna.
3. Każut lude taj howorat,
szczo ja dziuba lubiu,
a ja swoji dziubi lubi,
koralki kupiu.

28 c²⁾.

od Kołomyj.

1. Ne bojit sia mokry doszczu
a hoły rozboju,
a ty sidaj, serce moje,
ta wandruj zo mnoju.
2. Oj szo ty sia nahoworyw,
aż słuchaty hydko,
ja ne možu wandrówaty,
bo mi kosu wydko³⁾.
3. Budemo my wandrowaty
czerez Kołomyju,
ta kuplu ty rantuszyhu,
ta kosu ukryju.
4. Ne budu ja, kozaczenku,
z tobow wandrowaty;
stara maty, matinoczka,
bude banowaty.

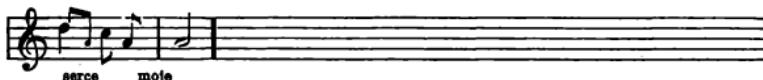
Nuta nr. 21.

29⁴⁾.

Czortowiec.

Chodyt Turcyna po rynoczu hej more brie taj torhuje Wermirnoesku

¹⁾ Wacł. z Oleśka: Pieśni I., str. 390, n. 245. — Maksymowicz 1827, księga 3, str. 149, n. 99, — ²⁾ Czterenia. Moskwa 1863, 3, str. 49, — ³⁾ widać, — ⁴⁾ Lud Ser. I. (Pieśni ludu), str. 218—223. — Czterenia (1863), 3, str. 73.

1. Chodyt Tureczyn po renoczku¹⁾
hej more brie!
taj torhuje Wérminoczku²⁾
serce moje!
2. A toj chocze sto czerwonych
hej more brie!
a win daje sto złotych,
serce moje!
3. Jak ztorhowav, taj toto dav
hej more brie!
a wziew jeji po pid paszki,
powiv jeji po pid daszki,
serce moje!
4. J zawiv jij do pokoju,
hej more brie!
5. Ona ne spała, kész płakała,
hej more brie!
présłuchav sie wirny słucha:
a szczos pane pani płacze,
serce moje!
6. A czohoż ty pani płacziesz,
hej more brie!
Och mała ja tré bratczyki:
oden piszow w Tureczynu,
druhyj piszow w Uherszczynu,
tretyj piszow w Wołoszczynu,
serce moje!
7. A ja z toboǔ w łózku ne spav,
o ja hrichu³⁾ z toboǔ ne mav,
hej more brie!
Plyny sestro doliw wodoǔ,
naj né robiu hrichu z toboǔ,
serce moje!

Nuta nr. 29.

30.

Ispas.

1. Chodyt kozak po rynóczku,
hyj, more brie,
ta kupuje Wirminoczku,
serce moje.
2. Daje za niu try tallyary,
hyj, more brie
prywiv jeji do kwyatry
serce moje.
3. Zamknuv jeji w komoroczku,
hyj, more brie,
dav ji słuhu na wartoczku,
serce moje.
4. A sam wijszow na dwir z chaty,
hyj, more brie,
5. Prydywyv si wirnyj słuhu:
hyj, more brie,
naszi pani rewne płacze,
serce moje.
6. A czoho ty rewne płacziesz?
hyj, more brie,
a myni niczo ny kažesz,
serce moje.
7. Za brakimy⁴⁾ ridneňkymy,
hyj, more brie.
A dež twoji ridni braki?
serce moje.

¹⁾ rynku, — ²⁾ Ormiankę, — ³⁾ grzechu, — ⁴⁾ braćmi.

8. Odynpiszow w Wengiersczynu, 10. Tos si sestro baj giw miła¹⁾,
hyj, more brie,
a druho ho Turky wbyly,
serce moje.
9. A tretoho w napast' wziely, 11. A ja s tobow niczku ny spav,
hyj, more brie,
czetwertymu mni prodaly,
serce moje.

31.

Gwoździec.

Oj u Lwovi na rynoczku hej more bre prodav Turczyn Turczynoczku serce mo - je

1. Oj ju-w Lwovi na rynoczku
hej more bre!
prodav Turczyn Turczynoczku
serce moje!
2. J wziav za niu sriblo j złoto,
sriblo j złoto j né toplane.
3. A sam jide dorohoju,
i prowadyt ternynoju²⁾.
4. Prywiv jéji do domoczku,
zastawiv ji łózko staty.
5. Pytaje si: cy bohato,
ey bohato rodu majesz?
6. A mała ja tré bratczyki,
tre bratczyki j-a tre ridni.
7. Odén służyv Cesarewy,
druhyj służyv Moskalowy.
8. Za tretoho ja né czuju
bo w néwoly pohybaju.
9. Pokiéj³⁾ sestro łózko staty
chody zo mnow weceraty.
10. Proszu sestro wirne Boha,
szczobym ny mav hrichu
[z toboū].

32⁴⁾.

Kluczów w.

1. Dewjet syniw wdowa mała
taj desietu doczku mała.
2. Lyszeń odnu doczku mała.
to tu dała za Romana.
3. Roman jeji hej ne lubyt,
wse si fały⁵⁾ szo ji zhubyty.
4. Zastawuje stado pasty,
stado pasty, kužil priasty.
5. Stado pase, kužil priade,
do dunaja nawertaje.
6. Nawertaje do dunaja,
a w dunaju napowaje.
7. Nadjichaly try kupezyky,
ridnenkiji jéj bratczyky.
8. Dobryj den ty! Romaniwna,
tyż to naszi sestra ridna!

¹⁾ dziw, cud umiala? — ²⁾ cierniem, — ³⁾ porzuć. — ⁴⁾ Podobna ob. Cztienia 1863, 3, str. 85, 86. — Wacł. z Oleska P. I. str. 513, — ⁵⁾ chwali.

9. A cy ty sluh baj ny majesz sama stado zawertajesz?
10. Oj je w mene sluhiw mnoho, szo-ż, koly my nic do toho.
11. Ygit braki, nakartajte ¹⁾, lysz hołowku ²⁾ ny stynajte.
12. Dobryj deń ty! Romanoczku, ty nasz ridnyj baj ziatoczku!
13. A de twoja Romaniwna? toż to nasza sestra ridna.
14. — Oj u miski ³⁾ na rynoczku pje z żowniary horiwoczku.
15. — Wkiely ⁴⁾ jemu odnu ruku:
— Ce Romane za nawuku! —
16. Wkiely jemu sztuku miasa:
— To Romane, sestra nasza!

Nuta nr. 18.

33 ⁵⁾.

Harasymów.

1. Buło selo Wasylewo buła wdowa Romanowa a siedziała blysko dwora.
2. Mała ona dewit' syniwi a desetu Olenycu, taki mene bezczesnycu ⁶⁾.
3. Syny zrosły, syny zrosły, w rozbij poszły ⁷⁾.
4. Piszły ony, rozbywaty, czułu krowcu rozlywaty.
5. Czuża krowcie ne wodyci, prolywaty ne hodyt si.
6. Sama piszła za wivczeri, donku dała za kramari.
7. Ne mih kramar w seli buty, musiv kramar z seła pijty.
8. Wyszov-że win za lisoczok, pokław ⁸⁾ chatu jak dwiroczok ⁹⁾.
9. Ale pryzsły rozbijnyczki, rozbijnyczki, jéji brati:
10. Ty panowa, ty danowa, cy je twij pan w doma?
11. Néma moho pana w doma pojichav mij pán na łowy.
12. Cy panowa cy danowa, czomu jeho konyk doma?
13. Cy budesz nam otwóriaty cy budem si w rozbij braty?
14. Ne budu wam otwóriaty i ne kažu (si) w rozbój wziaty.
15. Wmęne dweri tysowyi, w mene zamki zeleznii.
16. Ony dweri połomyły, taj kramari na hruż ¹⁰⁾ wbyły.
17. A kramarku z soboū wziely, ta wsi wisim poléhaly.
18. Lésze oden ne lehav szczo sie sestronki pytav:
Ty panowa, ty danowa jakohoż ty baj rodoczku?
19. Buło selo Wasylewo buła wdowa Romanowa taj siedziała blysko dwora.
20. Mał-ż ona dewit' syniwi, a desetu Olenycu, taki mene bezczesnycu.
21. Wstańte brati, zemni drežyt ¹¹⁾ może namy sestra leżyty.
22. Wstańte brati, zemni drežyt ¹²⁾
szczomyridnoho szwagra wbyły.
23. Szczo my brati narobyły, szczomyszwagra wbyły.

¹⁾ ukarcie go, — ²⁾ głowę mu, — ³⁾ w mieście — ⁴⁾ ucięli, — ⁵⁾ Lud Ser. I, str. 218—223, — ⁶⁾ kopciuszek, — ⁷⁾ na rozbój, — ⁸⁾ postawił, — ⁹⁾ dworek, — ¹⁰⁾ gruz, miazgę, — ¹¹⁾ drzy.

Nuta nr. 26.

34^{1).}

od Sniatynia (Beleluja).

1. Hoj szczo w połe za dymowe? kosi sino Romanowe.
 2. W samej pered Roman kosyt, za nym Turczyn konia wodyt.
 3. Hoj Romane, Romanoczku cy majeaz ty rodynoczku?
 4. Oj maju ja rodynoczku, odnu sestru Olenoczku.
 5. Hoj Romane, Romanoczku, prodaj sestru Olenoczku.
 6. Dam ty sumu nezliczeuu i kiétaiku nezmirenu^{2).}
 7. Dam i koni woronoho i Turczyna młodoho.
 8. Pryjszov Roman do domoczku skłonyv na stił hołowoczku.
 9. Hoj sestreczko Oleneczko, oj zamitaj podwirczko.
 10. J zastéłaj zastileczko taj uberaj ubranieczko.
 11. Hoj u mene ne subota, podwiriczko zamitat'.
12. Oj u mene ne nedila zastileczko zastéłat' ubranieczko ubérat'.
 13. Oj bràtczyku Romanoczku widaj-że ty mene prodav, cy welykusummu zamene wziav?
 14. Wzielem summu nezliczenu i kitajku nezmirenu.
 15. J konyka woronoho z pid Turczyna młodoho.
 16. Podywyti si ū wikoneczko, wže Turczyny na podwiru.
 17. Oj powoly kiémé hrajte w podwiry mé ne kopajte.
 18. J kalynu ne łomyte i détynkú mé ne zbudite.
 19. Bom ho teper upowyla i spaty'm ho położyla.
 20. Oj Rothane, Romanoczku, widdaj naszu fortunoczku.
 21. Widdaj summu nezliczenu, i kitajku nezmirenu.
 22. J konyka woronoho z pid Turczyna młodoho.

35.

Czort..wiec.

Hej u po - le deren hej hej ha nyma bilsze lysz oden
 nyma bilsze lysz oden

1. Hoj u połe deren³⁾ nyma bilsze kész oden.
 2. A z pid toho derena wyszła wdowa młoda.

¹⁾ Podobne ob. Żeg. Pauli P. l. r. I, str. 173, n. 7. — Wacł. z Oleśka P. l., str. 487. — Cztenia 1863, 3, str. 40, 41, —

²⁾ Niektórzy: Dam ty srybla né wahoju
 dam ty złota né lyceboju.

³⁾ terem?

3. Hoj dwa syna zrodyla
w czornyj kitaj powyla.
4. W czornyj kitaj powyla
j-a w korobel wlozyla.
5. Bilo ruzo nakryla,
taj na dunaj pustyla.
6. Oj ty tychyj, ty dunaj,
moji syny ne zajmaj.
7. A wy kruti berehy,
ne zajmajte my dity.
8. A wy luhy, ne szumit,
moji dity wibawit.
9. A ty zwaty pisoczek,
dozeraj ty ditoczek.
-
10. Na dwajcietym na roku
wiszla wdowa po wodu.
11. Wziela wdowa wodu brat'
wziev korobel pryplywat'.
(v. Oj mynuo dwacik lat,
piszla wdowa wody brak')
wziou czovén pryplywat).
12. Jodén sedyt na czowni,
roczesuje kuczéri.
13. Druhy sedyt na wesu ³⁾
roczesuje sy kosu.
(v. Druhyj sedyt na zadu,
ta morhaje na wdowu).
14. A ty wdowo mołoda,
cy lubysz ty sołdata?
15. Za odnoho sama jdú,
za druhoho doczku szlu.
16. Hoj ty wdowo mołoda,
jaka stara taj durna.
17. Nahadaj-że ty sobi,
szczosz pustyła w tyj wodi.
18. Hoj ty wdowo mołoda
des podila dwa syna?
19. A jak ja ich zrodyla,
(w.) czornyj kitaj powyla,
w tychyj dunaj pustyla.
20. Jaká teper hodyna,
szo jdę maty za syna.

21. Jakij teper świk ³⁾ nastav,
szo syn mami hołov stiav.

Waryaut.

36.

Dżurków.

37.

Ispas.

Hej u poly buw deren nyma bilszy lysz oden. Ja z pid t-ho derena

wyjela wdowa mołoda

¹⁾ brat, — ²⁾ krawędzi, — ³⁾ świat.

1. Hoj u poly bув deren,
nymа bilsze lysz oden.
J-a z pid toho derena,
wyjszla wdowa mołoda.
2. Wyjszla wdowa mołoda,
porodyła syny dwa.
Dwa syny porodyła,
w kytaj czystyj wpowyla.
3. W czystyj kytaj wpowyla,
w tychyj dunaj pustyła.
Nad berehom stojała,
taj tak nakazuwała.
4. — Hoj! tychyj ty dunaj,
ty my synky dohladaj!
A ty żowtyj pisoczok,
nesy-ż ty my gitoczok!
5. A wy temniji luhy,
ny szumit my na syny! —
— Aż na dwaciekim roku,
wyjszla wdowa po wodu.
6. Stała wody wdowa braty,
stav d'ni czoven pryplywaty.
Hoj na kim že czoǔvni
dwa kozaky mołogi.
7. J-odyn na seredyni,
rozezisuje kuczeri.
Druhyj stojit na kraju,
ta morhaje na wdowu.
8. — Oj ty wdowo mołoda,
cy lubysz ty kozaka?
— Za j-odnoho sama jdū,
sa druhoho doczku szlu.
9. Hoj wzięła ich do chaty,
medom, wynom wytaty.
— Oj ty wdowo mołoda,
durna twoja hotowa!
10. Nahadaj-że ty sobi,
szos pustyła w ki wogi?
— Na wdowu poklykaje,
jasnyj mecz wikihaje.
11. Jak wikihnuv jasnyj mecz,
skiev ji hołowoczku precz!
12. Teper takyj swit nastav,
szo syn mamu ny piznav.
Teper taka hodynka,
piszła mama za syna.

Nuta nr. 63.

38¹⁾.

Czortowiec. Okno.

1. Oj dwa Wasylī — sinó kosyły
o tam pry dolyni, —
oj dwa Wasylī — sinó kosyły
o tam pry zefeni.
2. Oj Anna sestra||śniedanie nesła
o tam pry dolyni —
oj Anna sestra||śniedanie nesła.
o tam pry zeleni.
3. Oj zdbybaly ji — tré rozbijnyczki
o tam i t. d.
4. Oj samy sili²⁾) — śniedanie zjili
o tam i t. d.
5. Oj i ji daly — koni deržity³⁾
o tam i t. d.
6. Oj pustyła koni — w szowkowu
o tam i t. d. [trawu
7. A sama wpała — a w syne more
o tam i t. d.
8. De sama wpała — tam cerkwa
o tam i t. d. [stala
9. De rukie wpały — tam świtci⁴⁾
o tam i t. d. [staly
10. De nohy wpaly — tam bramy
o tam i t. d. [staly

¹⁾ Lud Ser. II (Sandom.), str. 56, — ²⁾ siedli, — ³⁾ v. trymaty, — ⁴⁾ świce —

11. Naj moje oczy—żowt' pisok toczy
 naj nelub ne lotoczyt —
 naj moje lyci—jidie plotyey¹⁾
 naj nelub ne ciluje —
 naj moje kosy—witer roznosy,
 naj nelub né kundosyt.

39.

Czortowiec.

1. Oj ty budesz, moja myła, za mnoū banówaty, jak ja pidu w Wołoszczynu kozy zymowaty.	4. Ne tójoū wodojoō z kiernyci noszena; ale tójoū wodojoō — tré razy świeczena ²⁾ .
2. Oj ne budu, mij mylenkij, ne budu, ne budu; ty za horù, ja za druhù, za tebe zabudu.	5. — A werny sie paróboczku, wmeraje matusie. — Naj wmeraje, naj konaje, ja ūże ne wernu sie.
3. Lyszeň ūziev paróboczok za horb ponykaty ³⁾ ale-že wziele diwczynu wodoū widlewaty.	6. — A werny sie paróboczku, wmeraje diwczyna. — Nazad koñem obertaty, aby szcze zastaty.

40.

Horodnica. Strzylcze.

1. Oj cy budesz diwczynoczko za mnoju tuzyty, jak ja siedu, taj pojidu cisar'u słuzyty.	6. Zdohonyly żovniaryka na kiedrowim mosti: — Wyrtaj, wyrtaj żowniaryku, majesz doma hosti.
2. Oj ny budu, mij mylenkij, né budu, né budu, ty za horù jak zanyknész ja tébè zabudu.	7. Oj wyrny si żowniaryku, wmyraje matusi. — Naj wmyraje, naj konaje, ja wże ny wernu si.
3. Lysz pojichav młod' żovniar za nowi worota, né bere si diwczynoñki ni son ni robota.	8. — Oj wyrny si żowniaryku, wmyraje diwczyna. — Traba ⁴⁾ konem borzo hnaty, aby szcze zastaty.
4. Oj jak zanyk młod' żovniar za nowi ostrzyki; zanym, zanym j-a w pohoni dwa pislañci piszky.	9. Jak prjichav młod' żovniar na nowe podwirie, zadzwonyly diwczynoñci na sumne wésile.
5. Lysz zanykły pislañczyki za hustiji łoży, oj obmyly diwczynoñku dribneñkiji slozy.	10. Jak u-wijszov młod' żovniar a w nowu świtłoñku, lyżyt ⁵⁾ jeho diwczynoñka wże na katafolku.

¹⁾ jedzą ryby plotki, — ²⁾ za wzgórkiem znikać, — ³⁾ święcona, — ⁴⁾ trzeba, — ⁵⁾ leży.

11. Browy moji czorneńkiji
czom ny morhajeté,
czomu mène młodoho
ny prwytyjeté.
12. Oczky moji sywenkiji
czos-té si z-żmuryly,
jak ja jichav na Wkrainu
szczes-té si dywyly.
13. Hubky moji tonesenki
czos-té si zypszały ¹⁾
jak ja jichav na Wkrainu
szes-té ciuluwaly.
14. Ruczki moji bilesenki,
czoho-s-té si skały,
jak ja jichav na Wkrainu
szcze-s-té obijmaly.
15. Nižky moji bileńkiji
czos-té si złożyly,
jak ja jichav na Wkrainu
szczes té wichodyly.

Nuta, porównaj nr. 31.

41 ²⁾.

od Korszowa, Tiumaeza.

Oj pojich-v Jwasedko sim rik na wijnu leszyv swoju Maryseńku
na mamu swoja

1. Oj pojichav Jwaseńko
sim rik na wijnu,
leszyv swoju Maryseńku
na mamku swoju.
2. Kazav jéji napowaty
medom ta wynom,
kazav jéji hodowaty
wsilakim dobrom.
3. A ona ju napoowała
hirkim potenom,
a ona ju hodowała
serém ³⁾ jaszczurom.
4. O pivnoczy Maryseńka
detynku skupała,
a do rani Maryseńka
Bohu duszu dala.
5. Browa moji czorneńkii
czom' ne morhnęte;
- oczy moji sywenkii,
czom' ne hlípnete.
6. Hubkie moji toneńkii
czom ne mowyte,
ruczkie moji bileńkii
czom ne plesnete ⁴⁾,
nózkie moji toustenkii
czom' ne tupnête!
—
7. Szczo-ż ja budu robyty
czy budu sie żenyty
czy tak chodyty.
8. Jak wozmesz lipszu wid mene,
to zabudesz mene;
jak wozmessz hirszu wid mene,
to budesz wspomynaty
szczo deň mene.

¹⁾ (v. złożyly), — ²⁾ Dziennik Wilenski (Chodakowski). — Rusalka n. 19.— Wacł. z Oleska P. I., str. 399, 492, 496. — Żeg. Pauli P. I. r. II, str. 13. — Lud Ser. I, (Pieśni), str. 174—184. — Cztienia (1863), 3, str. 75, — ³⁾ surowym, — ⁴⁾ kłaskąć.

Nuta nr. 21.

42¹⁾.

od Obertyna.

1. Oj pojichav Zdrebeniucha
sim rik na wijnu ²⁾)
lészyv žunu Katarynu
na mamu swoju.
2. Lészyv boczkie z medom z wy-
pozaszpuntowani, [nom
lészyv słuhы wirnenkii
pozasłużowani —
lészyv koni woronii
pozaczесowani ³⁾).
3. Ale stara Zdrebeniuczka
w hólowu zajszla,
taj znała si z mistamy
· · · · ·
pysaria znajszka.
4. Ty sýnku Zdrebeniuchu
wijnu wojujesz,
twoja žyna Kataryna
pracu hajnuje ⁴⁾).
5. Oj i boczkie z medom, z wynom,
poroztoczowani,
oj i słuhы wirneńkii
porozprawiuwani ⁵⁾)
oj i koni woronii
pozajidzowanii.
6. A pryjichav Zdrebeniucha
a w sim rik z wijny:
— Wyjdy, wyjdy, Katarynko
worota otwory!
7. — Wyjdy, wyjdy, Katarynko,
otwor' worotá.
a proszu ti, Katarynko
sama młodà.
8. A ne wyjszla Katarynka
wyjszla její swist':
9. — Nyma doma Kataryny
pojichała w hiśt ⁶⁾).
A ne wyjszla Katarynka,
wyjszla jehò maty:
— Nyma doma Kataryny,
piszła chusty praty.
10. A objichav Zdrebeniucha
na około staw,
nihde, nihde Kataryny
nihde ne zastav.
11. Pryjszov, pryjszov Zdrebeni-
taj do pywnyci, [cha
stoja boczkie z medom, zwynom,
pozaszpuntowani.
12. Pryjszov, pryjszov Zdrebeni-
do swoji stajni, [cha
stoja koni worony
pozaczisowani.
13. Pryjszov, pryjszov Zdrebeni-
oj do pekarni, [cha
a tam jehò wirni słuhы
jidie snidani.
14. Pryjszov, pryjszov Zdrebeni-
taj do switłyci, [cha
leży, leży Kataryna
po wsij ławyci ⁷⁾).
15. Ale stara Zdrebeniuczka
na krišli sedyt,
taj małenkie Zdrebienietko
na rukach deržyt.
16. Ależ bo to Zdrebeniucha
na to ne wwažav;
jak wytiehnuv jasnyj pałasz
hołowu i stiav.

¹⁾ Lud Ser. I, str 174—187. — Žeg. Pauli P. J., r. II, str. 14, 16, —
²⁾ wojnę, — ³⁾ zaczesane, — ⁴⁾ majątek marnuje, — ⁵⁾ odpędzeni, —
⁶⁾ w gości, — ⁷⁾ ławie.

43.

Okno. Czerniatyn.

1. Piszov Wasyl młodenki za horu oraty, nakazowav Kateréni obid winoszaty.	8. Pisza maty, pisza maty a w haj po telata, nadybała tré parobkie, pisza mandruwaty.
2. Orav Wasyl, orav Wasyl a z stareńkim didom, néma moji Katarénki z raneníkem obidom.	9. A nas była, katowała, aby ne kazaty. I kazała: dity moji, ja wże wam né maty.
3. Pryorav si Wasylóczok do suchoho łomu ¹⁾ pustv woly na połudné sam piszov do domu.	10. Piszov Wasyl taj do brata, taj sily werchamy ²⁾ zdohonely Katerynu z troma paróbkamy.
4. A jak prjuszov do domoczku taj stav pid wikońce: — Wyjdy, wyjdy Katarýno, wże w połudne sonec.	11. Zdohonely Katerinu na kiedrowym mosti: a werny sie Katerino chot' do dytjej w hosti.
5. Kataréna ne wichodyt, dity ne puskaje, — a szcoż moja Kataréna nedobre hadaje.	12. Zdohonely Katarinu aż koło dunaju, óna jim u powidaje: — ja tebe ne znaju.
6. Pryjszov Wasyl do komory, do nowyi skréni ³⁾ , néma sukni i bekieszki, ne bude-j gazdyni.	13. Wziev Wasylko Katerynu po pid bily boki, rozmachav ji, ta kienuv ji hej w dunaj hliboki.
7. Pryjszov Wasyl taj do chaty ta wzievsi pytaty: dityz moji dribneńki, a dež waszie maty?	14. Oj plényz ⁴⁾ ty Kateryna wid kraju do kraju, oj i buło ne kazaty szczo ja tie ne znaju.

¹⁾ chrustu, — ²⁾ skrzyni, — ³⁾ na wierzchowce, — ⁵⁾ płynże. — Inni kończą po strofie 9:

10. Piszov Wasyl taj do brata taj sily na koni, zdohonyly Katerynku na wysoki hori.

11. Zdohonyly Katerynku z dwoma parubkamy prysłyły Katerynku do konia tiskamy (kosami).

44.

Ispas. Oskrzesinie.

1. Yj piszov Jwaseńko
j-a w pole oraty,
ta nakazav Katerynci?
jisty winoszaty.
2. Ore, ore Jwaseńko
z stareseńkym gidom,
nyna, nyna Katerynki
z ranenkym obidom.
3. Pryorav si Jwaseńko
do suchoho łomu,
wiprieh woly na poludne,
sam piszov do domu.
4. Taj pryzszov-że baj do chaty, 12. stav gitej pytaty:
— Ta de, gity, waszi maty,
szo ji ny wydaty?
5. Piszła, tatu, naszi maty
j-a w haj po telata,
ta lyszeń nam yskazała:
gity syrokiata!
6. Piszła, tatu, naszi maty
j-a w haj po korowy,
ta lyszeń nam yskazała:
buwajte zdorowy!
7. Piszła, tatu, naszi maty
korowy dojity,
ta lyszeń nam yskazała:
wy ny moji gity!
8. Piszła, tatu, naszi maty
teleta zahnaty,
lysz nam kilko yskazała:
ja wže wam ny maty!
9. Podywyv si Jwaseńko
do nowoji skryni:
nyna sukoń, nyna hroszyj,
taj nyna gązdyni.
10. Ta wdaryv si Jwaseńko
po połach rukamy:
gity moji dribneńkiji,
propav-że ja z wamy!
11. Ny żury si, tatu, namy,
namy syrotamy,
w tebe bude Kateryna,
w nas ny bude mamy.
12. Tobi bude Kateryna
jistoczky waryty,
a my budem syrokieta
hołodni robyty.
13. Tobi bude Kateryna
soroczecky szyty,
j-a my budem syrokieta
ciundrawi ¹⁾ chodyty.
14. Tobi bude Kateryna
poskiłeczkę słaty,
j-a my budem syrokieta
po kutach drimaty.
15. Tobi bude Kateryna
hołowoczku myty,
j-a my budem syrokieta
strupawi chodyty.
16. Podywyv-si Jwaseńko
w horisznu kwatyriu ²⁾:
— Zhadaj, zhadaj Kateryno
na mału dytynu!

¹⁾ obdarto, — ²⁾ górné okno.

17. Ta siv-że win na konyka
    baj na woronoho,
    ta pojichav do Hajpoli ¹⁾
    ta do teski swoho.
18. Pryjichav win ta do teski
    ta stav howoryty:
    puskit-ko my Katerynku,
    ny budu ji byty.
19. Puskit ko my Katerynku,
    ny budu ji byty,
    ja lysz choczu z Katerynkov
    szos pohoworyty.
20. Oj uziev win Katerynku
    na wełyku zradu,
    ta prysylyv za kisoczky
    do konyka z zadu.
21. Jide win z new dorohoju
    zisticzjeje żydy:
    ny byj žinku czołowiecze,
    j-a s kym budesz żyty!
22. J-a żydyky mołodenki,
    to ny naszi wira,
    zakiw prywiz w swoje selo,
    a wna izomliła.
23. Zakiw prywiz w swoje selo,
    a wna izomliła,
    zakiw prywiz do domoczku,
    wna zastoropiła.
24. Ałe-ż bo to, kaže, na ni
    spidnyci ostróżka,
    ta kudy win z new projichav
    krywawa dorižka.
25. J-ałe-ż bę to, kaže na ni
    soroczka merežka,
    kudy win ji powoloczyv,
    ta krywawa stežka.
26. Ta pokłav win Katerynku
    na tysowi skilci ²⁾),
    ta zdojmyv win z Katerynki
    czobitky czerwinci.
27. Ta pokłav win Katerynku
    na kydrowu ławu,
    ta zdojmyv win z Katerynki
    soroczku krywawu.
28. Ta zdojmyv win ta krywawu,
    ta dav ji bičenku,
    ta posłav win do Hajpoli
    ta po jejji neńku.
29. Yj pryjszla jejji neńka,
    na kolinky wpała:
    jakoho ty Jwaseńka
    buła pokochała!
30. Yj pryjszla jejji neńka
    na ławyci siła:
    jakohoż ty z Jwaseńkiem
    chlibci popojuła ³⁾ !

Nuta porównaj nr. 26.

45.

Czortowiec.

1. Ożenyla maty — młodoho syna
    młodemu nowistku — bardzo nezlubyła.
2. Oj piśała syna — w dateku dorohu,
    nowistku posłała — a w pole do lonu:
    a jak ho ne wiberesz, — to ne jdy domu.
3. Oj brała ona brała, — taj ho ne wibrała,
    na kraj doróżeczki — topoloū si stała.

¹⁾ Zahajpol, — ²⁾ stól, stolec, — ³⁾ chleba pojadła.

4. Oj pryyidiv synok — z delekoj dorohy,
a wpav swoji nenci — a w bieleńki nohy.
5. — Maty-ż moja maty — cy harazd u domu,
cy harazd u domu, — cy bude po momu.
6. — Harazd synku w domu, — taj bude po twomu,
pisłałam newistku — u pole do lonu.
7. — Oj kilko-ż ja jichav — z delekoj dorohy
ne wýdív topolu — aż na naszym polu.
8. Oj wozmesz ty synku — ostroju sokiérku,
a zrubaj topolu — szczo na naszym polu.
9. Oj i zakiev¹⁾ ji raz, — ona sie schyłyła
zakiev ji druhy raz, — ona sie skyr'wyla²⁾
10. Zakiev ji trety raz, — ona promowyła:
Ne rubaj mni myłyj, — bo ja twoja myła.
11. Bodaj twoja neńka, — na świki³⁾ ne żyła,
(v. starist' ne znosyła)
szczo ona nas dwoje — z pary rozluczyła.
12. Bodaj twoja neńka — oj sim rik konała,
szczo ona nas dwoje — z pary rozilhnała.
13. Bude twoja neńka — w syréj zemli hnýty,
(szczo) ne dała (nam) obojim — na sém świki żyty.

46.

od Gwoździeca.

Mała wdó - wońka éénnoho sy - nońka éénnoho sy - nońka

1. Mała udowonka — éénnoho synotka,
o jedného mała — to ho-j ożenylą,
nihdy newistoczku — swoju ne lubyła.
2. A jid' ze ty synku — w dałeku krajinku,
a ty newistoczko — jid'y w pole do lonu.
3. Jak doberesz lonu, — to pryydesz do domu,
né doberesz lonu, — né jid'y do domu.
4. Brała lon taj brała, — lonu né dibała,
w pole kraj dorohy — topolov zistała.
5. Oj pryyizdyt synok — z na Ukrajinoczki:
a zjizdyv ja mateńko — a wsiu krajinoczku.
6. A wsiu krajinoczku — wse szerokie pole,
ne wydív ja mateńko — takoji topoli.
7. Takoji topoli — jak na naszym poli,
tonenka, wysoka, — korené hleboka.
8. Hoj na-ż tobi synku — ostroju sokirku i t. d.
(daléj jak poprzedzająca pieśń).

¹⁾ zaciął, — ²⁾ skrwawiła, — ³⁾ świecie.

47.

Dżurków.

Mała wdowa syna to ho-j ożenylā swoju newis tónku bardzo nelu-była,
Wiprawyła syna w deleku dorohu swoju newis-tónku j-a w pole do lonu.

Nuta nr. 45.

48 1).

Czortowiec.

1. Wiprawiēla maty syna na wijnoczku ²⁾:
Idy-ż ty synku, taj ne obawiaj sie,
za roczok, za dwa, powertaj sie.
2. Mynuv i roczok — ne jdè mij synoczok,
mynuv i druhij — synku mij luby!
na tretim jidè — j newistku wedè.
3. Syna úzdrīta ³⁾ — uradowała si,
newistku wzdrīta — zasmutyla si.
4. Winesla onà — dwi czarci ⁴⁾ wyną,
syna wytaje — zelenym wynòm
a newistoczku — kiežkoň ⁵⁾ trutynoň.
5. Ne pyv syn wyną — wyliv pid konia;
a trutynoň — i pogilyły ⁶⁾ sie,
jak ji wépyly — pobolily sie.
6. Oj znałaś maty — jak zézarowaty,
oj znaj-że maty — jak pochowaty.
7. Schowała syna — pod wikoneczko,
a newistoczku — za worotamy.
8. Na synowy roste — zeleny jawir,
a na newistci — dwi berezocci.
9. Oj rostè, rostè, — rozrostaje sie
hylom do kupy — ne stulaje sie.
10. Oj Bože, Boże! — szczo ja zrobyla,
szczo ja tré duszi — razem zhubyła.

49.

Kornicz.

Oj mała wdowa jednoho syna oj mała mała taj hódó - wała

1. Hoj mała wdowa — jédnoho syna,
hoj mała, mała — taj hódowała,
taj hódowała — do wojska dała.

¹⁾ Podobna: Cztienia M. 1863, 4, str. 186, — ²⁾ wojenkę, — ³⁾ ujrzała, — ⁴⁾ czarki, — ⁵⁾ ciežką, — ⁶⁾ podzielili.

2. Hoj žde i roczok — ne jdě synoczok,
hoj žde rik druhyj — ne jdě syn lubyj.
3. Na tretij roczok — jide synoczok,
synoczok jide — newistku wede.
4. Hoj wijsza maty — z nowoji chaty,
tsj pje do syna — samoho wyną,
a pje do newistki — samu trutyznu.
5. Syn wyną nē pyv — pid koni wyliv,
pyly trutyznu — do połownyi.
6. Wychodyt maty — z nowoji chaty,
i wieła maty — ruzkie łomaty.
7. Oj Boże, Boże, — szcož ja zrobyla,
ja sczarowała — ridnogo syna.
8. Hoj znałas maty — wraz czarowaty,
hoj znaj-że maty — wraz pochowaty.
9. Hoj chowaj syna — pered wiknamy,
a newistoczku — za worotamy.
10. Taj synu, synu — sadyt kalynu,
a newistyci — dwi berestyci ¹⁾.

50 a ²⁾.

Harasymów. Nieświska.

Iwan konie napowa - je, a w sopivku hra - je;
Paraséna bere wo - du na Iwana m rha - je

1. Iwan konie ³⁾) napowaje
a w sopivku hraje;
Paraséna bere wodu,
na Iwana morhaje.
2. A czo-ż bo ty Paraséno
na mene morhajesz,
koly ty sie Paraséno
oj zo mnou Hniwajesz.
3. Ne budu sie Iwánoczku
a z toboň hniwaty,
pryjdý wèczer dó mene,
szcož ty maju daty.
4. Ne wstyh ⁴⁾) Iwan mołodenki
z končeñka zlisty,
dała jemu Parasyna
perożeńki jisty.
5. W jednym rozi ⁵⁾ a w perozi
zelena ruta,
w druhym rozi a w perozi
hadynoczka ⁶⁾ luta.
6. W jednym rozi a w perozi
czerwona kaléna ⁷⁾
w druhym rozi a w perozi
luta hadyna.

¹⁾ brzosty, — ²⁾ Waclaw z Oleška P. I. w Gal., str. 280 i 500. — *Lud Ser. I.*, str. 116—130. — Czternia (1863), 3, str. 68, — ³⁾ konia, — ⁴⁾ zdażył. — ⁵⁾ rogu, — ⁶⁾ gadzina, — ⁷⁾ kalina.

7. Ne wstyh Iwan mołodenki
perohy izjisty
ne mih Iwan mołodenki
porih¹⁾ perelisy.
8. Dickaju-ż ty, Parasycę,
za twoju wèczeru.
Ne buduż ja, Parasycę,
weczery wływaty,
ne budesz ty, Parasycę,
teper panówaty.
9. Piszev Iwan do domoczku,
położyv sie spaty,
wiszla d'neniu jeho maty,
wziela narikaty;
Deż ty Iwane de chodysz,
szezos ne prychodyv wècz-
[raty.]
10. Daj-te wy my, moja maty,
bielenku poduszkı;
taj piszlyte, moja maty,
po Paraszku duszku.
11. A jak pryjszła Parasoczka
a w porohach stała:
— A czém-że ty, Parasenko
Iwanka szcarowała?
a cy zilom, cy koriniom
ty ho szcarowała?
12. Ani zilom, ni koryniom
ja ho szcarowała;
łyszeń jemu z za pojasa
dwa jabłoczka dała.
13. Za jedno ja sie zabožu²⁾
bom sama urwała,
za druhe sie ne zabožu,
bo my neńska dała.

50 b').

od Obertyna (Żuków).

1. Chodyt Iwan po nad dunaj,
ta w sopivku hraje;
a Parasi wodu béré,
na Iwana morhaje.
2. Oj prydzy-ż ty Iwanoczku,
oj prydzy-ż ty serdce,
napjemo-si horivoczki
solodkoji s percém.
3. Pryjszow Iwan do Parasi
ta stav na porozi,
dała jemu czary jisty
w pszenysznim pyrozi.
4. W jednym rozi, u pyrozi
zélenenka ruta,
w druhim rozi, u pyrozi
hadynońka luta.
5. Pryjszow Iwan do domońku,
położyv-si spaty:
Ny możu ja, moja neńko,
hołowki pidniaty.
6. Jeho neńka rano budyt:
jdý synku kosyty! —
Ny możu ja, moja neńko,
ruczyezok pidniaty.
7. Neńko moja stareńkaja,
budu was prosyty,
pidit myni po młodci,
budu si proszczietry.
8. Oj jak pryjszły mołodoci,
szipkie poskidaly:
Czyréz koho z swita idesz,
ty wdowyn Iwané? —
9. Oj sidajté, mołodczyki,
budu wasm kazaty,
oj jak wirné diwku lubysz,
to ne-jdý do chaty.
10. Neńko moja stareńkaja,
budu wasm kazaty,
pidit myni po Parasiu,
bo budu wmyraty.

¹⁾ próg, — ²⁾ żakine, — ³⁾ Niektórzy rozpoczynają pieśń od zwrotki następującej: W stawnym místi Repuczyńcach
niesława sie stała
szcarowała parasoczka
wdowynoh' Iwana.

11. Oj jak pryzsza Parasyna
z bilymy nohamy:
Czéryz koho z swita idesz,
ty wdowyn Iwané? —
12. Czérz tebe, Parasyno,
czérz tebo, rybko;
czérz tebe, Parasyno,
ta umru ja szwydko.
13. Czuje my si, moja neńko,
czuje my si, czuje,
szczo w zeleni jaworyni
Parasi noczuje.
14. Czuje my si, moja neńko,
czuje, pryczuwaje,
szczo w zeleni jaworyni
Parasi spiwaje.

51.

Ispas.

1. Sered seka, sered Spasa
nywoli sy stała,
sz-czaruwała Odokija
wdowynoho Iwana.
2. Jak una ho szczaruwała,
serce ho boliło,
jak uzdrila jeho mama,
taj wid razu wmlili.
3. Ta ny wmliwaj, moja mamko,
ta ny wmliwaj duże,
lyszen pigit, ta prwegit
sztiry braki¹⁾ uże.
4. Ale pryzszy sztiry braki,
ridom postawaly:
— Ta słuchajte, ridni braki,
szo choczu kazety.
5. Kotryj lubyt wirne giwku,
naj ny jdę do chaty,
bo bude win ta tak jak ja
młodyj wmyraty.
6. Postawte mni ridni braki
na biłu poduszkū,
ta pigite, prwegite
Odokijku duszku.
7. A jak pryzsza Odokijka,
stała u porohach:
— Ta cy ty si Odokijko,
ny bojała Boha?
8. Ta cy ty si Odokijko
Boha ny bojała,
ta cys zilim, cy korinim
mene szczaruwała?
9. Ta ni zilim, ni korinim
tebe'm szczaruwała,
lyszen tymi jabłuczkamy,
szo'm try tobi dała.
10. A ja za dwi zaklynu si,
za trete ny wiriu,
toto myni mama dała
j-a w nowu Negilu.
11. Toto myni mama dała
negili nowenka,
ta ty Iwanku dobre znajesz
mama ny riđnenka!

52²⁾.

od Horodenki.

1. Oj na hori mohyłoczka,
roste na nj diwynoczka³⁾,
wysyt na nj hadynoczka.
2. Na hadynu soncy pycze⁴⁾
a z hadyny truta tycze⁵⁾

¹⁾ bracia, — ²⁾ Pieśń śpiewana na wieczornicach. Przesyłający ją z Horodniczy (nad Dniestrem) pod Horodenką Jan Nikityszyn mówi: „W nas diwczeta spiwajut na węczernycich tak: jak odyn dworak, kotryj nazywaw-si Syrbyn, hołuby& bув sobi odnu diwczynu i ny mihi jeji wziety czaryz jej brata, aż nareszti poradyły-si wony tak, aby jak moż brata zczarować, i typer zaczynaće-si spiwanočka“, — ³⁾ dziewczyna, — ⁴⁾ piecze, — ⁵⁾ ciecze truczizna.

3. Pidstaw diwczie konowoczku, 15. Tilko'm, sestro, switom chodyv,
naj natycze truty z rota¹⁾ szcze'm takoho pywa ny pyv[:].
tym zczarujesz swoho brata. 16. Bihaj sestro po sosidy,
4. I zczarujesz brata swoho naj si znymy poproszczaju,
za dla meny mołodoho[:]. naj z hrichamy ny wmyraju.
5. Brat do mista za daramy, 17. Sosidy nim szcze pribuly
systra w poly za czaramy[:]. oczka jeho raz zrinuły[:].
6. Brat u misti dar kupuje, 18. Za darunok z sribla, złota
systra jemu czar hotuje[:]. idu marny z seho swita[:].
7. Brat iz mista z darunkamy, 19. Oj! Syrbyny, Syrbynoczku,
systra d'nemu z czarońkam[:]. swataj myne diwczynoczku[:].
8. Oj, na! braty, taj napyj-si, 20. Prymcha tybe bude swatav,
ty z dorohy a strudyv-si[:]. zczarowała swoho brata.
9. Oj pyj sestro wpred sama, 21. Zczarowała brata swoho,
abyz myni szczos ny dala[:]. taj szcze myne mołodoho.
10. Ta pyj braty, ja wze pyła, 22. Brat w mohyli spoczywaje,
lysz-i'm tobi szcze lyszyła[:]. systra oczy protyraje[:].
11. A brat toho jak napyv-si, 23. Wwijszo diwczie do switlyci,
po konyku powalyv-si[:]. wdaryło-si w obi lyci[:].
12. Po konyku woroneńkim, 24. Bidnaż moja hołowoczko,
po sidełku żołeńkim[:]. szcoż ja typer narobyła,
13. Och! daj sestro poduszczek, 25. ani brata ny Syrbyna.
naj si prispiu chot troszczeku[:]. Ni Syrbyna ani brata,
14. Szczo to, sestro, taj za pywo 26. piszla-ż by ja za žybraka[:].
szczo wono ni²⁾) tak zwielyło³⁾. Žybrak chodyt, chiba prosyt
27. Szczo wiprosyt, a wse w torbu,
a diwczynu hajda! w mordu[:]⁴⁾.

Serpel (Tan'eo wielkanocny.

53.

Czortowiec.

a z hadyny krovcie tecze.

54.

Ispas.

1. Yde Swerbyn po zarinku, 2. Hoj Swerbyne, Swerbynoczku,
zanym, zanym giwka w winku. j-ozmy ż mene giwczynoczku!

¹⁾ pyska, ust, — ²⁾ mni, — ³⁾ zmogło, — ⁴⁾ Lud, (Pieśni) Ser. I, str. 116—130. — Ser. IV, str. 49. — Ser. XII, str. 210—212.

3. Hoj jak ja ki maju wziety,
majesz brata, bude byty.
4. Zczaruj giwko, brata swoho,
gistanesz mni młodoho.
5. Hoj, koby-ż ja czariw znała,
dawno-ż bym ho zczarowała.
6. Hoj, je w lisi kalynoczka,
na kalynci hadynoczka.
7. Na kalynku sonce pecze,
a z hadynki wynce tecze:
8. Ozmy giwko kąnowoczku,
ta nanosy wynie boczu.
9. Ta pokład' ho na porozi,
bo twij bratczyk ju dorazi.
10. Jide bratczyk jyz dorohy,
sestra wijszka prokiw brata.
11. Hoj, na! brate, wyni pyty,
suchi j-usta widmoczyty.
12. Oj pje bratczyk, popywaje
yz konyka uwjiwaje.
13. Hoj szo cyse hoj za wyно,
szo z konyka yzchylęło.
14. Lihaj brate, budesz spaty,
budesz, serce, spoczywaty.
15. Wezut brata dolynamy,
riwnaje si brat z horamy.
16. Yde Swerbyn po zarinku,
zanym, zanym giwka w winku.
17. Hej Swerbyna wdohaniaje
taj na neho poklykaje:
18. Hoj Swerbyne, Swerbinozczku,
ozmy-ż mene giwczynoczku.
19. Oj ne wozmu, bo sie boju
a zradosty¹⁾ nad soboju.
20. Jak ja tebe maju braty
koly wnijesz czaruwaty!
21. Zczarowałaś brata swoho,
zczarujesz (m)ni młodoho.
22. Szo-ż ja teper narobyła,
ani brata ni Swerbyna!
23. Ani brata ni duraka,
piszła by ja-j za żebraka.
24. Ani'm sestra, ani'm žinka,
ta lyszeń ludzka pomówka!

55.

Harasymów.

Maty syna hódowała taj pełeno - wa - ia, studenomu taj witrowi
wijaty ne dala.

1. Maty syna hódowała
taj pełenowała²⁾
studenomu taj witrowi
wijaty ne dala.
2. Ne wij witre studeneki
na móju détenu,
ja ho hirko zhódowała,
taj pry nim zahénu.
3. Ne budesz ty, moja maty,
pry méni wmeraty;
- bo ja wirys³⁾, ożenyv si,
a wziev gazdówaty.
4. Ne hadaj ty, moja maty
pry méni wmeraty;
szukaj sebi, moja maty
dewietoji chaty⁴⁾.
5. Piszła maty, piszła maty
chaty napytaty, —
a syn biže, a syn biže
maty zdohaniaty.

¹⁾ zdrady, — ²⁾ pielęgnowała, — ³⁾ wyrosł, — ⁴⁾ lub: desietoji.

6. Chodit nene, wże do mene,
stałaś przeczka¹⁾ w mene;
a wdaryv hrim²⁾, a na mij dim,
wpały doszczy w mene.
7. A wdaryv hrim, a na mij dim,
a wbyv méni žinku;
a wbyv žinku, taj detynu,
taj i w stajni chudobynu.
8. Ne doszczy to synku wpały,
lysze moji słozy;
ne hrim toto synku wdaryv,
lysze moji słowey⁴⁾.

56⁵⁾.

Osornelice, Daleszowa.

Czy czuly wy lude o takij no - wyni zhublono Pe - trusia
 w hlebokij do - lyni zhublono Pe trusia w hlebokij do - lyni.

1. Czy czuly wy lude
o takij nowyni,
zhublono Petrusi(a)
w hlebokij dolyni⁶⁾.
2. Za szczoz ho zhublono?
za welmożnu paniu;
swoho pana mała,
Petrusi kochała.
3. Po czotiry razy
słuhè⁷⁾ posyłała,
a za pietym razom
sama pojichała.
4. A szczo ty Petruniu
szo takie diełajesz,
czomu welmožnyji
mene ne słuchajesz?
5. (v. Cy ty mene Petrusiu
wirne nie kochajesz,
szo ty mojich słuhiw
wirnych né słuchajesz).
6. Pokiedaj Petrusiu
hreczku mołotyty,
ta chody do mene
mid, horivku pyty.
7. Oj wolu-ż bo ja
hreczku mołotyty,
jak z toboū welmożna
mid, horivku pyty.
8. Pokiedaj Petrusiu
i w połe oraty,
ta chody do méne,
budem panowaty.

¹⁾ przypadek, — ²⁾ grom, — ³⁾ dom, — ⁴⁾ skargi, — ⁵⁾ Treść zbliziona i do pieśni polskiej, ob. *Lud Ser. I*, str. 84—114. — Wacław z Oleaka P. l., str. 514. W pieśni tamże na str. 490 zabija znów Stefan Kułyńczyk-syn Prokopowu doczku, za co go ukarano w Tłumaczu. — Czifi-nia (1863) 3, str. 57—62, — ⁶⁾ Niektórzy rozpoczynają pieśń od słów:
 Czy czuly wy lude
o taki noweni
szo kochala pani
Petrusi(a) w Czuréni.
⁷⁾ sługi.

lub też: W misti Horodenci
nesława si stała,
mała pani pana
Petrusi kochała.

9. O, jakže ja maju
ta paniu kochaty;
jak si pan dowidaje,
bude mni karaty.
10. Oj né bij sie Petrusiu
oj né bij sie toho,
w mene sluhi wirni,
né skażut nicezoho.
11. Oj, zaraz welmožna
twoju wolu wczyniu
za twojim rozkazom
stawi swoju széju.
12. Petrusiu, Petrusiu,
czyny-ż moju wolu,
a sidaj Petrusiu
do kocza zo mnoju.
13. A sidaj Petrusiu
do kocza zo mnoju,
pojdem Petrusiu
do mojeho dworu.
14. Préweła wna¹⁾ jeho
do nowoho dwora,
posaděja jeho
z soboň koło stoła.
15. Oj i lubyły sia
i pivtora roku,
aż sia dowidaly
pański słuhé z boku.
16. Jak sia dowidaly
tak wzialy szeptaty,
jakimby to światom
daty panu znaty.
17. Najwirnińszy sluha
osidlawszy koni
zdohonyv win pana
na kidrowym mosti.
18. (v. Dihnalny paña
wé Lwovi na mosti:
Wertaj, wertaj pane,
majesz w domu hosti).
19. — A ty wirnyj słuhó,
ne każe-ż my toho,
bo to moja pani
- rodu ne takoho,
rodu welykoho
rodu szlacheckoho.
20. Oj ty nasz pane,
koly nam ne wirysz,
z swoho karabina
w nasze serce wcilysz.
21. Podywyv sie Petruś
w horiszu kwatyru:
— Oj welmožna pani,
wże pan na podwiri!
22. Zahlenula pani
w serednu kwateru:
— Utikaj Petrusiu,
wże pan na podwiru.
23. Udariv si Petruś
po połach rukamy:
— Oj welmožna pani
propav-że ja z wamy!
24. I udaryv Petruś
o stiľ hołowoju:
— Oj welmožna pani,
propav ja z tobou!
25. Oj kienuv si Petruś
na zatylni dwěrci,
a pan uzdohonyv:
łapaci! hultanci!
26. Utikav Petrusio
czerez bily siny,
och tam Petrusi
wsi striły posili²⁾.
27. J-uwzieli Petrusi
po pid bily boki,
kienuly Petrusi
u dunaj hléboki.
28. U dunaj hliboki,
jeszcze lipszu jamu:
Na-ż tobi Petrusiu!
za welmožnu paniu.
29. Buło si spiznaty
szcze na perszim razi,
że pani w atlasach,
a ty j-u siraci³⁾.

¹⁾ ona, — ²⁾ posiadły, — ³⁾ w sieraku.

30. Wzięła jeho maty
kieżko hołosyty:
pani-ż moja, pani,
deż mij syn Petrusio?
31. (v. Prybihła maty
na pansionki podwiri:
pani-ż moja, pani,
deż my syna diła?).
32. Ne płacz, maty, ne płacz
ja wże hirsze płaczu,
ja za twojim synom
swij majetok traczu.
33. Oj kazała pani
hromadu zhaniaty,
swoho Petrusenka
w dunaju szukaty.
34. A dam ja wam ludé
po piv czerwonoho,
szukajte Petrusia
choćby ne żywoho.
35. A dam ja wam ludé
ciłu kupu hroszy,
szukajte Petrusia,
bo Petruś horoszy.
36. Dam wam hrabarczyki
sywuju korowu,
abyście prowadły
Petrusi do hrobu.
37. Dam wam hrabarczyki
sywuju kobyłu,
aby wisypaly
wysoku mohélu.
38. Skażu budowaty
malowany ganok
aby lude piznaly
szo panyn kochanok.
39. Kienuly na wodu
szołkowiji sity¹⁾:
pani nasza myła,
de by Petra dity?
40. Wykihly Petrusia
z wody jak żywoho,
dała za to pani
duże hroszyj mnoho.
41. Zawéla²⁾ si pani
w zawékie żinoczy,
pisza do Petrusi
w samé o pivnoczy.
42. Petrusiu! de-ż twoji
szpilkie dorohiji,
szom ty kupowała
koźdjoji nédili.
43. Deż twoji Petrusiu
szpilkie wylijanki³⁾
szom ty kupowała
każdoho jarmarku.
44. Iwané, Iwane,
pożycz my sukmané,
rubka bielenkoho,
naj jdu widwidaty
swoho mylenkoho.
45. Iszła pani, iszła
temnémy luhamy,
płakała za Petrusem
dribnémy slozamy.
46. Zdybała wona sie
z Petrusowoi maty,
ta zaczely obie
z żelu ómliwaty.
47. I kazała pani
murowany ganok,
szo-by ludé znaly
że Petruś kochanok.

57⁴⁾.

(Ispas. Myszyn).

1. Oj u miski⁵⁾ w Bohosławii
stała si nowyna —

Jimoscuni mołodenka
Petrunie lubyła.

¹⁾ sieci, — ²⁾ zawiła, — ³⁾ dęte, — ⁴⁾ Lud Ser. I, str. 85—114, —
⁵⁾ w mieście.

2. Ałe pan młodeńkyj
konyka sidłaje,
Jimoscuni za Petrunem
słuhy posyłaje.
3. Sztyny razy posyłała,
taj z nym ny buwała,
a za pietym, kaže, razom
sama pojichała.
4. Petrunyku młodoczyj,
to mni ny kochajesz,
koly moji wirni słuhy
nikde ny słuchajesz.
5. Jimoscuniu młodocnika,
ja za tobow hynu,
ja za twoje posłuszenectwo
szczec-j koszulku skynu.
6. Pokyń, pokyń, Petrunyku
życie mołotyty,
ta pidemo do pokoju
medok, wynec pyty.
7. Ny bohaty luby buło,
lysz piwtora roku,
ta zakiw si ny prysłuchav
wirnyj słuha z boku.
8. Pomoży my Hospodoczkę,
konie osidłaty,
ta pojidi w czyste pole
pana zdohaniaty.
9. Zdohonyw win jegomoski
na kowanim moski:
ta wernit si jegomoski,
je w jimoski hoski¹⁾!
10. Ałe naszi jimoscuni
rodu ny takoho,
ta szoby wna hoski mała,
bez dozwolu moho.
11. Ta pane mij wirnesenkij,
jak ny wiryte m'ni,
ta jak ny je cyse prawda,
to zastrylyte m'ni.
12. Stupak koniu pido mnoju
sziroko po polu,
taj czej-że my zastanemo
hostońky w pokoju.
13. Podywyv si Petrunyko
czornymy oczyma:
Jimoscuniu młodocnika,
wże pan za pleczyma.
14. Ta wdaryv si Petrunyko
do stoła holowow:
Jimoscuniu młodocnika,
propav-że ja z tobow!
15. Ta umyly²⁾ Petrunyka,
ta za bili boky,
ta kynuly Petrunyka
ju dunaj hlybokij.
16. Olijesz³⁾ ty Petrunyku
w dunaju pławaty,
jak z jimostem u pokoju
majesz rozmowiaty.
17. Ta jak pryzsza jeho maty,
na porozi wmlika;
Jumoscuniu młodocnika,
des Petrunie gila?
18. Ny płacz, ny płacz, stara maty,
koly ja ny płaczu,
czérz twoho Petrunyka
honor, panctwo traczu.
19. Zawyła si jimoscuni
w toneńkij ruboczok,
ta piszla d' rybarykam
same w o piv-noczy.
20. Ta na-te⁴⁾ wam rybarczyky
po piv zołotoho,
ymit-ko my Petrunyka
ta chot' ny żywoho.
21. Ta na-te wam rybarezyky
po czotyry zwizgy,
to tam jeho pochowajte,
de si pany zjizgi⁵⁾.
22. Ta na-te wam rybarczyki
po czotyry hroszyj,
szoby momu Petrunewy
pochoron choroszyj.
23. Ta na-te wam rybarczyky
zołotyj pularc —
ta chto hlane, to wse skaże:
Jimostyn kochanec!

¹⁾ goście, — ²⁾ ujęgli, — ³⁾ wolisz, — ⁴⁾ Ta, na! majete, — ⁵⁾ zjeźdzają.

Nuta nr. 26.

58¹⁾.

Czortowiec.

Oj służyła Nasti w pana oj służyła Nasti
w pana cztery roki ne wid - dana.

1. Oj służyła Nasti¹⁾ ū pana cztery roki ne widdana²⁾. A pan pani wideurav sie³⁾ taj i w Nasti zakochav sie.
2. Chedyt Nasti po sadoczku chedyt, chedyt, taj sumuje; bily licé ne wmywaje, rósu kosu ne wczesuje.
3. Oj kębym sie ne bejała waio bym pany rozkazała. Chocze pan paniu pokiedaty zo mnoū wu świt wandruwaty.
4. Wzieła Nastiu za ruczeńku udaryła po lyczeńku: [jesz, Czoboż ty Nastiu tak sumu-
5. Wzieła Nastiu za ruczeńku zawiela ji w temnyczeńku, utieła ji hołwońku.
6. Ottu tobi Nasté hnyty a méniby z panom żyty. Jide pan u dorozi, pani stojit u porozi.
7. Niby pani ne widaje do misicie promowiaje: Świty, świty misiczeńku mojej Nastij w temnyczeńku.
8. Pani ho sie baj pytaje: a z kim mij pan radu maje, kóty Nasti ne widaje.
9. Do misici promowiaju a z misiciem radu maju, aby śwityw misiczeńko mojej pany w łożyczeńko.

59.

od Gwoźdca.

1. Hoj służyła Nasti w pana cztery roki ne widdan²⁾. A na piety nastupaje, Nasti paniu pokiedaje. [dysz,
2. Szczoż ty Nastiu smutno choczomu né s kiem de howorysz? Jaby pani szczosz skazala, koby pani ne hniwała.
3. Choczu paniu pokiedaty, choczu z panom mandrówaty. Pani toto wysłuchała bily rukie zalomała.
4. Wzieła Nastiu za ruczeńku taj zawiela w témnyczeńku. Tut to tobi Nasti hnýty, a mni z panom traba żyty.

¹⁾ Waclaw z Oleśka P. I. Gal., str. 483. — Cztienia 1863, 3, str. 70, — ²⁾ Anastazy, — ³⁾ wydana, — ⁴⁾ odrzekł się,

5. Oj jidè pan z korszmy pijn do misici promowiaje:
Misisiu, misiezeńku, ne swity my w swityczenku.
6. Ne swity my do pokoju, naj ne wédu panu swoju. Zaświty méní w temnyceu, a naj-że ja Nastiu wydzu.
7. Oj firmane, furmanoczku, podej-że my poduszóczku, podaj-że my y perénu¹⁾ nechaj z Nastiu wraz zahynu.
8. Pani toto wiśluchała, bily rukie załomała. Wziela Nastiu za ruczeńku taj wylęwa z temnyczenku.
9. Oj firmane, furmanoczku, dawaj-że my ogieroczka²⁾. Wziely Nastin, prysylyly³⁾, taj pustyly w czyste pole.

60⁴⁾.

Kolomyja.

1. Zadzwonyły srybny kluczy po nad more bjuczy, hoj zapłakav Wasyleńko wid diwczyny jduczy.
2. O Wasylu, Wasyleńku, lubaja détyno; jidesz polem — sywym konem, dywyty sie myło.
3. Konyk biżyt — trawa szumyt, kiń dorohu czuje, des mij mylyj czornobrywyj w dorozi noczuje.
4. Ach noczuje mij myłenkij w hlubokij dolyni, prywiazavszы konyceńka w czerwonyj⁵⁾ kaliny.
5. Zakukała zazuleńka w hustym oceretii,
6. Jak ne pryjdesz wéczaraty, prydzy obidaty⁶⁾ jak ne pryjdesz obidaty, prydzy widwidaty.
7. Jak ne pryjdesz widwidaty, neshawońska bude; wtonesz, wtonesz na dunaju, lycho tobi bude.
8. A użeż sie mij myłenkij, uże potopaje, no chustoczka wyszywana, po wodi płynwaje.
9. Ne żel meni chustoczońki, szczom je wyszywała; ino meni toho to żel⁷⁾ szczom wirne kochała.

¹⁾ pierzynę, — ²⁾ ogiera, — ³⁾ przysiodłali, przywiązałi, — ⁴⁾ Żeg. Pauli P. I. rus. w Gal. II, str. 22. — *Lud Ser. I*, str. 184—140. — Cztienia (1863). str. 227, — ⁵⁾ u czerwonéj, — ⁶⁾ obiadować, — ⁷⁾ żal.

10. Oj dam-że ja rybaczówkom
po piv złotoho,
bo wytiahły myłeńkoho
chociaż neżywoho.
11. Oj dam-że ja rybaczówkom
medu napłyty sie,
by wytiahły myłeńkoho,
choć podwywyty sie.
12. Oj damże ja rybaczówkom
srybrny persten z palei,
by wytiahły myłeńkoho,
Wasyla kochanci.
13. Wytiahnuly Wasyleńka,
a już neżywoho,
tylko ¹⁾ buło zakochania,
tylko żywia moho!
14. Oj piduż ja po nad Styru,
a wse berehamy,
tam budu rewne piakaty,
(v. budu wodu kołotyla)
dribnemi slozami.

Nuta, porównaj nr. 1.

62.

Harasymów.

Po tim boci po ostrozi zacwyla kaly - na molodoho
Danyloczka woda prymu - lyta.

1. Po tim boci, po ostrozi
zacwiała kalyna;
młodoho Danyloczka
woda prymułyła.
2. Jak ona ho prymułyła
na żótvym pisoczkus;
prynesly jeho neńci
pojas taj soroczku.
3. Prynesly jeho neńci
dorohii riczi;
a wzięła jeho neńka
berehamy biczy ²⁾.
4. Jak prybihła jeho neńka,
wzięła hołosyty:
czy ne bude mij Danyłko
zo mnoř howoryty.
5. Jak prybihła jeho neńka,
taj wzięła piakaty:
czy ne bude mij Danyłko
po wodi pławaty.
6. A jak-że win potopav,
ta pobiy sa hruci ³⁾;
ta piznaty szczo parubok,
perstenec na ruci.

62.

Kolomyja.

Nieszczaslywy Proko - poń - ko ej zabrav hroszij dorohi sukma - ny ; iszov w swita wandruwaty.

¹⁾ tyle, — ²⁾ bieżyć, — ³⁾ piersi.

1. Neszczeslywy Prokopońko
nechtiv bat'ka szenowaty
ej zabrav hroszy, dorohij sukmány
piszov w swita¹⁾ wandrówaty.
2. Zawandrówaw Prokopońko
ta w czużu staronečku;
oj kazav daty młod Prokopońko
medu, wyną, horyłońki.
3. Napyły sie w misti medu,
napyiy sie horyłońki;
ej kotroj schoczysz to toju wozmesz
je ū mene try diwońki.
4. Neszczeslywaja hodyna
Prokopońka spohonyła;
oj ne jednaja wrażaja maty
Prokopewu praciu pyta.
5. Zachorowaw Prokopońko,
lebo treba umeraty;
oj nema komu za Prokopońkom
žalibneńko zapłakaty.
6. Zajichały po Prokopa
syweńkim wołońkami
ej zapłakała bidnaja wdowa
zy swojemi diwońkami.

63^{3).}

Czortowiec.

Oj žerzy žerzy³⁾ bułanyj koniu, a w stajny na pomo - sti
a wbyto wbyto pana sótnyka na kaly - n-wym mo - sti.

1. Oj žerzy, žerzy³⁾ bułanyj koniu
a w stajné na pomost; —
a wbyto, wbyto⁴⁾ || pana sótnyka
na kalynomym mosti.
3. A bodaj-że ty, duńczy⁵⁾ kozacze
nałożyv hołowoju,
a szcko ty mene || biđnu sótnyczku.
zostawyv syrotoju.
2. Oj lętytworon|| a zo wsich storon,
taj žalibneńko kraneze;
a jidé sótnyczka || z dřibněm di-
taj žalibneńko płacze. [tmě,

64.

Kornicz.

Hoj wylikiv sokil a z ha - ju i a pole, ahoj siv sobi sokil na ze - lenu so - snu.

1. Hoj wylikiv sokil
a z haju na pole,
2. Hoj siv sobi sokil
na zelenu sosnu.
5. Kohoż ona ūbyla?
wdowynoho syna.
3. Ty zelena sosno,
czohos méni toczno,
4. Łekiła i pawa
sered sefa ūpała.

¹⁾ świecie. — ²⁾ Melodya znana w rozlicznych wariantach także pod Staniškowem, Lwowem, jak i nad Sanem, Wisłą i Wieprzem. — Wacł. z Oleśka P. I. Gal., str. 485 (Hej na hori). Czterenia (1863), 3, str. 122, — ³⁾, zarzyj, — ⁴⁾ ubito, — ⁵⁾ donski

65^{1).}

Czernelica.

1. Rik²⁾ sie lubyły, rik sie lubyły,
a dwa sie ňe wýgily³⁾
a jak si zdrily, a jak si zdrily,
zaraz sie pobolily.
 2. Diwczyna ležyt, diwczyna ležyt,
w witcie⁴⁾ matki komory;
a kozak ležyt, kozak młody,
w zelenyji dibrowy.
 3. Koło diwczyny, koło nebohy,
oj medu, wyną dosyć,
a kozak ležyt, kozak młody,
zymnoji wody prosyt.
 4. Oj ozmy neńko, oj ozny neńko
kluczyki wid kiernyci;
ta podaj neńko, taj podaj lubko
kozakowy wodyci.
 5. Jak win ňe umre[:],
win tobi zietem bude,
a jak win umre, a jak win umre
pros⁵⁾ tebi neńko bude.
 6. Widomkny neńko[:],
malowanu skréniu⁶⁾,
taj ozmy neńko[:],
szołkowuju fustynu⁷⁾.
 7. Ta pidy neńko, ta pidy lubko,
a w zelenu dibrowu,
ta zwieży⁸⁾ neńko[:],
kozakowy hołówu.
 8. Oj udarly, a wu wsi dzwony,
wsi monasterowy;
oj pidy neńko, oj pidy lubko,
czy ňe po kozakowy?
 9. Oj jak win umer, oj jak win umer
to-j mene porygité⁹⁾,
wraz z kozakom, wraz z młodeničkim
do hrobu prowadięty.

Kolomyjka.

66¹⁰⁾.

od Stanisławowa.

Oj ne pidu dó diwczyny ne pidu ne pidu j pav sňížok
na obložok taj narovy slídu.

1. Oj ne pidu do diwczyny
ne pidu, ne pidu;
oj pav sňížok na obložok¹¹⁾ 3. oy tak serce za množ hynesz,
taj narovy slídu. 3. Obertaju konyčeňkom
2. Oj pav sňížok na obložok
wczyniv sie wodoju, pered worotamy,
szczoby wyjszla diwczynoňka
z czörnémy brówamy.

¹⁾ ob. *Lud Ser. I.*, (Pieśni ludu, Warsz. 1857), str. 148—150. — Wacł. z Oleška P. l. str. 281, 259. — Cztenia 1863, 3, str. 106, — ²⁾ rok, — ³⁾ widzieli, — ⁴⁾ u ojca, — ⁵⁾ pros, pras — Bóg zapłaci, — ⁶⁾ skrzy- nię — ⁷⁾ chustkę, — ⁸⁾ zwisz, — ⁹⁾ porygity, porédyty, przyporządzić, przygotować na śmierć, — ¹⁰⁾ *Lud Ser. XII*, str. 20, n. 41, 42, — ¹¹⁾ obłog, okolica.

4. A ne wyjszła diwczynyna,
wyjszła jeji maty,
komu treba do diwczyny
naj idè do chaty.

5. Koby ne ty diwczynyna,
taj né ty, taj né ty,
ne stojavbym konyceňkom
w takoji zaméty.

67.

Horodnica.

1. Koło prosa lubka bosa
nižkie¹⁾ z zadu byla,
ja jeji kupyv czirywyki,
koby ni²⁾ lubyla.
2. Ja jej kupyv czirywyki,
wona z méni breszé,
pyrykažy towarzyszu,
naj nazad prynesé.

3. Pyrykažy towarzyszu
do moji diwczyny,
naj wona si ny widaje³⁾
bez moji pryczyny.
4. Naj wona si ny widaje
naj méne czechaje,
ta naj moji podarunki
nazad powyrtaje⁴⁾.

Kołomyjka.

68.

Czerniastyn. Dżurków.

Hoj sam idu   ko da wedu   konia woro - noho   ne zapérj

woroteczk   diwczyno ne - boho.

1. Hoj sam idu, koni wedu,
koni woronoho,
ný zapéraj woroteczka,
diwczyno nyboho.
2. Ný zapéraj woroteczka,
ný do tebe ja jdù,
ný dałas my weczerity
ja sobi ynczu najdu.
3. Ny dałas my weczerity
ny dałas my jisty,
koly's mene ny lubyla
buło widpowisty.

4. Koly's mene ny lubyla
buło widpowisty,
buło moji sołodenki
jabłoczka ny jisty.
5. — Oj ne klyn⁵⁾ mij myłeńkij,
ně klyn⁶⁾, ně klyn⁷⁾,
stoja twoji podarunki
w jaworowy skryni.
6. A jak budesz, mij myłeńkij
mene proklynaty,
budut twoji podarunki
wiknom wilitaty.

Kołomyjka.

69.

Ispas.

1. Tecze woda z za horoda,
teczte woda zymna,

- polubyv mni harnyj chlopec,
ja tomu ny wynna.

¹⁾ nogi, — ²⁾ mni, — ³⁾ wyda, — ⁴⁾ zwróci, — ⁵⁾ klniej.

2. Tecze woda z za horoda,
y myła¹⁾ si kluczki,
mynuly si wid myloho
sotodki jabłuczki.
3. Ta win myni durnyj dawav,
ja rozumna brała,
pryjszła zyma, jabłuk nyma,
szo-bym mu widdała.
4. Ta win myni durnyj dawav,
ja rozumna jiła,
pryjszła zyma, jabłuk nyma,
ja mu widpowiła.

70.

Czortowiec.

1. Sydyt kotyk na worotach
taj w łaboczku²⁾ duje,
pesyk sydyt na sołomi
taj sobi pompuje.
2. Ach ja jizdyv na konyku
typer chodźu piszky,
taj nosyv ja do diwczyny
jabłuczka, horiszkie.
3. Taj nosyv ja do diwczyny
a diwczyna jiła,
pryjszła zyma, jabłuk nyma,
wona widpowiła,
4. Chot ja tobi widpowiła;
dohany ny dała,
oj ty si szcze ny ożenyv
ja si ny widdała.

Kosaczek.

71³⁾.

Stanisławów.

Plyne czoven wody poven taj sie wi - chi - luje, sedyt chlopec
koko panny taj sie wy - py - tuje.

1. Plyne czoven wody poven
taj sie wichiluje,
sedyt chlopeć koko panny
taj sie wipytuje:
2. Szczo-ż-by tobi moja myła
kupyty, kupyty?
— Kupy meni koralyki,
budu ti lubaty.
3. Kupy meni koralyki
na biłeńku széju,
a ja tobi na negilu
soroczkę uszéju.
4. Wszéju tobi baj soroczkę
z tonkymy ustawkę,

- bo ty w mene lubyj chlopeć,
dobryj do zabawky.
5. Wże wyjizdyt mij myłeńkij,
taj my nakazuje,
taj naj twoje białe lyczko
nichto né ciluje!
6. Ne bij-że sie, mij myłeńkij,
jakos toto bude,
a choć odem pociliuje,
to szcze tobi bude.
7. Łetyt woron z czużych storon,
żelibneńko kracie,
widaj že tam moja myła
ta za mnoju płacie.

¹⁾ jela, — ²⁾ łapkę, — ³⁾ Wacł. z Oleska P. I., str. 373.

8. Né płacz myła, né płacz myła,
né tuży za mnoju,
ty zhubyła a ja znajszov,
desit' za odnoju.
9. Odna myje, druha czesze,
a treta wtyraje,
a czetwerta chwusty pere,
piataja zmakaje.
10. A szestaja chwusty suszyt,
semaja magluje,
wośmu lubiu i dewiatu,
z desiatow żertuju.

72¹⁾.

Potoczska.

1. Lytyt wortn z czużych storon
żalibueńko kranczé,
sydyt myła kraj wikonci
za mylenkiem płaczé.
2. Ny płacz myła, moja luba,
ny tuży za mnoju,
ty wtratyla a ja znajszov
dewie za toboju.
3. Odna pycze²⁾, druha waryt,
a treta pomyje,
a czetwerta pociluje
a pieta obszyje.
4. A w szestoji obidaju,
w semojli noczuju,
osmu lubiu i nawidžu,
z dýwietoū žyrtuju.
5. Bud' zedorowa, moja myła,
ja wže-widjizdżaju,
twoju krasu, moja luba
na ynczych lyszaju.

73.

Dżurkow.

Cetże myła cetże myła natu-ży za mnoju ty zhu-by-la a ja najszov
de-wiet za to — boju.

1. Cét-że myła, cét-że myła
ne tuży za mnoju,
ty zhubyła a ja znajszoū
dewiet za toboju.
2. Odna myła jisty zwaryt,
a druha pokormyt,
treta myła-j chusty pere,
czetwerti- uwzolyl³⁾.
3. A piētaja óbidaje,
szestaja tańcuje,
ośmu lubiu i hołubiu,
z dewiatow ślub beru.

¹⁾ *Lud Ser. IV, nr. 117, — ²⁾ piecze, — ³⁾ parzy bieliznę.*

74.

Ispas. Mykietydce.

1. Oj chmaryt si, ta buryt si,
widaj bude ślitka¹⁾ —
ta prystała w moji lubki
jakas sywa kitka.²⁾
2. Ta prystała, brate, w lubki,
ta wbyła szybkę,
lubka jeji udaryła,
wbyła na hodynku.
3. Ta Annyczka, brate, wbyła
Maryyczka lupyła,
ta ponesła w Kryworiwniu
sorokiwcia wzięła.
4. Sorokiwcia, brate, wzięła
szcze nazwyszeze: dudku!
ta kupyła horiwoczki:
napyj-ko si lubku!
5. Ta ja totu horiwoczku,
ot pyty ny checzu,
bo ty jeji kupowała
za sznubu kotoczu.
6. Ny żury si, fajna lubko,
za mene, za mene,
bo maju ja wisim lubok
taki sze bez tebe.
7. Odna pecze, druha waryt,
treta myszy myje,
czetwerta mni pociluje,
pieta my poszyje.
8. U szestoji dnynku dnuju
w semoji noczuju,
osmu z korszmy pode koły³⁾
do domu kuczuju⁴⁾.

75.

Ispas.

1. Ta ja w mene j-u sadoczku
dwa koreczyki toji,
lubyv-jém ki, ny wziev-jém ki
harbuz mami twoji.
2. Lubiyv-jém ki, ny wziev-jém ki
harbuz mami twoji,
ny trochi'm si oj nachodyv
koło chaty twoji.
3. Ta naj by to koło chaty,
a to koło kuezi,⁵⁾
ta ny raz ja kikajuecy⁶⁾
pohubyv onuezi.
4. Ta kikav ja czerez sady,
taj czerez horody,
roztoloczyv dwa harbuzy,
narobyv ja szkody.
5. Ta jak stala, brate, reszta,
panowy dywatyi,
ta ja musiv haczi draty,
harbudzy łatatyi.

Kolomyjka.

76. ⁷⁾

od Kolomyi.

1. Se-dyt ho — lub nad wodo — ju holub-ka na klad — ci,
2. Se-dyt ho — lub nad wodo — ju pry swo — ji hó — lub — ci,

skały mieni moja myla szczo tobli na hadel?
oj nemaż bo rozmówonki jak nas dwoje w kupol.

¹⁾ slotă, — ²⁾ kot, — ³⁾ ploty, — ⁴⁾ toczę, — ⁵⁾ niedzna chata, buda — ⁶⁾ wygładzając. — ⁷⁾ Wacław z Oleaski P. I. str. 37 i 379. — Maksymowicz, księga 3, str. 119, nr. 72. — Czternastia (1863) 4. str. 242.

3. Oj swiczońka izhorila,
ja pry neji sędziła,
buło tohda prychodyty
koly ja chotila.
4. Oj horila ta swiczońka,
zhorila do hnota,¹⁾
buło tohda prychodyty
jak buła ochota.

5. Prychodyv ja, prychodyv ja.
pid samyji siny,
mało mene czérez tebe
sobaki né zjily.
6. Chot'by buly potorhaly,
chot'by buly zjily,
w mene tohdy opricz tebe
czotyré sydily.

Koł-myjka.

77.²⁾

od Horodenki, Zaleszczyk.

1. Oj ty horo kamnienaja,
czom si ny łupajesz;
skaży, ty diwczyno prawdu
z kiem ty si kochajesz?
2. Oj jakby ja z piasku buła,
szczobym si łupała; —
chibab ja rozu n u r y n:la,
szezo-bym ty skazała.

3. Piszov kozak dorohoju,
diwczyna druhoju:
zaczékaj, chłopczé kuczirawij,
rozmow si zo mnoju.
4. Ty w kaftani, ja w župani,
né poriwnajem si;
chiba tilko sercu ochołody,
szezo pokochajem si.

Nota nr 84.

78.³⁾

Czortowiec.

1. Zaszumyla dubrówoczka
jak sie rozwywała, —
zapłakała diwczynoczka
jak sie widdawała.
2. A ne szumy dubrówóńko
taj ne rozwywaj si;
ne placz, ne płacz, diwczynóńko
taj ne widdawaj si.
3. A jak méni ne szumity,
taki zelenieńki,
a jak méni ne płakaty,
taki mołodenki.

4. A jak méni né szumity
koly'm zylneńka,
a jak méni ne płakaty,
koly'm mołodenka.
5. A jak méni ne płakaty,
samý ślezy ljut si,
wid myloho starist'⁴⁾ néma,
(w)id neluba szlüt sl⁵⁾.
6. Wid myloho starist' néma
wże szterý nedili,
wid nelubà starostónki
aż méni dojily.⁶⁾
(v. oczy my wyjily).

¹⁾ karta, — ²⁾ Wacław z Oleska P. l. w Gal. nr. 244. (nr. 60 muzyki).
³⁾ Cztienia nr. 609. — ⁴⁾ starostów, — ⁵⁾ przesyła, — ⁶⁾ dojadły.

79. ¹⁾

Horodenka.

1. Ach ja nyeszczyslywyj — na séj świt rodyv si,
jakiej świt wylykziej — ja szcze ne žynyv si.

Ja na toje ny dufaju,
czuži žinkie žuczipaju,
szczoz to za wihoda,
sercu ochołoda.

2. Dobru kumu maju, szo do neji chodyv
szo lysz doma maju — to do neji nosyv.

Syr nosyv, mak nosyv,
nosyv sało dotiv ²⁾ stało ;
a teper dumaju,
bo wże sam né maju.

3. Taja néraz, ne dwa razy — po ostrozi ³⁾ łazyv
za czużyji žynki — žytie swoje wažyv.

Trysta kumo twoji mami,
sydyv-że ja w wovezi jami ;
kazałas my pryzty
ny chotilaš wyjty.

4. Idu ja do pana, kumu pozywaty,
musyt myni kuma — dary powyrtaty.

A mij mak — bude tak,
moje sało — wże prepało,
a syr podaruju
z druhoū požyrtuju.

5. Po pid ploty utikaju,
hej, hutu widklykaju' ;
koby buly imyly
toby buly byly.
A ja cblopēc zuchowatyj
w swoho bat'ka wdav-si —
nynom, nynom, po pid ploty
w konopli schowav-si.

80.

od Stanisławowa.

Chто высо ко тај-ли та же то то ти не ско сиде, ех-шо-ха-то
1mo   2do
вibe-ra-je tot na bl-du pryde pryde.

¹⁾ Wacław z Oleska P. l. str. 373. 371. — ²⁾ póki, — ³⁾ płocie.

1. Chte wysoko taj litaje
to tot nesko siede;
chto bohato wiberaje,
tot na bidu prjde.
2. Chto bohato taj wybérav,
tot na bidu kuezyv,
dav popowy czerwonoho,
aby ho rozluczeyv.
3. Dav popowy czerwonoho
a giekowy dwa,
aby czytav psaltéroczku
do biłcho dnia.

81.

Nežwiska.

1. Kazała my moja maty
raneńko wstavaty,
oj koźdomu dëreweczku
pryzwisko dawaty.
2. Düboczok Wasyloczok,
a slyvoczka Kaška,
a hrùszczekka Marùseczka,
jablinka Paraska.
-
3. A czerwona kalynoczka,
czerwona ji rwała,
a czerwona diwczynočka,
szcze si farbuała.
4. Farbuała, farbuała
w farbowanim domu,
a prosyła żydówoczku :
ne każy nikomu.
5. Żydówoczka dobra buła,
taj ne zatajila,
skoro czelid' na pidsinie,¹⁾
ona rozpovila.
6. A tut buła diwczynočka,
taj brała rumiancu²⁾
a w sobotu na robotu,
w nedilu do tancu.

82.

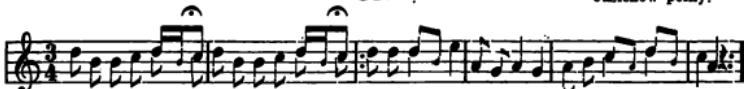
Ispas.

1. Neńko moja stareńkaja,
daj za mene doczku,
zareczu si, szo ny budu
pty horiwoczku.
2. Rada-by ja mij synoczku
za ki doczku daty,
chogi,³⁾ ragi⁴⁾ wulyciemy
chokie⁵⁾ ki widdaty.
3. Ta naj chogi, ta naj ragi
ja jich ny boju si,
ja młodyj, kin woronyj,
ta szcze wiślužu si.
4. Ta szo-bo ja pohadaju,
ta toto ja wezyniu,
prodam konie woronoho,
wikupju giweczynu.
5. Prodam konie woronoho,
prodam y druhočo,
ta wikupju giweczynočku,
s pid pana czužoho.
6. Ta szo'm-ko ty, lubko, kazav,
lyez ny ženychaj si,
pokiv mene w świki czujesz,
wse mni spogiwaj si.
7. Jak pomyne, fajna lubko,
desit' myl za Widniu,
widdawaj si, ženychaj si,
bo ja wže ny wijdu.

¹⁾ podcienie, ganeč - ²⁾ róż, - ³⁾ chodzą, - ⁴⁾ radzą, - ⁵⁾ cheą.

83.

Jasienów polny.

Kowała zazul - ka w wysznejim sadoczu, naważyv si syn bohaćkij na wdowé - nu doczku.

1. Kowała zazulka
w wysznejim sadoczu:
naważyv sie syn bohaćkij
na wdowénu doczku.
2. J-aŭ wdowéna doczka
po sadoczu chodyt,
za new syn bohackij
oczéma powodyst.
3. Pozwol, pozwol maty,
wdowy doczku wziaty,
bo jak né pozwołysz,
to jdù wojowaty.
4. Ne pozwolu synku,
wdowy doczku wziaty;
siłtaj koni woronoho,
jdy wojowaty.
5. J-a wdowyna doczka
wże gospodaruje,
j-a bohackij syn
na wojni wojuje.
6. Letiv woron z cuzuých storon
żelibneńko kranczé,
sedyt maty na porozi
ta za synom płaczé.
7. Czornyj woroneczku,
ty światom litajesz,
cy hostym¹⁾ si z mojim synom
na wojnie zdybajesz?

84.

od Otiny, Tłumacza

Oj wyjdę - du ja na ho - rońku pody - wiu sie w doliu, a chto mene
zaswa - taje szczo ne maju woliw.

1. Oj wyjdę ja na horońku,
podywiu sie w doliu,
a chto mene zaswataje?
szczo ne maju woliw.
2. Oj je w mene oczy czorni
z czornemy browamy;
tak ja budu zaswatana
jak tota z wolamy.
3. Czarne oczy a z sywemy
taj sie pokochaly; —
bodaj buly czorni oczy
za sywi ne znaly.
4. Oczy moji czorneńki
bida méní z wamy, —
że choczete nóczowaty
odnu niezku samy.
5. Oj odnu's - te nóczowaly
taj tótū ne spaly
a wsiu niczku w kwatéróczku²⁾
lubka wizeraly.
6. Oj 'mete wy oczy czorni
oj 'mete³⁾ wy spaty;
ne budu wam szczo wèczere
myłoho szukaty.

¹⁾ gościem, — ²⁾ oknie, — ³⁾ macie, niech-by-ście.

85.

od Horodeński (Strzyżew).

1. Oj pidu-ż bo ja, oj pidu-ż bo ja
horoju, dolynoju, —
oj najdu-ż bo ja, oj najdu-ż bo ja
ružyczku z kalynkoju.
2. Cy ružu rwaty, cy ružu rwaty,
cy kalynku łomaty, —
cy za muž ity, cy za muž ity
cy szcze pannoju hulaty.
3. Za muž piszovszy, za muž piszovszy,
ta bolyt hołowoczka;
pannoū hulavshy, pannoū hulavshy,
ludzkaja obmwoczka.
4. Hulała-bym rik, hulała-bym dwa,
hulała-bym i czotyry,
koby za mené, tsj mołodenku
ludy né howoryły.

Nuta nr 89.

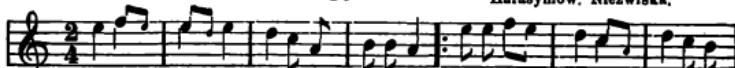
86.¹⁾

od Stanisława Wowa.

1. Oj pidu-ż bo ja
horoju, dolynoju,
czej-że ja znajdu
rozońku z kalynoju.
2. Czy rožu' rwaty,
czy kalynu łomaty; —
czy za muž ity,
czy diwkoju hulaty?
3. Piszlaby'm za muž,
zawerny hołwońka; —
ne piszlaby'm za muž,
ludzkaja obmwońka.
4. Ne piszla-że ja
po pid haj zełeneńki,
ta zdbyaly mene
dwa kozaczeńki.
5. Wzialy sia mene
dorohy pytaty,
a ja mołodenka
ne znała powidaty.
6. Win sie pytaje
dorohy do Lwowa;
ja mu powiła²⁾
dorohu do Krakowa.
7. Oj dav-że win meni
konyczanka trymaty,
a sam win piszow
dorożenki szukaty.
8. Ne boju ja sie
konyka woronoho,
ino ja sie boju
kozaka młodoho.
9. Bo konyk nazdopcze
ta znajdut my sie liki;
a kozak zradyt,
nesławonka na wiki.

87.

Harasymów. Nieźwiska.

Dbaj ma - ty dbaj, ta za muž mene daj. Ta ne daj mene za pjany—

¹⁾ Zegota Pauli P. I. rus. I. str. 143 (tu mowa o matce). -- Cztienia, M. 1863. IV. str. 184. — ²⁾ powiedziała.

1. Dbaj maty, dbaj,
ta za muż mene daj !

Ta ne daj mene za pjanczeńka,
bo spade krasa z mojego lyczeńka,
bude rodu zal.

2. Mene neńka powéwała¹⁾
w tonki pełenoczki²⁾
aby žura³⁾ ne schodyła
z moji hołowoczki.

3. Mene neńka oj kupała
w kałamutni⁴⁾ wodi,
dała mene za pijaka,
teper placzem' obi.

od Otiny, Tłumacza.

Dbaj dbaj maty dbaj, a za muż me - ne daj. Ta ne 'aj mene na pja-ny-

czedka bo - pade krasa z mojego ly - zeńka bu - de ro - du zal.

Czortowle.

Jaw bat - ka - ro - sia, wid bat - ka'm pi - szia, a wżeż moja do-ro -

ćedka ter - nom zaro - sia.

1. Ja w batka rosła,
wid bat'ka'm piszła;
a wżeż moja dorożeńka
ternom zarosła.
2. Ternom zarosła,
lystom prypała;
a czerwonoju kalynkoju
ponadwisała.

3. Teren wisiczu,
taj i zhromadżu
a z czerwonoji kalynoczki
kwitkie (v. winkie) powiażu.
4. Kwitkie powiażu,
za hołownu kładu,
a szczej że ja sie molodeńka
do swoho batka wernu.

¹⁾ powiala, — ²⁾ pieluchy, — ³⁾ zgrýzota, — ⁴⁾ mętniej, — ⁵⁾ Wacław z Oleśka P. I. str. 447.

90. ¹⁾

Czernedica.

Oj huk maty huk ta tam de žownia - ry pjut ta we - so-la

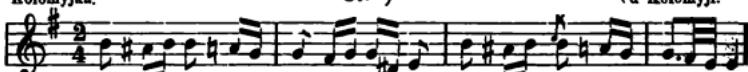
taja u-ly — czenka ku — da on j — dut.

1. Oj huk maty, huk,   3. De žovnary pjut,
tam de žovniry pjut.   tam rieckie teczut.
Ta wesoła — taja ulyczeńka[:]   A pid biloū a pid berezoū
kuda ony jdút.   kapitana bjut.
2. Oj dbaj maty, dbaj,   4. Doniu-ż ty moja,
ta za muż mene daj.   wybéraj sobi sama.
Ta ne daj mene za pjanyczeńka,   Wyberala ja, — a newhadala ja,
na Boha-ż hadaj.   neszczaślywa dola moja!

Kolomyjka.

91. ²⁾

ed Kolomyji.

1. Te — cze ri — eska no we — ly - eska, pi — du pé — ré — sko — esku,

2. Choć-być chti — la i cho — ti — la eszo — bym ho ko — cha — la,

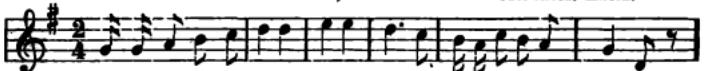
wy da — me — ne mo — ja ma — ty za koho ja choczu.

bo — ha — to — ho a né to — ho szczom sobi o — bra — la,

3. Chodžu nudžu i żuru sia   4. Chodžu nudžu i żuru sia,
ta widaj ja umru ;   wzdychaju do neba,
a wżeź tebe, moje serce   postradavshy mylenkoho
nihdy ne zabudu.   kotocho my treba.

92. ³⁾

Czernelica. Habiń.

Cho ti - la mene ma - ty za muž daty, ta ne daj mene ma - ty.

A toj per - zyl nedo - werszyj ta ne daj mene ma - ty.

¹⁾ Waclaw z Oleśka P. I. str. 447. — ²⁾ Waclaw z Oleśka P. I. str. 888. Maksymowicz, księga 8. str. 116, nr 74. — ³⁾ Lud, Ser. II. nr 169. — Ser. VI. nr 263. — Ser. XII. nr 100.

1. Chotila mene maty — za muž daty, 5. Chotila mene maty
ta ne daj mene maty. za pietoho daty.
A toj perszyj,
małyj nedowerszyj,¹⁾ A toj piety,
ta ne daj menę maty. taj né maje piety,²⁾
ta ne daj mene maty.
2. Chetila mene maty ta ne daj mene maty.
za druhoho daty. 6. Chotila mene maty
A toj druhij,
małyj nedoluhyj,³⁾ za szèsteho daty.
ta ne daj mene maty. A toj szèsty,
ta ne daj mene maty. ta ne maje czesty —
ta ne daj mene maty.
3. Chotila mene maty ta ne daj mene maty.
za trzeciego daty. 7. Chotila mene maty
A toj tretyj,
błyskij smerty, za sémoho daty.
ta ne daj mene maty. A toj sémij,
ta ne daj mene maty. ne weseleyj,
ta ne daj mene maty. ta ne daj mene maty.
4. Chotila mene maty 8. Chotila mene maty
za czetwérteho daty. za ómoho daty.
A czetwertyj,
duże vpertyj, A toj ósmyj
ta ne daj mene maty. duże złoşnyj,
ta ne daj mene maty. ta ne daj mene maty.
9. Chotila mene maty
za dewiątaho daty.
A toj dewiatyj,
krasnyj wusatýj,
ta daj-że mene maty.

93.

Ispas.

1. Yj brate, towarzysz, 3. J-ozmim sobi po giwczyni,
lycha ty ny zyczsu, taj po Kateryni,
ta chot' jaka pryhodoczka, j-odna chodyt po horbocku,
na tebe si klyczu. druba po dolyni.
2. Ale brate, towarzysz, 4. Kateryno, zaswity-no,
ny towarzyszujmo, Kateryno, wstań-no !
j-ozmim sobi po giwczyni, Kateryno, daj-no jisty,
ta gospodarujmo. jak to bude fajno.
5. Kateryna zaswityła,
Kateryna wstała,
Kateryna jisty dała,
do duszi prystała.

---

¹⁾ niedorosły, — ²⁾ niedołęga, — ³⁾ piety.

94. ¹⁾

Horodnica nad Dniestrem.

1. Hoj iszovja selom, selom, selom sie swi - té - - - to; tam de ja mav
powernu-ty, tam sie za - ha - sé - lo.

2. Tam de ja mav powernutý,
tam de ja mav sisty,
tam de ja mav swoji lubci
wsiu prawdu powistý.
3. Oj piszov ja do diwczyny,
diwczyna sie duje,
ja szapoczku pid paszoczkú,
naj tie mat' morduje!

Kolomyjka.

95.

Czernelica. Hubin.

Oj zajmyv ja woly pasty, na zelenu pa - szu, oj piszov ja do diwczyny
na mo - lo - cznu k - szu.

1. Oj zajmyv ja woly pasty,
na zelenu paszu;
oj piszov ja do diwczény
na mołocznu kaszu.
2. Każut méni kaszu jisty,
a ja ne hołoden,
oj każut my babu braty,
a ja diwkiè hoden.
3. Oj piszov ja do diwczény,
diwczyna sie duje,
ja szepczynu pid paszynu:
naj tie mat' morduje!
4. Mene maty porodyła
temneńkoji noczy,
dała méni biale tiło,
czorneńkii oczy.
5. Mene maty porodyła,
taj kazała: synu,
luby w noczy młodycy,
a diwczata w dñynu.

96. ²⁾

1. Pożenn ja woły pasty
na zelenu paszu, —
a sam pidu do diwczyny
na mołocznu kaszu.
2. Pasite sie, sywi woly,
ne bijte sie wówka,³⁾
a ja pidu do diwczyny
bolyt mie hołowka.

¹⁾ *Lud*, Ser. II. str. 188 (nr 166). — ²⁾ *Cztienia* (nr 168), — ³⁾ wilka.

97.

Gwoździec.

1. Ta zajmu ja woly pasty
na dzelenu paszu,
a sam pidu do giwczyny,
do twoji bohaczu.
2. Ty diwezyno, diwezynoczko,
jaka ty cyhanka,
kazałas my prychodyty
samas dweri zamkia.
3. Koly dweri zamykajesz
to's poszciwa divka,
hadav'em ki (ei) j-a zbawyty
dzelènogo winka.

98.

od Śniatyna. H. rodentki.

1. Ta zajmu ja woly pasty
w dzelenu liszczynu,
a sam pidu do bohaczie
swataty giwczyny.
2. Ta piszov ja do bohaczie,
tam giwka nymyta,
yji piszly woly na łan,
zzily kopu żyta.
3. Ta pryzszov ja do bohaczie,
a wny widpowili,
czerez toty holuhany ¹⁾
wokwy by jich jily.
4. Ta jak toty holubany
fajno w płuzi chogi,
ny odnoho leginyka ²⁾
do bidy prywogi.
5. Ny widdazz si giwczynoczko,
ny widdasz si szwydko,
bo bohaczka pered tobow,
ta tebe ny wydko.
6. Ny faly si, giwczynoczko,
czornymy browamy,
bohaczka ki zastupaje
czornymy wołamy.
7. Oj j-u łuzi na hałuзи
soroki skrehoecztu,
ny jdy giwko za j-ogiwcie ³⁾
naj ho czerwy toczut.
8. Choć ja ruda ta pohana
koly bajko ⁴⁾ bohacz,
sim par woliw na obori,
a na széji dukacz. ⁵⁾
9. Lycho tebe, lycho beri
i z bajkom bohaczom,
sim par woliw wizdychajut,
pohana's z dukaczom.

99.

Niedźwiedka.

Sim michiw horichiw rezezo to terlo w sere du po ji du w czetwiersie wernu.

1. Sim michiw horichiw ⁶⁾
reszeto terlo, —
w seredu pojdu,
w czetwier sie wernu.

2. Pojichav mij mylyj
hej do misteczka: —
Ne kupuj kłoczie ⁷⁾
oj powysmeczka. ⁸⁾

¹⁾ siwe, — ²⁾ parobka, — ³⁾ wdowca, — ⁴⁾ batko, ojciec, — ⁵⁾ dukat, —
⁶⁾ siedem worków orzechów rzeszoto tarlo, — ⁷⁾ kłaki, — ⁸⁾ przędze.

3. Bo wid kłoczeczka
bołyt oczyczka,
wid powysemei
spaty choczet si.

IV.

Dumy i pieśni żałotne.¹⁾

100.

Harasymów, Korniów.

Ej u p...ie kr...j do...rohy stojit kamin majmu...rowy, hej a na tym
kaminczyku sed; t chlopec czorno—browy.

1. Ej u połe kraj dorohy
stojit kamin majmurowy;
a na tym-ki kaminczyku
sedyt chlopec czornobrowyj.
2. Sedyt že win, sedyt,
taj dumku dumaje;
zakochav sie a z diwczynou
taj wze ji pokiedaje.
(v. z welykoho zakochani
rozninka buwaje).
3. Depomożé mylyj Boże
tuju diwczynu wziaty;
choć chudoby ne wberu si
naj z choroszoū ożeniu si.
4. Oj szczo méní po chudoby
szczo na obori bude;
5. A z něhidnoū něhidnycew
wstydno wyjté meży ludé.
6. A szczo méní po chudobi
szczo w podwiri zalaze,
(v. szczo oboru oblaze)
a nehidna nehydnyci
młodomu świt zawiaže.
7. A chudoba wizdychaje
bo chudoba rosyt' si, ²⁾
ne lyszyt sie po chudobi
lysze myska pszenyci.
8. A chudoba wizdychaje
bo chudoba rosa;
ne lyszyt sie po chudobi
lysze myska prosa.

¹⁾ Śpiewane częstokroć i podczas Wesela, — ²⁾ po rosie chodzi.

101.

Dżurków Turka.

Meży dwoma hóro - ka - my stojit kamień marmu - ro-wyj,
a na tym kaméńczyku ku sedyt chłopecz - rno - browy.

1. Mézy dwoma hórońkamy [:] schodyt misić z zorońkamy. A szcze wyszczy podlitaje sywyj sokoł z wirkońkamy.
2. Oj lytyt-że win, lytyt, taj kryłońkamy bludyt: jak to keźko, jak to nudno, a chto koho wirno lubyt.
3. Meży dwoma hórońkamy stojit kamień marmurowyj; a na tym kaméńczyku sedyt chłopeć czernobrowyj.
4. Oj sydyt-że win, sydyt, a sédiwszy zażuryv si; lita swoji marne stratyv j-a sam młod' né ženyv si.
5. Dopomoży, mylyj Boże tuju diwczynu uziaty; chot' chudoby ny dízdu si naj choroszé nażéju si.
6. Bo wełyka chudobońka wse podwireczko zbrodyt, nyhydnaja drużynoczka po pered oczy chodyt.
7. Bo wełyka chudobońka wse podwireczko zjaże ¹⁾ j-a nyhydna drużynoczka lészjéj ²⁾ my świt zawiąże.
8. Szo-ż my, szo my po chudobi szczo chudoby bude mnoho, koly oczam si hlanuty nyma na koho, na koho.

102. ³⁾

Czortowiec.

Oj tam, oj tam pid lyp - koju sédiv Romaj z sim-lit - kó - u.

1. Oj tam, oj tam pid lypkiju sédiv Romaj z simlítkóju. ⁴⁾
2. Z simlítkóju z diwczénoju, zahadav ji sim zahadok.
3. A szczo roste bez koreńcie? a szczo sie wje kruh derewcie?
4. A szczo jide bez pohoru? a szczo śwityt jasno w zoru?
5. A szczo hrije bez żarény? a chto-że je bez druženy?
6. A szczo hraje, sliz ⁵⁾ némaje, a szczo serciu žiel zawdaje?
7. Majorskij syn, dureńskij syn, zahadav my sim zahadok;
8. Ja sie dobre postarsaju, zaraz wsi wraz widhadaju.
9. Kamiń roste bez koréńcie, a chmil sie wje kruh derewcie.
10. Woda jdě bez pohoru, misić śwityt jasno w zoru.
11. Sonce hrije bez żaryny, żovnier żyje bez družyny.
12. Skrępka hraje, sliz némaje, serciu tulhy, žel, zawdaje.

¹⁾ zam.: zlaže, — położy się, — ²⁾ tylko, — ³⁾ Wacław z Oleśka P. I., 362, — ⁴⁾ z siedniolatką, — ⁵⁾ lez.

Text obacs nr 25 i 28.

103.¹⁾

Korszów. Kamionka w.

1. Oj w poly — kraj doróhy [:] 11. Oj Romane Romanoczku
stojt kameń marmurowyj. [:] widhadaj my zahadoczku.
2. Pid kameniem kernyczeńka- 12. A szczo roste bez korini
a w ni woda studeneńka. á szczo horéť bez palini.
3. Oj tam Roman woly pase, 13. A szczo cwyte bez ewitoczku,
a diwczyna wodu nese. ty mij mylyj Romanoczku.
- (v. Roman konie napawaje
z sobow diwcepi pidmawiaje).
4. Postaw diwce konowoczkie,
budem maty rozmowoczkie.
5. Oj Romane Romanoczku
ne baw mene hodynoczku.
6. W mene maty néhýdnaja,
holowoczka ma bidnaja!
7. Oj znaj diwce szczo skazaty
szczob' tebe né była maty.
8. Nadletily husy z brodu
skołotyły z piskom wodu.
9. A ja stała, postojała,
nim sie woda ustojała,
10. Pid jaworem zelenęńkim,
a z Romanem mołodenčikim.
11. Oj Romane Romanoczku
widhadaj my zahadoczku.
12. A szczo roste bez korini
á szczo horéť bez palini.
13. A szczo cwyte bez ewitoczku,
ty mij mylyj Romanoczku.
14. — Kamiň roste bez korini,
serce horéť bez palini.
15. Lyczko cwyte bez ewitoczku,
ty mij mylyj Romanoczku.
16. Oj pryjsza ja do domoczku,
mene maty w hołowoczku.
17. Né byj maty w hołowoczku,
skažu ja ty wsui prawdoczku.
18. Nadletily husy z brodu,
wkokołyły z piskom wodu.
19. A ja stała, postojała
nim sie woda ustojała,
20. Pid jaworam zelenęńkim-
a z Romanom mołodenčikim.

Ob. nr 27.

104.²⁾

Zahajpol.

1. Oj u poly kérnyczeńka
koło neji trawyčeńka.
2. A tam Roman woly pase,
a giwczyна wodu néše.
3. Roman woly pokidaje,
taj diwczynu zdohaniaje:
4. Oj giwczyño, giwczyñoczko!
zaždy-ko my hodynoczku.
5. — Hoj ja bym tebe zaždała,
kobym dobru mamu mała.
6. Ale łychu mamu maju,
bude byty, dobre znaju.

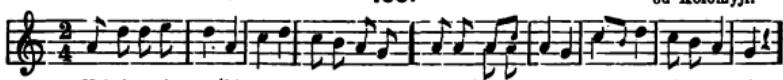
¹⁾ Źeg. Pauli P. I. r. I. str. 172 (zakończenie), — *Lud*, Ser. XII. nr 297—8, — Cztienia, str. 314, — ²⁾ *Lud*, Ser. XII. nr 297.

7. Ny bude ki maty byty;
ja ki nawczu heworyty.
9. Ja hodynku zaczekała,
nim si woda ustojała.
8. Nadlekily husy z brodu,
skołotły z pi-kom wodu.

Waryant:

6. Bude mene mamka byty,
ta nikomu boronyty.
7. O znaj giwce, szo skazaty;
jak ty schocze byty maty.
8. Nadlekily bily husy,
z toj-że dlekoji Rusi.
9. A wny mene speredyly,
ményi wodu skołotły.

Obacz nr 26.

Hoj plynut hu-soáki bystro ju wodoju, a wyjdy diw-czyno rozmow sie zo mnoju.

1. Hoj plynut husoúki
bystroju wodoju, —
a wyjdy diwczyno,
rozmow sie zo mnoju.
2. Oj ne raz ja, ne dwa
z tobou rozmawiała;
nikoly ja tobi
prawdy ne skazała.
3. Aż tohdy ja tohdy
tobi prawdu skažu,
jak swoju ruceńku
z twojoú ruczkou związu.
4. Bystryj konyk, bystryj,
taj jasnaja zbroja, —
szczosť tohdy hadala
ty diwczyno moja?
5. Hadałam, dumałam,
na świti ne buty,
hadałam, dumałam
w toj dunaj wtonuty.
6. A chocz-że ja wtonu,
to tré razy splynu,
za tobou kozacze,
marne z świta zhynu.

105.

od Kołomyji.

Ani spaty ni drymaty ni son my si no b re, piszow by ja

do dívčy - ny sam né znaju

cy zy - je.

1. Ani spaty, ni drymaty
ni son my si ne bere;
piszow by ja do dívčyny
sam né znaju cy żyje.
2. Poprosyv-bym towariszi,
win mene powedè;
a towarzysz kraszczy jak ja
dívčenou m'ni widberè.

1) *Lud*, Ser. XII. str. 160.

3. Oj ne bij sie towarzysz,
ja ty toho ne wczyniu,
a jak ja ty to uczyniu,
to postrélysz hrud' mój.
4. Świty, świty misiczeńku, —
czom' śi chmelu chm-lejesz,—
a de ty si, mij mylenkij
tak id mene zberajesz?
5. Zberaju sie, moja myła
w daleku storonu.
Noczuj, noczuj, mij mylenkij
jidnu niczku zó mnoju.
6. Ja by z tobou, moja myła,
jidnu niczku noczowav,
lysze ja si toho boju,
szo-bym do dnia ne zaspav.
7. Oj né bij sie, młod' kozak,
ja młoda né zaśpiu,
jak zapijut perszy kury,
oj ja tebe i zbudżu.
8. Zapijaly perszy kury,
hodi, hodi, kozak spat'!
stoja twoji woron koni,
uze dawno zaprięzat(i).
9. Jak wyjichav młod' kozak
za nowoji worotą,
ne bere si dicezynoczei
ani son ni robota.
10. Jak wyjichav młod' kozak,
nihdè jeho né wydat',
lysze czuži czolowiki
po stodołach molotiat.
11. Heła, heła, bili husy,
heła, heła, — na pisok!
rozczesala rosu kosu
taku dribnu jak maczok.
12. Heła, heła, bili husy,
heła, heła, — na dunaj!
szos chotiła, tos distała,
teper sedy taj dumaj.
13. Heła, heła, bili husy,
heła, heła, — na riku!
szos chotiła, tos gistała,
teper sedy do wiku!

107. ¹⁾

od St.-nisiawowa.

1. Oj pyjmo my mid, horivku,
a wy husy — wodu,
pływń, płynit', bily husy,
do mojoho rodu.
2. Oj né kažit', bily husy,
szczo ja tut zlydnuju,
oj no kažit, bily husy,
szczo ja rozkeszuzu.
3. Abo piszlu sywu utko
po dunaju chutko:
pływny, płynny, biła utko,
do rodyny chutko!
4. Oj ne kažy, sywa utko,
szczo ja tut horiuju,
oj no kažy, sywa utko,
szczo ja tut panuju.
5. Oj ne kažy, sywa utko,
szczo mni bida cwieczyt,
ino kažy, sywa utko:
win tam hroszy lieczyt.
6. Oj szcze utka ne zapłyka,
wże rodyna znaje,
ta sia mnoju syrotoju
rodyna curaje.
7. Oj wyjdu ja za worota,
stanu jak syrota,
nichto-ż mene ne zajmaje,
bo rodu ne znaje.
8. Oj wyjdu ja i w pole,
stanu jak bylyna,
nichto mene né pryhorne,
bo lycha hodyna.

108^{1).}

od Tłumacza, Tyśmienicy.

1. Posiju ja pszynyczeńku
posiju ja dwa łany,
i zbyru ja pszynyczeńku,
ta nakładu dwa stohy.
2. Oj złetili bili husy,
oj złetili horobci,
tak izpyły pszynyczeńku
lyszy lyszyły stybelci.
3. Oj złetili bili husy,
oj złetili worony,
tak izpyły pszynyczeńku,
lyszy lyszyły solomy.
4. Ne spiu-ż bo ja, né drimaju,
son ni²⁾ si né byre;
piszow by ja do diwezyny,
ta ny znaju czy żyje.
5. Piślav by ja towarzysi,
a towarzysz kraszczyj,
wid mené, taj wid mené win
widbère towarzysku.
6. Oj ne widberu, towarzyszu,
ja ty toho ne wdiju.
Jak ty toho udiju,
to wistrylys w hrud moju.
7. Oj ty zoro, ty jasnaja,
czom tak pizno piznyś si, —
oj ty mylyj czornobrywyj,
czom do domu spiszyś si.
8. Oj spiszus si, moja myła,
ja w cazuju storonu,
pyrynoczą mij myłeńkij
odnu nieczku zo mnoju.
9. A ny bij si, mij myłeńkij,
bo ja tobi ne zaspiszu,
skoro kury zaspiswajut,
a ja tebe izbudżu.
10. Wstań-że mylyj czornobrywyj,
a wže-ż tobi hodi spat,
a wže twoji sywi koni
zapryżyni tut stoja.
11. Hyła, hyła, bili husy,
hyła, hyła na dunaj, —
szczo's chotila to's distała
typer sydy, ta dumaj.
12. Hyła, hyła, bili husy,
hyła, hyła do wody, —
dałas myne moja neńko
j-a z roskoszy do bidy.
13. Hyła, hyła, bili husy,
hyła, hyła na riku, —
a ja kozak na konyku,
ty wdowa do wiku.

109.

Kornicz.

Hé! ty zoro weczirnaja szczo ty tak sie spizna - jesz, ty mij
mylyj czor nobrywyj kuda ty sie zbyra - jesz.

1. Héj ty zoró weczirnaja,
czomu tak sie spiznajesz?
Ty mij mylyj czornobrywyj
kuda sie ty zbyrajesz?
2. Zbyraju sia, moja myła
ť dalekoju dorohu.
Noczuj, noczuj, mij myłeńkij
chot' odnu niecz zo mnoju.

3. Ne jednu bym, fajna liubko,
z toboň nizcuku noczowav,
lysz sie boju, fajna liubko,
kobym z toboň nē zaspav.
4. Oj nē zaspysz, mij mylenkij,
ja mołoda nē zaspju,
perszi kury perepjut,
ja mołoda-j uczuju.
5. Perszi kury perepjily
ja mołoda-j uczuła;
pryjszla, pryjszla do loženka
taj za ruezku stysnula.
6. Wstawaj mylyj czornobrywyj,
bo wže twoji pory ¹⁾ jdut,
kiń woronyj wže sidłanyj,
dwa kozakie tebo ždut.

II. 3)

od Horodeński, Zalesszczyk.

Hej w pole ker - ny - ci czut woda blesz czut si, tam kazaly lu - dé
ko - zak ledasz - czycl.

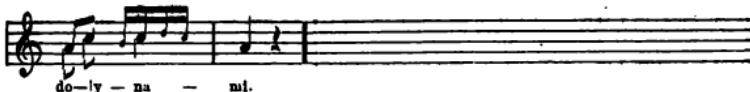
1. Hej w pole kernyci,
czut woda bleszczyt si,
tam kazaly ludé:
kozak ledaszczyt' si.
2. Kozak ledaszczyt' sia
ne chocze robyty,
ne chocze robyty,
jdè do koreczmy pyty.
3. A toja koreczomka
dyloň dylowana,
a w toji koreczomei
pjut dwaj cuzuozemci.
4. Jeden cuzuozemec
bere med, horyłku,
druhý cuzuozemec
pidmawicie diwku.
5. Idy diwcke z namy
z namy kozakamy,
6. bude tobi lipsze
jak w ridniöji mamy.
Ty w ridniöji mamy
w biłoji soroczyni,
tut budesz chodyty
w krasny karmazyni.
7. Oj wély diwczennu
pustymi lisamy,
prywiazały diwczca
do werby kosamy ²⁾.
8. A kto w lisi chodyt
jého hołos nosyt,
kto w lisi noczuje
jého hołos czuje.
9. A kto ditej maje
nechaj nauczaje,
weczerom do koreczmy
nechaj nē puskaje.

III. 4)

Czortowiec.

Oj u czystim po - le tymi do - ly - nami ty - mi

¹⁾ czas, — ²⁾ podobna pieśń wraz z taż sama nutą śpiewają także pod Haisyneum i Teplikiem w gub. Podol. (wieś Roskoszówka, Moczułka) — ³⁾ warkoczami, — ⁴⁾ Wójcicki P. I. Białochr. II. st. 346. 348 — Zeg-Pauli P. I. r. II. st. 5. — Lud, Ser. III. nr 47 (str. 277), nr 63 (str. 294), — Ser. XI. nr 19 (str. 61) — 57, — Cztienia, II. str. 87. — Konia wzięto, gospodarza ubito, ją zaś spalili, aby ich nie zdradziła.
Uwaga śpiewacski.

1. Oj u czystim poli
tymi dolynami[:]
orała Maryja
siremy wołami.
2. Wołami orała,
kińmi wołoczała,
dribnemi słożami
hrudu ¹⁾ rozmoczła.
3. Pryjichav do neji
panycz mołodenkij,
panycz mołodenkij,
konyk woroneńkij.
4. Maryjä, Maryjä!
ey je twij pan doma?
— Za pana znajete,
meně pytajete.
5. Maryjä, Maryjä!
po czomus piznała?
— Po tomu'm piznała,
bo kiń moho pana.
6. Maryjä, Maryjä,
my koni kupły,
my koni kupły,
w lisi pry dolyni.
7. My hroszi liezli
pry hniliż kołodi;
my mohorycz pyły
z kernyci wodyci.
8. Buła szynkarecska
biła berézoczka;
oj buły świdoczkie ²⁾
zeleni duboczkie.
9. Maryjä, Maryjä,
podaj-no remini. ³⁾
Maryja podała,
Maryju zwiazaly.
10. Zwiazaly, zwiazaly,
po pid koni(a) wziały.
Powezy Maryju
j-a uw czyste pole.
11. Prybyły Maryju,
do sosny płećzema;
do sońcy oczema.
(war.: do sosny oczyma
do sonci płećzyma).
12. Pośieh ⁴⁾ u kieszenni
wykieh ⁵⁾ hubku i kremin.
Wikresav ohni
widuv u porochniu. ⁶⁾
13. A pidpalyv sosnu
z werchu i zy spodu.
Sosnoczka sie kuryt,
Maryjä sie żuryt.
Sosnoczka horyt,
Maryjä howoryt.
14. Sosnoczka palaje,
Maryjä umlewaje.
Sosnoczka zhorila,
Maryjä skipila.

II2.

Kornicz.

¹⁾ grude, — ²⁾ świadki, — ³⁾ pas, — ⁴⁾ sięgnął, — ⁵⁾ wyciągnął, — ⁶⁾ wydał w prochno.

1. Hoj po hori hori
dwa kozakie chogie ¹⁾.
Dwa kozakie chogie,
taj sobi howorie.
2. Hoj chogim, chogim
do Marysi w hosti.
A jéj chata kalynowa
siny na pomostí.
3. Prijichaly dwa kozakie
do Marysi w hosti.
4. A jak wijszla Maryseňka
na porozi stała.
Na porozi stała,
ruczkie załamała.
5. Wy ne je ²⁾ moji hosti
wy je rozbijynki.
6. Marysiu, Marysiu,
po czim nas piznajesz?
7. Moho pana konyk
pid samym toboju.
Moho pana sidło
pid słuhoju twoju.
8. Hoj my koni kupowaly
w temnoji temnyci.
Hoj u nas je na to-j świdok
misić ta zirnyci.
9. Hoj my hroszí rachowaly
w lisi na kołodi.
10. Hoj j-uwziely Maryseňku
po pid bili boki.
Taj zanesly Maryseňku
w temnyj lis wysokij.
11. Pryslyly Maryseňku
do sosny pleczéma.
Do sosny pleczéma,
na pole oczéma.
Zapalyly sosnu
z hory do dolyny.
12. Sosna horét, sosna horét,
sosnoňka pałaje.
A młoda Maryseňka
pid sosnoň vmliwaje.
Sosna hore, sosna hore
Maryseňka kryczyt
13. Jak kto w lisi probuwaje
taj rubaje buka.
Naj si ide podwyty
jaka Marysi muka.
14. Jak kto w poly probuwaje,
taj w poly pluhuje; ³⁾
ta naj ide do Marysi
naj duszu ratuje.

II3. ⁴⁾

od Halicza.

1. Pryjichaw Iwaseňko z Podila
ta prysływy konyka do hila. ⁵⁾
2. Nasunula czorna chmara z Pidhiria, ⁶⁾
oj pryjszow win do Marusi w podwiria.
3. Oj id meni, Maruseňko, id meni!
prywiz'em ti sribla, złota dwi skryni.
4. Potycheňku, mij myleńki, howory,
szezob ne wezuł moja maty z komory.
5. Oj uczuła stara maty z komory:
chto z toboju, Maruseňko, howory?
6. Z kucharkami, moja maty, howory,
wysyłaju do dunaju po wodu.
7. Na szczo tobi, Maruseňko, ta woda?
Umyty sia, napyty sia, jak treba.

¹⁾ chodza, — ²⁾ jesteście, — ³⁾ orze, — ⁴⁾ Cztienia, Moskwa 1863. 3.
str. 77, — ⁵⁾ przywiązał do gałęzi, — ⁶⁾ Podgórz.

8. Oj majesz ty mid, wyna, — napij sia,
oj majesz ty moloeko, — umyj sia.
9. Majesz ty sad wysznewy, — projdy sia,
oj majesz ty biłe łoze, — prespy sia.
10. Matinońka stara zasnuła, zasnuła,
Maruseńka z Iwaseńkom machnuła.¹⁾
11. Oj ustała stara maty na zori, na zori:²⁾
ne ma-ż mojej Maruseńki w komori.
12. Oj ustała stara maty raneńko,
zapłakała po Marusi rewneńko:
13. Oj sidajte, ridnyi bratia, na koni,
dohaniajte Maruseńku w pohoni.
14. Oj dohnały Maruseńku w piw boru:
oj wertaj sia, Maruseńko, do domu.
15. Ne na to ja, moi bratia, machnuła,
szczoby ja sia ta iz wami wernuła.
16. Lyszył'm w mojej mamci pryznaczok,
u pywnyci na kiloczku winoczok.
17. Ta wozmyte toj winoczok z pywnyci,
powiśte bo na kiloczok w świdyci.
18. Oj szczo moja stara maty pohlane,
oj to mene mołodeńku spomiane.
19. Oj deś, moja Maruseńka dytyna,
ta szczo wona w tym winoczku chodyla!
20. Deś to moja Maruseńka w cuzuñni,
dochadżaje Iwasewi w družyni.

||4.

Ispas.

1. Piszov ja do giwczyny
ta stav si petaty:
cyby možna giwczynońko
w starosty pisłaty.
2. A możnaby leginyku
starosty pisłaty,
treba myni leginyku³⁾
tryzile szukaty.
3. Ta siv-że ja na konyka
pojichav lisamy,
ta najszov ja to tryzile
ta meže horamy.
4. Yzliz-że ja yz konyka
stav zile kopaty,
pryłekila zazułeczka,
taj stała kuwaty.
5. Lyszy-ko ty leginyku
kopaty tryzile,
twoje giwczie zobrechalо
je w neji wesile.
6. Oj siv-że ja na konyka
ta hajda, ta hajda!
pryjichav ja na podwirie,
a to rychtyk prawda.
7. Pryjichav ja na podwirie,
stav z konie złazyty,
a wny wsi si ta pustyly,
dweri j-utworiley.
8. Dajut myni, brate, jisty,
ta dajut my pyty,
puskit mene do giwczyny
chot' zahoworyty.

¹⁾ uciekła, drapnęła, — ²⁾ na świtaniu, — ³⁾ parobęczku.

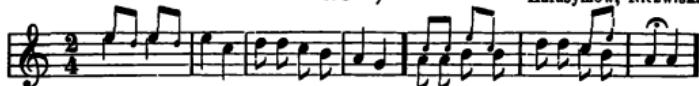
9. Liwov ruczkov, liwov ruczkov
zili ji podaju,
prawov ruczkov, prawov ruczkov
szablu wykihaju.

10. Ta jak u ki polonynci
muszka zabryniła,
tak u moji fajni lubci
hołówka zlekła.

11. Ta siv-że ja na konyka,
pojichav do domu,
ta jak nyma myni lubky,
nyma y druhomu!

III. 1)

Harasymów, Nieświska.

Oj . ji — chaly tré kozakie z Wengier, pytaly sie do Hanusi weś deń.

1. Oj jichaly tré kozakie z Wengier,
pytaly sie do Hanusi weś deń.
2. Oj deż to ta Hanuseczka żyje,
szczo chorosze koszuleczku szyje.
3. Odén kaže: ja Hanusiu lubiu.
Druhyj kaže: ja Hanusiu wozmu.
Tretyj kaže: ja do ślubu stanu.
4. Kotryj méní trojzile dostane,
to toj zo mnoї ta do ślubu stane.
5. Oj je w mene tré kony na stajni.
kotrém schoczu, trojzile dostanu.
6. Odén czornyj, jak woron czorneńkij,
druhyj sywyj, jak holub syweńkij,
tretyj bily, jak lebeń bileńkij.
7. Tym czornym do moria dojdu,
a tym sywym more perejdu,
a tym bilym trojzile dostanu.
8. Lészeń zacziew trojzile kopaty,
wziela nad nym zazulka kowaty.
9. A ne kópjaj kozacze trojzile,
bo wže u Hanusi je wesile.
10. Jide kozak dorohoju z trojzilem,
protiw neho Hanusěnka z wesilem.
11. Prawoū ruczkoū z neju sie wytaje
liwoū ruczkoū szabloū wiwywaje.
12. Ach szabelka straszna zbrenkotila,
aż Hanusi hołówka zletila.
13. Oj na-ż! tobi, Hanusiu, trojzile,
ne rozpoczynaj bez mene wesile.

III6.

Tyszkowee.

1. Oj jichaly tré kozaki z wozom
staly sobi blésko perewozu.
2. Oden kaže: mała riczka, mała,
druhy kaže: to ne perewizna.
3. Tretyj kaže: choć sy konia zbudu,
to ū Marysi na weczery budu.
4. Oj je w mene tré koni na stajni;
kotrem schoczu, tom sie do Marysi distanu.
5. Kotryj myni trojzili dostane,
ta toj zo mnoč do ślubu stane.
6. Ijchaw kozak trojzile kópaty,
wzieła nad nym zazulka kowaty.
7. Oj ne kopaj, kozacze, trojzile,
bo wże ū twoji Marysi wesile.
8. Pryjichav kozak tymi horońkami,
oj zajichav aż do její mamy,
9. ona sedyt mezy żoneczkamy.
Oj pomaj-Bih! mościa panno,
ja dawny kochany!
10. Oj ona nyc ne kazala, lysze splakała,
oj pobij mia mylyj Boże,
szczom ti ne cekała.

III7. ¹⁾

1. Oj na hori dworec karbowanyj,
a w tym dwirci chłopec malowanyj.
2. Pusty maty do dwora slużyty,
jak ne pustysz, budu rik tuzyty.
3. Ne jdy, doniu, slużyty do dwora,
bo w dwori by pizneńko lahaty,
pizneńko lahaty, raneńko wstawaty.
4. Nechaj budu pizneńko lahaty,
pizneńko lahaty, raneńko wstawaty,
a naj budu dobru płatu ²⁾ braty.
5. Ne jdy, doniu, do dwora slużyty,
bo u dwori kozaczeńkiw syła.
6. Chot' u dwori kozaczeńkiw syła,
to każdomu swoja cnota myła.
7. Służyt diwca rik, ba i pivtora,
zasłużyła małe ditia z dwora.

¹⁾ Czternia, Moskwa, 1863, IV. str. 205, — *Lud*, (Pieśni ludu polsk.), Ser. I, Warsz. 1857, str. 150, — ²⁾ placę, zapłatę.

8. Idę diwca z dwora, detynu chytaje,
a za neju bratczyk szableju machaje.
9. Doniu, doniu, moje dytia z dwora,
spovnyly sia mojej neńki słowa!

Vivace.

III. 1)

Czortowiec.

1. A ja tebe Kryształu pytaję,
koho lubysz, ta najże ja znaję.
2. A ja lubię szynkárczemu doczku,
szczo wona chodyt w rutianym winoczku.
3. Szynkárczka swoju doczku była:
a deż ty, synku, winoczok zhubyła?
4. Ja nad wodoǔ połotno bilyła,
(v. ja na ricy bilence bilyła).
tam ja neńko, winoczok zhubyła.
5. Koby, synku, nedili diždaty,
budemo z sił²⁾ hromadé zbératy,
6. Szkoda, neńko, zachodu twojego,
ty ne najdesz winoczka mojego.
7. Bo nadjichav kozak mołodeńki,
zdéjmyv z mene winok rutianeńki,
a mni dav ruboczek bilenki.
8. Ne skazav my bilsze ani słowa,
machnuv fuskou³⁾: bud' lubko zdorowa!

9. Wandrówaly tré kozaki z Wengier,
i pytały sie do diwczyny wes deň:
10. A deż tota diwczynę żyje,
szczo choroszu koszuleczku szyje.
11. Oj wyszyła za talara szovku,⁴⁾
a złomyła za druhocho ihołku.⁵⁾
12. Oj wyszyła dorohyi reczy,⁶⁾
ta na moji statecznii pleczy.

¹⁾ Cztenia, 1863, str. 283. — ²⁾ siół; — ³⁾ chustkę; — ⁴⁾ jedwabiń; — ⁵⁾ igłę; — ⁶⁾ rzeczy, wzory.

III. 1)

1. Oj nema w seli [:]
ino jedna wdwońska,
ta je u neji, [:]
najkraszczaja diwońska.
2. Oj hod'mo sie [:]
towaryszenku, hod'mo,
taj do toji diwczynońki [:]
na zaloty chod'mo!
3. Wzialy do neji [:]
oba parubońki chodyty,
wzialy sie za néń [:]
oba towaryszenki swaryty.
4. Popowycz kaže [:]
ta diwka moja bude!
Wdowyn syn kaže [:]
chyba mene ne bude.
5. Popowycz kaže [:]
chodim sie prubowaty,
kotry my majem [:]
tuju diwczynu wziaty.
6. A w zelenym horodoczku,
dwa jaworotki hnut sie, —
za diwczynu mołodeńku,
dwa parubki bjut sie.
7. Wdowyn syn howoryt:
ta wże pohodimo;
ne tak to my, towaryszu,
toj pobojec istrijmo.³⁾
8. Oj chodimo, towaryszu,
na dolynu riwnu,
tam odyn druhomu prawo
w serdeńko mirmo.
9. A jak my wyjdemo
na szyroku dolynu,
tam my sobi pokażemo
choroszu diwczynu.
10. A jak my wyjdemo
na szyrokeje połe,
tam odin druhoho
naj kopijeneków skołe.
11. Popowycz stav-si ⁸⁾
na wysokojí mohyli,
a wdowu syn stav-si
na szyrokij dolyni.
12. Popowycz strylyv, —
dolynu perestrylyv;
wdowyn syn strylyv, —
w same serdeńko woilyv.
13. Ot toż tobi, popowyczu
choroszaja diwka,
oj u twojim serdeńku,
kalynowaja stryłka.
14. Bodaj taja kalynońka
nikoly ne rodyła,
szczo tak marne popowycza
iz świta zhubyla.
15. Oj za powowyczom
dzwony sie rozszczybajut,
a wdowyn' synotka
tratyty hadajut.
16. Oj za popowyczom
wsi wże zwony zwoniat,
a wdowyn' synotka
tratyty wywodiata.
17. Styjte panowe, styjte,
szcze mene ne hubyte,
oj piszyte lyatońki,
do sestronki szlyjte.
18. A sestra czytaje,
nazad widsyłaje:
jak mij brat narobyy,
nechaj tak widbuwaje.
19. Styjte panowe, styjte,
szcze mene ne hubyte;
ta pyszyte lyatońki,
do matinki szlyjte.
20. Matinka czytaje,
szcze borsze widsyłaje:
naj my ⁴⁾ panowe
chot' hodynku zaczekajut.

⁴⁾ Źeg. Pauli Pieśni l. rus. II. str. 6—7, — Czterenia, Moskwa, 1863.
III. str. 61, — ³⁾ ten pojedynek urządźmy, — ³⁾ stanął sobie, — ⁴⁾ mi.

21. Matinka jide,
chustoczkow machaje:
swoho syna mylenkoho
czerwyciami obsypaje.
22. Piszov wdowyn syn
pid mohyln oraty:
czej-ze ja zabudu
za popowycza hadaty?
23. Oj wziala sie ho
do serdenka tuha:
wypryhaj ¹⁾ chlopecze
woron konyka z pluha.
24. A molody chlopec stav,
konia wyprahaje,
oj wdowyn' synonko
na mohyli omliwaje.
25. Ne podobońka moja,
ne podobny riczy ²⁾
oj z pid mohyłonki
ta do myloji bihezy. ³⁾

Nota nr 1.

120.

Czortowice.

1. Oj po sim boci, — taj po tim boci
taj naokoło Dnistra,
oj mandrówaly — taj mandrówaly
dwa kozaczenki z mista.
2. Oj mandrówaly, — taj mandrówaly
z tychonka howorely:
koby nam diwezi — czornobrywyji
my by ho pidmowely.
3. Oj szla diwczyna, — ej szla mołeda
a do brodu po wodu,
cy na diwczynu, — taj dywyty si
cy na jej urodę.
4. Wzieła diwczyna, — wzieła diwczyna
z kozakamy promawiasty:
Szczoz tam kozakie, — szczoz mołodenki,
héj u misti czuwaty?
5. Toto diwczyno, — toto mołoda
hoj u misti czuwaty,
kazała maty, — kazała maty,
a z namy wandrowaty.
6. A jaby z wamy, — hoj kozaczenki
taj pomandrówala,
héj koby ja sie, — toj kozackoji
taj zradzy ne boała.
7. A né bij ty sie, — moja diwczyno,
taj ne bij ty sie toho,
my né zradily, — taj né zradymo
na sim switi nikoho.

¹⁾ wypręgaj, — ²⁾ rzeczy, — ³⁾ biedz.

8. Oj lypsze diszli, — oj kozaczenki
do wyszneho ¹⁾) sadu;
a wze zrobily, — oj kozaczenki
a nad diwczynu zradu.
9. Oj u horodi, — u horodeczku,
dwa kaczenky ²⁾ wjut si,
a nad diwczynu — nad molodenku,
dwa kozaczenki bjut si.
10. Popowycz kaže, — popowycz kaže.
to moje diwce bude!
A kozak kaže, — a kozak kaže:
jak Bih dast tak bude.
11. Oj chodimo my, — mij kozaczenku
na hliboku dolénu;
tam budem znaty, — tam budem wydit'
kotréj wozmem diwczynu.
12. Oj stav popowycz, — oj stav popowycz
na wysoku mohélu,
héj i kozak stav, — taj i kozak stav
na hliboku dolénu.
13. Popowycz striliv, — popowycz striliv
wsi horé perestriliv,
hoj kozak striliv, — taj kozak striliv
w same serdenko wciliv.
14. A na-ż! to tobi, — ej popowycz
na-ż hleboku dolénu,
teper budem znaty, — taj i wydity
kotréj wozmem diwczénu.
15. A na-ż to tobi, — oj popowycz
na-ż wysoku mohélu, —
az teper wze znajem, — taj dobre wydim',
kotréj wozmem diwczynu.

Tekst, porównaj nr 22.

I21. ³⁾

Hosochacz.

1. Oj po sim boci — ta po tim boci 3. Jaby to z wamy, jaby to z wamy
taj po tim boci Dnistra, kozakie wandrówała,
nadwandrówaly, nadwandrówaly lysz koby ja sie, lysz koby ja sie
dwa kozaczenki z mista. zradonki ne bojala.
2. Prywandrówaly, prywandrowaly 4. Wydész diwczyno, wydész neboho,
az do mista, do Lwowa, ty mene młodoho,
a tam wichodyt, a tam wichodyt ja szcze'm ne zdradyw, diwczyno
diwczynyna wijtowa. na sim switi nikoho. [moja,

¹⁾ wiśniowego, — ²⁾ kaczany kukurydzy; czasem śpiewają: dwa jawory, —
³⁾ podobna: Cztenia, Moskwa 1863, 3. str. 72.

5. Jak si zebrała, tak si zebrała
z kozakom wandrowała,
aż na dorozi, aż na dorozi,
szczos sobi nahadała.
6. Wandrujut mylu, wandrujut druhu,
trebaby nóżdżowaty,
każe sy kozak, każe sy młod
postel zastępaty.
7. Stély diwczyno, stély myłenka
postilku a zwuzenka,¹⁾
lehaj diwczyno, lehaj neboha
koło mene z-błyzenka.
8. Dobre-ż ij buło, dobre ji buło
niczeńku nóżdżowaty;
a wstaje rano, a wstaje rano,
zaczynaje płakaty.
Szczo wże na swoji — baj hołwońci
winoczka ne widaty.
9. Ne płacz diwczyno, ne płacz neboho,
czoho budesz płakaty?
prosy-że Boha, aby ja zdorow buv,
a budesz winok maty.
10. Oj a szczo méni, mij kozaczeńku,
a z twojego zdorowie,
a jak sie nańka — o tym dowidaje,
zrobyt méni bezhołowie. ²⁾
11. Koly-ś chotiła, moja diwczyno,
a zo mnoū wandrowany,
buło sy z domu, buło sy z domu
dwa rantuszczekki wziaty.
12. Odnym rantuszkom, odnym rantuszkom
détiatku wpowywaty,
druhym rantuszkom, druhym rantuszkom
hołówku nakrywaty.
13. Oj naj-że tebe — oj Hospod pobje
a z wysokoho neba,
tożes mne wywiv, wywiv z rozumu,
szczo wże lipsze ne treba.
14. Ja tie ne zwodyv, moja diwczyno,
sama-ż ty sie zwodyła,
oj czohoż ty sie, — moja diwczyno,
na kozakie dywyła.

¹⁾ wąsko, — ²⁾ głowę urwie.

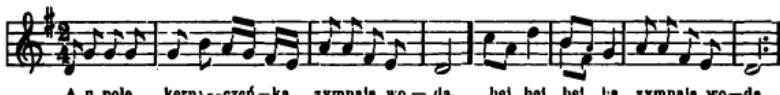
122.

Myssyn.

1. Szumy dube, harazd bude,
dzełena liszczyna,
proszu tebe, wandruj zo mnow
młoda giwczyno.
2. Jaby z tobow, łeginyku,
oj powandruwała,
ko-bym ki si młodoho
zradzy ny bójala.
3. Ta ny bij si, giwczynoczko,
mene młodoho,
bo toto ja szcze ne zdradyv
na świki nikoho.
4. Ta jak pryzska giwczynyszczce
d' wysznewomu sadu,
tohdy wzdrila giwczynyszczce
welykiju zdradu.
5. Jak chokiła giwczynotko
zo mnow wandruwaty,
buło sobi tonkyj rubok
na dorohu braty.
6. Buło braty tonkyj rubok,
czipczyk dzełenekij,
dobresзнала giwczynońko,
szom ny brat ridneńkij.
7. Ta de twoje, łeginyku
kawalerskie słowo,
szo ty kazav, szos ny zradyy
na świki nikoho.
8. Ta pry lusi dzełenekim
rubav legiń pruki,¹⁾ —
ny wir' giwko parubkowy,
szo kaže: jozmu ki!²⁾
9. Ny wir' giwko parubkowy,
bo win lulku kuryt,
jak win kaže, szo ki jozme,
to win tebe duryt.
10. Ny wir' giwko parubkowy,
bo win watry³⁾ kresze,
bo win kaže, szo ki jozme,
ale bo win bresze.

123. ⁴⁾

Czortowiec. Harasymów.

1. A u pole kernyczeńka,
zymnaja woda —
tuda iszła, tuda iszła
Nasti młoda.
2. Koło toji kernyczeńki
złote wedro, —
tuda iszla czerniawała
wid'te né wýdno.
3. Jeden wede za ruczeńku,
druhy za rukaw,
a méní sie serce kraje,
szczom lubiyv, ne wziav.
4. Hoj obsady moja myła
wyszenkamy dwir,
ta naj tebe ne zanosyt
tonkiej hołos mij.
5. Hoj obyj sy moja myła
i kitajkoū dwir,
szczoby mij kiń woroneńkij
ne zwalév⁵⁾ podkiw.
6. Bodaj-że ty, mij mylenkij
toho ne diżdav,
szczoby twij kiń woroneńkij
kitajkoū toptav.

¹⁾ prutie, pręty, — ²⁾ wozmu tie, — ³⁾ ognia, — ⁴⁾ Wachaw z Oleska P.
I. str. 410, — Lud, Ser. XII. nr 17—20, — Ser. IV. nr 112, — ⁵⁾ zwalał

Waryjant:

7. Oj obsady moja myła
wyszeńkamy dwir, —
ta naj mene ne zanosyt
tonkiej hołos twij.
8. Szkoda-ż mojich czerewyczkiw
szczzo ja ich toptav,
szkoda-ż moji kożuszyny,
szom ti prihortav.
9. Szkoda-ż mojich wynnych jabłók
szczom ti hodowav,
szkoda-ż mojich podarunkiw,
szczom ti darowav.

Nuta ob. nr 21. 369.

124. 1)

Isaków.

Oj horo-ju pszenuyczeńka do-lynov o-wes, hej hej do - lynnov o - wes.

1. Oj horoju pszenuyczeńka,
dolynoū wyna,
a czemuž ty, mij myleńkij
taj ne prychodyv?
2. Oj horoju pszenyczeńka,
dolynoū owes,
oj koły-ż ty mij myleńkij
do mene pryjdesz?
3. Posady sy, moja myła
w horodi werbu, —
jak budu jty wid druhoji
do tebe pryjdu.
4. Obsady sy, moja myła,
wyszeńkami dwir,
a naj mene ne zanosyt
tonkiej ²⁾ hołos twij.
5. Oj obbyj sy, moja myła,
kitajkoju dwir,
aby mij kiń woroneńkij
ne zwaliev podkiw.
6. A bodaj ty, mij myleńki
toho ne doźdav,
aby twij kiń woroneńki
kietajkoū toptav.

Nuta ob. nr 88.

125.

Harasymów, Nieświska.

1. Oj sad, wynohrad
lysze lystu néma,
ú molodoji družynoczki
tutkie rodu néma.

¹⁾ ob. *Lud*, Ser. XII. nr 15 (str. 9), — ²⁾ cienki.

2. A zrobys my, mij myłenki
j-a z wyszeniok dwir,
a zrobys my, mij myłenki
z trema wyrchamy,
a zrobys my, mij myłenki
z trema wiknami.
3. Odno-ż my wikòneczko
do monasteri,
a druhe-ż my wikònoczko
d' witciu, matci,
a trete-ż my wikònoczko
a w sad wynohrad.
4. Podywiu sie d' monasteru,
Bohu si molù,
podywiu sie d' witeu, d' matci
remne¹⁾ zapłaczu,
podywiu sie w sad wynohrad,
chodyt tré sestri.
5. Urwaly sy po jabłuczku,
urwit-że j myni,
a zhadajte bezridnycu
w czuzy storoni.

126.²⁾

od Chocimierza, Tłumacza.

1. Pidmowyv Greczyn, diwczynu weczer
na sławnych weczernycich.
2. Oj de pidemo, de wandrujemo
Greczynie, Greczynoczku?
3. Oj i pidemo a w temnyj lisok,
diwczy..o Handzuneczko.
4. Szczo si postelem, szczo si postelem,
Greczynie, Greczynoczku ?
5. Postelyt nam si zelena trawa,
diwczyno Handzuneczko.
6. Czém my si ūkryjem, czém si ūkryjem,
Greczynie, Greczynoczku.
7. Oj pokryje nas temneńka niezka,
diwczyno Handzuneczko.
8. Kto nas pobudyt, kto nas pobudyt,
Greczynie, Greczynoczku ?
9. Ranny sołowij, ranny sołowij,
diwczyno Handzuneczko.
10. Czém my sie wmyjem, czém my sie wmyjem,
Greczynie, Greczynoczku ?
11. Hoj ja rosoju, a ty slozoju
diwczyno Handzuneczko.
12. Czém my sie ūtremo, czém my sie ūtremo
Greczynie, Greczynoczku ?

¹⁾ rzewnie, — ²⁾ Lud, Ser. I. str. 270—278.

13. Hoj ja rucznyezkom, tebe ganczueczkom ¹⁾
diwczyno Handzuneczko.
 14. Szczo pośnidajem, szczo pośnidajem
Greczyne, Greczynoczku ?
 15. Hoj ja kołacz, a ty rewne zapłacz,
diwczyno Handzuneczko.
 16. Kotra doroha, kotra doroha,
Greczyne, Greczynoczku ?
 17. Méni kamienna, a tobi t'irwawa ²⁾
diwczyno Handzuneczko !

|27. ³⁾

od Kutt.

1. Jichav Werbyn po horiwku   4. „Woźmy mene, Werbynoeczku,
zdybab diwku na zarinku.   zczeszu tobi hołowoczku“.
 2. „Woźmy mene, Werbynoeczku, 5. „Oj je w lisi drapaczyszcze,
zmyju tobi hołowoczku“.   zczeszu sobi hołowyszcze“.
 3. „Oj je w lisi bołotyszzcze,   6. „Woźmy ż mene, Werbynoeczku,
zmyju sobi hołowyszcze“.   wszyju tobi rubaszoczk“.
     7. „Oj je w lisi łopuszyszzcze,
zaszyju sobi rubaczyszcze“.

V.

Miłość.

Dobra chęć. Życzliwość.

|28.

Korniec.

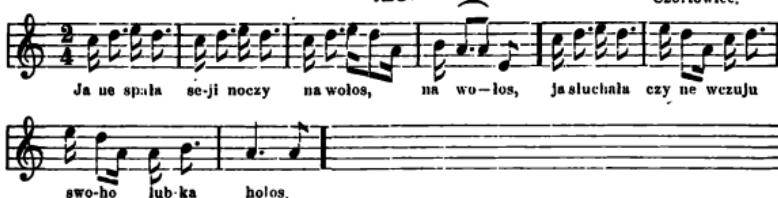
Ho u ha - ju   kalyna   ja u   haju   kalyna,   ja u ha - ju   serdedko
 kalyyna   u ha ha   kalyyna.

¹⁾ kańczugiem, — ²⁾ krwawa, — ³⁾ Wacław z Oleska P. I. str. 276 i 387. — Lud, Ser. I. str. 270. — Żeg. Pauli P. I. r. II. str. 101 i 119.

1. Hoj u haju kalyna,
j-a u haju kalyna,
j-a u haju serdenko kalyna
u ha ha — kalyna.
2. Pid kalynoŭ diwczyna
pid kalynoŭ diwczyna,
pid kalynoŭ serdenko¹⁾ diwczyna
u ha ha — diwczyna.
3. Kalynońka łomala   5. Na kozaka morhała
kalynońku i t. d.   na kozaka i t. d.
4. Na dorohu kiedała   6. Hej kozacze sokoliu,
na dorohu i t. d.   hej kozacze i t. d.
7. Zabery mene z soboju
zabery mene i t. d.
8. Budu tobi żenoju,
budu tobi żenoju,
budu tobi serdenko żenoju,
u ha ha — żenoju.

129.

Czortowiec.

1. Ja kazala posestrycy:
szezo to dzwony dzwonie?
A to pana Cywińskoho
paróbkie howorie.
2. Ja kazala posestrycy:
szezo to dzwony hrajut?
To pana Prybysławskoho
paróbkie śpiwajut.
3. Po nad oczy harasiwka
po nad browy bynda,
ja takoho lubka maju
szezo wsim diwkam krywda.
4. Ja takoho lubka maju,
wusok mu sie sije,
jak do mene zahoworyt,
tak jak w dzwin zadzwonyt.
5. Ja ne spała seji noczy
na wołos, na wołos.²⁾
ja słuchała, czy ne wezuzu
swoho lubka hołos.
6. Oj bo w moho mylenkoho
takiéj hołosoczek,
jak u cerkwy na préstoli
hołosnyj dzwonoczek.

¹⁾ Co do wyrażania: „serdenko“ — ob. *Lud*, Ser. I. (Pieśń) nr 15, b. f. n.
²⁾ nawet na włos, wcale nie spałam.

7. A w kościeli na préstoli
horé jasna świeczka,
ja takoho lubka maju
jak u trawi cieczka.¹⁾
8. A po pid haj zeleniekij
diweče woly hnalo;
jak na woly zahějkało,
jak wó dzwin zahralo.
9. A po pid haj zeleniekij
diweče woly honyt;
jak na woly zahějkało,
jak wó dzwin zadzwonyt.

Nuta nr 76.

130.

Ispas.

1. Ta ny chody Iwanoczku
horamy z kozamy,
ta ny tołocz moje zile
bilymy nohamy.
2. Oj Iwane Iwanoczku
chodysz po lisoczku,
utny-ko my jaworyka
ta na kołysoczku.
3. Utny-ko my jaworyka
toho dzeleñoho,
taj naj sobi wikołyszu
chłopci młodoho.
4. Lulu! lulu! hojda! hojda!
dytynko małeñka,
urwała si pid toboju
worozka²⁾ toneñka.
5. Ta ny źiel my za worozkow
szo si tonka wrwała,
ałe źiel my za dytynkow,
szo si ny wißpala.
6. Hojda! hojda! lulu! lulu!
pid popowu dułu,³⁾
ta duleczka bude cwysty
a dytynka rosty.
7. Ta duleczka bude cwysty
a dytynka rosty,
duleczka me⁴⁾ j-opadaty,
dytynka zbyraty.
8. Bo jak duli me rodyty
dytynka chodyty,
oj dytynka me chodyty,
duleczky zberaty;
ta w pazuszku bude klasty,
taj mamci dawaty.
9. Oj usny ž ty dytynoczko,
zakiw ki kolyszu,
jak ty wusnesz dytynocžko,
to ja tebe lyszu.

131.

Kluczów w.

1. Koby-s znała moja mamko
jakij mij Nykoła,
tobys mene j-ubylała
jak sokił sokoła.
2. Oj sokołe, sokołoczkoo,
wysoko litajesz,
skaży-ż myni wirnu prawdu,
de z lubkom buwajesz?

¹⁾ kwiatek, — ²⁾ sznur, powrózek, — ³⁾ Popowa dula, figura = nic, (znak palcami, że nicma nic), — ⁴⁾ ma, będzie.

3. Ja buwaju w teplim kraju,
oj tam nad wodoju,
j-umywaju biale lyczko
wodow studenoju.
4. J-umywaju biale lyczko,
wodow studenoju,
j-uteraju czorni j-oczy
fustkow zołotoju.
5. Ny daj myni, mamko, wina¹⁾
lyszy j-odnu soroczku,
ale daj mni, moja mamko,
ta za Nykotoczku.

Nuta ob. Pokucie T. I. str. 291 (or 215).

132.

Ispas.

1. Kobys znała moja mamko
jakij mij Iwankó,
tobys mene j-ubyrsa
szo negili z ranku.
2. Czornobrywyj mij Iwanko
fajnenko si nosyt,
meże wsimy kosariemy
na peregi kosyt;
witrec wije, powiwaje,
kuczerimy nosyt.
3. Iwanko mij sołodenkij,
Iwanoczko mylij,
jakież braje na skrypoczku,
fajny, czornobrywyj.
4. Oj Iwane, Iwanoczku
choroszyj stanoczku,
ni po czim ki ny piznaju
lyszy po hołosoczku.
5. Oj Iwane, Iwanoczku
choroszyj stanoczku,
nidze mene ny wizyraj
lyszy koło kramoczku,
oj jak budu wibyraty
rantuch na soroczku.
6. Oj tam budu' wibératy,
budu turhuwaty,
j-a ty prydzy Iwanoczku
hroszi rachuwaty.
7. Oj Iwanko popiw, popiw,
powiv mene domiw;
taj ny dav mni neńci byty, —
jak ho ny lubyty!

133.

Myszyn.

1. Da cy tebe, Iwanoczku,
porodyła maty,
ta szo wna tebe nawczyła
j-n skrypoczku hraty.
2. J-a w skrypoczku jak zahraje,
hołosok toneńkij,
za Iwaną mni, mamko, daj-ko,
bo to mij mylenkij.
3. Za Iwaną mni, mamko, daj-ko,
bo to moja duszka,
czerwona mu polityczka
nawkrub kăpeluszka.

Nuta (Juk do nr 132).

134.

Ispas.

1. Jak ja sobi zaspiewaju
hołosom pokoezu,
de ki, lubku, hołos najde
tam ki rozochoczu.
2. Jak ja sobi zaspiewaju
hołosom postelu,
de ki lubko hołos najde,
tam ki rozweselu.

¹⁾ wiana, posagu.

1. Jak ja sobi nahadaju
koho ja lubyła,
dobryj ja rozum mała,
bidu'm ny lubyła.
2. Jak ja sobi nahadaju
za toho Ywana,
sołodczyj my Ywan buv
jak ridneńka mama.
3. Jak ja sobi nahadaju
taj za Iwanoczka,
zabolyt mni koko serci
taj szcze hołowoczka.
-
1. Oj u mene u sadoczku
korczy malynkowi, —
pokiw budu, ny zabudu
kuczeri Iwankowi.
2. Pokiw budu ny zabudu
tebe duszko Iwanku,
jak my składut na-wchrest ruky
ponesut u jamku.
3. Pokiw budu, ny zabudu
tebe duszko Iwanku,
jak my składut na-wchrest ruky
ponesut u jamku.

135 a.

Kluczów w.

1. Mene maty porodyła
na śwytu negilu,
ta dała my rugi ¹⁾ browy,
de ja jich poginu? ²⁾
2. Honi lude na jarimarok
woly ta korowy,
a ja pidu tagże sobi
prominiaty browy.
3. Honi lude na jarimarok
woly prodawaty,
a ja ydu rugi browy
za czorni miniaty.
4. Lude woly ny prodaly
lyszeń potyriely,
a ja browy prominieła
szczej dodatku wzięła.

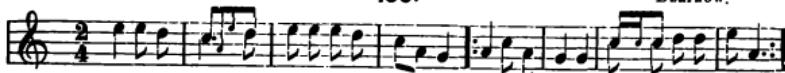
135 b.

Myszyn.

1. Szirokyj lyst na kaliny,
jahody czerwoni.
jak giwczynu ny lubyty,
maje oczy czorni.
2. Ny welyka polenoczka,
dwi kopycy sina,
kotrà giwka czornobrywa,
ny treba ji wina. ³⁾
3. Kotra giwka czornobrywa,
naj yde za mene,
bude szyty, zapriedaty,
mene huduwyty.
4. Ta bodaj ja czornobrywa
toho ny giżdała,
szobym szyła, zapriedala
tebe huduwała.

136.

Dżurków.

Hoj ty dia-czy no czerwona ka-ly - no myni na tebo dy-wy ty si myło.

¹⁾ rude, — ²⁾ podzieję, — ³⁾ wiana.

1. Hoj ty diwczyno — czerwona kalyno,
myni na tebe — dywyty si myło.
2. Né tak na tebe — jak na twoju wrodu,
jak idesz myła — z weczera po wodu.
3. Né tak po wodu — jak idęsz z wodoju,
luba rozmowa — diwczyno, z toboju.
4. Hoj ty kawaler — ja diwczyna krasna,
a ty w polu spav — ja konyka pasła.
5. Hoj pasła, pasła — z węczera do w pivnoczy,
j-a ópała rosa — na moji czorni oczy.
6. Hoj né tak na j-oczy — jak na rusiawu kosu,
a szczo ja na néji — rutiany winok noszu.
7. Dopomoże-j Boże — winka donosyty,
budu worohy — na wesile prosyty.

Nuta nr 76.

137.

Ispas.

1. Iwanyku na konyku,
konyk dardwanyj,
zdaje my si, Iwanoczku,
szos namalowany.
2. Ta mij mylyj kińmy hraje,
czerwonymy sypłe,
ta win mene pidmowieje
de si zo mnow zyjde.
3. Ta win mene pidmowieje
wóły ta korowy,
ta ja kažu, szo ny choczu,
w mene czorni browy.
4. Ta ja maju browy czorni,
lyczko-j ny maluju,
a za bohackym ja synom
ni raz ny banuju.
5. Lubyy mene trý negily
sobaczyj bohaczyk,
kupyv myni za dwa pywa,
za grejcar kołaczyk.
6. Ja to pywo oj ny pyła,
kołaczyk ny jiła,
ta swomu bohaczykowy
z-mudra j-opowila.
7. Kazav-jes my bohaczyku
welyku nyprawdu,
bos my kazav, szo ja sobi
bez tebe ny najdu.
8. Ta ty hadav, szo ja sobi
bez tebe ne najdu,
a ja za tym nasiniczkom
ny dełeko zajdu.
9. A ja za tym nasiniczkom
ny dełeko zajdu,
bo lysz wijdu na wulycu,
a wže sobi najdu.
10. Bo lysz wijdu na wulycu
fajno zaspipajn,
podywju si sudy tudy,
a uże desit' maju.
11. Ta jak-że ja koło sebe
uże desit' maju,
tohdy sobi tak bujaju,
jak rybka w Dunaju.
-
12. Oj Dunaju, Dunajiku,
tycha woda w tobi,
yj prydzy, fajnyj lubku,
pohoworym sobi
13. Oj Dunaju, Dunajiku,
morskiji płotyci,
na lycho mni j-obernuty
smutezi młodyci.
14. Na lycho mni j-obernuty,
ta ja jich na hirsze,
ja jim daju po talaru,
wny myni po bilsze.

15. Dajut myni po talaru,
taj szcze po soroczci,
ta szoby my zawygily¹⁾
mołogiji chłopeci.

138.

Gody.

1. Cy ne /diweczyna, cy ne kwitoczka ? lyesz tylko meni dohanoczka szo ja sèritoczka.	3. Kihmy hrajet, czerwonymy syplyt, a win mene pidmawiaje de mene zdyblyt.
2. Ja chot' seritoczka umiju robyty. A syn bohacki [:] falyt sy my wzięty.	4. Win my pidmawiaje, daje woly, korowy ; a ja by né piszla z czornymy browy.
	5. Odna browa za woła, -druha za druhoho, a ja by ne piszla chot'by za jakoho.

139.

Piątki.

1. Odna hora wysokaja a druhaja nyżka, odna lubka dątekaja, a druhaja błyżka.	3. Bo j-u toji błyżeńkoji woly ta korowy, a u toji dąłekoji lyszeń czorni browy.
2. A ja totu błyżeńkuju ludem podaruju, a do toji dąłekoji j piszky powandruju.	4. Odna browa, szo wart, wola a druha druhoho, ale lyczko rumnieneńkie, szo wart czorwonoho.

Nuta nr 68.

140.

Gody.

1. Koly choczesz giwczyñońko, szo-byム do ki chodyv, postaw kładku na mlynwići, szo-by ja né brodyv.	3. Oj prydju ja ta do rieczki, a rieczka małeńka, ta je w mene za tow riezkow lubka sołodenka.
2. Postaw ławkę y na rieczci jlowe poruczie, szoby ja sie ny zamoczyv wid tebe yduczy.	4. Oj prydju ja ta do rieczki, rieczka pribuwaje, oj toż mene za tow riezkow, nug'da ²⁾) napadaje.

¹⁾ zazdrościili, — ²⁾ tęsknota.

5. Ta pidu ja ponad rieczku,
ta nohoju cupnu,
ta sołodszi w lubky hubky
wid medu, wid cukru.
6. Ta toneńki w lubky hubky,
toneńki, toneńki,
ta chot medom ny maszczeni,
to my sołodeńki.
7. Ta sołodki w lubky hubky
wże trocha prykysły,
bo do neji dwa cyhany
kowadło prytysły.
8. Oj sołodki w lubky hubky
wże si prołynuły,
jak do neji dwa cyhany
na niez powernuły.

9. Oj kowała zazułeczka,
kowały dwi razom,
nydałeko lubku maju,
lysza za perelazom.

Pasażąc woły,

141.

Jasienów polny.

1. Powij witre, powij witre
po wysokij hori,
taj roczesuj kuczerikie
po mojej hołowi.
2. Taj kuczerj, kuczeriki,
kuczeri kruczeni,
ja to z wamy postojała
néraz do wecceri.
3. Ja to z wamy postojała
jak wże kury pily,
wodoū dweri pidlewała
szczoby né skrypily.
4. Wodoū dweri pidlewała,
do hory derzyła,
jakby mene mamka wezuła
buła-by mne vbyta.
5. Taj mij mylyj, kaže rudej, (?)
taj né sluchaj ludej ;
sluchaj mene młodoji,
taj besidy moji.

142.¹⁾

Otynia.

1. Ta po-pid haj dzelenenki
chodyt mij mylenkij,
ta zbyraje w kapeluszok
rozmaj dzelenenki.
2. Na szo tobi, mij mylenkij,
rozmaju, rozmaju?
Ta ja tebe, moja myła
lubyty hadaju.
3. Naj zbyraje, naj zbyraje,
naj si zatykaje,
ta jak schocke mene wziety,
a win zaczejkaje.

¹⁾ Lud, Ser. I. nr 15 n. e. h. — Ser. XIII n. 147.

143.

Klucław w.

1. Hyła, hyła, na husoczku,
a husoczka siła,
jakby buła ny nasika
buła-by mni zziła.
2. Jakby buła ny nasika,
taj ny jaworyna,
buła-by mni z towaryszem
woda prymulyła.
3. Ta naj toho woda mulyt,
szo po noczy chodyt,
ta szo czuži młodyci
z rozumu wihonyt.
4. Ta szo chodyt ta po noczy,
ta pje, rozbywaje,
ta chto lubyt młodyci
ny harazd si maje.
5. Ja ny lubju młodyci
ate lubju giwku,
szo pietnyci, szo negili
klycze na horivku.
6. Ta jak klycze na horivku
ja si widpyraju,
zaždy myni do-z negili,
bo teper ny maju.

VI

Miłość.

Obojętność. Niechęć. Przygana. Rozłąka. Wrogi. Czary.
Niestałosć. Zdrada.

Dworska.

144. ¹⁾

1. Ne chody tuda, kuda ja chodžu!
ja tobi steženku perehorodžu.
2. Perehorodžu, perekopaju,
bo ja tia, diwczyno, wże ne kochaju.
3. Lubiy ja Polku, lubiy ja Rušku,
wdoptav ja steženku czerez petruszku.
4. Lubiy ja Rušku, lubiy ja Polku,
wdoptav ja steženku czerez fasolku.
5. Aftanase myly, ja, tebe lubiu,
jak ty mia ne wozmesz, to ja sia zhubiu.
6. Chot' ty sia zhubyasz, to ja ne dbaju,
bo ja tia, diwczyno, wże ne kochaju.

Nota nr 9.

1. Pane brate towariszu,
zradý¹⁾ nado mnoju,
szczó ne chocze howoryty
diweczyna zo mnoju.
2. Bodaj ona, towariszu,
tohdy howoryła,
jak wirose sered seła
wisoka mohyla.

5. Taj żyto by posijaly
pszenycu zberaly,
a na nywi, na mohyli,
dobryj stih³⁾ nakłaly.

145.

Czortowiec.

3. Ej mohyla, mohyla
z witrom howoryła,
koby mene choć zoraly
żyto bym zrodyła.
4. Koby mene choć zoraly
chot zkorynowaly,²⁾
taj żyto by posijaly,
pszenycu zberaly.

146.⁴⁾

1. Każut myni żenyty sia,
smutku mij tłażeńkij!
jak ja budu gazduwaty,
takiej mołodeńkij?
2. Ożeniu sia, moja maty,
ożeniu, ożeniu;
prywedu ty newistyciu,
z chaty tia wyżeniu.⁵⁾
3. Prywedu ty newistyciu
s kinami ta wołami,
a sam sidu konec stoła,
wmyju sia slozami.

147.

Ispas.

1. Kazala my neńka moja:
żený si, żený si!
a ja wijszow na wulycu:
wna kryczyt: werný si!
2. Ożeniu si, moja neńko,
ożeniu, j-ożeniu,
prywedu ty nywistoczku,
z chaty ki wiżenu.
3. Neńko moja stareńkaja,
poradnyce w chaki,
porag'⁶⁾ mene młodoho,
de giwczynu wziaty.
4. Poradź ty, mij synoczku
j-u miskoho wijta,
y chorosza taj ogita⁷⁾
lyszeń ny robitna.
5. Ny dywy si, mij synoczku,
szo hołowa hładka,
a dywy si, mij synoczku,
cy metena chatka.
6. Ny dywy si, mij synoczku,
cy lyeczko hładeńkie,
ta dywy si, mij synoczku,
cy serce dobręńkie.
7. Ny dywy si, mij synoczku,
cy koraliw husto,
ta dywy si, cy w hołowci
j-u neji ny pusto.
8. Puste giwczie do roboty,
ny chocze robyty,
plete winky szo subitky,
szoby ji lubity.

¹⁾ radź, poradź mi, — ²⁾ od-korzenili, wykarczowali, — ³⁾ stóg, — ⁴⁾ Cztenia, II. str. 380, — ⁵⁾ wypędzę, — ⁶⁾ poradź — ⁷⁾ odziana.

9. Ta najby to szo Subitky,
a to szo Negili,
ta szoby mni zawygily¹⁾
chłopci mołogiji.
10. Ta najby to szo Negili,
to szo Ponegivka,
ta szoby mni żawygily
szo chorosza giwka.
11. Ta bohacka giwcynoczka
koralyki nosyt,
a jak wijde na łan ziety,
po snopowy prosyt.
12. Tak ji były watamany,
nshajkpy pirwaly,
do południ snip nažiela,
z południ zihnaly.
13. Ta pryjszla wna do domoczku,
stała hołosyty:
ydy giegiu taj ty nene
dnyny dorobyty.
14. Piszow giedyk yz kosoju
a neńska z hrablamy,
a wna piszła po nad wodu
z bilymy nohamy.
15. Ta ny chody po nad wodu
z bilymy nohamy,
ta ny wrywaj moho serci
czornymy browamy.

148.²⁾

Czortowiec.

Oj pytav sie bohackij syn u-boho - ji diw - ki,
a jak ty diéwko tiekzo ro - bysz de twoji za - rib - ki.

1. Oj pytav sie bohackij syn
j-a ubohoji diwkí:
a jak ty diéwko kiežko robysz
te twoji zaribki?³⁾
2. A ja tebe sý ne pytaju
czy majesz ubrani;
ty sie méni ne spodobav
ani moji mami.
3. W tebe bohaczu, w tebe bohaczu
sztéry wołonki w płuzi,
w mene bidnoji, w mene bidnoji
ruczeńki na usłuzi.
4. W tebe bohaczu, w tebe bohaczu
woly ta i korowy,
w mene bidnoji, w mene bidnoji
lysze czorneńki browy.

149.

od Gwoźdca.

1. Jédro my sie plecze mecze⁴⁾
a druhe ne chocze,
widaj⁵⁾ mene mij mylenkij,
pokienuty chocze.
2. A naj-że win pokiedaje,
ta jak sobi znaje;
a je w menè lipszyj, kraszczyj,
szczo menè kochaje.

¹⁾ zazdrościili, — ²⁾ ob. *Lud*, Ser. XII. nr 233, — ³⁾ zarobki, — ⁴⁾ ramię rusza, — ⁵⁾ widać.

3. A je w menè lipszyj, kraszczyj,
szczo wiu mene lubyt,
ménajuczy¹⁾ woróteczka,
oczeñkamy bludyt.
4. Ne ménaj-że woróteczka,
ne styskaj pleczéma;
bo ty ne mij, ja ne twoja,
młodà diwczéna.
5. Ne ménaj ty woróteczka,
ne holub' słowamy,
bo ja ne twoja diwczéna
z czornemy browamy.

150.

Kluczów w.

1. Sorok negil taj u roku
mynaje, mynaje,
szo's si ua mni, mij myłeńkij,
hniwaje, hniwaje.
2. Cy si zo mnow j-a hniwajesz,
ey si myni korysz,²⁾
sorok negil taj mynaje,
zo mnow ny howorysz.
3. Ja si z tobow ny hniwaju,
tobi si ny koriu,
serdeczko my uwjiwaje,
z tobow ny howoriu.
4. Ny kory my leginyku,
koly ty ny koriu,
ny howory do druhoji,
jak ja ny howoriu.
5. Jak ty zacznu, leginyku,
koryty, koryty,
wże ny myło tobi bude
ni s kym howoryty.

151.

Ispas.

1. Oj bidoma, moja mamko,
bidoma, bidoma,
ko-bys mene j-ożenyła,
ja by sygiv doma.
2. Ko-bys mene j-ożenyła,
ja by j-ożenyv si,
ta za tymy choroszymy
ja ny wołoczyv si.
3. Żenyłas mni, moja mamko,
żenyła, żenyła,
kazałas my totu braty,
szo myni ny myła.
4. Kazałas my totu braty,
tu szo skułowoka,³⁾
j-odao j-oko do Dżuryła,
druhe do Potoka.
5. J-ożeny si, ny žury-si,
harazd tobi bude,
budesz maty yz kym spaty,
jisty szo ny bude.

152 ⁴⁾

1. Oj wyjdu ja na ulyciu,
na ulyci chłopey,
soram méni, moja mamko,
syczco w kałnyj soroczi.
2. Oj pidu ja do domońku,
soroczecku braty,
wyjdź bo ja na ulyciu,
chłopciw ne wydaty.

¹⁾ mijając, — ²⁾ robisz na przekore, — ³⁾ zyz, — ⁴⁾ Cztienia, nr 116.

153.

Nležuńska.

1. Weczernyci, czariwnyci,
mara¹⁾ by was drasła,
a z weczernyc, a z czariwnyc
welyka nesława.
2. A ja toji nesławoczki
i raz ne boju si,
skoro wijdu meży czelid'
z toho wiwedu si.²⁾
3. A ja wijdu na ulycu,
na ulycy chłopei;
bidna moja hołowoczka,
ja w czorni soroczei.
4. A ja piszła do chaty,
soroczkę ubraty,³⁾
a ja wiszła na ulycu,
chłopeiw ne wédaty.⁴⁾

154. ⁵⁾

od Horodenki (Strzylcze).

1. Tuman, tuman po dolyni,
szirokiej łyst na kalyni.
2. A szcze szierszéj na jawori —
stojit mylyj na rozmowi.
3. Stojit, stojit, rozmawiaje,
taj za mene hadku maje.
4. A stij myła, ny žury si,
ja szcze młod, ne ženyv si.
5. A jak budu žényty si,
proszu myła, dywyty si.
11. Rozluczyły kamień z wodoū,
a szcze chocztu méne z toboū.
6. Skażu pywa nawaryty,
a horivkie nakuryty.
7. Myni pywo twoje dywo,
a horivka twoja hirkia.
8. Twoja maty czariwnyci
wylykaja rozlucznyci.
9. Twoji braty howoryly
aby my si né lubyly.
10. Twoji sestry taj kazaly
aby my si ny pibraly.

Nuta ob. Lud, Ser. XII, s. 22, nr 48.

155.

Obertyn.

De mij mylyj prebuwa je
żę u mene ne buwaje

1. De mij mylyj prebuwaje,
że u mene ne buwaje?
Kraj dunaju, kraj dunaju
w tebe, serce, ne buwaju.
2. Koby czoňyk i wesełce,
noczuwaj bym w tebe serce.
Any czoňna ni porona⁶⁾
noczuwaty muszu doma.
3. Twojni sestri czarywnyci
i welyki rozlucznyci.
Rozluczyły rybu z wodoū,
jeszcze chotí⁷⁾ mene z toboū.

¹⁾ zmora, — ²⁾ wywiodę się, — ³⁾ braci, — ⁴⁾ widać, — ⁵⁾ Lud, Ser. XII, nr 200, 262, — ⁶⁾ prom, — ⁷⁾ chęć.

4. Twoji braki ¹⁾ maly radu
aby my si ny kochaly.
Albo pidu ótopiu sia,
albo (w)kamiń rozubiu sia.
Ale toj j-a świt znaje
czerez kochanie smert' buwaje.

C z a r y.

Obacz nr 50. 51.

156.

Myszyn.

1. Yj sida — wojti - rida,
szo za lubku bida!
ny bere si ni spanieczko ²⁾
ni prybrana jida.
2. Ny bere si ni spanieczko,
ta ni robotoczka,
ta to mene s-czäruwała
duszka Parasoczka.
3. Czäruj, czäruj, czariwnyczko
mene ny samoho,
ta ja maju towaryszi,
czäruj-że ty j toho.
4. Parasoczko mełnykowa,
cy pidesz za mene,
budesz mirky widberaty
huduwyaty mene.
5. Ta bodaj ty Parasoczko,
toho ny giżdała,
szo-bys mirky widberała
mene huduwała.
6. Hoj Parasi prydala si
taj zamorhała si,
wisim riczok perebryła
taj ny wmywała si.
7. Wisim riczok perebryła
na dewjeki ³⁾ stala,
aż tohdy wna nahadała
szo si ny wmywała.

157.

Strzylcze, Horodnica.

1. Szczo za szum jarom, szczo za szum jarom,
szczo za szum dolynamy?
Oj na tim boci, tam na tołoci
tam stoja try Wirmeny.
2. Oj myły tymy, taj Wirmenamy
taj worożka cyhanka;
worożyła jim, kotroho bude
taj diwczyna kochanka.

¹⁾ bracia, — ²⁾ mnie spanie, — ³⁾ dziewiątej.

3. Oj oden sydyt, aż na horbocku
taj lysz hadku hadaje,
a druhij sydyt, koło worożki,
a wse si ji pytaje:
4. Oj ty cyhanko, oj ty worożko,
ta zrobry my moju wolu,
zaczaruj myni mołode giwczie,
taj do smerty zo mnoju.
5. Oj traba, traba ¹⁾ mołodyj kozacze,
korinieczko kapaty,
zaczaruju ty mołode giwczie,
budé ti wirne kochaty.
6. Oj traba, traba mołodyj kozacze,
korinieczko waryty,
oj bude tybe mołode giwczie,
taj do smerty lubity.
7. Oj na tim boci, tam na toloci,
tam dwa kaczury wjut si,
oj nad giwczynoū, nad molodońtry Wirmeny bjut si. [koř
8. Oj ny byjté si, ny rubajté si
ja ny wasziny budu,
kupiu chustoczku na storonotaj storonoczka budu. [czku,
9. Oj odyn sydyt po konec stoła,
taj dribne lystie pysze,
izsuń giwczyno z serdyńka tuhu,
bo ja wże ti ny lysz.
10. A druhij sydyt koło giwczyny,
taj czyrwonymy syplé,
oj bo win jiji wse pidmowieje
ta lysz de jiji zdyblik.
11. A tretyj stojit koto poroha
taj duży zasmutiy si;
Ach szczo ja bidnyj budu dilitaty
szczo ja wże ny żynyv si!

Kolomyjka.

158. ²⁾

od Halicza, Stanisławowa.

Oj haj ma - ty, oj haj ma - ty   oj hal ze - le - neń - kl
Ne dam ja ti z widra wo - dy   ne ka - za - ta ma - ty,

oj po - ji - chav na Wkraili - nu   ko - zak mo - lo - dedki.
pryj - dy pryjdy sam z wecze - ra,   bu - du cza - ro - waty.

1. Oj haj maty, oj haj maty
oj haj zeteneuki,
a pojichav na Wkrainu
kozak mołodenki.
2. Oj pojichav, taj pojichav
nyzenko skloniyv sie,
taj na byti dorożenci
z koni(a) pochylyv si.
3. Oj daj myla, ta daj myla
z widra wodu pyty,
ta czej-że ja perestanu
za toboǔ tuzyty.
4. Né dam ja ti z widra wody,
ne kazala maty,
pryjdy, pryjdy, sam z weczer
budu czarowaty.
5. Czaruj, czaruj, diwczynoūko,
na czéterý czwerty,
szob' sie dowho né muczyty,
szob' zaraz umerty.
6. Obczaruju ruki, nohy,
obczaruju ozzy,
szob do mene né chodyły
temneńkoji noczy.

¹⁾ potrzeba, — ²⁾ Wacław z Oleska P. I. str. 381. 231.

7. Persze's mene hołubyła,
samaś my mowyła,
teper choczesz szo byś mene
bilsze ne wydiła.
8. I ja tebe nad świt kochav,
bułaś meni myła,
boś mia duże prynadyła,
samaś my mowyła:
9. Ja ynczecho né kochaju,
lyszeń tebe znaju,
jak né budu z tobou žyty,
z žalu umeraju.
10. Jak uziały bilszy lude
k' tobi prybuwaty,
a ty mene mołodoho
wziela czarowaty.

Kolomyjka.

159.

Horodnica, Strzyłcze.

1. Każut myni nienko ludy,
szczo ja czäriwnyci,
w meny lyczko rumienenkie
bo ja dobrinyci.
2. Oj howori nienko ludy,
szczo ja si maluju,
w meny lyczko rumienenkie
bo ja ny choruju.
3. Na szczo myne maluwaty,
w mené maler doma,
na szczo myne maluwaty
koly ja zdorowa
(w mené czorni browa).
4. Na szczo myne maleriw,
w mene win buv s-noczy ¹⁾
na szczo myne maluwaty,
w ménè czorni oczy.
5. Idy synkn ²⁾ na dolynku
zbyraj pawutynku,
poczäruejem mołodczykiw
za odnu hodynku.
6. Czaruj, czaruj, czäriwnyce,
czaruj tilko ³⁾ možysz,
och czej ty si doczäruejesz,
sama wiezy ⁴⁾ złomysz.
7. Ja kalynku odnu łomi
a na druhij stoju,
dawno bym ti zczaruwała
lysz si Boha boju.
8. Dawno bym ti szczaruwała
z witramy pustyla,
lysz tilko si Boha boju
wirném ti lubyła.
9. Oj wrohy, worożeńki
czo worohujeté,
uze ny rik, uze ny dwa
czary hotujeté.
10. Oj komus'ty zhotuvaly
tomus'ty ny daly,
a myne'sty mołodeńku
wže j nahoduvaly.

Ob. nr 51. 52.

160.

od Gwoździca.

1. Oj welyki horod maju,
mény ⁵⁾ wnym newydzhu;
na około worożeńkię,
meże némy sedżu.
2. A czo z mene, moja nene,
susidy śmijut sie;
czäramy mne oblywajut,
czary ne berut sie.
3. Czäramy mne oblywajut,
a ja sie né boju;
mene czary né berut sie,
ja sie Bohu molu.

¹⁾ wezoraj, — ²⁾ córko, — ³⁾ wiele, — ⁴⁾ kark, — ⁵⁾ miedzy.

161.

Czortowiec.

1. Oj bida davszy, bida ne davszy,
pojichav mylyj ne obidavszy ¹⁾.
2. Ani steżeczki, ni dorozeczki,
pojichav mylyj do worożeczki ²⁾.
3. Worożka znaje, prawdy ne skaże,
z kim mij mytienki spatoński laże.
4. Laże-ż win laże, sam iz soboju,
poklade rnczkie pid hołwoju.
5. Worożka bude z tycha hlegity
pytaje ho sie: czy majesz dity?
6. Ja maju žinku, taj maju dity,
radbym do domu perelékitę.
7. Ja maju žinku, a z ditoczkamy,
kupiu ij chwustku a z kwitoczkamy.

162.

Ispas.

1. Ta słuchajte lude dobrı,
szo budu kazaty, —
piszov gazda j-u dorohu
chliba prystaraty.
2. Piszov gazda ju dorohu
chliba prystaraty,
a ja piszov do gazdyni
szos požertuwaty.
3. Pryjszov-że ja baj do chaty,
ta zaśwityv świeczku,
podywu si sudy-tudy, —
druhij u zapiczkui.
4. Ta stav-że ja sered chaty,
ta stav ot dumaty,
wziev-jem sobi wątry w lulku,
taj piszov yz chaty.
5. Wijszla-ż mene fajna lubka
na dwir wiridżaty,
ałe wziev ja swoju lubku
d'sobi pryhortaty.
6. Ałe wziev ja swoju lubku
d'sobi pryhortaty,
ta stav-że ja swoji lubci
plazy prykładaty.
7. Zakiw ³⁾ ja ji izprowadyv
z hory na dolynu,
oj ta tam ji poderživ-jem
jak medwig' kobyłu.
8. Ta tam jem ji tak poderživ
jak si prynałezyt,
ałe bo wna pleczynsta,
bih me, brate, zderzyt.
9. Tak jak ja ji tam poderživ
to mav-jem na dumci,
ta tak-jem ji kosty poter
jak połowyk ⁴⁾ kurci!
10. Pryjszov gazda yz dorohy
ta stav pered chaty:
— Wijdy-ko my, gazdyneczko,
bysahy zawdaty!
Wijdy-ko my, gazdyneczko,
bysahy zawdaty,
pf! szczezło-by, propalo-by!
szos ny možu wstaty! —
— Oj ny wijdu, czołowicze,
bo mne boli plecy,
tak szo ciłyj uže tyźden
ny złażu yz peczy.
Ciłyj tyźden leżu duże,
szo hirsze wid persze,
kobys piszov prymowyty, ⁵⁾
czej-by bulo leksze. —
14. A człowiek mało-umnyj
ny znav szo robyty,
w-fatyv ⁶⁾ mysku kukurudziw,
pobih prymowjeti.
Prybih-że win do likarie,
z lehońka howoryt:
— Bij si Boha, likarczyku,
žinku z swita zhonyt! —
15. Likar uzdriv, szo zarobok
a win si pryzwolyv:
— Szo bys my dav, czołowicze,
szo-bym pozdorowyv?

¹⁾ obiadował, — ²⁾ wróžki, — ³⁾ zanim, póki — ⁴⁾ jastrząb, — ⁵⁾ po lekarza by zamówił, — ⁶⁾ uchwycił.

17. Daju mysku kukurudziw,
sze pryneeu-j kurku,
Bij si Boha, likarczyku,
daj żinci ratunku! —
18. Ale likar' buv rozumnyj,
win znav szo robyty,
uziev mysku kukurudziw,
piszov prymowjet.
19. Yj uziev czesnok w ruky
a wodyci w mysku,
ale piszov prymowjet
siv sobi na pryspu.¹⁾
20. Nożem w wodu poszuleje, (?)
nad tym si wcieirieje,²⁾
a hołowow pochyluje,
bo wse dobre znaje.
21. W wodu nożem win poszulev
taj stav poziraty;
za małenku hodynoczku
uchodyt do chaty.
22. Na! daj ji ces czesnok jisty,
wodow naj si wmyje; —
jak czołowik si ny dywyty,
win si ucirieje.
23. — Na! daj-że ji także zzisty
ot zajeczi jejci,
oj tak jak si na lik trafyt,
popustyt wid serci.
24. — Ta jak bude czesnok jisty,
wodow naj si wmyje. —
Jak czołowik ny dywyty si,
wna si ucirieje.
25. Jak si wodow umywała,
wodow z tuha-huha, —
ny najde si, czołowicze
taka k.... druha!
26. Ny najde si, czołowicze,
taka wig'ma druha,
szo więla czołowika,
j-likarie z rozuma!

W r o g i.

Kolomyjka.

163. ^{a)}

od Stanisławowa.

Po - si - ja - lam ru - tu krutu me - žy bere - ha - my,
 ej jak tiażko me - ni žity mežy wo-ro - hamy.

1. Posijałam rutu krutu
mežy berehamy,
o jak tiażko meni žity
mežy worohamy.
2. Szczo-ż ja maju taj bidneńka
z nymy uczynity,
koho-ż bo ja wirne lubiu,
z sym ně dajut žity.
3. A wže-ż moja ruta kruta
bereżeńki pore,
a wže-ż moji worożeńki
po pid boki kołe.
4. Oj pidu-ż ja ruti kruti
werchy pozrywaju,
worożeńki spaty leżut,
ja sy pohulaju.

¹⁾ na przyzbie, — ²⁾ czaruje? — ³⁾ Wachaw z Oleśka P. I. str. 380.

5. Oj misiaciu, misiaczenku,
zajdy za komoru,
nechaj ja sy z mojim mylym
trochy pohowor'u.
6. Na szco-ż tobi, moja myła,
sobakie trymaty,
majemo my susidońki,
szczzo wmiijut brechaty.
7. Kołom, kołom, po nad wodoū,
tam steżeńki wjut sia,
czasom duszia néwynnaja,
lude nabreszut sia.
8. Nechaj breszut, nechaj breszut,
dobreszut sia lycha,
a my sobi jidźmo, pyjmo,
i lubim' sia z tycha.
9. Skryplywyji worotonka,
ne mohu zaperty, —
koho lubiu, ne zabudu
do samoj smerty.

Nuta nr 167.

164.

Jasienów polny.

1. Koby witry né wijaly
a doszczé né buly,
koby, mylyj, ne worohé,
my by sie lubyly.
2. Koby, mylyj, ne worohé,
taj ne worożeczkie,
my by sobi postojaly
blésko dorożeczkie.
3. My by sobi postojaly
taj pohoworyły,
ej koby sie worożeczkie
z boku né dywyły.
4. Czerez kižki ¹⁾ morozeczki
rútoczka ne schodyt,
czerez lychi worożeczki
mylyj né prychodyt.

165.

Ispas.

1. Ydy lubko ta na pered,
a ja za toboju,
szoby lude ny kazaly,
szo ja buv z toboju.
2. Koby, lubku, ny worohy,
taj ny worożeczki,
ja by z tobów postojala
koło dorożeczki.
3. Ta jak ydesz, lubku fajnyj,
fataj si z dorohy,
szoby tebe ny wygily
ta moji worohy.
4. Ta jak ydesz, lubku fajnyj,
fataj si w sadoczky,
szoby tebe ny wygily
moji susidoczky.
5. Oj worohy, ta worohy,
wstupit si z dorohy,
uze-ste mni obsudyły
wid nih do hołowy.
6. Oj u mene susidoczky
worohy krywawi,
ta cy prawda cy ay prawda,
a wny kažut mami.
7. Czoho'ste si worożenki
na mene nasily,
koby'ste mni posolyly,
toby'ste mni zzily.
8. Ny kyžko mni posolyty,
ny kyžko mni zzisty,
kyžko za mni na kim swiki
Bohu widpowisty. ²⁾

¹⁾ ciężkie, — ²⁾ odpowiedzieć, wy tłumaczyć się.

166.

Korsów.

Oj do - lyna doly - noczko lu - de kte sk - sy - ly, a na
mene molo - dešku ne - sia - wu zlo - žy - ly.

1. Oj dolyno, dolynoczko,
ludé kie¹) skosyły,
a na mene młodentku
nesławu złożyły.
2. A ja toji nesławoczki
ny raz ne boju sie,
skoro wyjdę na tłycu
z toho wywedu sie.
3. Za mene by howoryły
za mene brechały,
samý takij ubranyi
ne wychodie z chaty.
4. Breszit, breszit worożeńki,
ja budu terpty,
a czej že wám za neprawdu
wimorduje dity.
5. Breszit, breszit worożeńki,
tak jak psy na wovka,
a czej že was zaskipaje²)
serce i hołowka.
6. Breszit, breszit worożeńki
czej sie nabreszéte,
winesu wam pomyj ceber
czej sy nachlépczéte.

167.

Harásymów.

Oj do - ly-no do - ly - no - czko lu - dé tlesko - sy - ly,
a na mene mo - lo - do - ho ne sia - wu zlo - žy - ly.

1. Oj dolyno, dolynoczko,
ludé tie skosyły,
a na mene młodoho
nesławu złożyły.
2. A ja toji nesławoczki
i raz ne boju si,
a jak pidu pered pana,
taj raz pokloniu si.
3. Oj dunaju, dunajeczku,
tycha woda w tobi, —
widkoly mni lubko lubysz
lysz rozhadaj sobi.
4. Widkoly mni lubkó lubysz,
widkoly mni zwodysz?
A wže ja sie dowidała,
do kotoři chodysz.
5. A wže ja sie dowidała,
a wže bo ja wzdrila,
kotra tobi seji noczy
w kolinach sédila.

¹) cię, — ²) zaciśnie.

168.

Czortowiec.

Oj diw-czyno czornobrywa wart'by tlo lu — byty, jaki majesz
czorni oczy wika — pa-ly by ty

1. Oj diwczyno czornobrywa,
wart' by ti lubyty,
jaki majesz czorni oczy
wykapaly by ty.¹⁾
2. Twoji oczy sołowné²⁾
w mene hołubyné,
naj-że twoji wykapajut,
moji nyc ne wynné.
3. Oczy moji czorneńkii
browy-ż moji riwny,
hubkie moji tonesenki,
słoweczka dobrini.
4. Oczy moji czornenkii,
browy jak sznuroczyk,
hubkie moji tonesenki,
lész do spiwanoczyk.
5. Oczy moji czorneńkii
ja sie wamy dywi;
a za mene ludé breszut,
ja sie ne protywiu.
6. Breszut moji worożeńki,
ja budu terpty,
a naj-że wam za neprawdu
wimorduje dity.
7. A naj dité ne morduje,
bo dité małenki,
naj was samych wimorduje
worohy kiezeńki.
8. Oj worohy, taj worohy,
stupit' sie z dorohy,
naj ja zajmu woly pasty,
taj na perełohy.
9. A ja zajmu woly pasty,
sama leżu spaty,
rano wstaju, sam' neznaju
de woliw szukaty.
10. Prydybaju towarzysza
w hleboki dolyni;
tam sie pasut twoji woly
na popowej nywi.³⁾.

169. ⁴⁾

Gwoździec stary.

1. Lubko-ż moja sołodenka
lyszy by tia lubyty,
jaki majesz czorni oczy,
wykapaly by ti.
2. Oj diwczyno, diwczynońko,
ja w tobi kochav sie,
a ty's méni widpowiła,
ja ne spodiaw sie!
3. Ne wtinana, ne derhana,
ne rizany poly —
zaswatana do Kijewa
czerez czorny browy.
4. Bodaj tebe, diwczynońko
bodaj twoju neńku!
ta szco tebe porodyła,
takuu krasneńku!

¹⁾ ci, — ²⁾ słowicze, — ³⁾ niwie, — ⁴⁾ Cztienia, (nr 201—203).

170.

Ozortowiec.

Tecze woda   berehamy   tecze woda   lu — hom   czomus d'mene
ne powernuv   jakes i szov   z pluhom.

1. Tecze woda berehamy, tecze woda luhom, — czomus d'mene ne powernuv jakes iszov z pluhom.	4. Oj po lisi kalynoczka, po lisi, po lisi, — mene mylyj pokiedaje worohy sie tiszie.
2. Do tebe by powernuty kolo tebe sisty, a méniby młodomu, daty b' wołam jisty.	5. Ne tiszte sie worożeńkie moji pryhodońci, pidè moja préhodoczka jak lyst po wodońci.
3. Wołam jisty, wołam jisty a korowam pyty, — a z toboń by postojaty, taj pohoworyty.	6. A na stawu néma wodé wypyly worobei, w mojim lyczku néma éwitku, ścildowaly ¹⁾ chłopci.

Kolomyjka.

1. Ta rozłuka łęginyku,
rozłuka, rozłuka;
ta wse toto narobyła
towaryszka suka.
2. Obsudyła ruczky, niźki
taj bielenkie lyczko,
a wid ty si j-obernula:
„szo gijesz sestryczko?“
3. Tecze woda z za horoda,
tecze woda z swita,
ny jila mni taka bida
aż do ceho lita.

171.

Ispas.

4. Po-pid totu berezunu
zacwyły j-ożyny,
a na mene młodonku
brichonky złożyły.
5. Oj na mene ta złożyły
nado mnoju bjut-si,
cziramy mni obsypajut,
cziry ²⁾ ny berut si.
6. Cziramy mni obsypajut,
ja wid cziriw czysta,
ta jak tota bukownika
w oseny bez lysta.

Kolomyjka.

1. A za sadom sadowna,
a w lisi liszczyna,
zahadała w sadu' spaty
moloda diwczyna.

172. ³⁾

Gwoździec st.

2. Zahadała w sadu spaty
meże jablinkamy,
a wsíu niczku szczebetaty
meże parubkamy.

¹⁾ zcałowali, — ²⁾ czary, — ³⁾ Cztienia, nr 648.

3. A nówista pryzsła z mista
taj u-wduła hubki;
(v. Newistyci toto wczuła
taj widduła hubki);
né daj maty — w sadu spaty,
prychogie parubki.
4. Bodaj-że ty, newistycie,
nó cwiła, nó hnyła,
szo ty mamci rozkazała
mene mamka ¹⁾ była.
5. Paruboczok jak duboczok
diwczyna małenka,
jak si zyjdut do kupoczkis,
rozłuka kiżenka. ²⁾
6. Oj rozłuka, pane brate,
rozłuka, rozłuka, —
oj jednomu żal kiezeńkiej,
druhomu rozpuka.
7. Oj rozłuka, towarzyszu,
rozłuka, rozłuka, —
a wse toto narobyła
posestryci(a) suka!
8. Abo hory roztupit sie
abo mi pokryjte,
majete mi rozkuczaty
lipsze mi ubyjte.

173.

Czernelica.

1. Ta jak my sie polubyły:
oj lubku mij, lubku!
ta jak my sie zalyszyły:
hireńki mij smutku!
2. Ta jak (v. doki) my sie polubyły
suchi duby cwély,
a jak my sie rozchodyły
taj séri³⁾ powiely.
3. Ta jak my sie polubyły,
to haj rozwywaw si,
a jak my sie rozchodyły,
weś myr ⁴⁾ dywówaw si.
4. Ta ny z toho dywówaw si
szczo my sie lubyły,
ale z toho dywówaw si,
szczo'm sie rozchodyły.
5. Czerez szczo sie rozchodymo,
czerez jaki żali,
a ty budesz lubko tutka,
a ja pidu däli.
6. A ty budesz lubko tutka,
ýnszoho lubyty,
a ja pidu do cisari
karabyn nosyty.
7. Karabine Zalistecki ⁵⁾
basam! ⁶⁾ twoju duszu;
a chot' jaka temna nicezka,
nosyty ti muszu.

174.

1. Oj u mene j-u sadoczku
zaćwyły czereszni,
wid koly mni lubku lubysz,
czomu ny beresz mni.
2. Widkoly mni lubku, lubysz,
wid koly mni wodysz,
teper jém si prydwyła,
za kotrymy chodysz.
3. Bidna-ż moja hołwońka
bidna-ż moja, bidna,
wzieła my sie hołwońki
żurba népotribna.

¹⁾ matka, — ²⁾ ciężka, — ³⁾ séri, syri, surowe (t. j. kwitnace) powiędy, — ⁴⁾ świat, — ⁵⁾ Zaleszczycki, — ⁶⁾ z węgierskiego: plugawie.

175.

1. Ta szo toto zaszumiło,
jak lis rozwywaw si;
w Kołomyji banda hrata,
lubko widdałaś si:
2. Buwaj, lubko, zdorówka,
ny zabug' za mene,
jak si budesz widdawaty,
pyszy lyst do mene.
3. Kupju tobi podarunok,
peredam do tebe.
Kupju tobi podarunok
zołotuju fustku.
4. Oj peredam taj prypyszu :
zawywaj-ko lubko,
budesz mni nahaduwaty :
kupyv myni lubko !

Kołomyjka.

1. Cy ty mene, łeginyku,
ny lubysz, ny lubysz,
szo ty myni podarunki
nijaki ny kupysz.
2. Ta ny majesz, giwcynoczko
ta wid mene krywdú,
czeremchowi koralyky,
a werbowu byndu.

176.

3. Giekuju ty, łeginyku,
szo's my gibraw¹⁾ szyju,
a ja tobi na negilu
soroczecku wsziju.
4. Bez klyni, bez rukawiw,
na stan sobi kupysz,
ta za toto, łeginyku,
szo ty mene lubysz.

Nuta nr 91,

177.

Myszyn.

1. Ta zaspivaj, każe, ptaszku
na dzelenim werszku,
ta ny budu w cysi zemly,
pidu na wengiersku.
2. Ta ny budu w cysi zemly,
oj panam slużyty,
giwczie my si spodobalo,
choecz si żenaty.
3. Oj ezija ty giwcynoczko,
ey Handzi popowa,
ta piszov-bym duszko do ki,
dełeka doroha.
4. Ta piszov-bym duszko do ki,
ta boju si zradki,
dawno do ki powertaly
j-a wsieki j-opadki.
5. Ta widky ty giwczynočko,
cy ny z tuha-łuha ?
soroczeckka rantuchowa,
rukawy z borgiuha.²⁾
6. Soroczeckka rantuchowa,
rukawy kruczeni,
ale pleczi horbowaki³⁾
j-a j-oczy dzeleni.

178.

Werbię.

1. Ta jak sobi widwahuju⁴⁾
lubku pociuluju,
ta ny ceji negilońki
wid ceji za druha.
2. Ta hulaju ta bujaju,
ta jdu do domoczku,
ta ny maju pryklonyty
d' komu hołowoczku.

¹⁾ dobrął, ubrał, — ²⁾ ze skórki, — ³⁾ garbate, — ⁴⁾ rozwąże.

3. Oj prykłoniu ja do skiny,
skina studeneńka,
ta prykłoniu do giwczyny,
giwczyna radeńka.
4. Oj chot raduj, chot ny raduj,
niszo raduwaty,
ny lituwaw kozak doma,
ny 'me-j¹') zymuwaty.
5. Zymuwaly dwa kozaky
w odni peczeronci,
zwirly si dwa łegini
j-odni giwczynońci.
6. J-odyn lubyt taj hołubyń,
taj w lyczko ciuluje,
druhyj lubyt, druhij żubyt,
rozumu trebuje.
7. Ta ny trebnj łeginyku,
rozumoczku moho,
kupy sobi sznuriowczku
za piv-zołotoho.
8. Kupy sobi sznuriowczku
za piv-zołotoho,
ta potrebuj szybenicy
ny rozumu moho.

179.

Załączce.

1. Taj jak jaka biba łęda (?)
taj na zemu pluje,
win ny znaje oden duryń
szczo lyczko kosztuje.
2. Szcoż ty méne, mij myłeńkij,
majesz trybuwaty,
a ja tobi ny hruszyckia
w sadu kosztowyaty.
3. Oj hruszycczu pokosztujesz,
taj na zemu kienysz,
a wid meny mołodoji
marny z swita zhynysz.
4. Oj ny trybuj, hyltiajeku,
rozumoczku moho,
a wże ty si naciuluwaw
lyczka rumienoho.
Dobry buło trybuwaty
koly'm buła durna,
witrybujesz didczu neńku¹)
bo ja wże rozumna.
Witrybujesz didczu neńku
ny rozumu moho,
kupy sobi szybyncu
za piv czyrwonoho.

180.

Zshajpol

1. Ta pojichav mij myłeńkij,
pojichav, pojichav,
ta ny kazav: bug' zedorowa!
bodaj ny pryjichav!
2. Ny daj Bože, by si stało,
szo ja howoryła,
jak-by mylyj ne pryjichav,
szo-by ja robyła?
3. Ta pojichav mij myłeńkij,
pojichav, pojichav,
szczislywa mu dorózeczkę,
ko-by ny pryjichav.
4. Hoj pojichav mij myłeńkij
w dełeku dorohu,
lyszyv mene mołodeńku
ludem na wihodu.
5. Ta w mojejji, każe, lubki,
oczy jak u sowy,
ta cy wijdesz, fajna lubko
w weczir yd lisowy?
6. Ta w mojejji, każe, lubki
fustka na peregi,
nichto-by ji ny dohodyv,
chiba dwa medwegi.

¹) ny jme i... i n'e ma zimowad, — ?) djablę mad.

Muta nr 281.

181. 1)

Jasienów polny.

I pojichav my myleńkij pojichav po — ji-chav, jak za mene ně zhadaje
szczoby né pry — ji-chav.

1. I pojichav mij myleńkij, pojichav, pojichav, jak za mene ně zhadaje szczoby né prýjichav.	4. A ja z tobow mij myleńkij ně po prawdi žela, dés my wskazav, tam ja stała jak róza zacwéla.
2. Szczoby jichav, ne prýjichav, 5. Cwite ruži j-uw horodi, szczoby doly ně mav, szczoby jeho wóron konyk, hólowoczku złomav.	cwyte za horodom, daje mamka za neluba, ne znav widki rodom.
3. Szczoby konyk hólowoczku, a kobyła széju, a ja z tobow, mij myleńkij ne po prawdi žéju.	6. Ej cy rodom, cy ně rodom, koby ně pjenyci, daje mamka za neluba, że win robitnyci.

Według melodyi czeškij.

182.

od Stanisławowa.

Na popowi sinozaty dobre žyto žaty oj ne choc u moja myla dla tebe spiwaty.

1. Na popowi sinozaty
dobre žyto žaty, —
oj ne choczu, moja myla
dla tebe spiwaty.

2. Oj pidu ja na horboeczok
koni popasaty,
a ezmornž ty, moja myla
jist' ne wynoszajesz?

3. Ne winoszu, ne winoszu,
bo si tebe boju,
j-a bo to ty, mij myleńkij
oj duże zradneńkij.

4. Jakby ty ně bув zradneńki,
jakby ja to знаła,
tobym tobi, mij myleńkij
jisty winoszala.

5. A czomuż ty, moja myla
mene ně zhadała,
tobys buła méni borsze
jisty winoszala.

6. A czomuż ty, moja myla
taka zabuwała²),
szezo ty, szezo ty, moja myla
doma ně noczwala?

7. A czomuż ja, možu doma,
doma noczwaty,
j-a koly ty, mij myleńkij
oj duże zradneńkij.

¹⁾ *Lud*, Ser. XII. nr 227, — ²⁾ zapominalska.

183.¹⁾ od Horodenki (Serafiniec, Horowce).

Newir diwko parubkowé jak tomu ka - tiu - zi bo win tebe wluka zbawét
pré ze - le-nim lusi.

1. Newir' diwko parubkowé   2. U parubka taka wira
jak tomu kotiuzi,²⁾   jak na wodi pina,⁴⁾
bo win tebe winka³⁾ zbawét   u diwczené taka cnota,
pré zelenim lusi.   wartnijza wid złota.
3. Bo jak witer taj powije,
to pinu rozwiże,
a jak sonce taj pryhrije,
to złoto krasnije.

Kolomyjka

184.⁵⁾

od Stanislawowa.

Oj zro - dyla werba hruszy zele - ne - je pru - ti ne wir' diwce
parubkowy choć ska - že lu - bliu ti.

1. Oj zrodyła werbahruszy,   3. Oj zrodyła werba hruzi,
a kalyna jabka,   zeleneje pruti,
ta ně znaje otec, maty,   ne wir' diwce parubkowy,
jaka w mene hadka.   choć skaże: lubiu ti!
2. A u mene taka hadka,   4. Bo win tebe pociluje
szczzo by'm sie widdała,   taj na zemlu spluje,
szczzo by'm swoji hołowoneci   bo win twoho molodoho
prywrotok dala.   rozumu tribuje.
5. Jak win z toboǔ rozmawiajo
to w podkiwki kresze;
a jak pide do druhoji,
to na tebe bresze.

---

¹⁾ *Lud*, Ser. XII. nr 228.. 230, — ²⁾ psu, — ³⁾ wianka, — ⁴⁾ piana, — ⁵⁾ Cztienia, (nr 41).

185. ¹⁾ od Horodenki (Serafiniec, Czerniatyn).

Każut meni szczob sie winczaté, szczob diwoczéj stan pokie – dzté, czyż wam moja
ne – wo – la méla jszcze ja sie diwkou né na – żyła.

1. Każut meni szczob sie winczaté, szczob diwoczéj stan pokiedaté. Czyż wam moja niewola méla. jszcze ja sie diwkoú né nażyła.
2. Ja diwkoju pidu kudé schoczu, ja sie niczém né zakłopoczu, ani jidow ni odeżoju, ani mużom ni deténoju.
3. Ta naj tota za muż spiészét sie, w kotoroji lęczko morszczét sie; ja moloda jak jahoda, jszcze mene za muż szkoda.
4. Baczu-ż bo ja, moji rozwesnyci, jak im duże pomarnily lyci, szczo sie kwapyły winczaty, teper by rady powertaty.

186.

od Stanisławowa.

1. Oj koby ja buła znala nieszla za muż no hula-lu ho ho hoja hoja
2. Ni do pluha, ni do rale, za chłopciem hala drała

ho – lowońko bidusa moja.

3. A na mene fajnu, hładku zasidaly chłopeci w sadku.
Zasidaly, howoryły, didka zjily, na złowyły.

187.

Ispas.

1. Ta jak sobi zaspiewaju wsijakoji dumy, kotre fajna młodyci, j-ozmu jeji w kumy.
2. Myni kuma, żinci kuma, dytyni nanaaszka, (?) kotre fajna młodyci, to moja lubaszka.
3. Ta na kotri młodycy peremitka nowa, toto dawna towarzyszu kochanoczka moja.
4. Oj u toji młodyci paperowe dweri, ny raz my si noczuwało, nyboha, u neji.

¹⁾ Wacław z Oleśka, P. l. w Gal. str. 450.

5. Czoho to ta młodyci
na mene dywyt si,
ey wna mene wirne lubyt,
ey wna z mene kypy si.
6. Ta jak wna mni wirne lubyt,
lita swoji hubyt,
jak-że wna z mene kypy si,
sama nichtolyci.¹⁾
7. Ny z mene si posmijaty,
ny z mene si kypy,
ta zo mnnow-by postojaty,
taj pohoworyty.
8. Ta zo mnnow by postojaty,
koło mene sisty,
ta myni-by młodomu
waiu prawdu powisty.
9. Hoj uw mojej fajnoj lubki
horodżeny siny,
za-mało²⁾ mni koło neji
ny rozjily swyni.

VII.

Miłość.

Smutek. Tęsknota. Żal. Skarga.

Muta ob. Tom I. str. 145.

188.

Halick.

Wczoraj bula nedilonka nyul pone dilok zaprosila Marysenka
kosyty bar-winok os bida ne du-ma korru lub-lu wse kuma.

Idy precz, ne zajmaj
idy do neszcztia,
jak ja tebe polubyla,
to ne maju szczaustria.
Oś bida ne duma!
korru lublu wse kuma.

1. Wczoraj była nedilonka
nyni ponediłok,
zaprosiła Maryseńka
kosyty barwinok:
Oś bida ne duma,
korru lublu wse kuma.

2. Idy precz, ne zajmaj
idy do neszcztia,
jak ja tebe polubyła,
to ne maju szczaustria.
Oś bida ne duma!
korru lublu wse kuma.

¹⁾ nic-po-tém, włóczęga, — ²⁾ bezmała.

3. Idy pręcz, ne zajmaj
idy sobi k' bisu,
ne dla tebe czeperu si
swoju bidu tisz.
Ós bida ne duma!
kotru lublu wse kuma.
4. A deż taja kiernyczeńka
szczzo hołubka pyła,
a deż taja Maryseńko
szczzo mene lubyla.
Ós bida i t. d.
5. A deż taja kiernyczeńka
szczzo holub kupaw-sia,
a deż taja Maryseńko
szczzo ja w ni kochaw-sia.
Ós bida i t. d.
6. A u teji kiernyczeńki
zołotyi kluczy,
dajże meni Maryseńko
szczzo kazata iduczy.
Ós bida i t. d.
7. Dobre tyji Laszki czyniat
szo ne kochajut-sia,
pibrawszy sia za ruczenki
ne zanechajut-sia.
Ós bida i t. d.
8. Jarom, jarom Maryseńko
a ja za toboju,
czekaj, czekaj Maryseńko
howorim z soboju.
Ós bida ne duma!
kotru lublu wse kuma.

Kolomyjka.

189 a. ¹⁾

od Kolomyji.

Jedna hora wyso-ka-ja a dru-haja ny - ska, jedna lubka
da - le - ka-ja a druha - ja blyksa.

1. Jedna hora wysokaja,
a druhaja nyska,
jedna lubka dalekaja,
a druhaja blyksa.
2. A ja totu szczzo daleko,
chorostom ²⁾) zameczu;
a do seji blyzenkoji
sokołom poleczu.
3. A ja totu szczzo daleko
ludem podaruju,
a do seji blyzenkoji
ja sam (v. piszke) powandruju.

Waryjant:

Nuta nr 28 b. — lub 186.

189 b.

od Horodenki.

1. Jedna hora wysokaja
a druhaja nyska,
jedna myła dalekaja
a druhaja blyksa.
2. Ja do toji dełekoji
sokołom poleczu,
a do toji błezenkoji
horostom zamieczu.
3. A u toji błezenkoji
woly taj korowy,
a u toji dalekoji
leszeń czorni browy.

¹⁾ Wachaw z Oleska, P. I. str. 189, nr 29; str. 297, — Maksymowicz, księga 8, str. 117, nr 75, — ²⁾ odróstem zarzuć.

Pieśń rekrucka.

1. Pryjdy, pryjdy, mij myłetki
prynes tie Boże,
moje serce bez twojego
dychaty ne może.
2. Pryjdy, pryjdy, mij myłetki,
ale pryjdy, pryjdy;
a zaczesy kuczerykie
a w czotery riedy.
3. A na méni kuczerykie
jak na baranoczkę,
a jiszcze mi diwczieteczka
dajut dohanoczki.
4. Ne dywy sie diwczynno,
na kuczery moji,
oj bo to ty kuczerykie
cisarski ne twoji.
5. Ne dywy sie diwczynno,
na kuczery dribni,
oj bo to ty kuczerykie
tobi ne potribni;
oj bo toty kuczerykie
zapysany w Widni.
6. Dokiv moi kuczerykie
stara neńska wyła,
tohdy mene towarzyszku
diwczyna lubyła.
7. A jak pryjszły kuczerykie
na myłoji ruczkie,
powyły sie kuczerykie
wu bobowy struczki.

191.

Ispas.

1. Ta nichto-bo ot ny znaje
de mij mylyj giv si,
piszov-že win ot j-u sadok,
sad zadzeleñiv si.
2. Ta jak-by win j-u sadoezku,
ptaszki by spiwaly,
ta jak-by win j-u korszmoñci
muzyky-by hraly.
3. Ta ko by wy lude znaly,
jak braje muzyka,
moja lubka czornobrywa,
zabawka welyka.
4. Ta pidu ja Slobodoju,
stanu nad wodoju,
wziela lubka żykie moje,
taj mogiñst' moju.
5. Ja ji prosyv: werny żykie,
a wna ny chokila:
taj z wirłamy¹⁾ sokolamy
j a w haj połekila.
6. Ta ja w haju probuwaju,
hajem si kosyczu, (?)
ta tekoho harazdoezku
nikomu ny zyczu.

192. ²⁾

Stanisławów.

1. Kopav-že ja kierneczeñku,
w-orły z neji pyly,
lubyv-že ja diwczynoñku
ludy jeji wziely.
2. Wikopav ja kierneczeñku
wikopav ja dwi,
pokochav ja diwczynoñku
ludym ny sobi.

¹⁾ oriami, — ²⁾ *Lud*, Ser. XII. nr 132—137, — Ser. II. str. 52.

3. Tak ja sobi pryahadaju
jak my si lublyly,
to aż my si doli lyczkom
slezy pokityly.
4. Ta jak sobi pryahadaju
dawnu dawnynynu,
to ny możu skorotaty
do południ dnunu.
5. Ta jak sobi nahadaju
swoji dawni lita,
tak ni ¹⁾ bolyt holowońka,
aż ny wydżu świta.

Nuta nr 67. 201.

193.

Czortowiec, Olejowa.

Hoj po nad more

po nad dunaj - ji oj tam chodyt

kozak   mo - lo - dyj.

1. Hoj po nad moré, — po nad dunaji,
hoj tam chodyt mylyj — a w czužim kraji.
(v. oj tam chodyt kozak — młodoyj).
2. Po nad neho letyt — orleńko sywéj.
Oj chodyt, chodyt, — z wirłom howoryt
3. Oj orlé, orlé, — sywéj sokołé,
cy ne buv ty — w moji storoni?
4. Cy ne czuv ty — jakij nowyni?
cy ne tužyt — myteńka po mni?
5. Ej tužyt, tužyt — i w łóžku leżyt
liwów ruczenkow — za sercę dyržyt.
6. Liwów ruczenkow — za sercę dyržyt,
prawow ruczenkow — Bohu si molyt.
7. Kolo neji maty — jak tycha woda:
A wstań Hanusi — bo szczes mołoda.
8. A wstań Hanusi — wże mylyj jide
w bilych ruczenkach — darunok nese.
9. Pryjichav Jasio — temnoji noczy,
temnoji noczy — po wpivnoczy.
10. Hanusi wstała — jak ně ležała,
wsi swoji słuhы — pozbudžuwała.
11. (v. Diwczenna Kasi — zraduwała si,
swoji słuhы wirni — pobudyła wsi).
12. A wstaante, wstaante, — słuhы wirnii,
ta świtit świckie — jary woskowyjii.
13. Naj ony horie — tak w deň jak w noczy,
naj ja si predywiu — myłomu w h-oczy.

¹⁾ mni.

14. Naj ja si prèdywiu — myłomu w h-oczy,
cy win ne zmarniv — switom chodiaczy.
15. Oj zmarniv, zmarniv — szczéj duże zmarniv,
czéréz tebe Haniu — szczom tie ne wydiv.
16. Oj zmarniv, zmarniv — ale ne mnoho,
czéréz tebe Haniu — Haniu neboho!

194.

od Kołomyji.

Słowa-ju ptaszku czomty ne spiwajesz, hej! czomu ne spy-wa — jesz.

1. Zelena dubyna na w try rady ¹⁾ sadżena, hej! na w try rady sadżena.	9. Jabym sobi sła na krajinim dymoczku, ²⁾ hej! na krajinim dymoczku.
2. Wże sie rozwywaje, jak ta jarebyna, hej! jak ta jarebyna.	10. Tamby ja wydiła szczo mij myłyj robyt, hej! z kim myłyj howoryt:
3. Sołowejju ptaszku czom ty ne spiwajesz, hej! czom ne spiwajesz?	11. A mij myłyj chodyt, rozłucznyciu wodyt, hej! rozłucznyciu wodyt.
4. Rano ne spiwaju, ja w zelenym haju, hej! hołosu né maju.	12. Horyvku kupuje, kormazyn torhuje, hej! kormazyn torhuje.
5. Pijdu že ja, pijdu, na wysoki hory, hej! na kamenni skały.	13. Komuż ty mij myłyj horyvku kupujesz, hej! kormazyn torhujesz?
6. Tam ptaszki spiwajut, nuty doberajut, hej! nuty doberajut.	14. Cy sobi, cy myni, cy drybnim ditiatkam, hej! cy drybnim ditiatkam?
7. Oj szobym ja mała taj worłówé kryła, hej! sokołowé oczy —	15. Ni sobi, ni myni, ni drybnim ditiatkam, hej! ni dribnim ditiatkam.
8. Tam bym połetiła, kuda sama chtiła, hej! kuda moja wola.	16. No tij rozłucznyci szczo nas rozłuczyła, hej! z czornymi oczyma.

195.

Czernelica.

1. W dolýnu, w dolýnu
po czerwonu kalynu,
(v. j-a w haj po kalynu)
taj bludyła diwczynońka,
sim den i hodynu.
2. Czo-ż³⁾ ty diwczie chodysz,
czo-ż ty diwczie błudysz,
widej-że ty diwczynońko
moho syna lubysz.

¹⁾ rzędy, — ²⁾ domu, — ³⁾ czoho,

3. Jakbym né lubyla,
tobym né chodyla;
to ja bym za twojim synom
běstroū rieczkou plýla¹⁾.
4. Ottam za dolynoū
taj haj zełenenki;
j-a spodobav-že my si
twij syn mołodeńki.
5. Oj dam (v. na-ž) tobi diwczie
koni woronoho,
lyszeń diwczie, widczepy si
taj wid syna mohó.
8. Oj na-ž tobi, diwczie,
szcze fasoczku masła,
lyszeń, diwczie widczepy-sie,
jaka-ž ty napasna!
6. Jak dajesz odnoho²⁾
to daj-że-j druhoho,³⁾ —
a naj-że ja syna maju,
syna mylenkoho.
7. A ja twojim koñom
nihde ne pojidu,
z twojim synom, j-a z mylenkim
kuda schoczku pidu.
(v. A ja twojim konem
nihde ne pojidu, —
twocho syna duże lubli,
taj za neho pidu).

196.

od Horodenki.

1. Sywyj koniu, sywyj koniu,
najidž si obroku,
bo pojidym za diwczynoū
u zemlu hłuboku.
2. Sywyj koniu, sywyj koniu,
tiażko na ti budé,
pojidemo wraz z witramy,
popasu né budé.
3. Léty⁴⁾ koniu, léty koniu,
bo wże weczerije;
ottam sydyt moja myla,
hde z lisa zorije⁵⁾.
4. Sydyt wona, sydyt wona,
dywyti-si w wikonce;
cy si temno, sy ny wydno,
śwityt-si jak sońce.
5. Z widkie sońce j-a schodyło
liszczynu spalyło,
tuda moje sołodietko
po wodu chodyło.
6. Oj chodyło, préchodyło
w czerwonych czobotiech,
wytoptało dorożeczkę
na mojich worotiech.

Nota ob. nr 188.

197. ⁶⁾

od Stanisławowa.

1. Rozwywaj sie, suchyj dube,
zełenyj szafrañe!
oj rozbola momu sercu,
jak weczer nastane!
2. Oj rozbola sercu momu,
taj rozbolity sie,
koby borsze na myloho
choć podywyty sie.
3. Néma moho mylenkoho,
néma moho pana,
postil biła kedrowaja,⁷⁾
porochom prypała.
4. Néma moho mylenkoho,
néma mojej duszki,
ni s kim kęhczy⁸⁾), wykaczytaty
biłeńki poduszki.

¹⁾ v. bryla, (brodziła), — ²⁾ konia, — ³⁾ syna, — ⁴⁾ leć, — ⁵⁾ zorzeje, —
⁶⁾ Cztienia, II. str. 382, — ⁷⁾ łóże cedrowe, — ⁸⁾ lédz.

5. Néma moho myłeńkoho,
néma mojéj kwitki,
sama'm by ho wyzyrals,
ta ne znaju z widki.
6. Podywlu sia j-a w ikońce,
cy daleko sонce,
néma moho myłeńkoho,
treba mni ho koncze.
7. Néma moho myłeńkoho,
néma mojéj wyndy, (?)
néma komu poprawyty
na hołowi byndy.
8. Podywlu sia raz w ikonce,
a dwa razy w lustro,
néma moho myłeńkoho,
bez nieho my skuczno.
9. Klyczyt mene weczeraty,
weczerajte sami,
bo wże-ż myni weczericzka
nemyłeńka z wami.

198.¹⁾

od Stanisławowa, Nadwornego.

1. A zaświty misiciu
na rozi, na rozi.²⁾
des mij mylyj czornobrywyj
w dorozi, w dorozi.
2. Świty, świty misiciu,
szczo-ż by my né zbludyv,
aby mylyj a w dorozi
ynszuju né lubyv.
3. Oj né świty misiaczeńku
nikomu, nikomu,
taj łyisz momu myłeńkomu
jak jlide do domu.
4. Ta jak jide taj do domu
śwityż mu pomału,
a jak jide do druhoji
zajdyż mu ze chmaru.
5. Oj misiciu, perehrad' sie
na dwi połownyi,
jednou świty myłeńkomu
a druhoju myni. —
6. Oj zaświty misieczeńku
ta-j ty zori jasna,
hej na toto podwireczko
de ma myła krasna.
7. Oj zaświty misieczeńku
taj ty zori temna,
ta na toto podwireczko
de diwezyna czemna. (?)

199.

od Chocimiersa.

1. Tupnuv bym nižkoū
ta mé nižka bolyt,
tupnuv bym, kaže, druhoū
myła mé swaryt.
2. Swarie mene, hańbie mene
mij mylyj za tebe,
proszu tebe, né hniwaj sie,
ne chody do mene.
3. Chot' tie swarie, chot' tie hańbie,
chot' tie budut běty³⁾
taki budū, fajna lubko,
za toboū chodéty.
Bo ja tebe wirne lubiu,
taj hadaju wzięty.

¹⁾ Czternia, I. nr 695, — ²⁾ na rogu (załamku domu), — ³⁾ bić.

200.¹⁾

Stanisławów.

1. Wypriadu ja kudylynu,
taj nawju powismo,
siad' si, lubku, koło mene,
choć jak bude tisno.
2. Siad' si, lubku, koło mene,
howory do mene;
piznaju tia po besidi,
ey lubysz ty mene.
3. Piznaju tia po besidi,
taj po besidońci,
cy dobryj ty rozum majesz,
w swoji hołwońci.
4. Oj jak pryjszov pij myłeńkij,
néma mu de sisty,
oj prydé sie sercu momu,
iz želu²⁾ rozisty.
5. Oj posuń sie, nélubyszcze,
naj mij mylij siade,
naj sie twoje ta za moje
serdeńko rozsiade!
6. Oj siad' sobi koło mene
małeńkij, nyżeńkij,
w tebe liezko jak obłuczko³⁾
jak mid sołodeńkij.

Nuta ob. nr 189 a.

201.

Myszyn.

1. Oj uczera Wasyl kosyv,
a nny hromadyv,
ta chtoż tebe Wasylyku,
na toto poradyv?
2. Poradyła młodyci
rumnienoho lycie,
ta szoby ji ny stojala
w horogi trawycie.
3. Oj Wasylu, mij Wasylu,
soroczku ty wszyju,
knupy-ko my koralykiw
na bileńku szuju.
4. Kupyv-jes my koralyki
ta ja yznosyla,
a szczém tobi Wasylyku
soroczku ny wszyła.
5. Ty Wasylu, sydy w bylu⁴⁾
ja budu w bogiaczu,⁵⁾
ta chot' jaka temna nicezka,
ja tebe zobacz.
6. Temna nicezka, Petriwoezka,
ny moż ji zasnuty,
yj smutcka⁶⁾ giwczychoczka
ny moż ji zabuty.
7. Yj smutcka giwczychoczka,
jak za new banuju,
w subotu si ny wmywaju,
w negilu razuju.⁷⁾
8. Ta subitka, ny robitka,
negili my wilna,
ta zahraj my muzyczenku
sidał - ritaj - dina!

Pieśń więźnia.

202.

Kluców wielki.

1. Zasipiawań sobi duże,
zapłaczu po woly,
szo mij mylij czornobrywyj
sydyt u nywoly.
2. Sydyt sobi j-u nywoly,
j-a w temni temnyey,
a wse lyski⁸⁾ prypysuje
cuzużi młodycy.
3. Ja do tebe, moja myła,
kartoczku napysz,
- dozyraj mni teperyczka,
bih-me ki ny lyszu.

¹⁾ Cztenia II. nr 687, — ²⁾ żal, — ³⁾ jabłko, — ⁴⁾ bylica, — ⁵⁾ bo-
diak, ciernisko, — ⁶⁾ smutniejsza, — ⁷⁾ pości raz na dzień, — ⁸⁾ listy.

4. Dozyraj mni teperyczka
prynosy my chliba,
ko-bys znała, moja myła,
jaka myni bida.

5. Ny dajut my tutka jisty,
ni wodyci pyty,
szczej do toho ny dajut si
na świt podywyty.

Nuta ob. nr 188.

203.

od Korszown.

1. Abo mene lubku luby, abo mene lyszý, abo moji czorni j-oocy, na papery pyszy.
2. Pysav-by ja na papery, paperiu ny majn, ta piszov-bym za paperem, dorohy ny znaju.
3. Szczislywa ty doržeczka do samoho Lwowa, ta widpała z pid konyka dzołota pidkowa.
4. Ta ny źiel¹⁾ my za pidkowow szo si zahubyła, ale źiel my za giwczynov szo si zažuryła.
5. Pidkowa si zahubyła, taj pidkowa bude, giwczyna si zažuryła, druhoji ny bude.
6. Ny žury si giwczynoczko, w žuru ny wdawaj-si, za dwi, za try negileńki mene spogiwaj si.
7. Ta jakżebym giwczynoczko borsze ny mav koly, to ja prydju giwczynoczko wże aż na Nykoly.²⁾
8. To ja prydju giwczynoczko na same Nykoly; jak ny prydju na Nykoly, ny prydju nykoly.³⁾
9. Ta wdaryły na Nykoly w wsi czotyry dzwony, — nyma moho myleńkoho, ny pryjde nykoly.

204.

od Tłumacza.

1. Pochilyv si dub na duba, jawir dzeleneńkij, j-umer, umer j-u dorozi lubko sołodenkij.
2. Kazav sobi wisypaty wysoku mohylu, ta naj-że my ny źiel bude, szo w dorozi hynu.
3. A wny jeho ny słuchaly, taj ny wisypaly, wernuly si z Stanisława, taj chrest zakopaly.
4. Iszła tuda kompanija, doržeczkę wbyła, iszła neju jeho mama, slozamy si wmyła.
5. Ny wmywaj si, moja mamko dribnymy slozamy, bo ty mene wividzieła na wiky z wozamy.

¹⁾ żal, — ²⁾ św. Mikołaja, — ³⁾ nigdy.

205.

Piaduki.

1. Ne hu — dé ho-lu — be na cha-ki, naj se mylyj
wispyt u kim — naki.

1. Ne hudé hołube na chaki¹⁾) naj sé mylyj wispyt u kimnaki.²⁾
2. A znaju ja koly ho zbudaty jak bude sönieczko schodyty.
3. A wstan mylyj, a wstan mylyj lubku stojit woda j-a w zołotim kubku.
4. A wstan mylyj, a wstan mylęsenkij, stojit rucznyk bilyj, bilesenkij.
5. A wstan mylyj, myłe zakochanie, stojit twoje raneńkie śnidanie.
6. Woliv-bym ja hyrkij poleń³⁾ jisty, niż z toboju do śnidańku sisty.
7. Hoj pidy-ż ty, nehidna, wid mene, boje ū mene szcze kraszcza wid te-
8. Hojje ū mene i piet' i czotyry, [be. hoj taki ty najhirsza nad némy.
9. Chot' naj bude dwajcét i czotyry, hoj taki ja najstarsza nad némy.
10. Deś ty si starszyny nabrala? A u kościoli, de'm ty prysiehała.
11. Na j-odnym my rucznyczku stojaly, j-odnomu-ż my Bohu prysiehalo.
12. A chto bude prysiehu łomaty, toho bude syn Boży karaty.
13. A chto bude prysiehu łomyty, toho bude syn Boży kruszyty.

Wariant nr 207. Nuta ob. nr 112, 116.

206.

Jasienów polny.

Hoj za-cwyla kaly — noczka wluzi o czos moja holo-wenika w tu-zì,
Ta za-cwyla kaly — noczka w lu-zì, czhos moje serdenko u tu zi.

207.

Ispas.

Ta zacwela kalynoczka w lusi, czechos moje serdenko u tuzi.

1. Ta zacwela kalynoczka w lusi, czechos moje serdenko u tuzi.
2. Widaj mene mij mylyj né lubyt, szo win mene d' sobi né hołubyty.
3. J-a z weczera do druhoji chodyt, wo piwnoczy do domu (v. mene) prychodyt.

¹⁾ chacie, — ²⁾ w komnacie, — ³⁾ piolun.

4. Ta po konec stolyka sidaje,
szos na moju weczeriu fukaje.
5. Na biłenku poskilciu libaje,
yd myni si płećzyma obertaje.
6. (Ani win mene né hje, né īaje,
lészeń mene z postely zhaniaje).
7. — Ustupy si ny-hidna wid mene!
bo je w mene szcze kraszeza wid tebe.—
8. — Naj ich bude dwacit' i czotyry,
j-a taki ja najstarsza nad nymy.
9. — Deo si myla starszyny nabrala?
— Hoj w cerkwi ja tobi ślubowata,
ta tam ja si starszyny nabrala.
10. Ta chto bude prysiehu łomyty,
tom(u) tak bude syn Bożyj płatyty!

Dworska.

208 ¹⁾ od Horodenki, Śniatynia.

Puszco ja chodev na to-ju mu - ra-wu, — Z prekrasnych kwitok
de krasna diw-czyna ma-la za bawu. a sewem okom
1mo 2do

wi—nec spa — tała wsich czaro — wala

1. Po szczo ja chodév — na toju murawu
de krasna diwczéná — mała zabawu.
Z prekrasnych kwitok — winec splitała.
a séwém okom — wsich czarowała.
2. Dumav ja sobi — przestupiu. ja k' nieji,
né smiv ja wziaté — za ruczeńku její.
Rożowi kwité — pred její oczami,
a zefir skonav — pod její nohami.
3. Pidu w kraj pusty — de płuhy ne orut.
budu płakaté — aż mini te hory.
Gdy slozy wpadut — na kamen jaki,
choć najtwerdijszy — porobiut znaki.

209.

Strzylcze, Horodnica.

1. Zaszumiła biła bereza,
rozwijajtě si łuhы, — 2. Oj bo u mené tuha wélyka
och, ny zawdawaj, motoda diwczy- a w switlonci na klynoczku,
momu serdeńku tuhy. [no oj szyje, szyje, motoda diwczyna,
czornym szovkom soroczku.

¹⁾ Wacław z Oleśka P. I. Gal. str. 342.

3. Naj wona szyje, naj wiszywaje,
ta komus wona budé,
a w temnim lisi tam' na horisi
oj tam sydie dwa hołuby.
6. Kozak pidsłuchav, kozak pidsłucha-
oj szczo diwezyna kaže, [chav
och zwieży Bożé, ruczkie obojim
wże j nichco né rozwiażé.
4. Naj wony sydie, naj wony ludie,
znaju dobré szczo ny na mené¹⁾),
oj stelyt, stelyt moloda diwezyna
bilu postil pid mené.
7. Och zaraz sidłaj, chłopczé konyka
pid mené młodoho,
naj ja pojidu do diwezynońki
taj do serdeczka moho.
5. Oj postyłyła sztyry poduszki
a pietu pyrynočku²⁾
prynsy Boże koho ja lubiu
na moju postiłočku.
8. Oj stupaj koniu, koniu woronyj
w horu krutujeczy,
ta naj uczuje, moloda diwezyna,
a w horodi zile rwuczy.
9. Diwezyna wezuła, kiežko wzdychnula,
taj i wzięła tuzyty :
oj nyma, nyma, moho myłoho,
taj nyma si s kiem lubaty.

Obraz nr 110.

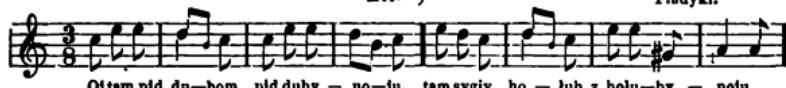
210. *

Haller.

1. Tam za horoju, za wysokoju,
sydyt hołubok iz hołubkoju,
sydiat z lubosty i ciłujutsia,
sywymi kryłami obijmujutsia.
2. Rekła hołubka: „Ty szczastje moje,
za twoje żytie dała by'm swoje!“
Nadletiw oreł s czornoji chmary,
rozyhnaw, rospudyw hołubku s pary.
3. Zabyw hołubka na kałyonci,
a krowciu pustyw po dołyonci,
hołubka letyt, sumneńko hnde:
„oj, nema hołuba, ta-j wże ne bude!
4. Chocz by ich buło dwadzieśiat' czotyre,
ne bude takoho, jak mij buw mylyj:
bo mij buw sywyj, ta-j biłokryłyj,
tyczko rumiane, ta-j czornobrywyj !“

211. *

Pladyki.

Oj tam pid du-bom pid duby — no-ju, tam sygiv ho — lub z holu—by — noju.

1. Oj tam pid dubom — pid dubynoju,
(v. J-a w lisku, w lisku)
tam sygiv hołub — z hołubynoju.

¹⁾ dla mnie, — ²⁾ pierzyne, — ³⁾ Pieśń z dworów, znana atoli i między ludem. — Czternia, 1865, 4, str. 514. — ⁴⁾ Lud, Ser. III. nr 79. — Ser. XII. nr 498. — Czternia, (1865) 4, str. 514.

2. Ciuluwaly si, — obijmaly si,
j-odnym krylečkom — pryhortaly-si.
3. Zakrav si strilec — z temnoho luha,
striliv z rusznyci, — ta wbyv hołuba.
4. Hołuba wbywszy — na kedrynoći,
potekla kroćcie ¹⁾ po dolynonci.
5. Hołuba wbyvszy, — hołubku jmyvszy,
za tychyj dunaj — poprowadyvszy.
6. Za tychyj dunaj — za kruty ber'hy,
j-a w sady, sady — j-a wynobradys.
7. Dav ji wodyci, — dav ji paženyci,
hołubka hude ²⁾ — ta ni jist ni pje.
8. (v. Syple paženyci, — daje wodyci,
to dla hołubki — to dla wodyci.
9. Hołubka hude, — ni jist ni pje,
pid kiedrynočku — płakaty idę.
10. (v. Hołubka né jist — hołubka né pje,
pid jablinoczku — płakaty jde).
11. Sywa hołubko, — ty moja lubko!
czom-že ty w mene, — ni jisz taj ni pjesz?
12. Czom-že ty w mene, — ni jisz taj ny pjesz?
pid kiedrynočku — płakaty ydesz?
13. Jak myni jisty, — jakże my pyty,
takijj świt krasnyj — a ni s kym žity.
14. Cyt-że hołubko — bo budesz chora,
w mene holubiw — povnu obora.
15. Oj piszov strilec, — za czornohoru,
zihnav hołubiw — povnu oboru.
16. Moja ty lubko, — sywa hołubko,
oj wibyraj ty, — dla sebe lubka.
17. Chot' naj ich bude — dwacij-j czotyry,³⁾
takoho nyma — jak buv mij mylyj!
18. Bo mij byv mylyj, — hołubko sywyj,
taj szokrylyj, — taj czornobrywyj!

212.

Zablotów.

1. Né žurit si woroženskie
moji prydonoći,
piszły lista marny z świata,
jak lyst po wodonci!
2. Połowyna lit mynaje,
ja sziste ⁴⁾ nymaju;
ta tak myni Boh naznaczysz,
szczo czynyty maju!

¹⁾ krew, — ²⁾ jęczy, — ³⁾ Niektórzy śpiewają: trysta-j czotyry, — lub:
sim sot czotyry. — ⁴⁾ szczęścia.

3. Ni ja vujiv ¹⁾, ni ja wypyvv,
ni krasno uchodyv,
lita moji molodeńki
toto'm že was wtieriév! ²⁾
4. Lita-ż moji molodeńki,
lita młodosty;
oj wirayt-si lita moji,
choć do mene w hosti.

213. ³⁾

Korezów.

1. Lita-ż moji molodeńki
lita młodosty,
toż-bo ja was probulała
w smutku, ny w radosty!
2. Lita moji mołogiji,
żél mèni za wamy,
zdaje mi sie, szczo'm ny buła
hodynoczki z wamy.
3. Wzdohanyta'm swoji lita
na kédrowym mosti:
hoj wernét sie, moji lita,
choć raz do mie w hosty.
4. A choć my sie ta wernemo
z tobow né budemo,
żelu tobi narobymo,
nazad si wernemo.
5. Lita moji mołogiji,
lita molodeńki,
toż bo ja was probulała
koło swoji neńki.
6. Ja u neńci (v. mam) ny halala,
w myłoho ny buda,
po czim-że ja swoji litą
zhaduwaty buda.
7. Po czim budu zhaduwaty,
po jaki oeboti,
chiba budu zhaduwaty
po kiékkij roboti.
8. Ny ja ūjila, ny ja ūpyla,
ny krasno chodyła,
lysze budu zhaduwaty
szom si narobyla.

214.

Ispas.

1. Po pid hóru wysokuju
sokoly litajut,
ja harazdu ny zaznała,
taj lita mynajut.
2. Ja harazdu ny zaznała,
taj ny budu znaty,
po czim-że ja lita swoji
budu zhaduwaty.
3. Ni ja wjila ⁴⁾, ni ja wpyła,
ni krasno chodyła,
po kim budu zhaduwaty,
szo m si narobyla.
4. Ni ja wjila, ni ja wpyła,
ni krasno hulała,
po kim budu zhaduwaty,
szo-m si nakikała. ⁵⁾
5. Wže-m bohato w świki żyła,
mencze budu żyty,
ni horivki taj ni pywa
wže ny budu pyty.

215.

Piadyki.

1. Po-pid łużok j-ore plużok,
myła woly honyt,
kilko serce widwołodu (?)
szo hołos zanosyt.
2. Woly moji połowiji,
czomu ny j-orete,
lita moji mołogiji,
czomu marne jdete.

¹⁾ zjadł, — ²⁾ ztrącał, — ³⁾ Cztienia, II. str. 392, — ⁴⁾ jadła, — ⁵⁾ naciękała.

3. Lita moji młodeńki,
toż my żiel za wamy,
zdaje my si szo ja ny buv
hodynoczki z wamy.
4. Zapriżu ja sztry koni,
koni woronęki,
ta poleczu zdohaniety
lita młodeńki.
5. Ta bujaju, ni hajdaju
lita zdohaniaju,
piszły lita z ceho świata
jak lyst po Dunaju.
6. Zdohonyv ja swoji lita
na gierawim moski,¹⁾
ta wernit si lita moji,
chot' do mene w hoški!

216.

Gwoździec.

Po sadoczku pochadżaju taj sam sobi rozwa — ža-ju taj sam sobi rozwa — ža-ju.

1. Po sadoczku pochodząju,
a wse sobi rozważaju,
szo děleko myłu maju.
2. Cy do nieji lyst pysaty,
cy samomu wid-widaty!
(Sam ne znaju szczo hadaty,
do myloji řest pysaty).
3. Jak ja буду řest pysaty,
budut usi ludy znaty.
4. Né tak ludy jak sósidy,
né tak teper jak zawsidy.²⁾
5. A wy chłopci mołogiji,
wprižit koni woroniji.
6. Sidłajte my woronoho,
taj pid méne młodoho.
7. Pojidémo na Vkrainu,
widwidaty za dívezynu.
8. Ty misicin, świty, świty,
ty kónyku bižy, bižy.³⁾
9. Ty misicin, świty jasno,
ty kónyku, stupaj krasno.
10. Ty misicin, świty wédko,
ty kónyku stupaj szwédko.
11. Pryjíždemo prid worota,
wijsza myła kraszczza złota.
12. Wzięla konie zauzyda
po podwiriu powodyła.
13. Wzięła konie za trendzelku,
a myłoho za ruczeńku.
14. Wzięła konie do stajenki
a myłoho do świetlonki.
15. Dała koniu wiwsa jisty,
a myłomu krisło sisty.
16. Dała koniu wiwsa, sina,
a myłomu medu, wyną.
17. Taj sutoju wéczérézczku
i biłoju postiłeczku.
18. Sama stała, zadumala,
czorni oczy zapłakała.
19. Czohoż stojisz taj dumajesz,
czorni oczy protyrajesz?
20. Cy tobi žyl⁴⁾ wiwsa, sina,
cy tobi žyl medu, wyną.
21. Cy sutoji wéczréenki,
cy biłoji postélonki?
22. Ni žyl méni wiwsa, sina,
ni žyl méni medu, wyną.
23. Ni sutoji wéczréenki,
ni biłoji postélonki.
24. Łész méni žyl ceho świata,
piszły marné moji lita.
25. Piszły marné moji lita,
jak wychora⁵⁾ skruha⁶⁾ świata.

¹⁾ dziurawym moście, — ²⁾ zawsze, — ³⁾ biegaj! — ⁴⁾ żal, — ⁵⁾ wichura? — ⁶⁾ skróś, przez.

Andante.

217. ¹⁾

od Kolomyji.

Ej w po-ly mohy-la z wi-trom howo-ryla ne wij
witre studenę - kij - szczbom ne zezorni-la.

1. Ej w poly mohyla
z witrem howoryła:
ne wij witre studenę - kij
szobym ne szcorni-la.
2. Ny (ani) witer ne wije,
ny sołnce ne hrije;
yno (w) stepu kraj dorohy
trawa zelenije.
3. Ej u poly rieczka,
na rieczonci kładka,
ne pokidaj, kozaczeńku,
ridneńkoho baťka.
4. Bo jak ho pokynesz,
sam marno zahynesz;
bystreńkoju rieczekoju
uw dunaj poplynesz.
5. A jak budesz płysty,
budesz potopaty;
wże ja tobi i ne zmohu
biku ruczku daty.

218. ²⁾

od Horodenki.

Dworska.

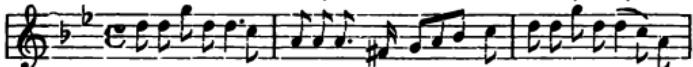
Czé ja w polu rodęla si czé ja v lisi chrestela sie, czé taki ja
kumé ma-la szczęścia, do-li ne whada-la.

1. Czé ja w poly rodęla sie,
czé ja w lisi chrestela sie,
czé taki ja kumé mała ³⁾,
szczęścia, doli ne whadała.
2. Ne ja w polu rodęla sie,
ne ja w lisi chrestela sie,
tylko takij kumé mała,
szczęścia, doli ne whadała.
3. Dole moja nieszczęśla-wa
kolę me budesz żeczław-a.
Koleś prędjedt toj czas luby
szczeczo nas zwiążut wiczne śluby.

219. ⁴⁾

Horodenka, Śniatyń.

Dworska.

Ach ja nieszczęśla-wy szczo budu di-ja - te lubia ja diwczemu

¹⁾ Text nr 37. — Wacław z Oleska P. I. Gal. str. 258 (Hej wyjdę ja) — Cztenia, II. str. 276. — ²⁾ Zeg. Panli P. I. r. II. str. 113. — ³⁾ miała, — ⁴⁾ Waci. z Oleska str. 325.

1. Ach ja neszczaślewý,
    szczzo budu dijate,
lubiu ja diwczenu,
    né možu ji wziaté.
Né možu ji wziaté
    bo zaruczenaja,
ach: ty doł moja,
    doł neszczaśnaja.
2. Prosyv by ja jeji
    szczoby mne kochała,
a szczobé tamtoho
    taj zapérstała.
Ale bo né schoczet,
    bo ja né bohaty;
ach ja neszczaślywyj
    szczzo budu dijaté.
3. Choć ja jéj né wozmu,
    budu jéj spryjaté,
i wsioho dobra
    dla neji zjédnaté.
Szczobé ne zaznała
    szczzo na switi złoho,
a szczzo zahadaje,
    szczobé mała wsioho.
4. I ja tobi także
    zawsze szczera budu,
do samoji smerté
    tebe né zabudu.
Ne poberemo si
    to né nasza wéna,
placzmo na worohé,
    bo to ich préczena.

Dworska.

220.

d Horodenki, Zaleszczyk.

1. Horeż myni, hore,
    neszczaślywa doł.
Wyworała diwczynoúka
    mylonkami pole.
2. Czornymi oczyma
    taj zawioczyła,
dribneńkimi slozonkami
    wse pole zrosyła.
3. Sijała pszenyciu,
    rodiat sia bławaty;
Ach ja bidna neszczaślywa,
    szczooz maju dijaty ?
4. Sama-ż bo ja, sama
    pszenyczenku żałą;
och prychodžu do domońku,
nema-ż moho pana.
5. Czeladonka w domu,
    szczo-ż myni po tomu,
stelyła bym bilu postil
    ta ne maju komu.
6. A postil bieleńka,
    a stina nimeńka,¹⁾
pożal-sie mij mocny Boże,
    szczoo ja molodeńka..

¹⁾ ściana niema (od ściany bezludno).

221.

Andante.

Powij wój - tra powi, po tyso - wi ska - ll, rozwij wí - tre roz - wí
hirki mo - ji za - ll, - ji żali.

1mo 2do

1. Powij witre, powij
po tysowi skali;
rozwij witre, rozwij
hirki moji żali.
2. Oj ażbym ja tak duv
abym zemlu pirwaw,
uze toje ne rozduju
szczzo tobi Pan Boh dav.

Kolomyjka.

222.

od Stanisławowa.

Oj kazala menu maty szczozy chłopciw nō ko - chaty, a ja tobij teper muszu
ne swała na matczynu wo - lu ——— dolu.

1mo 2do

Lud, Ser. XII. nr 315.

Andante

223.

od Śniatynia.

Swy o - czy maju a - le né že - nū sia, oj pidu ja do riczeńki
z za - lu u-to - piu sia.

1. Sywy oczy maju
ale né żeniu-sie ;
oj pidu ja do riczeńki,
z żeliu utopię-sie.
2. Ne topy sie mylyj
bo duszu zahubysz.
Jak ne maju topyty-sie.
koly mni né lubysz.
3. A ja tebe lubiu,
Bohu prysiahaju;
tylko taja pryczynońka,
szo hroszy ne majn.
4. A ty majesz szaljuh,¹⁾
ja maju dwa hroszy,
chodym, chodym zwinezajmo-sie
oboje choroszy.

Kołomyjka.

224. ¹⁾

Potoczyńska, Horodnica.

1. Doliw, do-liw kaczu-ry-ku, do-liw za-wo - do-ju,
2. Ta ja né tow syro-to-ju, szo-nen-ki né ma-je,

3. Koby ja buła znała swoju lychu dolu, jabym buła zawisyla harbuż nad wodoju.
4. Bułaby lycha doli, harbuż dosihała, taj by buła lycha doli hołówu złamała.
5. Płytaś dołe czerez more taj-s ny wutonuła, czomużeś ni²⁾ lycha doly taj ne obmynuła.
6. Lycha doly, lycha doly, lycho tobi bude, taj utunesz kraj beréha jak woda prybude.
7. Lychu dolu ni prodaty ani prominiaty, lyszen sobi z lychow dolów swita korotaty.
8. Dołeż moja nyszczaslywa dołeż moja hydna, ja si s toboǔ ny nażyła lyszen si nahybła.

225. ³⁾

Nuta nr 24.

Gwoździec.

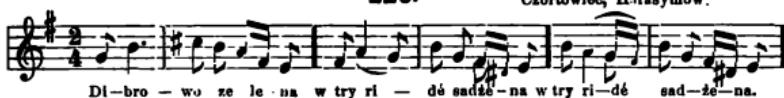
1. Oj ne szumy dibrowońko, oj ne szumy zelenaja, a w tré riedy sadzeńaja.
2. A w tré riedy a w czétiiry, zaszumysz my szcze-j po chwyli.
3. A zaszumysz nado mnoju, jak ja budu jty toboju.
4. Jak ja budu utikaty, lychu dolu pokiedaty.
5. Ne daj, synku, ⁴⁾ serciu wolu, ne pokiedaj lychu dolu.
6. Woly-ż synku zapriédaty ⁵⁾ dřibni díté hodówaty, lychy doléj dohadžaty. ⁶⁾
7. A pidy-ż ty lycha dole, ū wyra ⁷⁾ utopy sie; a za mnoju mokodoju taj ne wołoczý sie.

¹⁾ Wacław z Oleśka, P. I. str. 379. 380. — Cztienia (1863) 4, str. 238.
²⁾ mni, — ³⁾ Wacław z Oleśka P. I. Gal. str. 379, — ⁴⁾ cérko, — ⁵⁾ prząć, — ⁶⁾ dogodzić, — ⁷⁾ w wirze.

8. Piszla moja lycha dole,
  ſu wyrū wtonuła;
a ja piszla wodu braty,
  dolu'm zaczernuła.¹⁾
9. A ja piszla wodu braty
  z dwoma konowkamy,
doli(a) mni sie uczeptyła
  obóma rukamy.
10. A ja piszla wodu braty
  z poliwanym dzbankom;
doli mni sie uczeptyła
  taj zo wsim ostankom.²⁾

226.

Czortowiec, H. rasymów.

1. Dibrowo zelena
  w try ridē sadżena.
Piszla-ż bym toboju
  taj sie zrazy boju.
2. Zrazy welykoji,
  susidy blyskoji.
Susidō, susido,
  uczé swoho syna;
3. Naj-że win ne chodyt
  po wysznewym sadu,
ta naj win né robyt
  nado mnoju zradu.
4. A ko-by ja mała
  kriley wirfowyji,
toby polekiła
  do mista do zboru.
5. Tam bym sobi siła
  j-a u krajnim domu.
A ótworu ja sy
  horisznu kwatérę.³⁾
6. A otworu ja sy
  horisznu kwatérę,
a podywiu ja si
  po misti po rénku.⁴⁾
7. Aż tam mylyj chodyt,
  rozlučnyci wodyt.
A ja né terpiła
  d'nemu'm prylekiła.
8. Pomahaj-bih, lubkn,
  szczo kupujesz? Szubku.
Komuž to to bude?
Cy tobi cy myni,
9. Cy kotrij detyni?
Ni tobi, ni myni,
ni kotryj detyni.
Rozłusznycé twoji,
pryjatieley moji.
10. A na-ż tobi, myła
  choć tu czarku wyną.
Za twoje to trudy,
szos sie zatrudyla.
Bodaj tobie, mylyj,
11. (taka) rozłusznyci myła,
a jak méni myła
twoja czarka wyną.
12. Szumie horé, lisy,
  taj zeleni haji, —
wertaj sie mylenka
ój wu swoji kraji.
13. Biduj-że na świti,
jakes bidowała;
hóduj dřibni dity,
jakes hóduwała.
14. Bo ja wže né budu
teper biduwaty,
ja ty né pomožu
ditěj hodowaty.

¹⁾ czerpnęła, — ²⁾ do ostatka, — ³⁾ górné okno, — ⁴⁾ rynku.
Pokucie. — T. II.

227.

Horodnica, Strzyłce.

1. Oj jak-że ja s-pryhadaju ¹⁾
jak my si lubyły,
nyraz my si doliw lyckom
slezы pokityły.
2. Oj Boże-ż mij myłoserdnyj
szczom' ty zawynyla,
na szczos méne z tym rozłuczyv
koho ja lubyła.
3. Rozłuczyv-és, oj mij Boże
koho ja lubyła,
pidut lita marné z swita
wse budu tužyla.
4. Oj zarosly toty steczkie
mochom i byrwinkom,
de'm chodyła, howoryła
molođoju diwkoǔ.
5. Oj zarosly toty stežki
mochom i trawoju,
de'm chodyła, howoryła
myłeńkij z toboju.

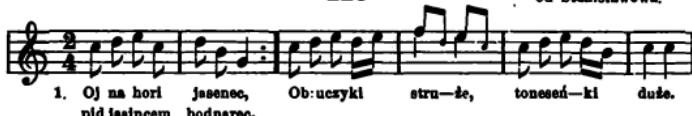
VIII.

Miłość.

Swawola. Wianek. Dziecię.

228.

od Stanisławowa.

1. Oj na hori jasenec, Ob:acsyki stru-že, tonesen-ki duše.
pld jasincem bodnareo.
2. Pryjszla d'nemu mołodyci, 3. A jak ja ty wiperù,
napraw méní boecku, to bude bileńka;
a ja tobi za wihoodu ²⁾ a jak ja ju witaczej ³⁾
wiperù soroczkú. to bude tonetika.

Obacs nr 176.

229. ⁴⁾

Harasymów.

1. Sedyt bodnar na stileczyku, — 2. Oj bódnaru, bodynaryku,
obrùczyki struze; szczo ja tebe proszu,
a jdè d'nemu zabirnaja połahid ⁵⁾ mni konówoczku,
mołodenka duže. szczo mid, wyno noszu.

¹⁾ wspomnę, — ²⁾ wygodę, — ³⁾ zmagluję, — ⁴⁾ ob. *Lud*, Ser. XII .nr 170, (str. 87), — ⁵⁾ napraw, wyporządz.

3. Połahid' mni konowoczku,
połahid' i boczku,
a wszyju ty na nedilu,
szolkowu soroczku.
4. A bez klyniw, bez rukawiw,
a stan sobi kupysz;
aby ludé ne kazaly
szczó ty mene lubysz.
5. Oj pustyła zabirnaja
a z sebe neślawu,
obstawały kozakamy
wsiu zastivnu¹⁾ ławu.
6. A na-te²⁾ že kozaczenki,
ta jiżtě, ta pyjtě,
lysze mene zabirnoju
samu ne lyszyjte.
7. Najily sie, napyly sie,
piszły za wozamy,
zapłakała zabirnaja
dribnemy slozamy.
8. Oj a w łozy, bratje, w łozy,
rubaty zanozy³⁾),
a czej-że my wižbérájemo
zabirnoji slozy.

230.

Sirsylese, Horodnicza

1. Czom sołowij né spiwaje,
hołosunymaje; —
chodyt bodnar po liszczyni,
obruczi rubaje.
2. Wrubav oden, wrubav druhij, —
za tretym szukaje, —
tam diwczyna mołodenka
haju dozyraje.
3. A widej⁴⁾ ty diwczynoczko
giedyka⁵⁾ nymajesz,
szczó ty taka mołodenka
haju dozyrajesz.
4. Oj je w mené gedyk, neńska,
oboje stareńki,
kazaly my dozyratty
ces haj zéleneńki.

231. ⁶⁾

Kolomyja.

1. Kaza-la Sa-locha: pryjdy, szos dám! Pryjszov ja do Sałochu

1mo   2do

ju po - ne - di - vnok — winok.

1. Kazala Sałocha: pryjdy, szos dam!
kazala nyboha: pryjdy, szos dam!
2. Pryjszov ja do sałochi — ju Ponegivnok,
nyma sałochi doma, — pole berwinok.
3. Pryjszov ja do sałochi — baj u Wiwtorok,
nyma sałochi doma, — wże negil sorok.
4. Pryjszov ja do sałochi — baj u Seredu,
nyma sałochi doma, — pase czeredu.

¹⁾ zastolnq, — ²⁾ na macie! — ³⁾ rabać, ciąć pręty do jarzma, — ⁴⁾ wi-dać, — ⁵⁾ died, ojciec, — ⁶⁾ Wacław z Oleska, P. I. str. 214.

5. Pryjszov ja do sałochi — j u samyj Czetwer,
nyna sałochi doma — lysz buła teper.
6. Pryjszov ja do sałochi — taj u Pietnycu,
nyna sałochi doma — pole pszenycu.
7. Pryjszov ja do sałochi — baj u Subotu,
nyna sałochi doma — kineczyt robotu.
8. Pryjszov ja do sałochi — baj u negilu,
dała sałocha myni — soroczkę bliu.

Kolomyjka. 232. Czortowiec

1. A ja swo-mu myłeń-komu wipo-lu bar-winok a win mene
po-clu-je rano w pone-diwnok.

1. A ja swomu myłeńkomu
wipolu¹⁾ barwinok,
a win mene pociluje
rano w poniedivnok.
2. A ja swomu myłeńkomu
zrobiu robit sorok,
a win mene pociluje
raneńko wi wtork.
3. A ja swomu myłeńkomu
oj pasu czeredu²⁾,
a win mene pociluje
raneńko w seredu.
4. A teper-że mij myłeńkij,
a teper, a teper,
ciluwav'eš mni w seredu,
ciluj-że i w czetwer.
5. A ja swomu myłeńkomu
wipolu pszenycu,
ciluwav'eš mene w czetwer,
ciluj szcze w Pietnycu.
6. A ja swomu myłeńkomu
porobiu robotu,
a win mene pociluje
raneńko w subotu.
7. Teper-że ja, mij myłeńki
maju preweliu³⁾,
cilowav'eš ciły tyżden,
ciluj szcze w negilu.

233. *)

1. Porad' meni towarzyszu,
szo maju robyty;
czy diwczynu pokiedaty
czy je szcze lubyty?
2. Oj ne luby, towarzyszu,
taj ne zabuwaj sie,
bo linywa do roboty
chot' ludéj sptytaj sie.
3. Bo linywa do roboty
ne chocze robyty,
plete winki szczo sobitki⁴⁾
szczobzy jej lubyty.
4. Oj naj by to szczo suboty
a to szczo nedili,
szczobzy jeji zawédily
chłopcy mołodyji.

¹⁾ wypiele, — ²⁾ trzodę, — ³⁾ przywilej, — ⁴⁾ Cztienia, nr 207, — ⁵⁾ sobitki.

5. Oj naj by to szczo nedili,
to szczo ponédilka,
szczoby jeji zawédily
szczo chorosza diwka.

234.

Czortowiec.

Kolomyjka na wieczornicach śpiewana. — Nuta obacz nr 232.

1. Oj chodimo towarészu oj po pid wikońci, kotre diwce pokiehaje ¹⁾ tonki wołokońci. ²⁾	5. Sidaj lubku koło mene, roby weretyńci; kotry prawi ³⁾ dawaj méni, kréwy ⁴⁾ nesy žinci. ⁵⁾
2. Ne stij ⁶⁾ lubku pod wikońcem, proszu ja té w chatu, taki'm ty sia izwiryla jak ridnomu bratu.	6. Sédžu w riedu, tonko priedu, taj né méni dranka, ⁸⁾ j-a w sym seli probuwaju, né maju kochanka.
3. Ne stij lubku pid wikońcem, proszu té do chaty; bo wpało my weretinęce, ⁴⁾ nikomu podaty.	7. Né maju ja mylenkoho né maju, né maju, widaj ⁹⁾ mene Pan nebesny ne przymie do raju.
4. Oj wpało my weretinęce, taj prołomyły sie; némá moho mylenkoho, aby zrobilo sie.	8. A jak ja sie zawiéhaju, ¹⁰⁾ lubka postaraju, taj pobudu troszka w pekli, taj pidu do raju.

235. ¹¹⁾

od Horodenki (Czerniatyn)

A u naszych boha-czok po pietdesiet soroczok, a u me-ne jedna-ja

szczo ne-dilli bl-la-ja.

1. A u naszych bohaczok po pietdesiet soroczkow; a u mene jednaja, szczo negili bilaja.	3. Ny to Boha welyczyty ny sia pomólyty, wzhlanav w obraz Bożej Maty musiv tebe wzryty.
2. Ja z weczera namoczku, o pijnoczy spoloczu, a na rozswitoczku wberu si w biu soroczku.	4. Oj ty mylyj mylesenki, jakiż ty mylenki, jak na poli pri roboti witer chłodneńki.

¹⁾ pociąga, przedko przedzie, — ²⁾ cienkie włókna, niteczki, — ³⁾ stój, — ⁴⁾ wrzeciono, — ⁵⁾ proste, — ⁶⁾ krzywe, — ⁷⁾ vel: nenci, — ⁸⁾ dranka, koszula podarta, — ⁹⁾ widać, — ¹⁰⁾ zawięę, — ¹¹⁾ Na też nutę: A ja lubli Petrusia.

5. Oj ty myła myłeśenka,
jakaż ty myłeńka,
jak na poli pri roboti
woda chłodneńka.
6. Na weseli iz druhami
kiażko-ż méní buło,
bo za lisom, za horami
serce tebe czulo.
7. Szoby lisy wyrubaty,
hory rozkopaty,
szoby wydko de myłeńka
taj do jeji chaty.
8. Pane brate towarészu,
budemo sie beté,¹⁾
ne chodé tam de ja chodžu
diwczénu lubeté.
9. Pane brate towarészu,
ne towarészujmo;
wozminm sobi po diwczéni,
taj gospodarujmo.

Nota ob. nr 116.

236.

Czortowiec.

A mij mylyj jak wy - ji - dżav mene naka - za - wav:
 szcoby twoje bl - le lyczko nichto né ci - ló - wav.
 (The musical notation consists of two staves of four measures each. The first staff starts with a treble clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. The second staff starts with a bass clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. The lyrics are written below the notes.)

1. A mij mylyj jak wyjiźdżav, 5. A ja kazav: towarzyszu,
mene nakazowav; szczo ty mij towarzysz;
szcoby twoje bile lyczko nichto a ty mene towarzyszu
nichto né cilowav. diwczynońki zbawysz.
2. Hej jid, mylyj j-uw dorohu, 6. Ja towarzysz, ty towarzysz,
jakos toto bude, né towarészujmo;
pociuluje twij towarzysz, woźminm sobi po diwczyni,
taj szcze-j tobi bude. taj gospodarujmo.
3. Ja hadała, mij myłeńkij, 7. Ty towarzysz, ja towarzysz,
szczo ty sie zabawysz, né pyjmo w komorię;
nichto lyczka né ciulowav a naj-że nas, towarzyszu,
lysze twij towarzysz. ludé né howorie.
4. Ne ciulowav, né ciulówav, 8. A za tebe howoryły
taj wże i né bude; szczo pjesz mid, horiwku;
tak i moje bile lyczko a za mene howoryły,
żdaty twoho bude. szczo ja lubiu diwku.

237. ²⁾

1. Oj czoho-ż ty, moja dońko, 2. Jak sia méní, moja maty,
tak sumneńka chodysz? jeji né lakaty;
oj cy ty sie, moja dońko, dälekaja dorożeńka,
dorohy lakajesz? ni z kim wandruwaty.

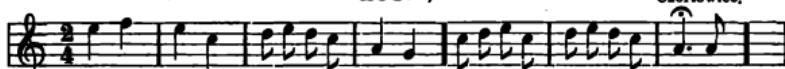
¹⁾ bić, — ²⁾ Cz tienia, 1863, IV, str. 186.

3. Wandruwała diwczynońska
tretu czast' dorohy,
zbolila ji hołwońka,
bięnkii nohy.
4. Za new, za new dwa Laszeńki,
wzialy wandruwaty,
oj chotily diwczynońku
k powroti z-imaty.
5. Ustupyły dwa Laszeńki
do mehnyka w ohniu:
j-a moloda wse dumala,
szczzo ja jich wjdu. ¹⁾
6. Zdohonyły diwczynońku,
de pamska pszenyci(a),
zbawły ji winka jeji,
rumianoho lyci(a).

Nuta ob. 115. 205.

238. ²⁾

Czortowiec.

Oj diw — czyna po hrybę cho — dy — la, w temnym lisi w haju zablu — dyla

1. Oj diwczyna po hrybę ³⁾ chodyła
w temnym lisi w haju zabłudyła.
2. Oj nadjichav kozak mołodenki,
oj szcze pidnym konyk woroneńki;
zdomjiv z neji winok rutianeńki.
3. Oj kozacze, kozacze hiltiąju ⁴⁾
wiwedy (m)ni na dorohu z haju,
4. Wiwedy (m)ni z témneníkoho haju,
ja moloda, dorohy ne znaju.
5. A jak by ty dorohy ne знала,
ty by mene hiltiajom ne zwala.
6. Oj daj my sie diwczyno w pidmownu,
wiwedu ty z hajū na dorohu.
7. A chot' budu nicz i den bładuity,
ne dam ty sie na pidmowu wzięty.
8. Oj dam ja ty kwartoczku horivki,
zradźu tebe z pościwoji ⁵⁾ diwki.
9. Ja ne choczu horiłoczku pyty,
ne dam ty sie z rozumu zwodyty.
10. Oj dam ja ty konowoczku medu,
tak i tebè z rozumoczku zwedu.
11. Sołodkjij mid w twoji konowoćci,
dobryj rozum w moji hołwoćci.
12. Oj dam ja ty ciu kuſu pywa,
ja narobiu z toboū diwce dywa.
13. A zwiv ⁶⁾ diwku pid biłu berezu,
zradiv diwku pjanu ne twerezu.

¹⁾ odejde, — ²⁾ Spiewana i na nutę nr 238. — Żeg. Pauli, P. I. r. IL str. 20. — Cztenia. Moskwa 1863. str. 107. — Lud, Ser. IV. nr 164, — Ser. XII. nr 294—5, — ³⁾ grzyby, — ⁴⁾ hultaju, — ⁵⁾ poczciwy, — ⁶⁾ zwiódł.

239. ¹⁾

Czortowiec, Strzyzce.

1. Oj na hori bujnyj witér wije, 10. Oj dam ja ty desétero oweç,
oj tam kozak pszényczeñku sije. każy, [:], szczo to starý wdowec.
2. Sije, sije, siwy ²⁾ mu wychodyt, 11. Ja ne choczu twoji wiveci braty,
a diwczyna z obidom prychodyt. tak i budu na tebe kazaty.
3. Nadnia tebè diwczynoñko didko, 12. Oj dam ja ty desítero chliba,
zasijav ja pszényczeñku ridko. każy, każy, na staroho dida.
(v. Sije, sije, siwy ny dochodyt, 13. Ja ne choczu twoho chliba braty,
a diwczyna z obidom wichodyt. tak i budu na tebe kazaty.
Oj diwczyno, oj ty moja bidko, 14. Oj na - ž töbi, gilétoçku ¹⁾ żyta,
posijav ja pszényczeñku ridko). lyszeń skaży na staroho żyda.
4. Oj ne dumaj, kozacze, ne dumaj, 15. Ja ny choczu twoho żyta braty,
wrodyt ty si pszenyci jak dunaj. tak i bude wsia rodyna znaty.
5. Oj ne dumaj, kozacze, w dorozi, 16. Oj dam ja ty swoji woly sywy,
budét twoja pszényczeñka wstozi. lysz ne każy wsi moi rodyny.
6. Oj pid lisom witér dubom nosyt, 17. Ja ne choczu twoji woly braty,
oj tam kozak pszényczeñku kosyt, 18. Oj na hori bujnyj witér dysze,
a diwczyna détynu winosyt. oj tam kozak dytynu kołysze.
7. Oj na - ž tobi, kozacze, détynu, 19. Prawoū ruczkoň bilylystie pyszé,
jak ne wozmesz, na pokis ³⁾ tykie- liwoū ruczkoň détynu kołyszé.
8. Oj dam tobi siruju korowu, [nu. 20. Lulaj, lulaj, o ty malyj wrażé,
lész woźmy sobi détynu do domu. za toboju wsie fortuna ⁴⁾ lażé.
9. Ja ne choczu za korowu-j znaty, 21. Lulaj, lulaj, ty malyj czortoczku,
taj ne budu détynu sy braty. stiehnut ⁶⁾ z mena ostatnu sorocz-
[ku.]

Odmiana od strofy 4tej. ⁷⁾

Horodnica.

5. Daw diwczyni konyka trymaty, 7. Wpała rosa oj na rusu kosu,
a sam piszov dorohy szukaty. widaj žé ja winkà né donoszu.
6. Szukav, szukav do temñoji noczy, 8. Zawiv jiji pid biłu bérézu,
wpała rosa na czorneñki oczy. zrobiv z neji pjenu né twérczu.

Nuta nr 21. 124.

240. ⁸⁾

Harasymów.

Oj mołoda bodna - riwno szczes naroby - ia, wsi diwocakie
jaw vinoeskach a tys shuby - ia.

¹⁾ Czterenia. Moskwa. 1863, 3. str. 107. — *Lud*, Ser. IV. nr 164. — ²⁾ siewy, — ³⁾ pokos, — ⁴⁾ dział, — ⁵⁾ vel: chndoba, — ⁶⁾ ściagną, — ⁷⁾ ob. nr 28 b. — *Lud*, Ser. VI. nr 145 a. — Ser. I. nr 13 b. (str. 169), — ⁸⁾ *Lud*, Ser. I. s. 151—168.

1. Oj młoda bodnariwno
szczos narobyła,
wsi diwoczkie j-a ū winoczkach,
a tys zhubyia.
2. Wsi diwoczkie j-a ū winoczkach
pered pana jdut,
taj na swojich hołowoczkach
winoczki nesut.
3. A młoda bodnariwna
z zadu nastupaje,
taj na swoji hołwoćci
winoczka né maje.
4. Oj młoda bodnariwno
szczoz ty zrobęla,
wsi diwoczkie j-a ū winoczkach
tys swij ne ūyla.
5. Oj panowe hromadowe
hrichu'm bojała;
ja'm ne ūyla swij winoczok
bo nedila nastupyla.

241. ¹⁾

Strzylcze, Horodnicza.

1. Piszly rybołowi
rybu łowyty —
né imily szypku rybku
imyly lylyna,
młodođi popiwnoji
bitoho syna.
2. Jak wony ho ujimily,
na ruczkie zniely,
ponesly ho péréd pana
taj położyły.
3. Kazav pan zadzwonyty
j-a w ratuszyn dzwin,
kazav diwok nazbyraty
j-a wélykij zbir.
4. Wsi diwoczkie paninoczki
péréd pana jdut,
na swojich hołowoczkach
winoczki nésut.
5. Lysz młoda popiwnaja
na zadi jdè,
taj na swoji hołowonci
winka né nese.
6. Czomuż ty popiwnaja
winka né brała.
Boliła ni hołowoczka
rubkom zjizała.²⁾
13. Dałas myni rospustoczok
jak w den tak w noczy,
téper myni żovty pisok
oczynkie toczyt.
7. Wsi diwoczkie paninoczki
mid, horivku pjut,
a młodu popiwnoju
nahajkamy bjut.
8. Wsi diwoczkie paninoczkie
j-a pjut hulajut,
a młodu popiwnuju
w dunaj puskajut.
9. J-a młoda popiwnaja
jak potopała,
taj na swoju makinoczku
taj pokłykała.
10. Maty moja starenkaja,
majesz doňiok sim,
né daj-że im rospustoczok,
bude doli wsim.
11. Matyż moja starenkaja,
majesz doňiok piat',
né puskaj ich na hulani,
ta naj doma spiat.
12. Matyż moja starenkaja
majesz doňok dwi,
né daj-że im rospustoczok
jak dasłas myni.

¹⁾ *Łud*, Ser. XII. nr 426—428, — ²⁾ związała.

242.

Ispas.

1. Cy zazulka, brate, kuje,
    cy myni si czuje,
    cy giwczyna pid jaworam
        z łeginem noczuje.
2. Ni zazulka, brate, kuje,
    ni tobi si czuje,
    durne giwczie ny rozumne
        z łeginem noczuje.
3. Alez bo ty paruboczok
    oj ty łeginyku,
    ta na szo ty giwczie rozbyv
        ta na paskiwnyku. ¹⁾
4. Ta naj lude ny howori,
    bo myni ny-slawa,
    ta ja jeji ny rozbywaw,
        sama myni dała.
5. Ta ja jeji ny rozbywaw,
    sama myni dała,
    ta naj mene pozywaje
        do swojego pana.
6. Jak u pana sprawy nyma,
    naj yde do wjita,
    alez bo ja paruboczok,
        a wna wže ny giwka.
7. Alez bo ja paruboczok,
    a wna wże ny giwka,
    naj-by buła w lyczko była
        wid swojego pogilka. ²⁾

243.

od Kołomyji.

W Kataryny czorne oczy, ci-luj ciuj szcze sie choczy. W Kata-ryny
ta w diw - czyni ciuj aż do bi - ly dnyay.

1. W Kataryny czorne oczy,
    ciuj, ciuj, szcze sie choczy.
W Kataryny, ta w diwezyni
    ciuj aż do bily dnyay.
2. W Kataryny czorne oczy,
    Kataryna dobra d'noeczy.
Kataryna hreczku wiézała,
    Kataryna prawdu kazała,
3. W Kataryny bile nohy,
    Kataryna dobra d'dorohy.
W Kataryny bile cycy,
    nyna chliba na polocy.
4. Kataryna proso połoła,
    Katerynu kolka kołoła.
Kataryna sino hromadyła,
    Kataryni kolka (né) wadyła.
5. Abo mene za muž dajte,
    abo mene zamykajte.
Abo mene młodouju
    meży chłopci né puskaſte.

244.

Ispas.

1. Mała mama odnu doczku,
    Katerynkow zwala,
ny raz ni dwa Katerynka
    mamu zmudruwała.
2. Ny raz ni dwa, ni try razy
    mamu zmudruwała,
w oborozi ³⁾ pry doroz
    Katerynka spała.

¹⁾ pastewnik, — ²⁾ podołka? — ³⁾ w brogu.

3. Ta szos myni Katerynko
po tobi wydyt-si,
weczeroczku weczerijesz
taj tobi hydyt-si.
4. Ty-ż to mamko, ty-ż to mamko,
ja to ne wygiła,¹⁾
szo łemko hołubjetko,
na hornietko siło.
5. Sydyt bratczyk na skilczyku ²⁾
kuczeryki czesze:
Ny wir mamko Katerynci,
Katerynka bresze.
6. Ta pas kozak siri woly
na riwni dolyni, —
ta win dawav na rantuszok
naszi Kateryni.
7. Piszła, piszła Katerynka
j-a w pole po zili, —
za new, za new jeji mamka,
taki jeji ślidom.³⁾
8. Ty hadajesz moja mamko,
szo ja si kosyczku,⁴⁾
ja takoho kosyczyny
nikomu ny zyczu.
9. Piszła, piszła Katerynka
j-a w haj po kalynku,
ta prynesła Kateryna
na rukach dytyku.
10. Giekuju ty, moja mamko,
za dobru nawuku,
kolysałas mene mału,
kolyszy j-onuku.⁵⁾
11. Kołyśałas mene mału,
budesz kolysaty,
buło mene ny puskaty
pid oborih spaty!

Nota ob nr 71.

245

od Stanisławowa.

1. Jak ja była mała, mała,
kolysała mene mama ;
to w kolibci. to w korobci,
teper mene lubiat chłopci.
2. Jak ja była mała, mała,
neзнаła niczoho —
taj skazała, szczo nebudu,
lubyty nykoho.
3. A teper, jak ja uzrosła,
na stanoczku stała,
ne jednomu bultajowi
do sercia prystała.
4. Oj mamu-ż ty, moja mamu,
lubiat mene chłopci,
dajut mene piv talara,
żyta piv korobci.
5. A ja żyta nechoczu,
bo ja żyto maju —
ja z chłopciami zażertuju,
żertowaty znaju.

246.

o : Horodenki (Horodnica).

1. Oj chodyła orlyci
po sadu —
ta zbyrała orlyci
łobodu.
2. Ta kazala orlyci:
kutkudak!
ta probyla nóżyczku ⁶⁾
na budlak.⁷⁾

¹⁾ widziała, — ²⁾ stół, — ³⁾ v. w jeji ślidy, — ⁴⁾ kozacze, — ⁵⁾ wnuka, — ⁶⁾ przebiła nogę, — ⁷⁾ bodiak, cierni.

3. Pidit myni po giczka,¹⁾
po giczka,
naj witihne budlaczka,
budlaczka.
4. Ny tak bolyt nózyczka
z budlaczkom,
oj jak bolyt serdyeczko
za giczkom.

247.

Czernelios, Hubin.

Mékietycha ch ibsádž je a Mékieta i swij polaje. ezy ty to Mekieto,
ne ja to mij tato.

1. Mékietycha chlib sadżaje,
a Mékieta i swij pchaje.
Czy ty to, Mékieto?
Ne ja to, mij tato.
2. Mókietycha szkwickie szkwaryt,
a Mékieta swoje paryt.
Czy ty to, Mékieto?
Ne ja to, mij tato.
3. Mékietycha kisto²⁾ drobyt,
a Mékieta swoje robyst.
Czy ty to, mékieto?
Ne ja to, mij tato.
4. Mékietycha na hostyni,
a Mékieta na swynyni.
Czy ty to, Mékieto?
Ne ja to, mij tato.
5. Mékietycha na drabyni,
a Mékieta na kobyli.
Czy ty to, Mékieto?
Ne ja to, mij tato.

248. ³⁾

Wże try dni i try ne-di-ly jak moho mu-za ko — mary sji-ly.

Taj szcze kažutlude szcro ja ne šuru sia szcro ja ne šuru sia, a ja šuru sia
u — topiu sia

pi-du u-topiu sia a ja žuru sia pidu u — topiu sia.
ny-ni, ny — ni u — topiu sia w czerwonym wyni

¹⁾ dijak, — ²⁾ tisto, ciasto, — ³⁾ Kalendarz Lwowski Pielgrzym z r. 1823 (artykuł Dyoniz. Zubrzyckiego o Pieśniach ludu), — Wacław z Oleska P. I. str. 376, — Cztienia, 1865, 4. str. 473.

1. Wże try dni i try nedily
jak moho muża komary izjily.
A szcze każut lude, szczo ja ne žurusia,
oj, a ja žurusia, pidu utoplusia,
utoplusia nyni, nyni, —
w czerwonym wyni, wyni.
2. Ach, hore, hore, zažuryła'm sia,
skrypkami, dudkami, nadsadyła'm sia,
taj szcze każut lude, szczo ja ne žurusia,
oj, a ja žurusia, pidu uduszusia,
uduszusia nyni, nyni, —
w puchowyj peryni.
3. Ach, hore, hore, zažuryła'm sia,
skrypkami, dudkami, nadsadyła'm sia,
taj szcze każut lude, szcz ja ne žurusia,
oj, a ja žurusia, pidu zarižusia,
zarižu ja nyni, nyni, —
kupłuna po szyji.
4. Ach, hore, hore, zažuryła'm sia,
skrypkami, dudkami, nadsadyła'm sia,
ta szcze każut lude, szczo ja ne žurusia,
oj, a ja žurusia, pidu zawiszusia,
zawiszusia nyni, nyni, —
chłopciewi na szyji.

249.

Czortowiec.

Meży dwoma be—rehamy   roste komy — szyna,   w moho lubka
ta—ki o—czy jak u Wo—lo — szyna.

1. Meży dwoma berehamy   4. Szczom lubyła, tom lubyła,
rostę komyszyna,   a teper né budu;
w moho lubka taki oczy   bo wże ja sie rozhadała,
jak u Wołoszyna.
2. A mij mylij czornobrywyj   5. Oj doki-że ja lubyła
na lyczku bileńki,   to sěho to toho,
cy wsim ludem, cy lysz myni   a teper-że wże né budu
jak mid sołodeńki.
3. Jakbym знаła szczo lysz myni,   6. Oj doki-ż ja taj lubyła
tobym ho lubyła;   po dwa urlopnyczki,
jakbym знаła szczo wsim ludem,   to ne jidny-ż ja schodyła
tobym ho lyszyła.

250.

Dworska.

Jak sie ma-jesz c.erny-ce, sestry-ce, czorneńkaja, molodeń-kaja,
czernuszczko, moja duszeczko.
Dobre dobre otcze Dmytre, mój wladysko, archi-re-ju, metropoly-to!

1. Jak sia majesz czernyce, sestryce,
czorneńkaja, molodeńkaja,
czernuszczko, moja duszeczko?
2. Dobre, dobre, otcze Dmytre,
mój wladysko, archireju,
metropolyto!
3. Szczoż ty robysz czernyce, sestryce,
czorneńkaja i t. d.
4. Mukù siju, otcze Dmytre i t. d.
5. Szczoż to z toji mukie bude,
czernyce, sestryce i t. d.
6. Proskir, proskir, otcze Dmytre i t. d.

Dworska. Nuta nr 178.

251. ¹⁾

Czortowiec.

Po pid hajem Fe-si teletko pa - se si; w haju zablu -- ka-lo
w ha-ju zablu -- ka-la.

1. Po pid hajem Fesi
teletko pase si;
w haju zablukało, —
w haju zahukała.
2. Hołos po dolyni,
aż sie rozlehaje,
aż u téj hodyni
mylyj prubuwaje.
3. Szczoż ty robysz, Fesi,
szczzo wże weczeryje.²⁾
Feletka szukaju,
wże-j sonce ne hrije.
4. Ja ty budu, Fesi,
teletka szukaty,
a ty méní budesz
chorosze spiwaty.
5. Dobre mylyj, dobre,
ja ty zaspivaju,
chody wże sidaty,
bo ja wże sidaju.
6. Jak sy posidaly
społom howoryly,
aż tam swoju myłost'
oboje whasyly.

¹⁾ Wacław z Oleska, P. I. Gal. str. 277, — ²⁾ zmrok pada.

7. W liti niczka mała ·
hnet si perenesła;
oboje prespaly,
szczodr obid prynesła.
8. Pryjsiąła stara maty
hlane na oboje:
necnotływy dity,
szczodr robyte złoje.
11. Dobre, dité, dobre,
żyjte sobi dobre;
żyjte sobi hoże,
zachowaj was Boże!
9. Necnotływyj synu,
czernysz mni détenu,
wydész starist' moju,
ja o tim ne stoju.
10. Chody stara maty,
prestań proklynaty,
ja hadaju Fesię
taj za żonu wziaty.

Dworska.

252.

od Stanisławowa, Halicza.

Po pid hajem Fe - sia tlat - ka pa - sa - ia,
te - latka pa - susz - czu Fesia za - hu - ka - ia.
Holes po du - by - ni aż sieroz - li - ha - je, aż tu w sej ho -
dy - ul my - lyj pr - bu - wa - je.

253.

Ispas.

1. Cy wy czuly, lude добри,
takoji pobliki, —
ta szo to si narobylo
za duszki Marijki.
2. Ta młoda Marijeczka
yz czotyrma pyła,
jak chokila yty domiw
z odnym si stulyka.
3. A buv odyn meze nymy,
szo ny sygiv tycho,
ale szpuryv kaminczykom ¹⁾
ta na swoje lycho.
4. Skoczyv zanym na wkrugh korsz- 8. Ta czotyrioh leginykiw
tajak na wkrugh ²⁾ cerkwy, [my na weccir zazwala.
ta jak jeho, brate, złowyv,
zacziev kosty terty. Ta czotyrioh leginykiw
na weccir zazwala,
odyn bukum, ³⁾ druhij sztuchom ⁴⁾
wna do sinyj wpala.
5. Ta jak zacziev kosty terty,
buczkom pokihaty, ⁵⁾
siv na neho jak na konie,
wziew watry ⁶⁾ kresaty.
6. Ny chodyv'jem, taj né pidu
do duszki Marijki,
ta jakby buv ny sfulguvaw,
treba buko swiczki. ⁶⁾

¹⁾ cisnął kamikiem, — ²⁾ naokół, — ³⁾ pociągać kijem, — ⁴⁾ ogień, — ⁵⁾ pogrzebu, — ⁶⁾ kijem, — ⁷⁾ szturchnął ją.

9. Marijeczka młodenna
za żert to przymyła,
to piszła do susidoczki,
taj si pochwalyła.

11. Ta zacwyła kalynochka,
ta zacwyła róża,
leżyt, leżyt Marijeczka
chora, ta ny-duża! ⁴⁾

10. Oj u mojim horodoczku
zacwyły zwodyczki,
buly w mene, posestryce, ¹⁾
snocze ²⁾ kołidnyczki. ³⁾

254.

Mysyn.

1. A w kowalychi, —
sobaki lychi, ³⁾
zacznut kusatyi, —
nikoho s chaty!
2. Wijsza giwczyna,
j-oboronyła,
serdenko moje
rozweselyła.
3. Oj z hory ta w jar,
tam kuma moja, —
a w kumy giwczie
to moja duszie!
4. Treba-by popu
pszenyci kopu,
szoby mni zwincziew
z kumynam giwciem.
5. Kopa propała,
ślubu ne dała,
szoby ki pope,
troska ⁴⁾ napała!
6. Szoby ki triesla
pivotra roku,
szob z ki witriesla
pszenyci kopu!

7. Zariżu husi, —
ny obijdu si,
zariżu dwoje,
serdenko moje!
8. Hoj zmoała ja
mirku pszenyci,
taj spekłam z neji
dwi pałancyi.
9. Dwi pałancyi-j
dwi warancyi,
a trety perih,
mali dytyni.
10. Dytyni mali,
szob ny skazała,
szob ny skazała,
s kym mama spała.
11. Smutcza dytyna
perih yzzila,
perih yzzila,
taj ny sterpyła. ⁵⁾
12. Tato na porih ⁶⁾
a wna wpowila: ⁷⁾
Oj tatu, tatu!
déj jeho katu!

¹⁾ siostryca, kuma, — ²⁾ wczoraj, — ³⁾ kolejnicy, — ⁴⁾ niezdrowa, — ⁵⁾ psy złe, — ⁶⁾ febra, — ⁷⁾ nie wytrzymała, — ⁸⁾ próg, — ⁹⁾ rzekła.

13. Toż naszi mama
z czotyr'ma stała,
aż si perynka, —
perewartała !

255. ¹⁾

Ispas.

1. Napyy-bym si, chł^o²⁾ wodyci,
kirnyci nyczysta,
pid jaworam dzeleneńkym
napadało lysta.
2. Pryber my, fajna lubko,
mostok kalynowy,
naj wiberu iz kirnyci
lystok jaworowyj.
3. Lystoczek mij jaworowyj,
szirokij ta dovyj,
lubyły mni molodyci
zakiw remin³⁾ povnyj.⁴⁾
4. Kazaly my molodyci:
ny żeny si lubku;
wszyjemo ty soroczczku
z tonenkoho rubku.
5. Ja posłuchav molodyciw
sim rok ny żenyv si, —
wszyly myni soroczczku,
szo rub ruba⁵⁾ jmýv si.
6. A jak stało⁶⁾ u remeny
hroszyj ny stawaty,
staly mne molodyci
wże ny piznawaty.
7. A jak prydju do korszmońki,
sorokiwcie miniu;
odna wid-ty, druha wid-ty:
szo gijesz leginiu?
8. Wibaciejte molodyci,
bo ja podorońyj,
lubylyste remin povnyj,
lubit'ko porońyj!
9. Nyma hroszyj u remeny,
lyszen odna dudka,
rozygit si molodyci
wid mene do smutka!
10. Ale odna molodyci
morhała na mene:
pryjdy, pryjdy, harnyj chłopcze,
u weczir do mene!
11. Hoj moloda molodyce,
majessz czołowika,
jak mni uzdryt kolo tebe,
to mni zbawyt wika.
12. Ta ja swoho czołowika
piszlu po kalynu:
pryjdy, pryjdy, harnyj chłopcze,
chot' lysz na hodynu.
13. Piszov staryj borodatyj
kalynku łomaty,
ta wfatty si⁷⁾ harnyj chłopiec
z kołopeń do chaty.
14. Jak si wfattyw harnyj chłopiec
z kołopeń do chaty:
idy doniu za worota
neni wizyraty.
15. Piszła doni za worota,
j-a w dołoni plcszcze:
hulaj, hulaj, mamko moja
bo tato ny jdè szcze!
Podywiu si u kwatyrin,
staryj na podwiriu:
ta, de ja si małeńki
wże teper poginu?⁸⁾
Schowaju ki, harnyj chłopcze,
pid biu perynu,
sama leżu kolo tebe,
ta skażu, szo hyну.⁹⁾
16. Jde staryj borodatyj
z kalynow do chaty,
a moloda na postely
zaczieka stohnaty.¹⁰⁾

¹⁾ *Luł*, Ser. XII. nr 458 i nr 613, — ²⁾ oto, otóż, — ³⁾ pas, — ⁴⁾ pełny;
w pasach mieszczono trzosy z pieniędzmi, — ⁵⁾ rąbek, szew, — ⁶⁾ poczęło,
⁷⁾ skoczył, — ⁸⁾ podiju, podzieję, — ⁹⁾ ginę z choroby, — ¹⁰⁾ steknąć.

19. Bij si Boha, czołowicze,
prynes me medu,
bo ja taka duże chora,
hołowky ny zwedu.
20. Piszov staryj gid do mista
medu kupuwyaty,
a wna mene za ruczeńku,
taj wiwela z chaty.
21. Yde staryj gid yz mista,
ta borodow tepe:¹⁾
czoho w tebe, młodeńka,
perynoczka tepla?
22. Ny wuezy si, staryj gidu,
nyprawdu kazaty,
kolys spijmav molodeczyka,
buto ho trymaty!

IX.

Miłość.

Pieśni zalotne i weselne.

256.

Ispas.

1. Yj kuje zazułeczka,
kuje ta wahuje:
ta chto yde u starosty²⁾
nachaj si waruje.
2. Ta koly jdę u starosty,
naj bere horivki,
naj howoryt do staroži
a witak do giwki.
3. A ja wwijszow ta do chaty
wodyci napyv si,
ta siv sobi na lawycu,
taj i rozhoryv si.
4. Ta siv-że ja na lawycu,
taj stav si petaty:
szo majete swoji dońci
do poszhu daty.
5. A maju ja swoji dońci
wesile zrobity,
dwi korowy kucofoski³⁾
z malymy telety.
6. Ta to bilsze szybenyku
ny prysugi⁴⁾ lude,
a wna hornec z pered peczy,
tar-rach! mene hrude.
7. Ta siv-że ja koło lawy
czerepky zberaty,
wna wchopyła zamitaszku:
maszir! durniu z chaty.
8. Ta kikav⁵⁾ ja, brate, z chaty
bez sudu, bez dywa,
ta tak my si giwka wdała,
jak swyni kropywa.
9. A wny mene zaczepily,
ny treba jim gitka,
a ja wchopyv buk u ruki,
ta hajda do wijta.
10. Pany myni sud sudyly,
lude tólikuwały,⁶⁾
obibraly dwa hajduký,
po szudru piśaly.

¹⁾ rzuca, ciska, — ²⁾ iść w starosty, z oświadczeniami o ręce dziewczki, — ³⁾ krótko ogoniaste, — ⁴⁾ przysądza, — ⁵⁾ uciekał, — ⁶⁾ stukli.

11. Ta tam myni zasudyly
sztyry sorokivci,
ta kilko ja, chlo, zarobiv
na bohacki giwci.

257.

Ispas.

- Kucharka si zamastyła,
a starosta wpyv si,
nyszczislywyj tot gospodar',
szo na nych spustv si.
2. Mołoda zachorowała
a młodyj wpyv si,
a muzyky powkikaly,
bo družba swaryv si.
3. Yj družba, kaže, družba,
hirka jeho służba,
jak si skinczyt wesiliczko,
napadaje nužda.

Żurawel. Taniec weselny.¹⁾

258.

Jasielenów polny.

Dżurylo. 3) (Taniec).

259 a.²⁾Dżurkow.
1mo 2do

Hoj ty Dżuryło, hoj ty!
kuda-ż do tebe zajty?
Ledom diwezéta, ledom
(w) mene horiłka z medom.

2. Hoj ty Dżuryło pane
de twoje wijsko stane?
J-a ū misti pry dolyni
pry czerwoni kalyni.

¹⁾ Tancerze biorą się za ręce i tworzą koło, to w jedną, to w drugą posuwając się stronę.

Zeg. Pauli w P. I. r. II. str. 151, powiada: Gdy w czasie wesela pannę młodą już do łożniczy odprowadzą, biorą się goście za ręce i tworząc koło, tańczą ze śpiewem Żurawla, podnosząc razem w różnych przerwach czasu to prawą to lewą nogę, i naśladowując tym sposobem chód żurawia. Spiewają przy tym:

Ta wnadyw-sia żurawel
ta do naszych konopel:
Takij takij żurawel,
takij takij czubatyj,
takij takij nosaty!

²⁾ Obacz Pokucie, T. I. str. 176, (nr 24).

³⁾ Tańczą go trzy osoby, zwykle podczas wesela. Jeden z tancerzy staje na jednym końcu izby, drugi na drugim; i gdy ku sobie tańczą, stawa w pośrodku trzeci, podskakując to do jednego, to do drugiego. Tańczą i krężą się w różnych kierunkach, już to pojedynczo, już chwytając się po dwóch lub po trzech.

Dżurylo.

259 b. 1)

Jasienów polny,

1mo 2do

Hoj ty Dżury — lo hoj ty le dom di-wocz — kie ledom medom.

1. Hoj ty Dżuryło, hoj ty!
jakby do tebe zajty?
Ledom, diwoczkie, ledom,
bude horivka z medom.

2. Ledom, diwoczkie, ledom,
bude horivka z medom.
Po za-humieniu Seniu
né kołoty ieczmieniu.

260.

Herkules. Tapiec zoany i na Pokuszu za ép' swem:

Oj diwczyna horlycia,
do kozaka hornet sia;
a kozak jak oreł,
jak pobaczyw taj wmer!

261. 8)

Korowód. Taniec zuany i na Pok. ciu ze śpiewem:

1. Korohid łoboda — czyja żółka młoda?
czy diakowa, czy wijtowa,
oj czy nasza mużykowa?
2. Korohid haszczę — czy diwka kraszczę?
Czy diakowa, czy wijtowa?
taki nasza mużykowa.

¹⁾ Żeg. Pauli w P. I. r. II. str. 149 powiada: Taniec Dżuryłło (w Przemyśku Ciuryłło zwany) ma zwykle tylko miejsce na weselu po skończonej ucieczce. Tańczą go sami bojarzy weselni i mężczyźni, tworząc dwa rzędy naprzeciw siebie. Sama już nazwa poświadczona starażnością tego tanca. — Nazwa Czyryłło oznaczała Cyrylla.

Oj ty Dzuryłło pane!
de twoje wojsko stane?
Oj ty Dzuryłło, oj ty!
kudy do tebe zajity?
— Oj pid seniu, seniu;
posiju ja jaczmieniu,
u mene jaczwini uros,
po czerwonomu kolos.

²⁾ Żeg. Pauli, II. str. 152 powiada: Dziewczyna wezwana do tańca staje w środku izby, chłopiec tańczy dokoła niej, robiąc prysiądy i wycinając holubce. Dziwica stojąca w środku zwie się horłyca (sino-garlica).

³⁾ Żeg. Pauli, II. str. 151 powiada: Taniec ten również podczas wesela przed siedzącą panną-młodą wykonują mężczyźni idąc do kota jeden po drugim i trzymając chustki w rękach. Zwią go także Kurochid może od przekiego chodzenia.

Pieśni na niektórych weselach śpiewane w Ispasie, Myszynie i t. d. — i przeplatane drobnymi śpiewankami (od nr. 262 do 302), oprócz tych, które podał syny już w Tomie I. Pokucia str. 285. — Nuta tamże:

262.

1. Łežiely berwy czarczakiji, oj uczena yz weczera, w nas kuroczka ufaczona. ¹⁾	2. A my za new ślidom; ślidom, z kołacziemy taj yz chlibom. Oj my jeji ślidok zhubly, do was swatowe zabłudyły.

263.

1. Ta des buła, des chodyła, moja Kuczerawko? Za horamy z bachoramę, moja luba mamko!	2. Szo wny z tobow tam robyły moja Kuczerawko? Ciuluwaly, obijmaly moja luba mamko!

264.

Łežiely berwy czarczakiji:

Wijdy, wijdy młodzieńca z komory,
ta pokazy swoje lyczko rodowy.²⁾
Czo' si twoje biłe lyczko zbilyło,
ta czerwonow kalynoczkom zacwyło.

265.

1. Ta pryjsla ja na wesile — każut myni spiwać. Bolyt garło spiwać darmo, treba ho naliwać. ³⁾	2. Oj ny sztuka zasipiawy, ale sztuka wdaty, na wesilu riżni lude, budut si smijaty.

266.

Łežiely berwy czarczakiji:

Oj cy prijde, ta cy prjide
moja rodynoczka do mene w hoski?
Wezera mni dała, nyni ny buła,
widaj wže za mni zabuła.

267.

1. Ta ny choczu rodynoczko, szobys my szo dała, lysz szobys moji hołowci rozwid jakij dała.	2. Cy ce tutky jyneczi lude, cy ce jynecza chata, nichto mene ny wartuwav jak ja buła w tata.

¹⁾ uchwyconą, — ²⁾ rodzinie, — ³⁾ z polskiej piosenki.

268.

Ležiely berwy berwinkowiji:

De si kosońka giła?
vel: de si tisońka (*warkocz*) giła?
 cy w haj połekila,
 cy w lis dzelenenki?
 pid ruboczok toneńkij!

269.

1. Ta kuwała zazułeczka na płoki, na płoki, podywiś Parasoczko cy kuhut wysokij?	2. Ny majesz ty Parasoczko wid Wasyle krywdyu, Wziev win u ki j-uplitočzki, dav ty bilu byndu.

270.

Ležiely berwy czarczakiji:

1. Oj prydut moji swatowe po mene,
ozmut moju kosu-rosu wid mene.
2. Bude moja kosa-rosa znijaty,
bude moja makinočka plakaty.
3. Ny placz, ny placz makinočko za mnoju,
Ny wse zabralam z soboju;
4. Lyszyłam sadoczok z rutoju,
lyszyłam ślidoczky po polu.

271.

1. Oj zapłacziesz, giwczychoczko, w perszyj Ponegivnok, jak ty zdojmut yz hołowy chreszczietyj berwinok.	5. Ta zapłacziesz, giwczychoczko, j-u pietu Pietnyeu, jak ny zmożesz wiklykaty jyz korszmy pianycu.
2. Oj zapłacziesz, giwczychoczko j-u druhyj Wiwtorok, bude ty si jyzdawaty szo wże negil sorok.	6. Oj zapłacziesz, giwczychoczko, ja w szestu Subotu, Jak ny zmożesz wiklykaty lubka na robotu.
3. Ta zapłacziesz, giwczychoczko ja w tretu Seredu, jak ki wdaryt licha doli w lyczeńko z peredu.	7. Ta zapłacziesz, giwczychoczko, j-u semu Negilu, bidnaż moja hołowoczko, de ja si pogiju?
4. Oj zapłacziesz, giwczychoczko ja w czwertyj Czeterw, bidnaż moja hołowoczko, szo robyty teper?	8. Bidnaż moja hołowoczko, nyszczaslywa dole, kudy chodžu wse si kiszsu, widdałam si bołe!

272.

Łežiely berwy czarczakiji:

Stanu ja na bylynkū,
kryknū ja na rodynku:
oj rodeż mij rode!
Daruj też mni dobre:
Szobym si harazd maly,
szobym wam giekuwaly. [:]

273.

1. Ta zijszov si rid yz rodom	3. Ny dywuj si mij rodoczku
mid, horiwku pyty,	szo ja prybidiňta,
oj zijszov si rid, rodynku	małam odnu korowoczkū
baj rozweselyty.	taj totu'm projila.
2. Ny curaj mniš mij rodoczku,	4. Ta jak myni Bih pomoże,
szo ja zasmuczena,	to ja druhi kupju,
chot' ja ūboha, ny bohata	ta prychody mij rodoczku,
prychody do mene.	bo ja tebe lubju.
5. Ny pryjmu ki mij rodoczku	
medom — horiwoczkow,	
ta łyseńki szczyrym sercem,	
fajnow besidoczkow.	

274.

Łežiely berwy berwinkowiji:

Hoj mołoda rid swij czeſtuję, [:]
a rid jeji darnje:
zdrobowjem, szcziskieczkom,
bileńkym zawykieczkom. [:]

275.

1. Cy ja tobi ny kazała	2. Oj ja rodu welykoho,
ny bery ty mene,	taj ty ny małoho,
bo ja rodu welykoho	ta ty lubku żenychtywyj,
ny mesz byty mene.	taj ja ny wid toho.

276.

Łežiely berwy czarczakiji:

- Oj do mene mij rodoczku, do mene,
ny majesz ty soromoczku zza mene.
- Chot' že ja po noczech chodyła,
pry sobim enotoezku nosyła.
- Ta chot' ja chodyła za kilka hir,
A wse swomu rodoczkowy na prychił.

277.

1. Ta kudy ja pochodyła tow młodow giwkow, stelyła si dorizeczka chreszczietym berwinkom. 2. Ta kudy ja pochodyła młodow giwczynow, stelyła si dorizeczka dzelenow liszczynow.	3. Na dzeleni polonynci pasut bili wiwci, ta Hospody mylosernyj, jakij harazd giwei! 4. Ta kynu ja buk na wodu, buk na wogi skacze, durna giwka, nyrozumna, za parubkom placz.
	5. Ta kynu ja buk na wodu, buk na wogi ysplyv. Ny placz giwko za parubkom, rozum by ty widplyv.

278.

Łežiely berwy czarczakiji:

Oj na barani wovua, [:]
a na capi joski,
czestuj mołodyj hoski! [:]

279.

1. Hoski moji lubi, myli, hoski prychodiaszezi! zdaje my si hoski moji, szoste pozłokiaszezi. 2. Pyjte hoski horiwoczku, taj ja z wamy choczu, oj pidu ja do komory, taj yszcze utoceu.	3. Pyjte hoski horiwoczku, taj ja z wamy budu, jak ny stane horiwoczki, ja szeče rozdobudu. 4. Ta kopana dorizeczka, kopana, kopana, pyjte hoski horiwoczku, bo ce pryproszena.
	5. Ta ni ona z koriniczkom, ta ni ona z percem, ta łyssz ona z sumliniczkom, taj yz szczierym sercem.

280.

Łežiely berwy czarczakiji:

1. Hadajte rodoczku, hadajte! [:]
po czerwonemu kydajte.
2. Trebaż naszi mołodenki czobitok,
taj dzołotenkych pidkiwok.
3. Szoby czobitky skrypily,
szoby pidkiwky dzwynily.

281.

Werbię.

1. Oj lubku mni duże fajnyj,
    jakijjes podoben
lubyv'jes mni sztry roky,
    wziety's mni ny hoden.
2. Oj pidu ja u sadoczok,
    ta urwu ja sływku,
lubyv'jes mni, ny wziev'jes mni
    takу czornobrywku.
3. Oj pidu ja u sodoczok
    ta urwu ja hruszkę,
lubyv'jes mni, ny wziev'jes mni
    takу teper duszku!
4. Luby-ko mni mni myłeńkij,
    bo ja ny welyczka,
tak ty budu szczebetaty,
    jak perepelyczka.
5. Luby-ko mni fajnyj lubku,
    jak ja tebe lubju,
tak si budem obchodyty,
    jak hołubci dubju.
6. Luby-ko mni fajnyj lubku,
    ta tak jak ja znaju,
tak si budem obchodyty,
    jak anheli w raju.
7. Nyma myni ponad toje,
    de si lubji dwoje,
ta jak uny poberut si,
    fajno nażyjut si.

282.

Łežiely berwy czarczakiji:

1. Ta do boru dorozeczka — do boru,
    ta prosyt si młodęnką w mylobo do domu:
2. Pustyko mni mni myłeńkij, widkis mni wziev,
    zakiw mni winoczok ny ziwjiev.
3. Bo jak mni winoczok ziwjene,
    tohdy mene mni bateczko ny pryzjme.

283.

1. Ta daj-ko mni moja mamko, 3. Ta dala mni moja mamka
    za koho ja choczu, za koho'm chokiła,
    chot' mni bude sim raz byty, zaszumiła nahajeczka,
    ja do ki ny skoczu. koło moho kila.
2. Ta daj-ko mni moja mamko, 4. Szumy, szumy nahajeczko
    za koho ja ważu, koło moho kila,
    chot' mni bude sim raz byty, mene mamka ny dawała,
    ja tobi ny skażu. ja sama chokiła.

284.

Łežiely berwy berwinkuwiji:

Ny, daruj mni mni rodoczku:
    ni dzolotymy, ni czerwonymy,
    ni povnoju povnosczoju;
lyszeń szcziskieczkom, ta zdrojowjeczkom,
    dobroju wołeczkoju (*dobrą wolą*).

285.

Ispas.

1. Ta ny daj my, Hospodoczku, 3. Naj ny żyju, Hospodoczku
welykoho statku,
ale daj my troszki gityj,
taj małenku chatku.
2. Ta jak myni szo ne stane, 4. Ta jak bude tot mij mylyj,
ta ja sobi kupju,
lysz daj toho, Hospodoczku,
ta szo ja ho lubju.

ani do obidu,
jak ny bude mij mylyj tot,
za kotoroho pidu.
Ta jak bude tot mij mylyj,
to harazd my bude,
jak my memo lubyty si,
pozawygie¹⁾ lude.

286.

Leżiely berwy czarczakiji:

Oj ny zawywajte mene,
bo nyma niczo w mene.
oj bo ja paśla woly,
taj zahubyła w poly. [:]
Oj ja paśla jahniata
ta widorwaly chłopiata. [:]

287.

1. Ta kuwała zazułeczka,
ta kazała hec! hec!
prodaj mamko j-uplitoczki,
ta kupy my czepec!
2. Kazut lude, szo sud bude,
ny boju si sudu,
bo ja taka mołodenka
bez tebe ny budu.

3. Bodaj tebe dweri wbyły
a mene worota,
szoby ja si ny lyszyła
pisli ki²⁾ syrota.
4. Bodaj tebe dweri wbyły
a mene polyci,
ta szobym si ny lyszyła
pisli ki wdowyci.

288.

Leżiely berwy berwinkowiji:

Zradlywyj ponegiwku! [:]
zradiy' jes nam giwku.
Wczera buła w winoczku,
a nyni wże w ruboczku. [:]

289.

1. Ta ny ziel my za byndamy,
ni za j-uplitkamy,
ta lyisz ziel my za giwkamy
ta za parubkamy.

2. Ta chto chocze pywa pyty,
to naj sobi kupyt,
ta chto chocze żinku maty,
naj sobi wikupyt.

¹⁾ pozazdrość, — ²⁾ po tobie.

290.

Łežiely berwy czarczakiji:

Czoho taril¹⁾ torkocze? [:]
Bo win zapłaty chocze.
Chocze win czerwonoho,
wid pana młodoho. [:]

291.

1. Ta tak buło pered s-noczy, ²⁾	5. Wy by toho pysaryky ta tak buło-j s-noczy, prostojałam yz myłeńkym bilsze jak piv noczy.
2. Oj stooała ja z myłeńkym w neho'm si prosyła: puskaj mylyj do domoczku bo wže biła dnyna.	6. Ta zahraj my muzyceńku na smyczok, na smyczok, czołowik-by žinku ny byv, koby ny jazyczok.
3. Ta ny dnyna, moja myła, ny dnyna, ny dnyna, ta lyszeń szcze po pivnoczy czetwerta hodynna.	7. Czołowik-by žinku ny byv, zdrojowji ny tratyv, ta koby win lysz pohadav, szo za žinku płatyv:
4. Wy by toho pysaryky w pysma ny złożyły, szo my z sobow ceji noczy perehoworyły.	8. Płatyv popam, płatyv giekam, żydam za horivku, ta koby win ce podumav, — toby ny byv žinku.

292.

Łežiely berwy czarczakiji:

Oj z pid dzeleñoji wyszni, [:]
fajni swaszeńki pryjszly.
Fajno si powberaly,
fajno zaspiwaly. [:]

293.

1. Oj spiwacze, nyboracze, na szo si nágijesz, ³⁾ cy na toty spianoczkę, szo bohato wmijesz?	2. J-a w spiwaka ni sardaka, ni ruba-soroczky, szkoda daty za spiwaka choroszjoji doczki.
3. Ta w spiwaka ni sardaka ta ni kużuszyny, soroczku'm wuszy zzily, ⁴⁾ lyszy kovnir lyszy.	

¹⁾ talerz, — ²⁾ przed-wczoraj, — ³⁾ liczysz, spodziewasz? — ⁴⁾ wszy zjadły.

294.

Ležiely berwy czarczakiji:

Oj hydno nam hydno [:]
szo swata ny wydno.
Oj puskit swata z micha,
naj by nam buła wkicha. ¹⁾

295.

Werbię.

1. Ta kazała moja mama bug'synku, pohana! witer bery leginyki, ty pidesz za pana.	4. Ta na hori zyto ewyte, oj zyto dzelene: ba jak budesz gazduwaty, bateczku, bez mene?
2. Ta pan bude wyna pyty, a ja mu spiawty, ta szoby nam w swiki łehko buło gazduwaty.	5. Bolyt mene hołowoczka, szos duże ny możu, widaj-że ja za mylenkim hołowkow nałożu.
3. Widdaje mni moja mamka hołowko bidneńka! jak ja budu gazduwaty taka mołodenka?	6. Bolyt mene hołowoczka taj меzy pleczyma, prywegit my dochtryka z czornymy j-oczyma.
	7. Czołowiecze, czołowiecze, ka meniu horieczyj! ta pidmowyv czelidynu takij maje zwyczaj.

296.

Ležiely berwy czarczakiji:

Kudy swaszenienka chodyt, [:]
za new rutoczka schodyt;
rutoczka dzelenerka,
bug' swaszko weśleńka! [:]

297.

1. Mene maty porodyła, j-a koło hriedoczok, koby'm taka do roboty, jak do spiwanoczok.	3. Do roboty ny beru si, robyty ny możu, ny odnoho leginyka z rozumu wiwodzu.
2. Ta jiłabym, każè, masno, chodyłabym krasno, do roboty hoj uziety myni duże straszno.	4. Leginyku mołodenkij wus ty si zasijav, noczuwaw'jes koło mene nic' jesmy ny wgijav (<i>dijav</i>).

¹⁾ uciecha.

298.

Łežiely berwy czarczakiji:

1. Oj na chaki pirie, [:]
a swata wovky zzily.
2. A swacha z toho žalu
zasila nam wsiu lawu.
3. Oj swacha si rozweselyła,
dwoje gityj zrobyła. [-]

299.

Mysyna, Kluczów,

1. Ta na odnu dytynoczku
cerewo boiliło,
j ale druhe hołubjetko
z haju prýlekliło.
2. Sama'm siny horodyła,
sama'm pideypała,
sama'm lubka polubyła,
sama'm wiśwatała.
3. Ta ny kieżko horodyty,
kieżko pidsypaty,
ta ny kieżko polubyty,
kieżko wiśwataty.

4. Teper sobi pohulajū,
bo maju zza koho,
yz za Boha swytenkoho,
taj zza muża swoho.
5. Za dobroho, kaže, muzie,
to žinka jak rózie.
Zza lychoho, kaže, raba,
za rik za dwa baba.
6. Jak si maty prykadaję
dytynu płeckaty,
tak si lubko prykadaję
mene ciuluwaty.

300.

1. Oj pidu ja na wesile
tam hrajut muzyki,
a kucharky powpychaly
w kapustu jazyki.
2. Ta jakby ki pidtesaty
jawore dzelenyj,
ta jakby ki polubyty
Iwanku fałenij?

3. Ba jakby ki pidtesaty
ty dzelena hruszko,
ba jakby ki polubyty
Iwanoczku duszko?
4. Cy ty Iwanku takyj fajnyj,
cy tebe malujut,
ta szo moji czorni oczy
za tobow banujut?

301.

1. Oj pyj mij mylyj, taj ny wpywaj si,
na czuły žinki ny zabuwaj si,
bo czuła žinka, jak polyn hirka,
swoja myłeńka jak mid sołodenka.

2. Ta kazav my fajnyj lubczyk,
szo kupyt horivki,
ta win by buv kupuv myni,
ta bojut si žinki.

302.

Werbięt, M. szyn.

1. Oj ty mene ny zajmaj,
bo ja tebe znaju,
ta ty lihaj wid skiny, ¹⁾
a ja leżu s kraju! ²⁾

¹⁾ ściany, — ²⁾ z brzega.

2. Każut lude, szo ja chora,
powegit mni do dochtora.
Do dochtora nimeckoho,
bo ja rodu szlacheckoho.
Do dochtora do Mykiety,
bo win znaje, szo robyty !
3. Oj pidu ja pid plit sisty,
chocze mene medwig zzisty :
oj medwegiu, medwedenku !
ny jiż mene molodenku.
Olijesz ¹⁾ tu babu zzisty,
plit ny może perelisty.

X.

Małżeństwo.

Stary. Żal. Niewierność. Skarga.

Nuta nr 63.

303. ²⁾

Harasymów.

1. Oj pidè didu, oj pidè starej
za dunaj po kalénu, ³⁾
ta pojidemo, ta pojidemo
do tatuńci(a) w hosténu.
2. A wže didowy, a wže staromu
po kolina woda maje;
a szcze mołoda — a młodyci(a)
staromu promowiaje.
3. Oj popłyń didu, oj popłyń starej,
za dunaj po kalénu;
ta pojidemo, ta pojidemo
do mamańci w hosténu.
4. A wže didowy, a wže staromu
po pojas woda maje;
a szcze mołoda — a młodyci
staromu promowiaje.
5. Oj popłyń didu, oj popłyń staréj
za dunaj po kalénu;
taj pojidemo, taj pojidemo
do bratczyka w hosténu.
6. A wže didowy, a wže staromu
po széju ⁴⁾ woda maje,
a szcze mołoda — a młodyci
staromu promowisje.
7. Oj popłyń didu, oj popłyń starej
za dunaj po kalénu,
taj pojidemo, taj pojidemo
do sestryczki w hosténu.
8. A wže didowy, a wže staromu
lyszy czuprénka spłyнуła, ⁵⁾
tóhdy mołoda — a młodyci
i w doloni plesnęła.

304.

od Tłumacza.

1. Twoja boroda, twoja stareńka
oj jak sołoma w strysi, ⁶⁾
moje lyczeńko, moje rumiane,
jak kalénoczka w lisi.
2. Twoja boroda, twoja stareńka,
prypicziek ⁷⁾ zamitaty;
moje lyczeńko, moje rumiene
mołodzieciem ⁸⁾ ciliuwy.

¹⁾ wolisz, — ²⁾ Wacław z Oleska, P. I. str. 368, — *Lud*, Ser. VI. nr 236, — Ser. XII. nr 72—74, — ³⁾ kalina, — ⁴⁾ szyja, — ⁵⁾ utopił się, — ⁶⁾ w strzesze, — ⁷⁾ przypiecki, — ⁸⁾ młodzieńcom.

3. Za kim ja buła, za kim ja buła,
a za stareńkim didom,
a to mene did, mene hodówaw
a pszenysznym chlibom.
4. Teper ja piszła, teper ja piszła
taj za młodoho,
oj wzięło móni, da něstatowy
da chliba razowoho.

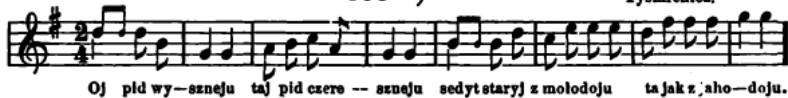
305.

Myszyn.

1. Cy ty kiemysz¹⁾ staryj gidu,
jak buła wimowa,
szoby ja jszła na hulanie,
a ty sydy doma.
3. Ta pryjdu ja yz hulani,
ta hlanu w kolysku,
moje dytie rozpownye, —
ja gida po pysku.
2. Szoby ja jeszła na hulanie
pyty ta hulaty,
a ty staryj, sydy doma
dytie kolysaty.
4. Ta ny bery staryj gidu
giwczynu z kwitkamy,
bo budesz ty weczerity
w zapiczku s kitkamy.
5. Bo budesz ty weczerity
kapuskinyj rosił,
ta hirko mesz zhaduwaty
za swij dawnyj dozir!

306. *

Tyśmienica.

1. Oj (tam) pid wyszneju
taj pid czeresznemu
sedyt staryj z młodoju,
ta jak z jahodoju.
2. Wna si w neho prosyt 4. I sam ne pidu
wna si w neho molyt i tebe ne puszcza,
pusty mene staryj didu, bo tam chłopeciw czereda
poħulaty pidu. ty szcze lubko młoda!
3. Oj ty staryj bzdyku 5. Dam ja tobi chatku
pusty mene na mużeku. i dam sinożatku,
Oj koly ja staryj bzdyk, i stavok i młynok
sedy doma bez muzyk. i wysznewej sadok.
6. Ja né choczu chatki
ani sinożatki,
ni stawka — ni młynka
ni wysznewoho sadkà.
Ani twoho — niczoho,
ani tebe samoho.

¹⁾ Czy pamiętasz? pomnisz? — ²⁾ Waclaw z Oleśka, P. L.

307.¹⁾

od Śniatynia.

1. Nadula sie diwczynoczka
jak żydiwskij indyk,
ne ozme ij bohackij syn,
ćhyba jakiej wynnyk.³⁾
2. Oj za pana hotuwała,
za wynnyka dała,
cztery woly obiciała,
ślipe pacie dała.
3. Sztery woly, jak sokoly,
rohami sia czeszut:
oddaj, oddaj, moja maty,
naj ludé ne breszut.
4. Oj pryjszla ja do diadyka:
daj mi, diadin, woly!
ne možu ja dohodyty
swoji lychyj doly.
5. Daj mi, diadiu, syry woly,
prijanu telycu,
a czej-że ja ta wytiahnu,
iz koreczmy pjanyeu.

308.

od Obertyna.

1. Towaryszu Nykołaju
czies ruszyty wid dunaju.
Hołowy nam pobiliły
i borody posywily.
A žinkie nas né piznajut
a díté sie wideturajut.⁴⁾
2. Towaryszu Nykołaju
po czém-że ty zemu⁴⁾ znajesz?
A po tym ja zemu znaju,
szczo szle⁵⁾ diwkie z torhu z mista,
kienuly mni hrudku z śniiku:
na! to tobi, staryj didu!
3. Towaryszu Nykołaju
po czém-że ty lito znajesz?
A po tym ja lito znaju,
szczo szlé diwkie z torhu z mista,
kienuly my z ruty kwitku:
dobré i to, staryj didku!

Niektórzy rozpoczynają pieśń tak: (ob. także nr 225 i 226).

Ty dibrowo⁶⁾ dzelenaja
a w tré rédy⁷⁾ sadzenaja, —
jak ja iszov tobou,
dzelenoju dibrowouju,
tohdy bujny witer wijav,
lyszeń myni wusök sijav.⁸⁾
A teper idu tobou,
dzelenoju dibrowouju,
borodoju potrisaju
hyli⁹⁾ wusom zaczypaju.

¹⁾ Czternia, II. str. 392, — ²⁾ gorzeliany, — ³⁾ odrzekaja, — ⁴⁾ zimę,
⁵⁾ szły, — ⁶⁾ dąbrowo, — ⁷⁾ rzedy, — ⁸⁾ was zasiał, — ⁹⁾ gałezie.

309. ¹⁾

od Korszowa.

1. Neńko moja starenkaja,
neńko moja myła!
ny daj mene za staroho
bo ja czornobrywa.
2. Ta w staroho woliw mnoho,
bude mene byty,
bude mene do makinki
po woly honyty.
3. Ta wstawaj-że, newistyce,
bodaj-jes ny wstała,
ta jdy toty woly pasty,
szo ty neńka dala!
4. Myni neńka ny dawała,
bo-j sama ny màła.
ta na szo ty swoho synka,
j-u starosty słała?
5. Ja w starosty posyała,
bo-ste dobri lude,
ja hadała szo za woly
wimowy ne bude.

310. ²⁾

od Halicza.

1. Spiwanoczki moji luby,
de ja was podiju?
ponesu was w czyste połe,
tam ja was posiju.
2. Ta jak bude dobra dola,
to was pozbéraju,
a jak bude lycha dola,
to was zanechaju.
3. Wy budete, spiwanoczki,
po hori spiwaty,
ja sie budu młodanka
slozamy wmywaty.
4. Jak'em pryszla do swykrusi,
stała na porozi,
lyszyły sie spiwanoczki
moji na dorozie.
5. Zakuwała zazulyczka
na chati w zahati,³⁾
jak ja budu probuwaty
w swykruszyj chati.
6. Prywely mia do swykruchy,
szczę'm ne wstyka sisty,
ona myni iskazała:
nesy w połe jisty!
7. A ja ij sie ispytała:
ta, de toj pluh ore?
Ona myni iskazała:
naj ti(a) kolka wkołe!
8. A ja buła młodanka,
znała idpowisty:
ta, naj toho kolka wkołe,
komu nésu jisty!
9. Ta, naj toho kolka wkołe,
szczę za pluhom chodyt,
ta, naj toho kolka wkołe,
chto woły pohonyt!

311.

od Obertyna.

1. Mała Handzi swekruhu lychuju,
szczęj do toho détynu małuju.
2. Pisała ji w nedileczku żiety:⁴⁾
idź ty Handziu, taj né obzeraj sie,
taj na newi⁵⁾ raz né pidojmaj sie.

¹⁾ *Lud*, Ser. IX. str. 219 (nr 74), — Ser. XII. str. 75 (nr 151), — ²⁾ Cz tie-
nia, II. str. 372, — ³⁾ zagać (*subst. fem.*), — ⁴⁾ żać, — ⁵⁾ niwo.

3. A wže Handzi tré kope nažiela,
szcze sie Handzi i raz ne pidniała.
4. Pryjszła Handzi do domu z pizneńka,
pisała ji swekra korowy dojity.
5. A wže Handzi czétéry zdójka,
a wže Handzi i pid pietu siła.
6. A dajte-ż méni nôzyka ostroho,
naj ja sy utnu połotna tonkoho.
7. A szcze swekrucha połotna ne tieka,
wže Handzi(a) w serce ostryj niż zatiela.
8. Oj na-ż tobi swekruchu lychaja,
pobyła tia nedili śrietaja.
9. Oj na-ż tobi swekruchu lychaja,
pobyv tia hrich, szczo détyna małaja.
10. Oj na-ż tobi swekruchu lychaja,
majesz hrich, szczo Handzi młodaja.

312. ¹⁾

od Obertyna.

1. Oj Hanusi, Hanusenko, perenoczuj choć niczeńku.	12. Oj Hanusi, Hanuseńko, czo' wikońci pootworiane?
2. Jak tie budu noczwaty? oj maje pan pryjchaty.	13. Oj ja pana wizerała, taj wikońci'm pootwariała.
3. Ja połožu storóžeczkę koło twoho porożeczkę.	14. Oj Hanusi, Hanuseńko, czo' lózeczko zburikane?
4. Storožeczka hydna buła, lehla spaty, taj zasnuła.	15. Oj ja duże chorowała, taj lózeczko zburikala.
5. A pan bramy otworięje, storožeczka sie ruszije.	16. Oj Hanusi, Hanuseńko, szczo za bida na lóženku? 'To kaliczyńka ²⁾ neboha. i bezruka i beznoha.
6. A pan dweri otworiaje, a Hanusi(a) potérpaje.	17. Daj mu pane czerwonoho, naj si wstupył z lóžka twoho.
7. Pan z Hanusiow sie wytaje, krajnym ³⁾ słowom sie pytaje:	18. Czerez pokij raczkom iszow. ⁴⁾ czerez siny prosto piszow.
8. Oj Hanusi, Hanuseńko, czoho brame pootworiané?	19. Wiszow na dwir, taj sy swysnuv, siv na konia, taj szcze kryknuv.
9. Oj ja stado napówala, taj'em bramy pootwiorała.	20. Jake'm chotiv tak mni Bih dav, sim'em noczej z Hanusiow spav.
10. Oj Hanusi, Hanuseńko, czo' podwiri stratowane?	21. Taj szcze-j my pan zaplatyv, szczo'm sie z lóžka ustupyv.
11. Jak sie stado rozbrykało, taj podwiri stratawoło.	

¹⁾ Przypomina pieśń mazurską: Ghejala pani piwa pić i t. d. — Wójcicki, P. I. p. Tom II, — obacz *Lud*, Ser. VI. str. 162 (nr 321), — Ser. XII. str. 287, ²⁾ ostatnim, — ³⁾ kaleka, — ⁴⁾ w tył na czwórkach.

313.

Gody.

1. A w negilu poranenko
szczę kury ne pily,¹⁾
iszov Jaško do Marysi
lude ny wygily.
2. Oj pryjszow win pid wikonce, 4.
ta wse nižkow: tup, tup!
ey ty wijdesz Marysenko,
ey ja budu tut, tut?
3. Ta jak wyjszła Marysenka:
idy Jašku do chaty,
ubyj swoju ślubnu žinku,
budem si kochaty.
4. Ta jak by to, Marysenko,
ba jak by ji wbity?
treba na to, Marysenko
radoczkę radyty.
5. Zapry dweri, zatkaj kahlu,²⁾
aby zahorila,
ta powedy w temnyj lisok,
kažy szo wduriła.

314.

Zaha/pol

1. Nicsto myni ta ny wynen,
sama'm sobi wynna,
polubyłam smarwoza,
doše nysczysływa!
2. Ba amarowiz smaruje wiz
ta jide w dorohu,
ta ja bidna syritoczka
hospodariu w domu.
3. Zaklykałam sobi gieczka
lyszy na-ódnę weczeriu,
witer nadnis³⁾ smarwoza
na tot czies do domu.
7. Ta imyv jeho za czuprynu
stav kolykom byty,
zdaje my si, szo ny budesz
szczę raz prychodyty.
4. Ta wwijszow-że win do chaty,
taj stav sereg' chaty:
weecir dobryj, młodyce,
ba szo tut czuwaty?
5. Ałe wijszow mij smarowiz
ta na dwir do konyj,
wikih⁴⁾ sobi z swoho płota
kołycoł dubowyj.
6. Śwytyj Bože, śwytyj kripkyj⁵⁾
a ty gieče witky?
czohos pryjszow taj tut zasiv,⁶⁾
koło moji žinky?

Obacs nr 56. 57.

315. ⁷⁾

od Stanisławowa.

1. Oj wyjszła Marysenka
do siny⁸⁾ iz chaty:
chody, chody, kołodiju,
za mnow noczowaty!
2. Nema muża, nema doma,
win teper na warti,
budem z sobow, kołodiju,
bez nicz rozmowlaty.
3. Oj piszow ja do kumońki,
lulku zakuryty,
zderły z mene opanczynu,
szczę chotili byty.
4. Zderły z mene opanczynu,
zderły z mene kuczmu,
oden kaže do druhoho:
„Nu-żé ho pomuczmo!“

¹⁾ piąły, — ²⁾ otwór przy kominie, — ³⁾ przyniósł, — ⁴⁾ wyciągnął, — ⁵⁾ mocny, — ⁶⁾ zasiadł, — ⁷⁾ Cztienia, 1865. 4. str. 470, — ⁸⁾ sieni.

5. Oden kaže: pane brate!
druhyj kaže: „kume“!
a tretyj sia meni z buczkom
po za pleczy sunie.
6. Oj skoczyw ja czerez płyt,
taj ne dotyknuw sia
jak mnia zibraw mużyk cipom,¹⁾
aż ja oblyznuw sia.
7. A ja chłopeć młodeńkij,
w swoho batka wdaw sia,
nyzom, nyzom, po pid płoty,
taj w bulby schowaw sia.
8. Wyjszły rano diwezatońka,
zberaty natynu,²⁾
odna kaže do druhoji:
„Znajszla'm se detynu.“
9. A ja chłopeć młodeńkij,
wziawsia za pid boki:
„Podywit sia, diwezatońki,
jakij ja wysokij!“

Weselna.

316. ^{5) 4)}

od Halica.

1mo

1. Dałas mene moja maty
za dunaj, za dunaj,
teper sobi, moja maty
podumaj, podumaj!
2. Dunaju ne perebuty
ani prebrudyty,
ne buduż tia moja maty
wo wi ki wydity.
3. Dałaś mene moja maty
za muż młododoju,
jakby tuju konopelku
w wodу zelenoju.

4. Oj jak tiażko konopelci
seri w wodi hnyty,
jeszcze tiaższe molodocy
na czużni żyty.
5. Dałaś mene moja maty
za wysoki hory,
ne dałaś my bilsze wina,
jeno jedni pszczoly;
6. A pszczoly sia rozkłetily,
a ja sia łęszyła,
szoby meni lycha dola
holowku suszyła.

317. ⁵⁾

Ispas.

1. Moja maty woroźbytka,
tak my woroźyla:
ny luby ty nywirnoho,
bo budesz tuzyła.
2. Ta ja mamu ny słuchała,
taj mamynu wolu,
ta teper tak usychają
jak bylynka ⁶⁾ w polu.

¹⁾ cepami, — ²⁾ nać, — ³⁾ Wacław z Oleśka, f. 327, — Cztienia, str. 266, — ⁴⁾ pieśń ta znana i na całym Podolu, — ⁵⁾ Cztienia, 1863, 4. str. 267, — ⁶⁾ bylica.

3. Ta w makinki kruki ¹⁾ hory
    hulaty dowoli,
    a w myłoho wsiude riwno
    hulaty ny wilno.
4. Ta dałaś mni, moja mamko,
    za wysoki hory,
    ny dałaś my bilsze wina ²⁾
    lyszeń odny bżoly ³⁾
5. Ta bżoly si rozlekily ⁴⁾
    a ja si lyszyła,
    szoby myni lycha doli
    hołowku suszyła.
6. Ta dałaś mni, moja mamko,
    za dunaj, za dunaj,
    teper sobi, moja mamko,
    podumaj, podumaj!
7. Dunaj riczka ta sziroka,
    ny moż ji zbrodyty!
    doli moja taka lycha,
    szo ny moż lubyty.
8. Ta ja jemu zastyiąju
    poskil paperowu,
    a win mene witryjaje
    nahajkow drotowow.
9. Ta poskilcie paperowa
    z witrykom ⁵⁾ letiła,
    a drókina ⁶⁾ nahajeczka
    krowcęw obkypila.

318.

Horodnicza, Strzyłcze.

1. Tycze ⁷⁾ riczka newłyeczka
    pidu, péreskoczu,
    wydaj méné, moja neńko,
    za koho ja choczu.
2. Dałaś myne, moja neńko,
    a dała taj, dała,
    ta jak totu kołopeńku
    j-a w bołoto wpchała.
3. Oj jak tiażko kołopenci
    j-a w bóloti hnuty,
    tak my tiażko j-a z nylubom
    na śim świti żyty.
4. Ty kazala, moja neńko,
    szczo ni (mni) si né zbudész,
    pryjde taka nedilyczka,
    szczo żidaty budesz.
5. Pryjde taka nedilyczka,
    pryjde taka dnyńska,
    szczo zapłaczé otec, maty,
    taj usie rodynka.
6. Nyma moji dytynoczki,
    taj nyma dytynki,
    nyma komu pozbyraty
    chlib iz moji nywki.

319.

Jasienów polny.

1. Dałaś mene moja mamko
    za haj zelenekij,
    bude ty si przeczuwaty
    mij hokos tonenkij.
2. Bude ty si przeczuwaty,
    bude ty si snyty:
    néma moji robytnyci,
    nykomu robyty.
3. I robiu ja j każe robiu,
    ny chto meni ne wiryt,
    poskażu si mylénkomu,
    a win si zawiryty. ⁸⁾
4. U poł'e's né chodyła,
    obid né nosyła,
    skaży méní moja myła
    deś sidyla syła? ⁹⁾

¹⁾ kręte, — ²⁾, wiana, — ³⁾ pszczoły, — ⁴⁾ rozleciały, — ⁵⁾ wiatrem, — ⁶⁾ druciana, — ⁷⁾ ciecze, — ⁸⁾ zagniewa, — ⁹⁾ tak długo.

320. 1)

od Tłumacza.

1. Oj u połé bylynoczka,
witrec neū chytaje,
ide maty do duneczki,
ludej sia pytaje.
2. Skażit myni, ludé dobry,
de moja doneczka?
naj ja pijdu idwidaję,
cy dobra dółeczka?
3. Sydyt dońka u krisekci³⁾
w ikonce whladaje,
taj na swojich bilych ruczkach
synci³⁾ obzyraje.
4. A szcož tobi, mij synońku⁴⁾
synci pid oczyma?
Oj chodyła'm po sadoczku,
bdziłka mia wkusyla.⁵⁾
5. Teper, synku, ne Petriwka,
bdziłki ne letajut,
taj szcož tobi w Pylypiwkū
oczka pidpuchajut.
6. Oj dała's mia, moja maty,
taj dała's mia, dała,
taj jak tuju konopeńku,
w bołoto wdoptała!
7. Ta jak tyji konopeńci
u bołoti hnuty,
tak-że myni młododoji
iz nélubom žity.

321.

Ispas.

1. Witer wije, witer wije,
a wse powiważe,
yde mamka do doneczky,
dorohy pytaje.
2. Sydyt dońka j-u wikoney,
mamki wizyraje,
taj na swojim bilim kili⁶⁾
synci obzyraje.
3. Oj ny sidaj, moja nene,
blyzko koło mene,
bo j-u mene razne⁷⁾ kiło,
ty wporazysz mene.
4. Cy ki (cie) doniu, doli wbyła,
cy bziłka wkusyla,
bym koło ki ny sidała,
bym ki ny wrazyła?
5. Oj ny mene doli wbyła,
lysz bziłka wkusyla,
ny sidajte koło mene,
bym si ny wrazyła.
6. Jakaž toto, mij synoczku,
jakaž toto bziłka,
czomuž tebe ny kusała,
jak-jes buła giwka?

Nuta nr 188.

322.⁸⁾

Csortowiec.

1. Oj wžež méni ne chodéty
tym horisznym kanom,
oj wžež méni ne stojaty
z parobkom Iwanom.
2. Oj wžež méni ne chodéty
horisznym potokom,
oj wžež méni ne stojaty
myłomu pid bokom.
3. Oj wžež méni ne chodéty
kuda ja chodyła,
oj wžež méni ne lubyty
koho ja lubyła.
4. Oj koho ja taj lubyła,
toho'm uchýbyła,
za koho ja taj ne знаła,
tomu'm si dostała.

¹⁾ Cztenia, II. str. 393, — ²⁾ w krzesle, — ³⁾ sińce, — ⁴⁾ córko, — ⁵⁾ Lud, Ser. XVI. nr 453, — ⁶⁾ ciało, — ⁷⁾ urażone, — ⁸⁾ obaez P okucie, Tom I, nr 221.

5. Dostałam sie neńko moja
tomu dworakowy.
Oj bo dworak taj, neborak,—
wolu żebrawy.
6. Oj bo żebrawa wiżebraje,
ditę pochodzi;
a toj dworak szczo zarebyt
propje, prohajnuje.
7. U dworaka ny serdaka
ny ruba seroczki.
Szkoda neńko za dworaka
choroszoi doczki.
8. U dworaka ny serdaka
ani kożuszyny;
szkoda neńko za dworaka
dobreji diwczyny.

323.

Myszyn

1. Neńko moja stareńkaja,
tos mni zakazała,
kilko buło w roku negil,
tos mni ny wbyrała.
2. Wbérý¹⁾ mene, moja mamko
chot' w odnu negilu,
bo wže ja si mołodenka,
wid tebe widgilu.²⁾
3. Kłykas myni, moja neńko,
kłykas myni w dolu,
oj hadałas, szo ja budu
do smerty z toboju.
4. Neńko moja stareńkaja,
odnus mene mała,
sim sokoliw prylitało,
ty mene ny dała.
5. Sim sokoliw prylitało,
ty mene ny dała,
óśma sowa prylekila³⁾
ty myni vibrała.
6. Óśma sowa prylekila,
siła na topołu,
a ty myni yskazała:
cy-se⁴⁾ twoja doli.
7. Sydyt sowa koło stoła,⁵⁾
dywyty si jak pudio,
czerez sowu na myloho
dywyty si trudno!

324. ⁶⁾

Zahajpol.

1. Mene mamka widdawała,
dała my kobyłku,
kazała my prylachaty
w sim rik j-u hostynku⁷⁾
2. A ja mamki posłuchała,
prylachała w sim rik,
mene mamka ny piznała,
petaje si suisid.
3. Susidoczky, hołuboczky,
czija cy-se doczka?
Na ni sukni dzeleneńka,
szovkowa soroczka.
4. Susidoczko, hołuboczko,
ny piznajesz doczku,
twoji ruczky sukniu szyły,
szovkowu soroczku.

325.

Jasiennów polny.

1. Siédu ja u kužil priesty⁸⁾
aw kužil torkoczi,
mene mylyj klęcze spaty,
meni sè ne choczę.
2. Pokit myli kuziel priesty,
chody d' meni spaty,
dam ty zavtra sorokiwiecie,
idy priechy szukaty.

¹⁾ ubierz, — ²⁾ oddziełę, — ³⁾ przyleciała, — ⁴⁾ oto, — ⁵⁾ Lud, Ser. XVI.
nr 425, — ⁶⁾ Żeg. Pauli, P.l.r. II. str. 145, — ⁷⁾ w gościnę, — ⁸⁾ prześc.

3. Mij mylyj rano wstaje,
wziew sie obuwaty,
uwziev pałeczku pid pleczè
jdè priechy¹⁾ szukaty.
4. A ja obid zhótowała,
wziela widawaty,
j-a mij mylyj czornobrywyj
j-a s priechoū do chaty.
5. I pokaj si moja myta,
j-a pokaj si, pokaj;
a ja tobi priechu prywiv
a ty praczki szukaj.

326.

Ispas.

1. Sama'm konie pidkuwała,
sama sobi jidu,
ta swatav mni bohackij syn,
za neho ny pidu.
2. Ta swatav mni bohackij syn,
taj bohato hroszyj,
za bidnoho, mamko, pidu,
bo bidnyj choroszyj.
3. Chot' ny bude, moja mamko,
ta szo popojisty,
koly myni lubo, myło,
koło neho sisty.
4. Chot' mni bude, moja mamko,
tryczi na deń byty,
koly mu si lubo, myło,
w oeczy podwyty.
5. Ta jak zacziev mylyj byty,
ta za kisky²⁾ westy,
pryjgit-ko mni j-oboronit,
moji lubi sestry.
6. Pryjszly sestry, ta boroni,
a maty ny chocze,
sidaj synku, koło neho,
dywy mu si w oczy.

327.

od Obertyna.

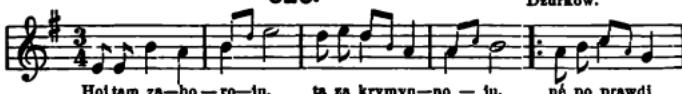

1. Oj na hori dub,
teczce woda z duba —
dałas mene, moja mamko,
dałas za neluba.
2. Nelub nelubyszce
ne chocze robyty,
lyszeń idè do korszmoński
mid, horiiku pyty.
3. Idè win z korszmy
i krasno spiwaje,
a na meni molodenki
kilce poterpaje.³⁾
4. Wchodyt win do chaty
zacziv si pytaty:
cy stelena biła poškil⁴⁾
bo ja choczu spaty.
5. Stelena, stelena,
bo my mamka dala,
szobym z tobou mij luboczku
wsiu nicz rozmawiała.
6. Maty-ż moja maty,
poradnycy w chaki,
porad' mene moja mamko
jak néluba zwaty.
7. Ta wozmy ho, synku
za tysowy stołek,
ta nazwy ho, molodenka:
syweńki sokolu!

¹⁾ prządka, — ²⁾ warkocz, — ³⁾ ciało cierpnie, — ⁴⁾ pościel.

328.

Dęrków.

Hoj tam za-ho-ro-ju, ta za krymyn-no-ju, né po prawdi

ty - je czołowik za mno - ja.

1. Oj tam za horoju,
ta za krymynnoju,
né po prawdi żyje
czołowik zo mnoju.
2. Ona jemu stelyt,
bileńkim wkrywaje,
nahajka drótianka
krewce óbtipaje.
3. A win ji si dywyty,
a win ji pytaje:
czo' twoje serdenko
tak kieźko wzdychaje?
4. Cy chliba né maje,
cy za sil hadaje,
czo' twoje serdenko
tak kieźko wzdychaje.
5. Ta ja chlib taj maju,
za sil ne zhadaju,
lyszeń ja z nélubom
meszkani ¹⁾ né maju.
6. Pusty-ż mene mylyj
w wyaznewyj sadoczok,
ja né budu rwaty,
twojich jahidoczok.
7. Lész urwu kwitoczuk
j-a z wynohradoczkuk
puszczu tu kwitoczku
ta po dunajeczkuk.
8. Pryszla jiji maty
w dunaj wodu braty,
wziela swoji doczki
kwitku zpiżnawaty.
9. Cy ty, mij synoczku ²⁾
sim rik tsj leżała,
szecho twoja kwitoczka
w dunaju zwiała? ³⁾
10. Né leżałam maty
ni rik ni hodénu,
lysze-j mené pobyla
lychaja drużena. ⁴⁾

Obacs nr 207.

329.

Czortowiec.

Oj zacwyla kalynoczka w lu - zi, czohoś moje serdeń - ko uw tu - zi.

1. Oj zacwyla kalynoczka w luzy —
czohoś moje serdenko uw tuzi.
2. Oj zacwyla kalynoczka w płoti, —
czohoś moja hołwońka w kłopoti.
3. Czomuś mene, mij mylyj né lubyt,
win z wèczera do ynszoi chodyt,
o pivnoczy do mene prychodyt.
4. Taj na moju postilku lehaje,
taj szcze-j moju matérku łaje.

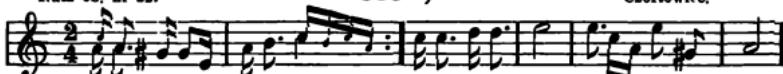
¹⁾ spokoju, — ²⁾ córko, — ³⁾ zwiędla, — ⁴⁾ v. nahajka druténa.

5. Oj posun si, něhidnaja, wid mene,
bo w mene je kraszczaja wid tebe.
6. Chot' naj bude ich dwaēcit i sztery,
to najstarsza ja budu nad nemy.
7. Pojid' synku, do mista slawnohn,
kupy sobi nahajku drótianku.
8. Kupy sobi nahajku nowuju,
ta nauczaj žinku młodouju.
9. A z wěczera komora hudiła,
a o pivnoczy nahajka szumiła.
na rozświtu mylenka zasnuła.
10. Spyt mylenka, wže dynna biletka,
siidlaj chłopce wsi koni bułani.
11. Pojidemo w pole w polowanię,
naj sie wispyt moje ukochanię.
12. Pryjichaly z pole z polowanię,
szczo ne wstało moje zakochanie.
13. Davbym neńko, zołotuju bréczku,¹⁾
naj chto zbudyt moju rozmowoczku.
14. Szkoda synku, zołotoji bréczki,
wže ne wstane twoja rozmoweczka.
15. Davbym neńko, konia woronoho,
naj kto zbudyt pryzjatela moho.
16. Szkoda synku, konia woronoho,
wże ne zbudyt pryzjatela twoho.
17. Davbym neńko, zołotyji cugli,
naj chto zbudyt sywenkie hołubie.
18. Budesz neńko, w séryj zemny hnyty,²⁾
boś kazala moho pryzjatela wbyty.³⁾

Nuta ob. nr 22.

330. ⁴⁾

Czortowiec.

A u nowej światłońci
pré ty-sowym stołocni,

tam hołubka wje   mylyj my-lu   bje.

1. A u nowej światłońci,
pré tésowym stołocni,
tam hołubka wje⁵⁾
mylyj mylu bje.

2. A mylenka utikaje,
i na swiekorka kiwaje:
wstan swekorku, wstan,
byty mnie ne daj!

3. A swekorko wstaje,
nahajeczkę podaje:
och byj, synu, byj,
synuł mij lubyj;
och byj, nauczaj,
ta na swij zwyczaj.

¹⁾ bryczkę. — ²⁾ w sirej (szczerzej) ziemi gnić, — ³⁾ ubić, — ⁴⁾ Lud, Ser. VI. nr 250 (s. 126) — Ser. X. n. 90 (s. 247) — Ser. XII. n. 157—160, — ⁵⁾ wyje, jęczy.

4. A u nowej switlonci i t. d.
 5. A mylenka utikaje
     i na swekruszu kowane i t. d.
 6. A swekruszka wstaje i t. d.
 —
 7. A u nowej switlonci i t. d.
 8. A mylenka utikaje
     i na diwrie¹⁾ kowane.
 9. A jéji diwir' ustaje i t. d.
 —
10. A u nowej switlonci i t. d.
 11. A mylenka utikaje
     na zowéczku²⁾ i t. d.
 12. A zowyczka ustaje,
     za nahajku chapaje:
         stij, brate, ne byj,
         bratez mij lubyj;
         och ne byj, ne naüczaj,
         ta na swij zwyczaj;
         bo w czuzyji storoni
         bude toto i mén.

331.

Harasymów.

1. Ne teper stoju, ne teper stoju 5. Z toboú mylenki na hodynoczku
     pid twoju komoroju,
     wyjdy mylenka, wyjdy lubeńka,
     naj z toboú pohoworu!
 2. Radabym wyjty, radabym wyjty, 6. Oj né tra mylenki, ne tra lubeńki
     z toboju pohoworyty.
     O ležyt nélub na prawyj ruczci,
     koby ho ne zdubyty.
 3. Widsuń sie myla, widsuń sie luba 7. deleko wid néluba;
     ja wbju néluba z temnoho luha
     jak sywoho hołuba.
 4. Na szczo mylenki, na szczo lu- 8. Sidlaj mylenki, sidlaj lubeńki
     oj néluboczka byty; [beńki,
     z toboú mylenki na hodynoczku
     a z nelubom by žyty.
- Z toboú mylenki na hodynoczku
     oj lipszè rozmawiaty,
     z nélubom maju dribneńki dity,
     treba ich hódowaty.
 Oj né tra mylenki, ne tra lubeńki
     néluboczka byty,
     bilsze diwoczók jak młodéczók,
     można sy oženyty.
 Sidlaj mylenki, sidlaj lubeńki
     konyka woronoho,
     wyjízdaj mylyj, wyjízdaj mylyj
     z pidw'ierzka moho.
 Stupaj konyku, stupaj worony
     oj na rozbytu hrudu,
     buwaj zdorowa, moja mylenka,
     ja wže w tebe ne budu.

Dworska.

332.

od Śniatynia, Zalesszyk.

¹⁾ Dziewierz, brat męża (v. czołowika brat), — ²⁾ siostra męża (żółwica).

333. 1)

od Halicka.

Bi-dum so - bi kupy - la to za swoj hroessi, I śli-pyj
 ka-żut bi - du lu - by - ty bida ne cho - ro-szyj
 i kry - wyj do toho har - ba - tyj, jak si sta - ne tripo - ta - ty
 to s chaty tra u - ti - katy.

1. Bidu'm sobi kupyła,
ta za swoi hroszy,
każut bidu lubyty,
bida ne choroszyj:
2. I slipyj i krywyj,
do toho horbatyj,
jak sia stane tripotaty,
tra z chaty wtikaty.
3. Ja w nedilu pjana buła,
w poniedłok spała,
a wi wtorok snopiw sorok,
pszenyci nażała.
4. A w seredu zwezła,
w czetwer zmolołyła,
w piatnyciu prodała,
w subotu propyla.
5. Za szczo-ż mene, muži, bjesz,
za jaki uczynki?
cy ja tobi ne naprała
za rik dwa poczynki?
6. Ne sama-ż ja prała,
kuma pomahała,
to za masło, to za syr,
to za kusok sała.
7. Ne sama-ż ja prała,
prały pomicznyci,
to za muku, to za pszonoo,
to za pałanyci.
8. Cy ja tobi ne žena,
cy ne hospodynia?
try dni chaty ne metla,
smitje po kolina.
9. Cho' ja budu mesty,
to ne budu nesty,
kupy, mužu, wizoczok,³⁾
budem smitje wezty!
10. Kupy, mužu, wizoczok,
i sywu kobyłu,
wywezemo smitie z chaty
na popowu nywu.
11. A popowa nywka,
sim lit ne rodyła,
jak wywezły smitje z chaty,
pszenyciu wrodyła.

334.

Kluczów wielki.

1. Ta za szczo mni, mij mužu, bjesz,
za jaki uczynki,
cy ja tobi ny wypriela
za rik dwi kłoczenki.
2. Oj za rik ja jich yspriela,
za dwa osnuwała,
prosy-ż Boha, mij myłeńkij,
szo'm ty si gistała.

¹⁾ Waclaw z Oleksa, P. l. str. 365, — Czternia, 1865, 4. str. 469, —
²⁾ wózek.

3. Ny sama ja toto priela,
kuma pomahała,
dałam kumi mysku muky,
taj kawałok sała.
4. Ny sama'm kilko napriela,
priely j pomicznyci,
za muką, za syr taj masło,
taj za pałanyci.
1. Ta za to mni gazda lubyt,
szo ja rano wstaju,
szo ja swojim baj gitoczкам
prymitoczok daju.
3. Kupi myni, mużu, wozok
taj sywu kobyłu;
ta wiweżemo smikieczko ¹⁾
na popowu nywu.
2. Cy-ż ny dobra ja mu żona,
ey ny hospodynia,
tyżdeń chatu ny metałam
smikie ny nosyla.
4. A popowa, każe, nywa
sim rik ny rodyła,
jak'jem wiwezły smikieczko,
pszenyczku zrodyla.

335. ²⁾)

Niewiska.

Predaj mylyj czobany kupy my-ni czobo-ty, a ozo-bo-ty
czerwo-ni ozere-wyczki zielo-ni.

1. Prodaj mylyj czobany
kupy myni czoboty.
A czoboty czerwoni,
czerewyczki zieloni.
2. Prodaj mylyj kasztany,
kupyj myni krésztali.
A kasztany woroni
a krésztali dorohyi.
3. Honyj si Iwas w lis
j-a w lis po dubény,
nyna szczzo zapriéhaty,
zapréhaj Káterynu.
4. A win piszov za horu,
prikiéh wiz taj szleju,
taj zaprieh ji do woza,
taj pojichav do lisa.
5. J-a uw huru jlide,
batohom ji stynaje,
j-a jak z hory jide,
za ważkie ³⁾ strémuje.
6. Pryjichav do lisa,
prywiezav ji jak bisa.
Dav ji jisty sina,
a wna na korcz ⁴⁾ sila.
7. Ne choczu ja jisty,
lysz bym rada sisty.
Ne choczu ja sina
bom sie narobyła.
8. Prodaj mylyj czoboty
kupyj myni czobany.
Prodaj mylyj czerewyczki
kupyj myni siry byczki.
9. Prodaj mylyj krysztali,
kupy myni kasztany.
Prodaj mylyj dorohii,
kupy myni woronii.
Choťby jaki mołodi ⁵⁾
pryticiehly b' chot' dwi hili.

¹⁾ śmiecie, — ²⁾ podobnej treści pieśń w Sandomiers., Lubels. i Krak.—Lud, Ser. XVI. nr 490. — ³⁾ cugle, — ⁴⁾ pień, — ⁵⁾ koniki małe.

336.

Werbię.

1. Prodaj, mylyj, czobany ¹⁾	11. A wże weczir wecerije,
kupy myni czoboty.	na firi drow ny malije.
2. Prodaj, mylyj, mali byczky,	12. Jide new czerez horu,
kupy myni czerewyczky.	taj bje jeji po czołu:
3. Oj czobitky czerwoneńki,	13. How! powoly moja myła,
czerewyczki dzeleńenki.	szobys dyszel né wtomyła.
4. Prodav mylyj czobany,	14. Pryjichav new do domu,
kupyv myli czoboty.	dav ji jisty sołomu.
5. Prodav, mylyj, mali byczky,	15. Ale wna ny chocze jisty,
kupyv myli czerewyczky.	wna-by rada troszki sisty.
6. Oj czobitky czerwoneńki,	16. Ny chocze wna jisty, pyty,
czerewyczki dzeleńenki.	bo-by rada widpoczyty.
7. Piszov mylyj za Horu,	17. Jiż, pyj! jiż, pyj! moja myła,
prynis kanczuk taj szlyju. ²⁾	bys z wiży ³⁾ ny wichodyła.
8. U wiz mylu zaprihaje,	18. Prodaj mylyj czoboty,
taj do lisa new jichaje.	kupy mylyj czobany.
9. Pryjichav new (nia) do lisa,	19. Prodaj mylyj czerewyczky,
prysylyv ji jak(by) bisa.	ta kupy chot' mali byczky.
10. Prysylyv jeji do duba:	20. Naj-by j mali, koby buly,
o tut poskij ⁴⁾ moja luba!	koby drywec ⁵⁾ prykynuly.

337. ⁶⁾

Kluczów wielki.

1. Oj na hori maczok, maczok,	3. Pokiw ja si szcze ny żenyv,
na dolny proso,	kożuch wiszywanyj,
ożenyv si u(w) czobókich,	ta jak-że ja si j-ożenyv,
teper chodžu boso.	ko-by chot' latanyj.
2. Pokiw ja si szcze ny żenyv,	4. Pokiw ja si szcze ny żenyv,
sziepka baraniecza,	soroczka bliçewa,
ta jak-że ja si j-ożenyv,	ta jak-że ja si j-ożenyv,
ko-by chot' swyniecza.	ko-by j waliwcawa.
5. Pokiw ja si ny j-ożenyv,	
remin yz piv byka,	
ta jak ja si, chło, ożenyv,	
wperezav si w łyko.	

Ob. nr 146—7. Nuta nr 1 lub 148.

338.

Harasymów.

1. Ne kieżko ⁷⁾ sie ożenyty,	2. Ne kieżko sie ożenyty,
a wziety sé bidu;	a wziety sé doczku,
wziety wraha małenkoho,	wziety wraha małenkoho,
ne zwaret obidu.	ne wszyje soroczkę.
- ¹⁾ wieprze, — ²⁾ szla, szleja, rzemień na konia, — ³⁾ postój, — ⁴⁾ więzów, — ⁵⁾ drewek, — ⁶⁾ Lud, Ser. XIII, str. 87, nr 158, — ⁷⁾ ciężko.

3. Bohatoby pochodyty,
bohato szukaty,
a szczoby sie nam prydalo
do naszoji chaty.
4. Jak sie prydast, pane brate
jaka néchtolyci(a)¹⁾
ta propade nasze marne,
a wsia chudobyci(a).
5. A ja sobi chudobycu
taj za hroszy kupiu,
a naj toto diweze wozmu,
szczo ja jeho lubiu.
6. Widté²⁾ hora, widté druha,
a widté dolyna,
meży temi horońkami
tam moja diwczyna.
7. Meży temi horońkami
zyjszyv misic z zorońkami;
a szcze wyszczé pidlitaje
sywy hołub z hołubkami.
8. Oj lety, lety, sywy hołubok,
siv sobi na hilci, —
oj ne wir', ne wir' hołubé hołubci,
jak ne wirit czolowik zinci.

339.

Ispas.

1. Dołeż moja nyszczasnaja!
w mene žinka ny krasnaja.
W ludyj žinki — jak łaskiwky,
w mene žinka — jak żygówka.³⁾
2. Dała jisty bez obrusa,
sama siła jak pokusa.
Dała jisty, dała pyty,
sama wuszy⁴⁾ siła byty!

340. ⁵⁾

od Halicza.

1. Harasyme, [:] Harasymoczku! 3. „Idy, žinko, sztanyw hlady,
pusty konia na dołynoczku. jak ne najdesz, do dom ne idy!“
A sam chody pid perynoczku, Wyjszła žinka za worota,
najdesz mene Katerynoczku! tiahne sztany iz bołota.
2. A mij muż ne pjancicia. 4. „Szczoż ty žinko, narobyła,
ide z koreczmy ne tiamytsia. sztanyś meni obminiała?
Do koreczmy iszow, žinku byw, W moich sztanach łatka buła,
z koreczmy iszow, sztany zhubyw. a ty, žinko, toj zabuła?
5. A wona mu dohodyła,
w sztanach łatku izrobyła.
„Bidaż meni z takim mużom,
szczo ne wiaże sztany guzom.“
„Dywitesia, dobry lude,
de z bołota biki bude!“

341. ⁶⁾

- „De ty, žinko, buła?“ —
„Na dwir ja chodyła.“ —
„Dla czoho ty wmlila?“ —
„Bo buła upriela.“

¹⁾ né-chto-lyci, nierządnicza (ni-czyja-osoba t. j. bez męża), — ²⁾ ziąd, — ³⁾ żydówka, — ⁴⁾ wszy, — ⁵⁾ i ⁶⁾ Cztienia, 1865, 4. str. 490.

„Czohoś sia zabawyła?“ —
„Wodyciu nosyła:
tam wovki sia rozihraly,
ja sia zadywyła.“

Nuta ob. nr 333.

342. ¹⁾

Haresymów, Niezwiska.

1. Oj szło-ż bo to, — oj szło-ż bo to,	8. Czettwerta kaže, czettwerta kaže:
sim žinoczok z luha;	ja piszla za durnoho;
oj howorély oj osuždaly	ne zaznała ja, ne zaznała ja
kožda za swoho muža.	harazdu nijakoho.
2. Odna kaže, — odna kaže:	9. Oj piděmo my, oj piděmo my
ja piszla za staroho,	a w bileńku perénu;
ne zaznała ja, ne zaznała ja	tam to fiúkanie, tam to furkanie ⁴⁾
harazdu nijakoho.	do bileńkoji dnény.
3. Oj piděmo my, oj piděmo my	10. A pieta kaže, a pieta kaže:
a w bileńku perénu, ²⁾	ja piszla za bujnoho, ³⁾
tam to hárkanié, tam to smarkanié	ne zaznała ja, ne zaznała ja
aż do biloji dnény. ⁴⁾	harazdu nijakoho.
4. A druha kaže, a druha kaže:	11. Oj piděmo my, oj piděmo my
ja piszla za šlipoho,	a w bileńku perénu;
ne zaznała ja, ne zaznała ja	a win bujnuje, a win hajnuje ⁴⁾
harazdu nijakoho.	do bileńkoji dnény.
5. Oj piděmo my, oj piděmo my	12. A szesta kaže, a szesta kaže:
a w bileńku perénu;	ja piszla za plochoho, ⁷⁾
tam to mācanie, tam to szükanié	ne zaznała ja, ne zaznała ja
do bileńkoji dnény.	harazdu nijakoho.
6. A treta kaže, a treta kaže:	13. Oj piděmo my, oj piděmo my
ja piszla za hľuchoho,	a w bileńku perénu;
ne zaznała ja, ne zaznała ja	tychoňko ležyt, ej tychoňko spyt
harazdu nijakoho.	do bileńkoji dnény.
7. Oj piděmo my, oj piděmo my	14. A sema kaže, a sema kaže:
a w bileńku perénu;	ja piszla za molodoho;
tam to hákanie, tam to szczokanié	oj zaznała ja, oj zaznała ja
do bileńkoji dnény. [(ha, szczo ?)]	harazdu wsijakoho.
15. Oj piděmo my, oj piděmo my	
w bileńku perénu;	
tam ciuluwanie, tam objimanie	
do bileńkoji dnény.	

343.

Ispas.

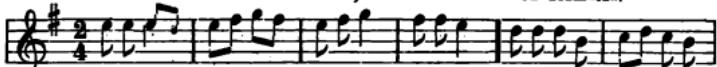
1. Yezlo piet' žinok	2. Taj odna kaže:
yz mista z torhu,	Piszlam za staroho,
taj howory; rozkazuwała	ny wygiła ja, taj ny zaznała
kožda swoju bidu.	harazdu nijakoho.

¹⁾ *Lud.* Ser. III. str. 207—8, — ²⁾ pierzynę, — ³⁾ dnia, — ⁴⁾ pogwizd i zrzędzenie, — ⁵⁾ bujny, bulny, rozrzułny, hojny, — ⁶⁾ marnuje, — ⁷⁾ plochy, nieśmiały, pokorny.

3. Jak si prydè
do biłoji poskiłońki,
tam to kaszłani, tam to charkani
do biłoji dnynońki.
4. A druha kaže:
Piszłam za ślipoho,
ny wygiła ja, taj ny zaznala
harazdu nijakoho.
5. Jak si pryjde
do biłoji poskiłońki,
tam to mackani, tam to brackani
do biłoji dnynońki.
6. A treta kaže:
Piszłam za krywoho,
ny wygiła ja, taj ny zaznala
harazdu nijakoho.
7. Jak si pryjee
do biłoji poskiłońki,
tam to hurkani, tam to szturkani
do biłoji dnynońki.
8. Czettwerta kaže:
Piszłam za nimoho,
ne wygiła ja, taj ny zaznala
harazdu nijakoho.
9. Jak si pryjde
do biłoji poskiłońki
tam to mugani, tam to mrugani
do biłoji dnynońki.
10. A pjeta kaže:
Piszłam za młodoho,
oj ja wygiła, oj ja zaznala
harazdu wsiekoho.
11. Jak si pryjde
do biłoji poskiłońki,
tam ciulowani, tam obijmani
do bieńkoji dnynońki.

344. ¹⁾

od Tłumacza.

Oj umru ja kaže umru budut sie dywyty, a budesz ty mij myłeńki

za mnoju tuzyty.

1. Oj umru ja, kaže j umru,
budut sie dywyty,
a cy budesz mij myłeńkij
za mnoju tuzyty.
2. A mij mylyj zażuryv si,
piszov, pidholov si: ²⁾).
koby borsze ³⁾ tiło z chaty, ⁴⁾
jaby ożenyv si.
3. Koby borsze tiło z chaty,
toty hriszni kosty,
ja'by piszov do susidy,
pistav'bym starosty.
4. Diwoczkie domyrcie idut
Bohi si molyty,
a win diwki obzyraje
z kotroū si žényty.
5. Dity toto jak uczuly
a wziely tuzyty:
umerla wże nasza mamka,
taj ny z kim nam żyty.

¹⁾ Cztenia, 1865, 4. str. 469, — ²⁾ podgolił, — ³⁾ przedzj, — ⁴⁾ v. z lawy.

6. Berimo sie za ruczeńkie
taj chodim słuzyty.
Pryjde není mołodeńka
taj bude nas byty.
7. Maty, maty jak ucuła,
kiżeńko¹⁾ zdychnuła:
oj wérnit si dity z służby
ja lysz tak usnuta.
8. Dity moji dribnenkii,
ne jdit słuzyty,
wy skazaly szczo ja wmerla,
ja szcze budu żyty.
9. Bo bidoma, czołowicze,
bidoma, bidoma,
ta póki ja na ławyci,
naj-ko dity doma.
10. „Bidna moja hołwońko,
jaka-ż ty zdradlywa,
ej ja hadav, szo ty wmerla,
a ty jeszcze żywa.
11. Żywa, żywa, czołowicze,
taj szcze budu żyty,
ty sie hadav ta żenyty,
borsze budesz hnyty.

345.

Tyszkowce.

1. Hoj ty umresz a z weczera,
a ja umru z ranku;
oj kažem' sie pochowaty
a uw ódnu jamku.
2. Hoj skażem' sie pochowaty
w kupi hołowamy,
aby buła bésidoecza
j tam-ki меży namy.
3. Oj umru ja, kaže, umru,
pidu w domowýnu,³⁾
lyszyju ty ūwes majetok
j małenku détynu.
4. Idè czołowik dorohoju
taj id Boha recze:
idý žinko wże do domu
bo détyna płacze.
5. Hoj ne pidu, czołowicze,
budu w domowýni
iszcze żyła, jak ty kazav
szczo ja ne gazdyni.

346. ²⁾

od Haliesa.

1. Bolyt mene hołwońka,
widaj že ja umru,
pidit⁴⁾ że mi prywedite,
oj koho ja lublu!
2. Chora-ż bo ja, chora, chora,
musyt ja i umru,
pidit že mi prywedite
blyzkuju susidu!
3. Pidy-ż d' meni, susidyce,
prywedy ta popa,
naj widkażu, szczo ja maju,
ta szcze za żywota!
4. Maju-że ja, moji myły,
czotyre wołońki,
szoby mene ta chowaly
czotyre popońki.
5. A popońkam po wołowi,
a diakowi tela⁵⁾ ,
szoby czytaw Psaltryonku,
a z weczera do dnia.
6. A tym dínkam⁶⁾, tym ridneńkim,
iz szeji korali,
szoby mene położyły
krasneńko na ławi.

¹⁾ ciężko, — ²⁾ trumne, — ³⁾ Cztienia, Moskwa 1868, 4. str. 220, — Wacław z Oleśka, F. l. str. 48, — ⁴⁾ pojďście, — ⁵⁾ cieleg, — ⁶⁾ córkom.

7. A tym sestram, tym perweńkim,
tonetkii rubki,
szoby za mnow wse lomaly
bitenkii ruki.
8. A newistkam dam ja skryniu,
ta i poduszońki,
szoby za mnow zawodyły,
jak ty łastrywońki.
9. A synowi myłeńkomu
dam siru korowu,
szoby mene wyprowadyw
krasneńko do hrobu.
10. A tomu-że pidzwinnomu
dam sim mir¹⁾ połotna,
szoby meni cily tyźdeń
ta dzwonywa szczo-dnia.
11. A hrabarowi ja iddam
staru kożuszynu,
szoby wysypaw na meni
wysoku mohyłu.
12. A tym-że to bożym starciám
po Maryjaszwi,²⁾
szoby za mnow zhoworyły
po Ocze-naszewi.
13. A susidam, tym blyzenkим,
dam koreć pszenyci,
szoby mene zhadowaly
chot' pry pijatnyci.

347.

Ispas.

1. Chora-ż bo ja chora,
widaj ja umru,
pigite, my prywegite
koho ja lubju.
2. Pigite, my prywegite
popa taj gieka,
naj rozpyszu chudoboczku
za swoho wika.
3. Popowy dam sztyry woly
a giekowy dwa,
szoby czetav sawtyreczku³⁾
z weczera do dnia.
4. Pałamarewy połotna
tońkoho na stan,
szoby myni krasno dzwonyv
skoro deń nastav.
5. Hrabarewy dam kobyłu,
sywu kobyłu,
szoby myni ta wysoku
wsypav mohyłu.
6. A wam sestryczky
dribni korali,
szoby-ste mni sporidyli
krasno na ławi.
7. A wam bratezyki
czornu korowu,
szoby-ste mni prowadyły
z switłom do hrobu.
8. A wam nywistky
tonki soroczky,
by-ste za mnow szczebetaly
jak łaškiwoczky.
9. A wam pjanyci
korēc pszenyci,
szoby-ste mni zhaduwaly
pry pijatyci.
10. Tobi orendāriu
kłapatu swyniu,
czerez twoju horiwoczku
marne z świta jdù.
11. Oj pjanyci pjut,
ta wse zhadujat:
ba, deż naszi pjanyčeňka,
szo ji nyma tut?
12. Ba, deż naszi pjanyčeňka,
szo ji ny wydaty?
zarosła ji doriżeczka
z korszmy do chaty.

¹⁾ miar, — ²⁾ dukat z wizerunkiem Matki Boskiej, — ³⁾ psalterz.

348.

od Horodenki (Horodnica).

1. A né żałuj moja myła
szczzo ja pju;
tohdy budesz żaluwaty,
jak ja wmrui.
2. Tohdy budesz żaluwaty,
tuzyty,
jak ja budu na ławonci
lyżietty.
3. Tohdy budesz żaluwaty,
plakaty,
jak ja budu w temnym hrobi
łyżaty.
4. Oj zaznajesz, fajna lubko,
harazdy,
jak to tiażko w switi żyty
bez gazdy.
5. Oj zaznajesz, fajna lubko
probudki,
ta jak budesz nawidziety
wsi kutki.

XL

Wdowa.

349. a.)

od Tyśmienicy.

1. Żyw, — né lubyla,
wmer, — né tuzyła.
I né budu tuzyty,
bo'm né mała s kim żyty.
2. Poki na ławci łożaw,
to mi buło trochi żal,
jak do hrobu ponesły,
to wsi żali widyjszły.
3. Kazała-bym zadzwonyty,
né maju czym zapłatyty.
Kładut jeho borzo w jamu,
naj mu bude trysta mamu!
4. Dała mi sia bida w znaki,
budu muża szanówaty,
do otawy prypynaty,
w czerepoczku napowaty:
„oj jiż mużu, trawu tuju,
zakim obid na-hotuju.“

349. b.

Harasymów.

The musical notation consists of two staves. The top staff is in 2/4 time, treble clef, and the bottom staff is in 2/4 time, bass clef. The lyrics below the staves correspond to the first and second endings of the melody respectively.

Otam   pry dolyni   wysyt bida   na kalyni.   i—da kolo   nej po podko,

1mo   2do

a jak sie ma — jesz bidońko — jesz bidońko.

1. Ottam pry dolyni,
wysyt bida na kalyni.
Ide koło nej popońko:
a jak sie majesz bidońko?
2. Hoj upadu, rozczybu sie,
u toj kutek de Marysie.
Oj ne pade, ne byj soboū,
ja ne budu żyty z toboū.
3. Žyw, žyw, ne lubyła;
a jak umer, ne tużyła;
taj ne budu tuzyty,
bo ne mała'm s kim żyty.
4. Oj wmer, néroba,
lyszyła sie chudoba;
lyszyła sie sterta sina,
do południa koza zjila.
5. Pochowała pid dzwonnycoū
ptyoptała maglownycoū:
oj tut leży lycha dole,¹⁾
nechaj tobóū smutok ²⁾ ore!
6. Sława tobi Christe Caru,
szczocze bida na cwentaru ³⁾;
sława tobi zawtra-j nenii,
wże ne przyde nuzda-j d' méni.

Nuta ob. nr 225.

1. A wyszeńka, czerśzenka —
zé spodu bładeńka, —
ja kazala szczo né budu
czużym ditem neńka.
2. Eh koby ja buła знаła
szczo ja budu neńka,
buła bym sie-j utopyła
sze'm buła małenka.
3. Buła bym sie-j utopyła
chot'by buło miłko,
bo z czużemy ditoczkamy
gazdowaty hirko.
4. A jszla by ja topyty si,
koby né spływatyi,
aby ludé ny wigily,
iszly ratowaty.

350.

Jasienów polny, Gluszków.

1mo   2do

5. Ej diediō mij, kaže diediō,
taj diediō mij pane,
do koho ja w hoski ¹⁾ przydu
jak was tu ne stane?
6. Pryjdęsz synku do brątzyka
i do newistoczki,
i de stanesz, to zapłacziesz:
nyma makiēnoczki ⁵⁾
7. Ej pryszla ja eh do brata,
brat kiku ⁶⁾ wmętaje,
a newistka jde po wodу,
dwery zamykaje.
8. Newistycze, newirnyce,
ne roby-ż ty toho!
né zamykaj toty dwery
bo to tata moho.

Nuta nr 1 lub 148.

351. ⁷⁾

Okno. Czerniatyn.

1. Jichav kozak z Ukrayiny
na woronim kony,
i powernuv na dziń dobry
do bidnoji wdowy.

2. A dziń dobry, bidna wdowo,
ta jak ty sie majesz?
oj cy tużysz, cy ne tużysz,
szczoc mužie ⁸⁾ ne majesz.

¹⁾ dola, — ²⁾ diabeł, — ³⁾ cmentarz, — ⁴⁾ gości, — ⁵⁾ matki, — ⁶⁾ tok, — ⁷⁾ Lud, Ser. I. str. 236—239, — ⁸⁾ v. gazdy.

3. Bodaj zedorow, kozaczeńku
z dolékoho kraju,
po czém že mni kozak zpiznav
szczó muže né maju.
4. Podywiu sie bidna wdowo
oj na twoji worota, -
stojit twoja chudobyci(a)
bidna jak syrota.
5. Stojit twoja chodobyci,
obystie¹⁾ smutnéje,
a ktoś tobi bidna wdowo
stadce²⁾ zahaniaje?
6. Oj je w mene czeladoczka
ne chocze słuchaty.
Odna piszla w korszmu pyty
a druhá hulaty.
- (v. A maju ju czeladoczkę,
ne chocze robety,
j-odna piszla na hulani,
druhá w korszmu péty).
7. Oj poczekaj, bidna wdowo,
Hospod Boh z toboju,
jak sie wernu z Ukrajiny
woźmu ślub z toboju.

352.

Strzyłe.

1. A w nydilu poraneńku
doźdýk nakapaje,
bidna wdowa siri woly
w połé wihaniaje.
Wihaniaje, wihaniaje,
do nich promawiaje:
2. Oj wy woly połowiji,
pasit-że si samy;
nymajeté gospodari,
né wyjdé za wamy.
3. Oj wy ditia hołodnii,
idit že my z domu,
a bo wže was hódowaty
nyma tutka komu.
4. O jak kiežko taj kameni
bez druka³⁾ łupaty,
o tak kiežko bidni wdowy
ditia hodowaty.
5. O jak kiežko taj kameni
bez druka łupyty,
o tak kiežko bidni wdowy
ditia podruzyty.⁴⁾
6. Jichav kozak z Ukrajiny
na woronym kony,
ta powyrnuv na podwirje
do bidnoji wdowy.
7. Na, dziń dobryj, bidna wdowo,
ta jak ty si majesz,
jak ty w świki probuwajesz,
szczó gazdy nymajesz?
8. Po czim'ys ni(mni), kozaczynku,
po czim'ys ni spiznav,
szczó ty mene mołodenku
bidnoū wdowou nazwaw?
9. Piznav'em ti, bidna wdowo
po twoji chudobi,
po dwiritey⁵⁾ zasmuczeny,
samaś u żałobi.

353. ⁶⁾

od Stanisławowa.

1. Oj po pid haj, hajom zełeneńkim,
chodyt, bludyt kozak mołodenkij.
2. Pryblukav sia do wdowy nebohy:
oj ty wdowo, perenoczuj mene.

¹⁾ obejście, — ²⁾ stado, — ³⁾ draga, — ⁴⁾ wyzwatać, — ⁵⁾ dworakach, —
⁶⁾ Wacław z Oleśka, P. I. — Czternista, 1863, II. str. 108.

3. Mij ty konyk stany ¹⁾ ne zastojit,
jasna zbroja klynoczka ne włomyt,
ja sam młod liżka ²⁾ ne załeżu.
4. Oj ty wdowo, zduby-ż mni raneńko,
tak raneńko, szo-by né wydneńko,
bo mi treba na wijnu jichaty.
5. Oj spyt kozak, oj spyt mołodeńkij,
wdwońka né budyt, chot' wże den bileńkij.
6. Oj spyt kozak, sонce pid połudne,
obudyv sia, ja same w połudne.
7. Oj ty wdowo, zradnyczeńko moja!
zradylaś ty wdowo, mene młodoho
a utraczu ja-j konia woronoho.
8. A utraczu ja-j wsiu kozacku zbroju
wse-ż to, wdowo, a wse za toboju!
9. Zradylaś ty mene młodoho,
zradzę ja ty bateńka staroho.
10. Chot' ne bat'ka, to ridnuju neńku,
chot' ne neńku, tebe-j mołodeńku.

354.

Tyszkowec, Horodnicę.

1. Oj po pid haj zéléńkij
brała wdowa len toneńki.
2. Brała, brała, promowiała :
oj koby ja muži miała.
3. Jaby jeho szinowała,
kuritenou ³⁾ napasała.
4. Medous, wynom napówała,
horiszkami hodowała.
5. A wdowyn syn sino kosyv,
holos jeho taj zanosyv.
6. Prysluchav sie bohaćkij syn ;
kienuv kosu na pokosu.
7. A sam piszov do domońku,
sklonyy na stił hołwońku.
8. Pozwol maty wdowu wziaty,
bude wdowa szinowaty.
9. Medom, wynom napowaty,
horiszkamy hudowaty.
10. Ne słuchaj-że synku, łeszé,
bo wdwońka dobre breszé.
11. Wona, synku, muži mała,
wona jeho szinowała.
12. Do ławy ho prysyłyła, ⁴⁾
i kropywoń pozyłyła
(i pokrzywą poparzyła).
13. I pełunom napowała;
a trutyznow hudowała.

355. ⁵⁾

od Śniatynia.

1. Zażuryła si [:]
bidnaja wdwończka,
szczo ny koszna
zelena dibrowoczka.
2. Najmu kosariw
sto dwateit j czotyry,
szoby skosyly, taj zhromadyly
wsi hory taj dolyny.

¹⁾ stajni, — ²⁾ łóżka, — ³⁾ kurczęcią, — ⁴⁾ przywiązała, — ⁵⁾ Lud, Ser. XII. nr 72. 75-6.

3. Kosari kosie
a witrec powiujaje, —
szovkowa trawa
na pokis ¹⁾ nalihaje.
4. Szovkowa trawa
na pokis nalihaje,
mojim kosarem
pit ²⁾ oczy zalywaje.
5. Szovkowa trawa
na pokis nalihaje,
deś mij myłeńkij, czornobrewenki
sywym konykom hraje.
6. Oj hòdi, hòdi, ty mij myłeńkij
sywym konykom hraty;
chody do mené do mołodoji
wyczeriu wyczeriaty.
7. Wyczerij myła,
wyczerij zdorowa,
wipała-ż myni [:]
na Wkrainu doroha.
8. Tobi doroha [:]
a myni hostynéc bytyj,
pérestańmo si, ty mij myłeńkij,
pérestańmo si lubaty.
9. Ny péréstanu [:]
doki tébe ny distanu;
runiene lyczko, taj jàbluczko,
taj choroszoho stanu.

356. ³⁾

od Obertyna.

1. Kaczyły sie wozy z hory,
na dolyni staly,
lubily sie czorni oczy,
teper perestaly.
2. Kaczyte sie wozy z hory,
jak'ste sie kaczyły,
lubite sie czorni oczy
jak'ste sie lubyły.
3. Kaczyły sie wozy z hory,
połomili swirni ⁴⁾,
ne jdè, diwczé, za wodywcie ⁵⁾
czekaj na swij riwny.
4. Za wodiwiem chlib hotowy
lysze by ho jisty,
wpered by sie napłakaty,
jak do nebo sisty.
5. A udowec né mołodec
'me byty, kortaty,
biłe lyczko rumianenkie
d' swomu pryiwnaty.
6. A w horodi biż-derewo ⁶⁾
w horu sie powyło,
za wodiwiem chlib hotowy,
jisty ho ne myło.
7. Ne jdy diwczé za wodiwie
bude tobi wimiwka,
bude tobi wymowietę:
lipsza persza žinka.

357. ⁷⁾

A szcoź toje za zilaczko pere - koty po - le, ne jdy diwca za udowcie

1mo   2do

bo boro - da ko - le ko - le.

¹⁾ pokos, — ²⁾ pot, — ³⁾ Wacław z Oleśka P. I. str. 353, — Cztienia nr 624, — ⁴⁾ sworzeń, — ⁵⁾ wdowca, — ⁶⁾ boże drzewko, — ⁷⁾ Cz tie-nia, II. str. 391.

1. A szczo-ż toje za zilaczko
perekoty¹⁾ pole:
ne jdy diweza za ūdowiecie²⁾
bo boroda kole.
2. Ne jdy diweza za ūdowiecie
z ludzkoji namowy,
bude tobi kročci³⁾ teczy
iz twojej holowy.
3. Bude tobi kročci teczy,
bude ti kapaty,
bude tobi perszu lubku
szczzo rāz spomynaty.
4. Bude tobi spomynaty,
bude tebe byty:
ne hodna ty, kirynnyce⁴⁾
borszczu mi zwaryty.

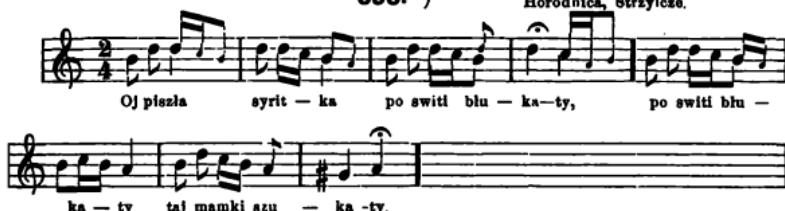
XII.

Sierota. Czužyna.

(Spiwankie syrotynecki).

358.⁵⁾

Horodnicza, Strzyżce.

1. Oj piszla syritka
po świti blukaty,
po świti blukaty,
taj mamki szukaty.
2. Zdybav jéji Hospod
a wziev si pytaty:
de ty jdèsz syritko?
Idù mamki szukaty.
3. Ne jdè, ne jdè⁶⁾)
sérítko ni-hdè;
bo ne najdèsz ty
swoji mamki nihdè.
4. Idyż ty syritko
na wysoku horu;
a tam twoja mamka
a w sudaszezom hrobi.
5. Oj pryisza syritka,
taj na hrobi stała.
Oj na hrobi stała,
rewně zapłakała.
6. Jak na hrobi stała,
rewně zapłakała,
a jéji si mamka
z hrobu obizwała.

¹⁾ zaściera, zachwaszcza, — ²⁾ wdowca, — ³⁾ krew, — ⁴⁾ kierenia, niechlujsztwo, zakierenyti sia, zapaskudzić się (od rycia świini), — ⁵⁾ Pieśń podobna znana w całej niemal Polsce, — ⁶⁾ nie chodź.

7. A chtóż tam rewné płaczé
oj na mojim hrobi?
Oj tó ja mamunciu,
oźmit méne d' sobi.
8. Nyma szczo tut syritko
ni jisty ni pyty,
lyszeń pryzkazano
w syrij zemny hnyty.
9. Né choczu ja mamko
ni jisty, ni pyty,
lyszeń choczu z wamy
w syrij zemny hnyty.
10. A jdèż ty, jdè
ty synku do domu,
naj tobi maczucha
zmyjet hołowu.
11. Szczę méní maczucha
hołowki né zmyła,
wże méní maczucha
wiezy nakrutyła.
12. A jdèż ty jdè
ty synku do domu,
naj tobi maczucha
uszyje soroczku.
14. Szczę méní maczucha
soroczki né dała,
wżeż méní maczucha
zdrowie widobrała.
14. Oj jak zisław Hospod
dwa anhely z neba:
idyz ty syritko
do Boha bo traba.¹⁾
15. Oj i zisław Hospod
dwa szatany z pekła,
a wziely maczuchu
zanesły do pekła.
16. A wziely maczuchu
pidnesły wysoko,
kienuly maczuchu
a w pekło hliboko.

359. ²⁾

1. Bo pomerła maty,
[:lyszyły sie ditę:]
séroty ná wkie.
2. Ta piszła séritka
[:po świti blukaty:],
mamuńci szukaty.
3. Po świti blukaje,
mamuńci szukaje.
Zdybav ji sam Hospod'
taj ji si pytaje.
4. Zdybav ji sam Hospod'
wziev ji si pytaty:
deż ty jdesz séritko?
(I)du mamei szukaty.
5. Werny sie séritko,
[:bo daleko zajdesz:]
mamuńci né znajdesz.
6. Choćby ty zchodyła
wsi horé taj dołé,
a wżeż bys ne znajszła
mamuńci ridnoji.
7. Bo twoja mamuńcie
[:na wysoki hori:]
a w sediaszczym hrobi.
8. Taj piszła séritka
[:taj na hrobi stafa:]
rewně zapłakała.

¹⁾ trzeba, — ²⁾ Śpiewał lirnik ślepy Dmietro Marczuk z Siekierezyna nad Dniestrem, przysiółka do Isakowa. Był on rodem z Ścianki, i pobierał naukę u dziada (starca) w Koropcu.

9. Rewné zapłakała,
aż ji si mamańcę
z hrobu obizwała.
10. Ach! Boże-ż mij Boże!
cto-ż na mojim hrobi?
Ja sama séritka,
pryjm' mamciu c' sobi.
11. Némasz tut seritko
nic jisty, ni péty,
tilko Boh prékazav
w syryj zemlé hnety.
12. Né choczu-ż ja mamo
nie jisty ni péty,
radaby ja z wamy
w syryj zemlé hnety.
13. A hirko mni hirko
na sim świli žety,
bo wžež me nadojilo ¹⁾
po gazzach słuzęty.
14. A jdy-ż ty synoczku
do swoho domoczku,
naj tobi maczucha
zméje hołowoczku.
15. Hołowoczku zméje,
soroczecku wszéje,
naj tebe séritku
bidnu priwokréje.
16. A wziera séritka
tak rewné płakaty,
wziera swoji mamci
wsiu kréwdę kazaty.
17. Wid kołé'm sie mamko
sérotoł lyszyła,
wid tohde my maczucha
hołoūkie ne zmyła.
18. Holoūkie ne zmyła
soroczkie ne wszéla,
lysze-ż me maczucha
wiezy nakrutyła.
19. Wiezy nakrutyła
bebéchy ²⁾ widbyła,
wže-ż mni maczusyna
soroczkę némyła.
20. Soroczku krajala,
mene proklynala:
aby ty séritko
jiji ne schodžała.
21. Soroczku krajala
mene proklynala,
a mene séritku
ni za szczzo né mała.
22. Jak méni maczucha
hołoūku czesała,
z za kóždoho wołosoczka
krowcie wistupala.
23. Wzieła si séritka
tak Bohu molyty,
do Hospoda Boha
molétwé tworyty.
24. A wiſluchaj Boże
tak molétwé moji,
pryjmij tiło-j duszu
ta do chwałé swoji.
25. A wiſluchav Hospod'
ta molétwy jiji,
pryjmiv tiło-j duszu
ta do chwałé swoji.
26. A za perszu chwylku,
za perszu hodynku,
wystupaje z pekła
dwa pekelni zliji.
27. Wystupaje z pekła
dwa Łucéperyjl,
po maczuszénu duszu
i po tiło jiji.
28. A wzialy z maczuchie
tak duszu tiahnuty,
ach liwém to bokom,
ta zeliznym hakom.
29. Pidnasły maczuchu
tak strogo ³⁾ wesoko,
kienuly maczuchu
ta w pekło hliboko.
30. A znaj ty maczuchu
né znałas seritkoū,
pławaj, że maczuchu,
tut majesz széroko.

¹⁾ na-dojadło, dało się we znaki, — ²⁾ srogo, bardzo, ³⁾ wnętrznosci.

31. Teper-że tu pławaj,
majesz de pławaty,
buło tobı znaty
jak séröty szienowaty.
32. Tut budesz maczuhoo
tipite horyty,
za bidni séröty,
serotynski dity.
33. Boże mij, Boże mij,
pusty mni na dolę,
budu ja wże znaty
jak séröty szienowaty.
34. v.) Ta daj my sie Boże
na zemlu dostaty,
znałaby ja, знала
sérít szienówala).
35. Ja by szienówala,
ja by dohladała,
a bidnym sérötom
kréwdy ne zrobiala,
- takoby ja za nych
carstwo ohladała.
36. Czo-s ty si maczuhoo
pizno's dohadała,
kołé twoja duszie
wże w pekli propała.
37. Bo bidna séritka
w nebi zo światemi,
kotra zła maczucha,
w pekli z proklatémi.
38. Bo bidna séritka
j-a ū nebi króluje,
kotra zła maczucha,
to w pekli haruje.
39. Ta daj-że nam Boże
szcze w méri prozety,
serotynsku pisniu
na wiki chwałyty.
Czest' Bohu chwała!

360.

od Gwoźdica.

1. Oj kétily žurawli
sily sobi na rili.¹⁾
2. Wziely radu radyty,
toto rili sudyty.
3. Lipsza rile rannaja,
ta jak tota piznaja.
4. Oj na rannij pażynyci,
a na piznij utlyci.²⁾
5. Lipsza żinka pérszaja,
ta jak tota druhaja.
6. Ta ja z perszow dity mav,
a z druhow wże rozilnav.
7. Idit dity w dolynu
na mamynu mohyłu.
8. A wże try dny, try dobi,
placzut dity na hrobi.
9. Cy was tato, mama bje,
cy wam jisty né daje.
10. Oj nas tato, mama bje,
taj nam jisty né daje.
11. Sama leżyt w poduszkach,
a my spymo po doszkach.³⁾

361.

od Obertyna (Żuków).

A wyjdą ja do cer-kowy stanu sy w wil-ta-re, wsi ueneczkie
 je w cer-kowy moja na cwen - ta-rl.

¹⁾ roli, — ²⁾ mietlica, wątlica, — ³⁾ deskach.

1. A pryjdu ja do cérkowy,
stanu sy ū wiltare,¹⁾
wsi neneczkie²⁾ je w cérkowy,
moja na cwentari.³⁾
2. A pryjdu ja do cérkowy,
stanu na porozi,
wsi neneczkie je w cérkowy
lész moja w dorozi.
3. A ne w taki dorózeczei,
aby prekenuty,
ale w taki dorózeczei,
aby wže tam buty.
4. A ne w taki dorózeczei
aby prochadzaty,
ale w taki dorózeczei
aby wže ne wstaty.

Nuta nr 148.

362. ⁴⁾

Czortowiec.

1. Oj pokienuła, oj pokienuła
perepełonka dity,
a sama piszła, a sama piszła
w pszenyczku sédity.
2. Oj wy ditonki, moji dribneńki
oj a szczo-ż méni po was,
koly némaju, ditoczkie moji,
hospodari'a do was.
3. Oj wy matienko, nasza ridneńka,
ne žuryt wy sie namy,
oj wirostut nam, krilce dribneńki
my polétymo samy.
4. Oj polétymo, taj polenymo,
aż za dunaj hleboki,
ne powernym'sie, ne powernym
aż za czotiry roki. [sie
5. Oj tam na hori, oj tam na hori
aż tam bujny witer wije;
a tam wdwońka, tam séritońka
jaru pszenyczku sije.
6. Oj sije, sije, — taj sije, sije,
taj wid łanu do łanu:
zarody Boże — jaru pszenyczku
Panu Bohu na chwału.
7. A szcze wdwońka, a szcze séri-
oj a szczo-ż méni po was,
koly némaju, ditoczkie moji,
hospodari'a do was.
8. A szcze wdwońka, a szcze séri-
a na lawu ne siła, [tonka
dajut ji znaty, ludé w dorozi
wže pszenyczku zyjszla.
9. Piszła wdwońka, piszła séritoń-
bilu soroczku braty, [ka
dajut ji znaty, do jéji chaty,
czies by pszenyczku żaty.⁵⁾
10. Wyjszła wdwońka, wyjszła séri-
na pszenyczku hladity, [tonka
wiwela sobi — perepełonka
a w séj pszenyci dity.
11. Oj hodí, hodí — perepełonka
w syj pszenyci sédity;
wywedu żelićw, simsot mołodeciw
porozhoniu ty dity.
12. Ta nažnem' snopiv, — jak droben doszczyk
nakładem' kip⁶⁾ — jak na nebi zwizd.
A zběru woziw — z sztéroch oboziw,
a zwezu ja ich — ha tychyj dunaj,
na tychy dunaj — nad krutyj bereh.
13. A złožu ja ji — a w stih⁷⁾ szerokiéj,
ū hóru wysokiej,
zawerszu ja ji — séwym sokolem
swojim myłeńkim.

¹⁾ ołtarzu, — ²⁾ matki, — ³⁾ cmentarzu, — ⁴⁾ obacz *Lud*, Ser. XLV, str. 160, nr 32, — Pokucie, T. I. str. 164. 172, — Czterenia, (1863), 4, str. 272, — ⁵⁾ żać, — ⁶⁾ kop, — ⁷⁾ stógi.

1. Po polu chodźu, — sino hromadżu
za mnoju nébeleńkie (?)
ja w tim Czortiwce, — ja w tim Czortiwce
bez żadnej rodyneńki.
2. Ani rodynki, — ani płodynki 3. Ta jak oweczka — ta jak zableje
ni ridnoho witecie, a druhà si obizwe,
po polu chodżu — po polu chodżu ja seritoczka, jak ja zapłacz
jak bludneńkaja wiwcie. j-aż hóronki zdréhnut sie.

1. Ta ne szumy luże, luże
w dzelenieńkim haju,
ny zawdawaj serciu zielu,
szo ja w czużim kraju.
2. Chodžu, błužu po czużyni,
jak bludna oweczka,
ny-maż komu promowyty
szczyroho słoweczka.
3. Oj oweczka jak zablije,
wiwci widozwut si,
ja w czużyni jak zapłacz,
až hory zdrychnut si.
4. Polet' polet' sywyj j-orle,
bo ty majesz kryła,
taj u totu storonoczku,
de moja rodyna.
5. Ta ny każy, sywyj orłe,
szo ja tut biduju,
j-ały każy sywyj orłe,
szo ja tut panuju.
6. Otoż moje panowanie,
otoż roskoszońky,
kizienkoje yzdychanie,
taj dribni słoñońky!
7. Ta pidu ja w stepy riwni,
myloji ny baczu,
jak zhadaju jeji słowa
hireńko zapłacz.
8. Deż ty myła, czornobrywa,
deż ty, widozwy si?
jak bez tebe płacz, tużu,
pryjdy, podywy si!
9. Do koho-ż ja prywernu si,
chtoż mni pryholybyt,
koly tutky nyma toji,
kotra mene lubyt.
10. Oj pidu-ż ja pid wikonce,
ta stuknu, taj poknu,
wijdy myła czornobrywa,
z zielu si rozpuknu.
11. Ta chot' pukaj, ta chot' stukaj,
z zielu si rozpukaj,
och! ty ny mij, ja ny twoja,
jenczoji sy szukaj.
12. Oj czemuż ty, moja myła,
to' my ny kazala,
ta jakże ty oj wid mene
podarunku brała.
13. Jakiż toto mij myłeńkyj,
podarunku buly? —
Koralyky-j talaryky,
szo ty szyju hnuly (*gięły*).
14. Oj zaświty misiaczenku
temnońkoji noczy,
naj wikunu myłeńkomu
podarunku w oczy.
15. Rozstupy si syne more
w swoji szyrokosty,
nechaj-że ja żykie skinczę
w twoji hlybokosty!
16. Ny rozpuskaj hołosoczkę,
jak tot oreł kryła,
znajу toto, znajу dobre,
szom tobi ny-myła. —

17. Oj Hospody mylosernyj,
jaka twoja syła,
a chtoł takyj na wsim swiki
jak ty myni myła.
18. Potyj oczy świtło bacie,
duszie żyje w kili,
wse ja tebe wirne lubju,
wse ty moja myła!
19. Oj jak my si oczy zamknut,
serce łemom stane,
tohdy mylis't w hrobi złożym,
pid kamenem zwjane.

365¹⁾.

Czernelica, Unią.

1. Oj ne szumy luże
dubrowoju duże,
né zadawaj serciu żalu
szczo ja w czużym kraju.
2. Bo ja w czużym kraju
ta jak na pustyni,
do koho ja prytulu sia
w łychoji hodyni?
3. Oj ta każut lude
szczo ja ne żuru sia,
ta jak wyjdu na ułciu
wid witru walu sia.
4. Oj ta każut lude
szczo ja pju, hulaju,
a pryjdu ja do domoczku
taj dumku dumaju.
5. Taj dumku dumaju
szczo czynyty maju,
szczo ja z swojow myłeńkoju
meszkanié né maju.
6. Oj puszcza ž ja lidku
po nad bereżeńki,
tiażkóz méní w świti żyty
czerez wołożenki.
7. Płyne lidka płyne,
aż do Horodnicy,
czomus meni z mojow myłow
meszkanie psujet si.
8. Oj wyjdu ja wyjdu
na horu krutuju,
ta podywiu sia w dolynu
na wodu bystruju.
9. Aż tam more hraje
wodu rozlywaje,
oj radbym sia utopyty
more ne prymaje.
10. Oj stij, ne topy sia!
bo duszu zahubysz,
musysz z bidnow w świti żyty
choć jeji ne lubysz.

366.²⁾

od Stanisławowa.

1. Ne szumy luże
w dubrowoći duże,
ne zadawaj serciu żalu,
szczo ja w czużym kraju!
2. Oj ja w czużym kraju,
w czużyj storonoći,
trudno-ž meni w świti żyty
bidnyj syrotońci.
3. Bo ja w czużym kraju,
jak bylyna w poli,
nema komu poradyty
hołowońci moji.
4. Puszcza ž ja utku³⁾
po tychym dunaju:
płyny, płyny, sywa utko,
de rodynu maju!

¹⁾ Wachaw z Oleska P. I. str. 228. 446, — ²⁾ podobna u Wachawa z Oleska str. 446. 296; — Maksymowicz 1834, str. 166, — Czternia, II. str. 372, — ³⁾ gąskę.

5. Płyne, płyne utka,
ta-j de hory dmetsia,
lyboń tobi, ty mij mylyj,
miszkanie psujetsia.
6. Oj nechaj psujetsia,
ja w toje ne dbaju,
skoro ja wid tebe mylyj
wże druhuju maju.
7. Oj u sadu wysznia,
jahidki zrodyla,
ja s tobow, ty mij mylyj,
ditoczku zmnozyta.
8. Oj u sadu wysznia,
meże wyszeńkami,
szczo-ż ja bidna zrobli
z tymi ditoczkami?
9. Oj wyjdu ja, wyjdu
na horu krutuju,
oj pohlanu ja, pohlanu
na wodu bystruju.
10. Ta bystra riczeńka,
ja na niu dywlu sia,
taki meni mysly pryzszy,
pidu utoplusia.
11. Oj cyt, ne topy sia,
bo duszu zahubysz,
taj chot' win tebe ne lubyt,
ale żyty musysz.

367.

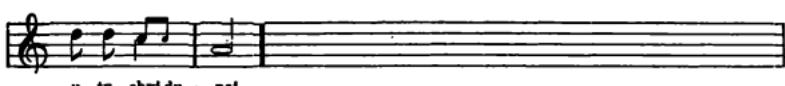
Harasymów.

1. Oj lekila syna ¹⁾ ptaszka
po nad more w haj, —
taj pustyła syni piérce ²⁾
na tychyj dunaj.
2. A jak tomu synu piérce
a w tim dunaju,
a tak méni młodomu
a w czużym kraju:
3. Podywyv si suda tuda,
taj czuży lude;
a chto mene pochowaje
jak my smert bude.
4. Oj napyszu dribné lysty
do netki swoji, —
a méni neńka widpysze
choć słwo, choć dwi.
5. Ne widpysze, mij synoczku
ni słwo, ni dwi,
nasypaly my na hrudé ³⁾
syroji zemni.
6. Oj maju ja tré sestrycy,
taj ridneńkij brat,
zjichała sie wsle rodynka
w kalinowy sad.
7. Wsie rodéna zjichała si
a bratà nymà;
prynisby nam konow medu
a druhi wyni.

Nuta ob. nr 124. 240.

368.

Myszyn, Kluczów.

¹⁾ sina, — ²⁾ piórka, — ³⁾ piersi.

1. Oj łekła zazułczka
czerez more w haj,
oj pustyła sywé piórce
u tychyj dunaj.
2. Oj jak dobre tomu piórey
w tychim dunaju,
to tak myni mołodomu¹⁾
u czuzim kraju.
3. Wsi jablinky sołodkiji,
lyszy odna wynna,
sestryczki si poschodyły,
bratczyka nyma.
4. Oj je-że-ż nasz ridnyj bratczyk
w czuži storoni,
wmywaje si słozenkamy
jak huš na wogi.²⁾
5. Oj czužaja storonoňka,
bez witru szumyt,
yde za nym jeho myła,
taj kyžko tužyt.
6. Oj skij³⁾ myła, ny žury si,
czuža storona!
jak si wernu do domoczku,
budesz ty moja!

Ob. nr 316—390.

1. Oj lykiła zazulyczka
po nad mory w haj,
taj pustyła syny piurce
a w tychyj dunaj.
2. Oj jak tomu synu piurcy
w tychim dunaju,
oj tak myni mołodenkij
a w czuzim kraju.
3. Oj wijdū ja powołyńki⁴⁾
na horu krutu,
podywiu si na dolynu
a w wodu bystru.
7. Oj lykiła zazulyczka,
z wirłom, sokołom,
aż tut my si zabawymo
za systrynym stołom.

Nuta nr 124.

1. Hoj letiła zazułczka
czerez more w haj —
i pustyła syne piérree
na tychyj dunaj.
2. Hoj u tychim dunajczyku
wirly wodu pjut, —
hoj wže moju fajnu liubku
do šluku wedut.

369.

Strzylcze, Horodnica.

4. Oj jak tota bystra woda
bez wohnié kipył,
oj tak za mnoū mołodenkoū
rodyna tužyt.
5. Nyma w meny rodynoczki
lyszeń odyn brat,
schodžajtē si, zjiždžajtē si
w jablinkowyj sad.
6. Urwit sobi po jabłuczku,
urwit sy po dwi,
jak budetē jisty, pyty,
zhadajtē o mni.

370.

Kornices.

4. Szkoda mojich podarunkiw
szom tob' darowav, —
szkoda mojéj petyczyny⁵⁾
szom ty zahortav.
Szkoda mojich bilich ruezok
szom tia obijmaw.
4. O szo-ż to ty mij mylenkij
darunki buly?
Hoj korali, sorokiwi
szyju uhnuly.⁶⁾

¹⁾ vel: mołodoji, — ²⁾ na wodzie, — ³⁾ stój, — ⁴⁾ powoli, — ⁵⁾ sierak, — ⁶⁾ ugięły.

5. Hoj zaświty misiczeńku,
w temnoji noczy, —
a ja kienu podarunki
myłomu w oczy.

371.

Zakoc nad Prutem.

1. Oj czużyno, ty czużyno! 3. Kamiu zdojmu, widpoczynu,
czoho w tobi tak studeno? a w czużyni marne zhynu.
2. Leksze kyżkyj kamiu zniaty, 4. Chto czużyny szcze ny znaje,
jak w czużyni probuwaty. naj si mene zapytaje.
5. Ja czużynu dobre znaju,
bo w czużyni probuwaj!

372.

Jasienów polny.

Bu-la chli-ba buka-ty - na taj izdi-la Ka-te - ri - na
taj is - di - la Kate - ry - na.

Skrypyce.

1. Buła chliba j bukatyna ¹⁾ 3. Chot' na(j) jakiej witer wije,
taj izjila ²⁾ Kateryna. taj win mene né zawije.
2. Oj czużyna baj czużyna, 4. Chot' na(j) jakie sonce hrije,
ej czoh' tobi tak studyna. ono mene ne zahrije.

XIII.

Wojsko. Wojna.P ob ó r.373. ³⁾

od Sniatynia.

1. Oj zaszumily temniji luhy 2. Ny żenyly, ny żenyly,
szczo si ny rozywy, ny mut si żenyty,
zapłakaly bukowyncki chłopci pryzsza karta wid cisari
szczo si ny żenyly. wibranci lowyty.

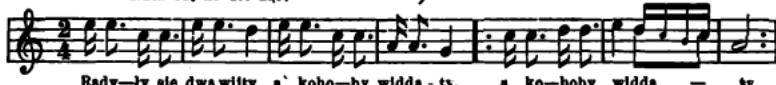
¹⁾ bochen, — ²⁾ zjadla, — ³⁾ Wachaw z Oleska, P. I. str. 446. 228.

3. Oj nałowyły, taj nawiezaly,
szczeczo mamkie ny znaly,
jak pryhnyły do Czyrnowec
jak czornoji chmary.
4. Jak pryhnyły do Czyrnowec
wziely si dylyty,
rozisiały po wsi Polszczy
szczę bilse łowyty.

Nuta ob. nr 45. 115.

374. ¹⁾

Kulcsakowce.

Rady-ły sie dwa wijty a' koho-by widda - ty, a ko-hoby widda — ty.

1. Radyły sie dwa wijty ²⁾)
a kohobby widdaty ³⁾).
2. Bohaćkoho ne daty,
bude łané oraty.
3. Ubóhoho ne daty,
bude łané zberaty.
4. Je u wdowy jeden syn,
win do wojska podobén.
5. Traba ⁴⁾ jěhò złapaty,
na żovniry widdaty.
6. Biżyt sestrà, daje znat'
wkikaj, wkikaj, ridnyj brat'.
7. Jiden czobit na nozi,
a druhyj czobit w ruci.
8. A win z chaky ⁵⁾ do siny,
a tam stojit prysieżnyj.
9. A win z siny ta na kik, ⁶⁾
a tam sockij, a tam wijt.
10. Imely' ⁷⁾ ho za czuprénu:
de ūikasz, wraży synu!
11. Kréknuv win na firmaniw:
dawaj wwozök, naj jidem'.
12. Jimù rukie ókuwaly,
taj do woza spakowaly.
13. Czekaj wijte, naj stanu,
naj sie z rodom ohlanu.
14. A wijt toto ne sluchav,
zatiev koni, pojichav.
15. Wyjichaly za seło,
kaže wdowyn syn do neho:
16. Czekaj wijte, naj stanu,
naj sy lulku zapalu.
17. A wijt toho ne sluchav,
zatiev koni, pojichav.
18. Daly jimù oj župan,
otto žovnir, otto pan !
19. Daly jimu czerewyk,
win na toto ne préwyk. ⁸⁾
20. Daly jimù srybnu czaku ⁹⁾,
ciluj-że mne wijte w sr....

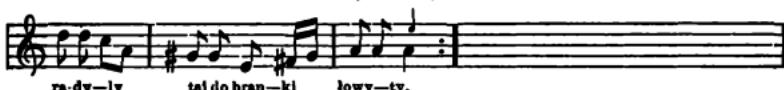
Nuta ob. Ser. VI. nr 390. Ser. IV n. 177. 358.

375. ¹⁰⁾

Koraszów.

Stała nam si nowyna kly-czut wijte do dwora; sta-ly ra-du

ra-dy-ly taj do bran-ki lowy-ty.

1. Stała nam si nowyna,
klyczut wijta do dwora.
2. Staly radu radyty,
taj do branki lowyty.

¹⁾ Żeg. Pauli P. I. rus. w Gal., T. II. str. 61, — ²⁾ wojty, — ³⁾ oddać do wojska, — ⁴⁾ trzeba, — ⁵⁾ izby, — ⁶⁾ tok, — ⁷⁾ pojmalii, — ⁸⁾ przywyki, — ⁹⁾ tszako, czapka, — ¹⁰⁾ Cztielenia 1863, 4. str. 142.

3. Je u wdowy odyn syn,
a żownir win podobyn.
4. Staly radu składaty,
jakby jeho spijmaty.
5. Pryjszly jeho łowyty,
musiv sie win yskryty.
6. Toż win z chaty ta na pid,¹⁾ 10. a yz podu ta na kik.²⁾
11. Widdaly ho do wriedu,⁴⁾
taj obstryhly czuprynu.
7. Jak win skakav ta na kik,
ymvv jeho sam pes wijt.
8. Prywiv jeho do dwora,
a tam fira hotowa.
9. Postawyy go w kutoczku:
skidaj rekrut soroczku.
10. Starszyj skazav: assy³⁾ gut!
meni slozy z w-oczej jdut.

376.⁵⁾

od Stanisławowa.

1. Oj u poli mohyla,
a u seli nowyna.
2. Klyczyt wijta do pana:
oj-jdy, wite, do pana!
3. Staly ony hadaty,
kotrych majut zabraty.
4. A storożyk jak poczuw,
zaraz méni zaszepnuw:
5. Wtikaj, wtikaj z kimnaty,
chotiat tebe złapaty!
6. Wtikaw-że ja czerez plit,⁶⁾
a za mnoju sam łanwit.⁷⁾
7. Wtikaw-że ja bez płoty,
a za mnoju try wity.⁸⁾
8. W tisnyj⁹⁾ kutok zahnaly,
ta-j tam mene złapaly,
nazad ruki zwiazaly.
9. Wedut mene bez seło,
smutno mni, né wesoło.
10. Wedut mene do dwora:
buwaj maty zdorowa!
11. A w nedilu po rano,
sim pidwodiw zahnano.
12. Kazaly nam sidaty,
wzialy ludé płakaty.
13. Wézut méne dy Lwowa:
buwaj myła, zdorowa!
14. Prywezły mnia do bramy:
poczekaj, wite, naj stanu!
15. A wit wže sia dohadaw,
czytre chłopy warty daw.
16. Pryjszły starszy żowniry:
stawaj, brancze, do miry!
17. Chot' ja miry ne dostaw,
taki ja sia tam ostaw.
18. Witciu¹⁰⁾, matci na tuchu,¹¹⁾
Cisarowi na słuhu!
19. Skidaj tyji łachmanki,
bery sobi sukmani,
i korabyn malowany,
wid cisara darowany,
21. i szabelka prejasnaja,
dołe-ż moja neszczasnaja!

377.

Ispas, Mykietyce.

1. Pohoriła Kołomyjka,
pohorily j Kutty,
my by panam ny służyły,
koby ny nekruty.¹²⁾
2. My by panam ny służyły,
paniw-bym' ny znaly,
koby naszi kuczeryky
nazad ny czesaly.

¹⁾ pód, belka dachowa, — ²⁾ tek, — ³⁾ es ist, — ⁴⁾ urzędu, — ⁵⁾ Cz tie-
nia, 1863, 4. str. 144, — ⁶⁾ płot, — ⁷⁾ Landvogt, — ⁸⁾ wójcia, —
⁹⁾ ciasny, — ¹⁰⁾ ojcu, — ¹¹⁾ těsknotę, — ¹²⁾ rekruty.

3. Rozczesaly kuczeryky
czotyr'ma byłamy,
prowadyły do Zaliszczyk
tymy dolynamy.
4. Wprowadły do Zaliszczyk,
nyna starszych doma,
podywju ja sudy-tudy,
wże barwa hotowa!
5. Yji wdaryv wid poroha,
ja stav koło skryni,
podywju si sam po sobi,
wże barwa na myni.
6. Ta wdaryly w Zaliszczykach
na dwanacit' dzwoniw,
ta wiwogi myłeńkoho
z malowanych dworiw.
7. Ta jak staly wiwodzaty,
staly ohladaty,
cy podoben harnyj žovnir
na konie sidaty.
8. Oj siv-že ja na konyka,
ta stav wiherawaty,
moja myła czornobrywa
stała umliwaty.
9. Ta zapłacziesz moja myła,
zapłacziesz, zapłacziesz,
ta jak mene na cisarskim
konyku zobaczysz.
10. Oj zapłacziesz moja myła
dribnymy słozamy,
ta jak mene de zobaczysz
meże żowniaramy.
11. Yj žovnir ja, moja lubko,
oj žovnir, ta žovnir,
ta jak mene ny piznajesz
dywy si na kovnir.¹⁾
12. Yj žovnir ja, moja lubko,
meże žowniaramy,
bassama-j teremtety!
chödy y ty z namy.

378.

od Jablonowa.

1. Zakuwała zazułeczka
na łewa, na łewa,²⁾
ta i wmerła na Pidhiriu
mama cisarewa.
2. Ta jak una j-umerała
legini skłykała,
ta kożdomu leginewy
po talaru dala.
3. A j-odnomu leginewy
ot najbiłsze hroszyj,
ta szco-by win żowniarykom
w wošku buv choroszyj.
4. A woliju, moja maty
kosoju k'yhnutu,
niż ja maju żowniarykom
ta pry wošku buty.
5. Bo kosoju ja pok'yhnui,
siedu, widpoczynu,
a na marszy maszeruju,
chot' naj zaryz hynu.

379. ³⁾

z nad Dniestru.

1. Oj wirlata ⁴⁾, sokolata
wse połe pokryły,
Skowydiwskich wybrańczykiw
do wijska zmusyły.
2. Oj wirlata, sokolata,
pijmit sia ⁵⁾ pid horu,
Skowydiwski paruboczki
wernit sia do domu!

¹⁾ kohierz, — ²⁾ lewada górska, — ³⁾ Wacław z Oleska, P. l. w Gal. — ⁴⁾ orleta, — ⁵⁾ podejmcie się (wlećcie).

3. Oj my by sia pidijmaly,
tuman nalihaje,
oj my by sia powertaly,
Cisar ne puskaje.
4. Ne tak Cisar, ne tak Cisar,
jak Cisarska maty,
chocze nami, muzykami,
Turka zwojowaty.
5. Dopomožy, myly Boże,
Turka perebyty,
szcze sia wernem w swoji kraji
diwezata lubyty.

380. ¹⁾

od Ottyni.

1. Oj u poli dwa jawory,
tretij zełeneńki:
piszov, piszov u nekruty
mij synok ridneńki.
2. Oj tycheńka jeho mowa,
złotaja zbroja,
łysyw mene stareńkuju,
hołowońko-ż moja!
3. Oj zapłacziesz otec, maty,
zapłacziesz, zapłacziesz,
jak ty moje hospodarstwo
na płezech zobaczysz!
4. Oj u horach śnihy wpaly,
riczeńki prybuly:
oj wže-ż moho ridnoh syna
w czerewyki wbuly.
5. W czerewyczeńki wbuly,
kuczery obtialy,
a wže-ż momu ridnu synu
karabynok daly.
6. Karabyne, karabyne,
zasmutyw'eś mi duszu,
kilko'm sia ja wystericzaw,
nosyty tia muszu.
7. Bodaj tyji karabyny,
w ohni pohorily,
szczoby mene molodoho
płoczy ²⁾ ne bolily.
8. A u Lwovi w krajnym domu
wdareno z harmaty,
oj zapłakaw ridny otec,
ridneńkaja maty!
9. Ne płacz, ne płacz, stara nene,
ne wdawaj sia w tuhu,
zbudowały twomu synu
kydrowuju trunwu.
10. Ne płacz, ne płacz, stara nene,
ne wdawaj-ś w woroźki,
oj zabyto twoho syna
ta po kraj doroźki.
11. Ne płacz, ne płacz, stara nene,
ne wdawaj sia w liki,
oj propaw-że twij synońko,
ta propaw na wiki.

381.

Ispas.

1. Czomu woly ny j-orête,
cy nyma pohody,
czomu lubku ny prychodysz,
cy ki zajszly wody.
2. Ta pid mostom ryba z fostom,
ta żyje wna chytro,
ale kikav jyz husariw
Marusikiw Mytro.

¹⁾ Cztienia, Moskwa 1863, 4. str. 137, — ²⁾ plecy.

3. Oj jak kikav yz husariw,
ta zaszumiv lystom,
ta ny sam win tudy kikav,
ale z towarzystwom.
4. Ta wkikav win z towarzystwom
hustymy sadamy,
zanym, za nym żowniaryki
z holymi szablami.
5. Skijte pany, ny rubajte,
my jdemo w nekruty,
ta chot' sudy ta chot' tudy
wze z giedem¹⁾ ny buty.
6. Ta wze myni ny pomoże,
ni giedyk ni neńka,
ta wze-by my propadaty,
holowko bidneńka.

382.²⁾

Stanisławów.

1. Oj Boże-ż, mij Boże,
na szczo ja wrodyw sia?
kiń worony, ja młody,
a szcze ne żenyw sia.
2. Prodaj maty, konia, —
konia woronoho,
ta ożeny mene,
chłopcia młodoho.
3. Szkoda, synu, szkoda, —
chudoby zbawłyty,
pyszut czorne na biło,
chotiat tia widdaty.
4. Woliła's mnia, maty,
w bołoto wereczy,
niż mnia maly Cisarski
wojaki stereczy.
5. Oj newola, maty, —
newola, newola,
w Kołomyi stryżut,
do Czernowęć honia'.
6. Oj bytaja doroha,
malowany chresty,
tudy budem, moja maty,
karabiny nesty.
7. Bodaj ty karabiny,
ze świta propały,
szczoby mene młodoho
płeczej ne zbawłyty!
8. Oj letika kaniuka,
postrilena z łuka:
wze z toboju, myła maty,
na wiki rozłuka!

383.³⁾

Gody.

1. Ta szczo to si blyszczieło
z toho J-Obertyna,
ta czyja to giwezynońka,
ey ny popadyna?
2. Ta jakby wna popadyna,
ny takby chodyła,
czerewyczky malowani
pro bud'ien nosyła.
3. Czerewyczky malowani
a pidkiwka sribna;
wziely brata j-a w husari
holowko mà bidna!
4. Wziely brata j-a w husari
ta szcze młodoho,
ta daly mu kueu barwu
koni woronoho.
5. Prodaj maty, prodaj maty
koni woronoho,
ożeny mni moja maty
chłopci młodoho.
6. Kobys mene j-ożenyła
jaby j-ożenyv si,
ta za tymy choroszymy
wze né wołoczyv si.

¹⁾ dziadek, ojciec, — ²⁾ ³⁾ Cztenia, Moskwa 1863. 4. str. 137.

7. Szkoda synu, szkoda synu
chugibku tyriety,¹⁾
kiń woronyj, ty młodyj
szcze budesz służyty.

Nuta nr 89.

384.

Zahajpol.

1. De żowniry pjut,
tam riczky teczut,
pid biłoju berezoju
kapitana bjut.

2. Oj ty pane nasz!
kapitane nasz!
teczut riczky krywawiji
wid tebe do nas.

3. Hoj nyni myni,
a začtre tobi,
ny kiszte²⁾ si worożenky,
pryhogi moji!

385.

Gwoździec.

1. Oj pje żownir pje, bo w do-ro-hu j - dę, za nym sa nym

1. Oj pje żownir, pje,
bo w dorohu jdę.
Za nym, za nym jeho neńska
slożeńkami lje.

2. Oj ty synu mij,
détyno moja,
ne pyj, ne pyj horiloczku
w nedilu z rania.

3. Bo to horivka
bardzo zradlywa,
a zradyla żowniaroczkę
a z dobrotlywa.

386. ³⁾

Kolomyjka.

1mo 2do

Za-brale nas w nkrute zabrale wybrać! — Ej to
po-zosta-lé swónopasé szczo wywo — dut tańci.

¹⁾ chudobę poterać, — ²⁾ cieszcie, ³⁾ Żeg. Pauli P. I. r. II. str. 52.

1. Zebrałé nás w pekruté,
zabralé wybranci,
■ pozostalé swinopasé
szczę wiwodut tańci.
2. Né jednaja maté płacze,
né jednaja tużét,
nema moho sénka Iwanka
j-a w cesara służét.
3. U cesara dobra służba,
wékéka zapłata, —
né jednemu młodocewy
hołoweczka sciata.

Inni rozpoczynają tak:

1. A szoco buło lipaze kraszcze
zahrał cisar siebi,
lyszły si swynopasy :
tote pane tobi.
2. A szoco buło lipsze kraszcze
to piszy w vibrańci,
lyszły si swynopasy
taj wiwodit tańcy.

387.

od Ottyni.

1. Oj uziely mylenkoho
do konia, do konia,
szezo ja budu robytonki,
hołownočko moja!
2. Oj uziely Iwanoczka
taj za żowniaroczka,
né tak zanym maty płaczé
oj jak diwczynoczka.
3. Maty płaczé, maty płaczé,
bo maty ¹⁾ dytyna,
a diwczyna riwné płaczé,
wirny ho lubyla.
4. Né płacz że ty, diwczynonko,
bo né majesz czoho;
wziely twoho lydinyka,
bude za starszoho,
5. Wziely twoho lydinyka,
bude panowaty, ²⁾
ty si budesz, fajna lubko,
słożamy wmywaty.

388. ³⁾

od Stanisławowa.

1. Oj szyreki ulyczenki,
ale-ż wony dałeczenki.
2. A chot' wony dałeczenki,
jdąt żowniry młodocenki.
3. Za nimi maty stareñkaja,
za nimi maty ridnenkaja.
4. Bily nižki rozszczybaje,
slezami sia umywaje.
5. Oj cyt, maty stareñkaja,
oj cyt, maty ridnenkaja!
6. Slezia mora ne napowyt,
wid Cisara ne wzywolyt.
7. Bo wże my idem prysiahaty,
Cisarowi kony sidłyty!

389.

Ispas.

1. Po dzelenim zarinoczkú
zazułeczka kuje, —
posłuchajte lude dobrí
jak żownir biduje.
2. Żownir musyt pizno liczy ⁴⁾
a ranekó wstaty,
jak nymaje ni grejcarí,
to ny me śnidaty.

¹⁾ N. matysa, — ²⁾ tesknić banować, — ³⁾ Cztenia, Moskwa 1863, 4.
str. 132, — ⁴⁾ lédz.

3. Ny śnidawszy do obidu
    służbu by robyty,
    a do toho w wośku każut
    hostro by chodyty.
4. Parubkowy jako- tako,
    bo zinky ny maje,
    kudy pide, zinky najde
    nieco ni hadaje.
5. Żonatomu bida w wośku,
    bo win sztuderuje,
    jak si zabje do szpatalu,
    w szpataly biduje.
6. Szpatal hroszij ny fasuje,
    bo hroszij ny maje;
    oj toż to win u szpataly
    z hołodu zhybaje.
7. Oj toż to win u szpatalu
    z hołodu zhybaje,
    aż nareszki¹⁾ szpatal z wośka
    na urlop puskaże.
8. Oj jak prydje ta na urlop
    kożdyj w swoju chatu,
    a dytyna z za komene:²⁾
        szo ty gijesz tatu?
9. Bodaj twoju, synku, mamu
    Hospog' śwytyj pobyw,
    ta ty mene klyczesz tatom,
    a ja ki ny zrobiv! —
10. Szoż mni swarysz, czołowiecze,
    jakie tobi lycho?
    ta jak my si ta pibraly,
        ny sygily'm tycho.
11. Ta jakże my si pibraly,
    ny sygily'm tycho,
    ja na spogi a ty z werchy,
        sam jes zrobiv lycho!
12. Ta jak teba poklykaly,
    ja si zażnuryła,
    sztyry roky czerez toto
        dytynu'm nosyła!
13. Sztyry roky ja nosyła,
    a try hoduwała,
    to toż ja si oj bez tebe
        dost' nabiduwała!

390.

Myszyn, Kluczów w.

1. Ta hulajmo łeginyki
    ta tancem yz tycha,
    wiwezeno sorok dubiw
    ta na nasze lycho.
2. A na szo tych sorok dubiw,
    na szo jich rubaty,
    zahadaly w Kołomyji
    ratusz buduwyty.
3. Zahadaly buduwyty
    try domy nowiji,
    ta szo-by nas widberaty,
    chłopeci mologiji.
4. Pry sim boci duba wkieto,³⁾
    pry kim boci triaka,⁴⁾
    ja-kim chłopci młodeńki
    berut nas do wijska.
5. Ta berut nas do pichoty,
    ta szczej do kinnoty,
    rädy by my, braci, ny jty,
    ny majem ochoty.
6. Ta cisariu, cisaryku,
    cisariu Franciszku,
    pusty-ko mni do domoczku,
        neńci na pokiszku.⁵⁾
7. Ta cisariu, cisaryku,
    cisariu saracze,⁶⁾
    pusty-ko mni do domoczku
        bo my lubka płacze.

¹⁾ wreszcie, — ²⁾ v. komyna, — ³⁾ ścięto, — ⁴⁾ drzazga, — ⁵⁾ pocie-
    chę, — ⁶⁾ sarak, saraka, biedota, niewiniątko, przez ludzi rozmyślnie
    oszukiwane.

391.

od Zablotowa.

1. Zaspiwajmo, braki, tutka,
zakiw nas szcze kupa,
bo jak my sie rozijdemo,
w kupei ny budemo.
2. Ta jak my si rozijdemo,
w kupi ny budemo,
ceho tyzni yz negili
do Widni pidemo.
3. Ta do Widni, towarzyszu,
do Widni, do Widni,
ta koly my w swojim seli
panam ny potribni.
4. Ta chłopec ja, brate, chłopec,
wikochav¹⁾ mni j-otec,
wikochała mene maty,
cisarewy daty.
5. Oj cisariu, cisaryku,
na szczo nas werbujesz,
magadzyny pohorily,
czym nas pohódujesz?
6. Oj budu was huduwyty
hreczeczinow połowow,²⁾
ta budu was nabaniety
cisarskow dorohow.
7. A hreczeczinaja połowa
hirkaja, hirkaja,
a cisarskaja doroha
kiżkaja, dowhaja.
8. Ta hreczeczinaja połowa
hirkja ny sołodka,
a cisarskaja doroha
dovha ny korotka.

392.

Czortowiec, Unik.

Żuryła si maty mno - ju szo né budu ja gaz - doju.

1. Żuryła si maty mnoju
szczo né budu ja gazdoju.
2. Ne żury si maty moja,
za rik za dwa ja gazdoju.
3. Oj ty maty, oj ty moja
za rik za dwa ja z toboju.
4. Oj prydju ja na siu horu,
a ty maty, j-a w nywoly.
5. U cisari na sinieczku,
pućuwaty rēminieczko.
6. A ty koniu stupaj szwédko,
bo tu cisar pryjde szwédko.
7. Zawely mni w temni łuby:
uttut synu, twoji słuhы.³⁾
8. Zawely mni w toty hory
uttut synu, twoji dwory.

Nuta nr 392.

393.

Dżurków.

1. Plyne kaczor po dunaju,
daj my Boże szczo hadaju.
2. Ja hadaju mandruwaty,
żel my rodu pokiedaty.
3. Ne tak rodu jak mamoczki,
sywesenki hołuboczki.
4. Ja zhadaju za tatoczka,
bolyt mene hołowoczka.
5. Ja zhadaju za mamoczku,
bolyt mene: serdeczko.
6. Ja zhadaju za druzenou,
tohdzy marne z swita hynu.

¹⁾ wychował, — ²⁾ hreczane plewy, ³⁾ sługi.

7. Ani witru, ni morozi,
polni oczy moji slozii.
8. Idy synku na horoczok,
na horonci tam stawoczek.
9. Na horonci tam stawoczek,
tam pлавaje szis' kaczoczok.
10. Odna druhn pidplywaje,
kożdż swoju partu mając.

394.

Ispas

Oj ty giw - csy - no czerwona ka - lyno toż myni na te - be
dywy - iv si my - lo .

1. Oj ty giwczyno,
czerwona kalyno, —
toż myni na tebe
dywyty si myło.
2. Oj ty giwczyno,
ty czerwona róże, —
toż myni na tebe
ziel welykij duże.
3. Oj ty giwczyno,
tychij pochodczku,
daj my si znaty
jdúczy po wodoczku.
4. Ny tak po wodoczkn,
jak uwże z wodoju, —
myła my luba
besida z toboju.
5. Oj szkoda, szkoda,
wyszniewoho cwitu,
szo rozwijav witer
po wsim bilim świtu.
6. Oj szkoda, szkod
chłopci młodoho,
szo każut slużyty
cisarewy mnoho.
7. Szo każut slużyty,
każut prysihaty,
za gim ¹⁾, za rodynu
każut zabuwaty.
8. Buwajte zedorowy,
tesowi ²⁾ porohy!
kudy pochodyly
moji bili nohy.
9. Kuda ja pochodyv
bilymy nohamy,
zhadujte mni, zhadujte
dobrymy slowamy.
10. Nadlekily husy
z dalekoho kraju,
zbyly, skołotyly
wodu na dunaju.
11. Bodaj toty husy
yz pirim propaly,
szo mni młodoho
do woška widdaly.

395. ³⁾

od Halosa.

1. Oj izrada, czornybrywyj, zrada,
powiw-eś mi, szczo to bude prawda.

¹⁾ dom, — ²⁾ cisowe, — ³⁾ Cztienia, Moskwa 1863, 4. str. 136, — Lud, Ser. XII. nr 502.

2. Chot' ty znajdesz z wołami, korewami,
to ne znajdesz z czornymi browami.
3. Chot' ty znajdesz na lycaku biliszu,
to ne znajdesz nad mene wirnijszu.
4. Ne jid', ne jid', mij mylyj, wid mene!
a chto-ż tobi soroczenku wypere?
5. W czystym polu tarabanczyk bije,
oj toj meni soroczenku wypere
6. Ne jid', ne jid', mij mylyj, wid mene!
a chto ż tobi hołwońku zmyje?
7. W czystym poli dribnyj doszczyk lije,
to toj meni hołwońku zmyje.
8. Ne jid', ne jid', mij mylyj, wid mene!
a chto-ż tobi wołosie roczesze?
9. W czystym polu tam terny rostut,
to ty meni wołosie roczesut.
10. Ne jid', ne jid', mij mylenkij nyzom,
zahaczina dorożeńka chmyzom.
11. Oj maju ja konia woronoho,
pereskoczyt dorożeńku z chmyzom.
12. Ne jid', ne jid', mij mylyj, wid mene!
zakopana dorożeńka czarami.
13. Oj maju ja konia woronoho,
pereskoczyt dorożeńku z czarami.
14. Jak ty budesz, mylyj, w poli chorowaty,
chtó-ż ti bude biñ postil skaty?
15. A u poli murawa zelena,
oj to bude postileńka biłaja.
16. Jak ti prydje w poli umeraty,
chtó-ż ti bude nad hrobom piakaty?
17. W czystym poli tam hajworon¹⁾ kracze,
toj za mnoju nad hrobom zapłacze!

Nota nr 115.

396.²⁾

Harasymów, Niekiwiška.

1. Hej zacylo klen derewo z wesny,
chodyt žovnir do diwczény z pizna.
2. Oj ne chody žovnieri do mene,
bo nesława na tebe-j na mene.
3. A ja toji sławy j raz ne beju sie,
koho lubiu, stanu, i rozmowiu sie.

¹⁾ gawron, — ²⁾ Wójcicki: Pieśni ludu, I. s. 346, 348 przytacza pieśni podobne
Opryszków: Po białym dworze Maryś chodziła i t. d. — Oj na hori
na hori i t. d. — Zeg. Pauli P. l. rus. w Gal. II. str. 5. — Cztienia
(1863) III. str. 126. — Wachaw z Oleska P. l. str. 276; — Zad, (Pie-
śni ludu), Ser. L str. 271.

4. Po czim-eś mni diwczyno piznała,
szczę ty mene żownirom nazwała.
5. A zpizzałam ti po koszulenczy,
srybny persten na prawyj ruceńcy.
6. Jak ty pijdesz wojnu wojuwutý,
któz ty bude koszuleczku praty.
7. A pidu ja, pidu, toju dolénoju,
tam ja znajdu praczku nad wodoju,
szczę wypere koszuleczku moju.
8. A jak tebe w wójnie pokaliczé,
a chtóz tobi rany propoliczé? ¹⁾
9. W czistym pole droben doszczek siczé,
tot win myni rany propoliczé.
10. Jak ty budesz w wójnie umeraty,
któz ty bude nad hrobom płakaty?
11. W temnym lisi czorny woron kranczé,
tot win myni nad hrobom zaplače.

397.

Hancsarów, Dżurków.

Oj zacwyja czerem — szyna z risna, chodytu—lan do diwczyny z pizna.
 Ne chodyť ty u—la—nedo mene, bo nesława na tebę na me — ne.
 A ja to—ji i raz ne boju si, koho lu—biu stanu rozmówiu si.

1. Oj zacwyja czerem szyna z risna [.] 4. Jak ty budesz w legru ²⁾ stojsaty,
chodyt ułan do diwczyny z pizna. chtóz ty bude soroczečku praty?
2. Ne chody-ż ty ułane do mene, 5. Oj pidu ja horou, dolynoju,
bo nesława na tebe-j na mene. oj najdu ja praczku nad wodoju,
3. A ja toji (nesławy) i raz né boju si koho lubiu, stanu rozmówiu si. 6. Jak ty budesz w wójni wojuwaty,
koho lubiu, stanu rozmówiu si. 6. Jak ty budesz w wójni wojuwaty,
chtóz ty bude rany promywaty?
7. W czyskim pole drobny doszczek sicze,
oj toj to meni rany pypolicze. ³⁾
8. Jak ty budesz a ū hrobi leżaty,
chto bude nad tobow płakaty?
9. W temnym lisi czorny woron kraczé,
ottoj meni nad hrobom zaplače.

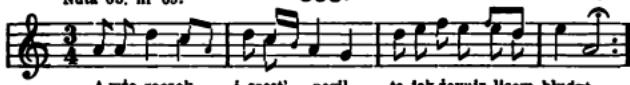
¹⁾ przepłocze. — ²⁾ Lager, obóz, — ³⁾ opłocze.

398.

Horodnicia, Strzyżewie.

1. Kotyły si wozy
z hory na dolynu,
bud' zdorowa, moja myła
bo wże ti pokiénu.
2. A w negilu rano
kozaka zładano,
nazad jómù bili ruczkie
rémynim zwiazano.
3. Wydut jeho, wydut¹⁾
tymy w-ulyciemy,
a zwiezaly bili ruczkie
nazad rymykiemy.
4. Wydut jého, wydut,
aż na kraj bazaru:
bud' zdorowa, moja myła,
ny zadawaj žalu.
5. Sywyj konyk, sywyj
a tryndzelka z szovku,
a chtóz tobi, mij mylenkij,
taj zmyje hołowku?
6. Zmyjut méni, zmyjut,
doszezi majowiji,
ta rozczesut kucziérykie
worony czorniji.
7. Czórnyj woron, czornyj,
oczy widziubuje,
biłe tiło rozjidaje,
kosty rozkiédaje.

Nuta ob. nr 65.

A wże roczok i szest' negil ta jak żovnir lisom bludy.

1. A wże roczok i szest' negil²⁾ 4. Jak ja siedu na kalynku,
ta jak żovnir lisom bludy. bude lisa połownika.
2. Nadletiła zazuleczka, 5. Jak ja siedu na duboczka,
siła sobi na duboczka. bude lisa krajinoczka.
3. Ja poleczu kukajucy, 6. Oj tam bude tré dorozi;
ty jdę żovnir słuchajucy. kotorū pidesz, dobre wyjdesz,
na cisarskij hostynec.

400. ³⁾

od Halicza.

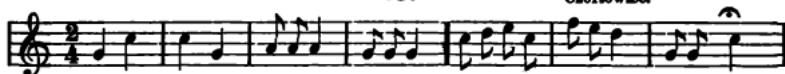
1. Po pid terem tam dorożenka wbyta, hej hej!
ne tak dorożenka, jak ubytyj szlaczok,
kuda iszow nowobranciow powczok.⁴⁾
2. Nowobranci ponarażowany,⁵⁾
nazad ruki ponawiażowany,
hołowoczki poobstryhowany,
czorny oczka pozapłakowany.
3. A po pered oficerki idut,
w seredyńi nowobranciow wedut,
a po bokach tarabańczyki bijut,
oj a z zadu oteć, maty ide,
bileńkii soroczeńki nese.

¹⁾ wioda, — ²⁾ niedziel, — ³⁾ Oztienia, Moskwa 1863. 4. str. 146, — ⁴⁾ pułk, — ⁵⁾ narządzani, zbrojnie przyszykowani.

4. Oj maw-że ja sribnyj perstneć, maw,
to ja-ż jeho tarabańczyku daw.
5. Szczoby meni na taraban wybywaw,
szczoby meni wse ochoty dodawaw,
szczoby mene ranešeńko probudżaw,
szczoby mojij mami żalu dodawaw.
6. Oj ty mamko, ty matińko moja:
na szczoś mene ta do wojska dala?
7. Oj synku mij, ty dytyńko moja!
skaży-ż meni, de družynka twoja?
8. Oj u polu wysokaja mohyla,
to tam, moja maty, myła družyna.

401.

Csortowiec.

Berhom berhom tam doriz - ka buła, ne dorizka ale wby - ty szleszok.

1. Berhom, berhom ¹⁾ tam dorizka buła,
ne dorizka ²⁾, ale wbyty szleszok ³⁾,
a szlo-ż neju nowobrańciw połczok.
2. Na sam pered oficerzy jdut,
a bokamy wse kaprali żenut.
3. W seredēnu nowobrańczyki jdut,
a iz zadu otee maty jdę,
otac maty jdę, żalibnenko płacze.
4. Oj ty synu, ty détyno moja,
oj wobil-żes sie ne wradyty,
nižeś mav na wjini ⁴⁾ zhynuty.
5. Cheroszetiko ponariadżowani ⁵⁾,
ezorni wlosa poobstrążowani,
czorni oczé pozapłakówani,
nazad rukie pozawiażowani.
6. Oj mav-że ja sribnyj persten na palcy,
oj dav-że ja tarabańczykù ⁶⁾ dav,
aby myni krasni piśni wybywaw.

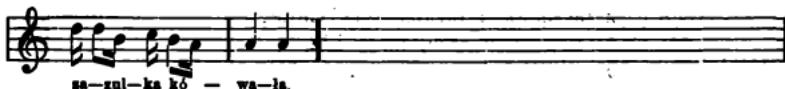
Nuta nr 339.

402.

Olejowa.

1. Hoja, w li-si be-re - za sto - ja - la, na be - re - si

1) brzegiem, 2) droga, 3) ubity szlak, 4) wojnie, 5) enbro-
jeni, 6) dobozowi.

1. Hoja w lisi bereza stojala
na berezi zazulka kowała.
2. Pytaje sie zazulka berezy,
czom bereza bita ne zelena?
5. Z pid koreni wody dobuwaly,
z pid mojora konia napowaly.
3. Jak ja maju zelenaja buty,
pid mnoju stojaly nekraty.¹⁾
4. Pido mnoju stojaly husary,
szabelkamy hilij obtinaly.

Nuta ob. nr 207. lub 328. 403.

Mysyn.

1. Ta na hori bereza stojala,
na berezi zazulka kowała.
2. Pid berezow żowniary stojaly,
szabelkamy werchy postynaly.
3. Pidkiwkamy zemlu stropeuwaly,
kirnyeznoji wody dobuwaly.
4. Pytaje si zazulka berezy:
de twoji si werchy pogiwaly?
9. Taj u Widny wodu wisypaly,
taj wid wody sklenky stratuwaly.
5. Pido mnoju żowniary stojaly,
szabelkamy werchy postinaly.
6. Pidkiwkamy zemlu stropeuwaly,
kirnyeznoji wody dobuwaly.
7. W kryształewi sklenky nabryaly,
taj do Widni kinmy widsykaly.
8. A u Widny koni pospyraly,
taj u Widny wodu wisypaly.

Nuta ob. nr 25.

404.

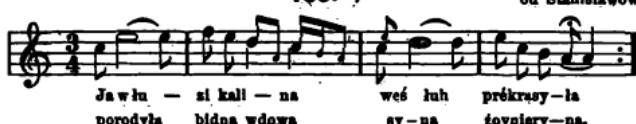
od Obertyna

- Oj uw lisi, a w zelenim haju,
aż tam ptaszkie prylitujut,
drobne lysti prynoszowajut.
- Szczoby wdowa mołoda,
do wojska syna dala.
- Starszoho ne dam, bo ma diti dribni,
druhoho ne dam, bo żona mołoda.
- Treteho ne dam, bo żenity pora,
aż toho dam, szczom do szkoly dala.
- Bo win znaje i pysaty i czytaty,
i po awstryjsku zawidaty.

405.¹⁾

od Stanislawowa.

¹⁾ Czterenia, 1863, 4. str. 135.

1. J-a w łuzi kaléna ¹⁾
weś luh prékrasyia, —
porodyła bidna wdowa
syna żovniaryna.
2. Jak ho porodyła,
taj ho zhódowała,
a jak jeho zhódowała,
taj do wojska dała.
3. Jak do wojska dała,
taj ho wprowadzała;
a jak jeho wprowadzała,
taj nakazowała.
4. A chot' budesz synku
w dełekij dorozi,
ne zabuwaj-że ty, synku
nikoly o Bozi.
5. Bo jak budesz, synku,
o Bozi zabuwaty,
ne bude ty Pan nebesnyj
ta dopomahaty.
6. Płacze żovniér, płacze,
swojimi oczyma,
wèczereńka je na stoli,
a smert za płeckyma.
7. A wziev żovniér pyty,
wziev sie napywaty,
a wzieła sie cisarskaja
fortuna ²⁾ zmenszaty.
8. A wziev żovniir pyty,
wziev sie napywaty,
wziev za neho Pan nebesny
wże i zabuwaty.
9. Płacze żovniir, płacze,
bili rukie łomyt,
swoji neńki riđneńkoji
praszczennija ³⁾ prosyt.
10. Prosty ⁴⁾ méní maty, —
do wohnie ⁵⁾ stupaty.
A proszczaję ja ty synku,
w szczeſtlywu hodynku.
11. Proszczaję ty synu
w szczeſtlywu hodynu.
Lysze synku, prosy Boha
abyś ne zahynu.
12. Pomożé my Boże
Turka zwojówaty,
to wernu sie w swoji kraji
budu panowaty.
13. Płacze żovniir, płacze
czornemi oczyma,
wèczereńka wże na stoli,
a smert za płeckyma.
14. Koby maty знаła,
toby pryzjichała,
hriszne tiło pochowała,
rewne zapłakała.
15. Ne płacz maty, ne płacz,
ne wdawaj sie w tuhu;
pochowany twij synoczok
pry zelenim łubu.
16. Ne płacz maty, ne płacz,
ne jdě do worózki;
pochowany twij synoczok
blézenko dorožki.
17. Ne płacz maty, ne płacz,
ne wdawaj sie w liki;
pochowany twij synoczok
żovniarok na wiki.

406.

od Tłumacza,

¹⁾ kalina, — ²⁾ broń i odzież, — ³⁾ przebaczenia, — ⁴⁾ daruj, — ⁵⁾ ognia.

1. A ū łuzi kalyna
weś łuh prékrasyla, —
porodyła bidna maty
na żovniari syna.
2. Jak (ona) ho porodyła
w temneńkoji noczy,
dała jému stan wojenski
taj czorneńki oczy.
3. Jak (ona) ho porodyła,
tak ho zhódowała,
do cisarie wiprawiała.
taj nakazówała.
4. Taj jak budesz mij synoczku
w delekij dorozi,
nie zabuwaj mij synoczku
nikoly o Bozi.
5. Dokie žoūniar né pyv,
Hospod' jému hodyv,
na postupkach, na zaméslach 16.
wse wojsko poidiyv.
6. A wziev žoūniar pyty,
Bozi zabuwaty,
a wziev jému Boh nebesnyj
nedopomahaty,
a wzięła sie žoūnirskaia
fórtuna zmenczaty.
7. Chodyt žoūniar chodyt,
w rukach szapku nosyt,
swoji mameci stareńkuji
proszczanyja proshit.
8. Proszczaj mene maty,
taj (w) pochid stupaty,
szczoby mni Boh dopomih
Turka zwójowaty.
9. Proszczajti ti synu
w szczeslywu hodynus,
kobys z widtam powernuv-sia,
kobys tam ne zhynuv.
10. Płacze bidnyj žoūniar
dribnémy słożamy,
nakazuje swoju mamku
rožnemy słowamy.
11. Mamko-ż moja staréńkaja
mamkož moja myła,
12. dohlań, dohlań gospodarstwo
dotie¹) budesz żyła.
Płacze žoūniar, płacze
czornemy oczyma,
śniadanieczko konec stoła
a smert za płećzyma.
Né daj Boże smerty,
w czužim kraju wmrity,
bo to nichto né dohlane
žoūniarskoj smerty.
13. Letyt woron z czužich storon
żelibneńko kracze,
taj ne jéden otec, maty,
za synom zapłacze.
Cy ne toj to twij syn
w wojni pohybaje,
jimu woron czorněsenki
(w)hołowońci skaje.
Hołowońc- iskaje,
w oczka zahladaje,
 żywcem kiło²) roznoszuje,
kosty rozkiedaje.
Kosty-ż moji kosty,
wélykoj złosty,
ta pożal si mocnyj Boże
mojł młodosty.
14. Umer žoūniar, umer,
taj žoūniarska mowa,
lysz sie zostav kiń woronyj,
taj cisarska zbroja.
15. Umer žoūniar, umer,
taj mu ne zwonyły,
prisław cisar tré žoūniery,
ta mu wystrelily.
16. Koby mamka знаła,
de si nam smert stała,
toby do nas przyjichała,
krasno pochowała.
17. Krasno pochowała,
rewne zapłakała,
zwonońkie by poznajmała,
rewne zapłakała,
jak sywaja zazuleczka
w haju zakówała.

¹) dopóki, — ²) kiło.

22. Ne płacz tatu, ne płacz,
ne wdawaj sie (w) tuhu,
pochowaly syna twoho
pré zelenim luhu.
23. Né płacz sestro, ne płacz,
né jdy do woroźkie,
pochowaly brata twoho,
wmarszó' kraj doroźkie.
24. Né płacz brtate,
né płacz brate ridnyj,
pochowaly brata twoho,
na cwentari w Widny.
25. Né płacz mamo, né płacz,
né wdawaj sie w likie,
pochowaly syna twoho
żoūniaré na wkie.
26. Woźmy¹⁾ pisku w zmieniu,
posij(ze ho) po kamehiu,
jak(ze toj) pisok zéjde,
to wde twij syn (w hosty) prýjde.

(Śpiewał dziad lirnik z Siekierczyna nad Dniestrem)

407.

Czortowiec, Harasymów.

né ū — ryty mo—je ser — ce wia — ne.

1. Stojit jawir nad wodoju,
witer nym chytaje,
jak méní si ny žuryty,
moje serce wiase.
2. Stojit prajher²⁾ nad wodoju
witer nym chytaje,
jak toj prajher dribne lyški³⁾
j-a za mnoj kidaje.
3. Letyt woron — z czuých storon
žalibneňko krancze,
sedyt sestra w werboú cerku
za bratczykiem płacze.
4. Oj worony, woronyku,
wysoko litajesz, —
ey né wydko mohó brata,
na wijni wydaty.
5. Oj tam, oj tam na hori
koni(a) popasaje,
jomu woron czornesenki
hołowku iskaje.
6. Ta hołowu mu iskaje
kosty rozkidaje,
biłe tiło obdzióbuje
smerty dehladaje.
7. Kosty moje, kaže, kosty,
welykoje zrosty,
ta poziel si, mylyj Boże,
mojéj młodosty!

Nuta ob. nr 84.

408.

od Korszowa, Slobudki leśnej.

1. Stojit jawir nad wodoju
jawir dzeklenenkij,
sydyt żownir u nywoly,
żownir molodenkij.
2. Sydyt żownir u wikoncy,
kyżeneko (w)zdychaje,
podywyjt si u wikonce, —
rodyny ny maje.

¹⁾ maty, — ²⁾ szeregowiec z oddziału Frei-corps, — ³⁾ listy.

3. Stojit jawir nad wodoju,
w wodu pochylyv si,
stojit žovnir u freihuru ¹⁾
bardzo zasmutyv si.
(v. na myłoho rozechodonka,
mylyj zažuryv si).
4. Né chyly si jaworyku,
bos szcze zeleneńkij,
né žury si żownieronku,
bos szcze mołodenki.
5. Jak méní sie ny chylyty,
koréu woda myje,
jak méní sie ny žuryty,
koly serce mhlije. ²⁾

409.

Zahajpol.

1. Ta zaświty misiaczeńku
wsiama w-ulyczkamy,
wezut moho myłeńkoho,
sirymy byczkamy.
2. Lubka wezut, konie wedut,
kiń hołowku klonyt,
za nym ide giwczynoczka,
bili pałci komyt.
3. Połomyła bili ruczky,
taj miłylni palci,
bo ny me wna juże maty
takoho kochanci.

410.

Gody.

1. Oj pojichav w Wołoszczyznu
kozak mołodenkij,
horichowe sidełeczko
a kiń woroneńkij.
2. Oj pojichav, ta pojichav,
taj tam y zahynuv,
rodynoczky y giwczynońku
na wiky pokynuv.
3. Skazav sobi wisypaty
wysoku mohylu,
a w hołowach posadyty
czerwonu kalunu.
4. Budut ptaszky prylitaty,
kalynoczku jisty,
budut myni wid młojoji
prynosyły wisty.

411. ³⁾

Czortowiec.

Ottam pry dolyni, ottam pry potoci, tam sie napywaly
granatiry chłopei.

1. Ottam pry dolyni, 2. Odén ne jist', nè pjé,
ottam pry potoci, lész dumku dumajé.
tam sie napywaly Pytajut sie druhy
granatiry chłopei. szczo wiń ma, szczo maje.

¹⁾ Frei - corps, — ²⁾ mgleye, — ³⁾ Cz. tienia 1863, 4. str. 139, — Text obacz nr 116 (o Trójzielu), — Żeg. Pauli P. I. r. Tom II. str. 7, — Rusalka. 30.

3. Szczo-ż ty ne jisz, ne pjesz,
łesz dumku dumajesz;
łesz dumku dumajesz,
taj hadku hadajesz.
4. Brakie-ż moji, brakie¹⁾
szczosz meni kieżeńko²⁾
na sercé nudneńko.
Oj widaj my wbyły
moho blyzenkoho,
brata ridneńkoho.
5. Witoczy bracie
wozy kowanii,
naréwajte³⁾, naréwajte
szory rémennii.
Zapréhajte, zapréhajte
koni woronii:
6. Powezemo brata
na wbyty⁴⁾ hostynec.
Powezemo brata
w hléboku dolýnu.
7. Wiséplem⁵⁾ na brati
wisoku mohyłu.
8. Posadym na brati
dwi, tré derewýni.
Odna derewýna,
czerwona kalýna.
8. — Druha derewýna
hreszczyty berwinok.
Treta derewýna
pachnuszczys wasylok.
9. Bude tuhda wójsko jty,
bude spómynaty:
Ne tot tu ležyt
szczo u połe płuzyt,⁶⁾
ale tot tu ležyt,
szczo w cisarie služyt.
10. Ne tot tu ležyt
szczo gospodaruje,
ale tot tu ležyt
szczo wojnu wojuje.

Od strofy 9téj bywa odmiana:⁷⁾

9. Perszoje zileńko
pachniuszczaia miatka,
szczoby pomynała
jeho ridna matka.
10. Druhoje zileńko
kreszczaczy barwinok,
szczoby pomynav ho
uweś jeho ridok.⁸⁾
11. Tretoje zileńko
rutka drübneńka,
szczoby pomynała
jeho myłeńka.
12. Budut diwki prychodžaty
toje zile rwaty,
budut moho brata,
budut spomynaty.
13. Oj ne toj tu ležyt
szczo pānszczynu robyt,
ino toj tu ležyt
szczo u wojska služyt.
14. Oj ne toj tu ležyt
szczo Lacham wsłuhuje,
ino toj tu ležyt
szczo Turka wojuje.

Nuta ob. nr 1.

412.⁹⁾

Czortowiec.

1. Witer wije, trawa szumyty
a tam kozak ubyt ležyt,
nad kozakom konyk držyt.¹⁰⁾
2. Ne stij koniu nadó mnoju,
bo ja wydžu szczerist' twoju.

¹⁾ bracia, — ²⁾ ciężko, — ³⁾ zakładajcie, — ⁴⁾ bity, — ⁵⁾ usypiem, — ⁶⁾ plugiem orze, — ⁷⁾ Czternia Moskwa 1863, III. str. 93, — ⁸⁾ ród, — ⁹⁾ Waclaw z Oleska P. I. str. 488, — ¹⁰⁾ držy.

3. Biży koniu dorohoju,
szérokoju rozłohoju.
4. A tam budut żency żaty,
budut tebe perejmaty;
ne dajże sie w ruczkie wziaty. 11. (Ałe) biży dorohoju z ostra,
taj do moji mamy z prosta. 12. A wdar' koniu kopytamy
pred nowemwy worotamy.
7. Wyjdè id tobi stara žona,
stara žona, maty moja.
8. Bude ti(e) sie oj pytaty,
de ty koniu pana podiev?
9. Cy ty jého w Dnistri wtopyv,
cy ty jého w lisi rozbyv?
10. Ni ja jého w Dnistri wtopyv,
ni ja jého w lisi rozbyv.
Oj stij maty, ne žury sie,
wže twij synok ożenyv sie.
A wziév sobi paniènoczku
w hlebokuj dolynoczku.
13. A wziév sobi gazdynoczku,
wysokóju mohyłoczku.
14. Pidý maty do Dunaju,
ta wozmy sobi pisku zmeniu,
ta posij ho na kamieniu.
15. A jakże tot pisók zéjdè
tohdy twij syn z wojska prydè.

413. ¹⁾ Olejowa, Korniów nad Dniestrem.

1. Witer wije, trawa szumét,
a w tyj travi kozak łażét.
2. Na kùpeńku ²⁾ hołowoju,
nakryv lyczko kiétańkoju,
a jakoju? czerwoneju.
3. A jak pryzsza diwczynéna
taj požałuwała,
kiétańczku pidojmyła
taj pociliuwała.
4. A jak pryzsza diwczynéna
z czörnemy oczéma,
- pidojmyła kietájoczku
taj zaholoséfa.
5. Wstan kozacze, wstan kozacze,
a wstan mołodenki;
chodyt, bludyt po jałeni ³⁾
twij kiń woroneńki.
6. A naj-że win chodyt, bludyt,
a naj-że win bludyt,
prydè taka hodynoczka
szczo win mene zbudyt.

414. ⁴⁾

Ispas.

I.

1. Jidut Laszki — na try szlaszki,
Granatyri — na czotyry,
j-a Maskali w horu wkryly.
2. Oj na hori kiń harabskyj,
a na nim basza tureckyj. [:]
3. W liwi ruci micz trymaje,
z prawoju si krowcie llaje. [:]

¹⁾ Makaymowicz: Zbiór P. I. Moskwa 1834, str. 149, 152, 153, — Wacł. z Oleska P. I. Gal. str. 422, 488, 500, — Żeg. Pauli P. I. r. I. str. 145, Czasop. Cztienia, Moskwa 1863, 3; str. 97—100, — ²⁾ kepce, — ³⁾ jodłowy las, — 'Rusalka, 15. — Żeg. Pauli, P. I. r. I. str. 171, 172, — Cztienia 1863, 3. str. 28.

4. Nad tów krowcew woron kracze, 16. Ny skij koniu надо mnoju,
  za żownirom maty płacze. [:] bo ja wydżu szyrisk³⁾ twoju. [:]
 5. Ny płaże maty ty jedyna, 17. Biży koniu dorohoju,
  porubaly twoho syna. [:] cisarskoju taj prawoju. [:]
 6. Ny płacz maty, taj ny tuży, 18. A tam budut ženci žaty,
  porubaly taj ny duże. [:] ny daj s'jim w ruky wziaty. [:]
 7. Hołówku lysz na czetwero, 19. J-a tam bude baj sełenko,
  j-a serdenko na szestero. [:] ty tam zarzy weseleńko. [:]
 8. Bili ruczky — baj na sztuczky, 20. J-a tam bude stara maty,
  bili palci — na kawalcı,
  biłe kiło — jak mak dřibno! 21. Bude wedrom wodu braty,
 9. Szukaj maty dochoreczyka,
  młodoho stolerczyka. [:] taj bude ki si pytaty: [:]
 10. Ta naj jeho dochtoruje,
  naj mu chatku wibuduje. [:] 22. Oj ty koniu woroneńkij,
 11. Ta naj-że win chatku maje,
  ta naj win w ni probuwaje. [:] 23. Jak bude ki si pytaty,
 12. I bez dweryj, bez wikonec,
  bo wże jeho żykiu konec! [:] 24. Hozmy³⁾ maty pisku w żmeniu,
  ta posij ho na kamieniu. [:]
 II. 25. Zahreby ho ruczeńkamy,
  polywaj ho słożonkamy. [:]
 13. Hoj na hori sniżok wpav,
  j-a tam żownir s konie wpav. [:] 26. Koly, maty, pisok zyjde,
 14. Hoj upav win strim-holowow,¹⁾
  taj prypav-że win murawow. [:] 27. tohdy do ki synok prydje. [:]
 15. Nadnym konyk zažuryv si,
  po kolina w zemlu wbyv si. [:] 28. Win z bohatow ożenyw si,
  tomu-j tobi widezuływ si. [:]
  taj murawoju prypaw! [:]

Duma.

415.

Czortowiec, Harsymów.

1. Oj szlé⁵⁾ Turki na tré sznurki
  graniatiry na czetiry,
  oj Moskali' horu wkryly. ⁶⁾ 6. Prywiv¹⁰⁾ jáji do domoczku:
 2. Staly koszem pid Jaryszem,
  a wziely sie pojowaty,¹⁾
  newilnicę rozbiraty. 7. Né tak ona newistyci,
 3. Zietewy teszczę sie wpała;
  sam jide steżeczkou,
  teszczu, wede ternenkoju. 8. Wweła-ż jáji do chati
 4. Terni niżkie⁶⁾ pidbodaje,
  krowcie⁹⁾ ślidy zalywaje. 9. Ruczeńkamy kużel priasty,
 5. Czornyj woron zalitaje,
  z ślida krowciu wipywaje. 10. oczeńkamy stado pasty,
  nożenkamy dětie kolysaty.
  Lulu, lulu, Tetercietko,
  a po donci unuczietko. ¹¹⁾
  Prýsluchav sie wirny słucha:
  czy czujesz ty moja pani,

¹⁾ stromo, — ²⁾ szczerość, — ³⁾ weź, — ⁴⁾ u króla, — ⁵⁾ szli, — ⁶⁾ za-
  kryli, — ⁷⁾ dzielić, — ⁸⁾ nogi, — ⁹⁾ krow, — ¹⁰⁾ przywidł, — ¹¹⁾ wnuk.

12. jak ta baba dětie īaje,
jak ho kieźko proklynaje.
13. Wweła jéji do switlyci
udārla jéji w obi lyci.¹⁾
14. Ja ti synku²⁾ zhódowała,
ta-m ti w lyczko ne bywała.
15. A tak ona tohdy stała,
bili rukie załomała.
16. Maty-ż moja, maty, maty,
a po czim-es mi zpiznala?
17. Jak ja tebe w kupil kłała,
taj na tebe yskra wpała,
po tim ja tebe piznala.
18. Maty-ż moja, maty, maty,
a deż ja sie tótū wziała?
19. A w nedilu poraneńko,
piszla'm w horod po zileńko.
20. Oj tohdy horda³⁾ wpała,
tebe, doniu, z soboū wziała.
21. Maty-ż moja, maty, maty,
a cy budesz panówaty,
cy pidesz w swij kraj wmératy?
22. Né budu ja panówaty,
oj pidu w swij kraj wmératy.

416. ⁴⁾

Strzyzce, Morodnica.

1. Jak perszyj raz rabuwaly
Turki zemlu,
tohdy mału Handzii
z soboū wzialy.
2. Jak druhyj raz rabuwaly,
taj Handzynu neńku wzialy.
3. Turczyn jidé konyczenkom,
neńku wyde⁵⁾ ternyczenkom:
4. Ternie nízkie probywaje,
krowcie⁶⁾ slidy zalywaje.
5. Czornyj woron zalitaje,
krowciu z slida wipywaje.
6. Prywiv jiji w swoju zemlu,
zamknov jiji do wenzeniu.
7. A sam piszov w swoji dwory
taj rozkazav swoji doly.⁷⁾
8. Prywiz'jem ty nywilnycu,
taj do smerty robitnycu.
9. Turczyn spaty położyv si,
starij nency żel zrobwyv si.
10. Tilkom w switi prozywała,
szczem w tymnycy ny buwała.
11. Tilkom swita ja prilnała,
aż na starist' w ruki wpała,
12. oj Turkowy nywirnomu,
bysurmanu byzbožnomu.
13. A Turczynka wstała z łužka,
pytaje si: de staruszka?
14. Oj naj jdę wže do roboty,
bo nahajka swyszczy w droty.⁸⁾
15. Try roboty jij zawdała:
szczob' rukamy kudzil priała.
16. Oczyńkamy stado pasty,
a nohamy kolysaty.
17. A jak dytia kolysała,
i tak jemu zaśpiawała:
18. Lulu, lulu, tatarczatko,
a po dońci u wnuczatko.
19. A służnicy toto wczuła,
zaraz pany⁹⁾ rozpowiała.
20. Cy czujeté pani naszi,
szczo spiwaje słuha naszi.
21. Oj tak wona j-a spiwała,
szczob' kudzil w-ohnem stała.
22. Szczob' stado wizdychało,
aby dytia dubom stało.
23. Wbihła pani hor'zo bosa,
szcze-j do toho bez pojasa.
24. Taj wdaryła w prawé liczko:
szczo howorysz nywilnyczko?
25. Ny byj dońko swoju neńku,
budesz maty hrich tižeńkij.

¹⁾ lico, — ²⁾ cárko, — ³⁾ tatarska, — ⁴⁾ Žeg. Panli P. l. r. L str. 167,—
⁵⁾ wiedzie, — ⁶⁾ krew, — ⁷⁾ los, — ⁸⁾ druty, — ⁹⁾ pani.

26. Bo ja tybe zhuduwała,
w prawy lyczko ny wbywała.
27. Po czim-żé ni (mni) taj piznajesz
swojew dońkow nażywajesz?
28. Po tim tybe ja piznała,
jak'im tybe szcze kupała.
29. A jak'im ti wpowysała,
w prawy oczko iskra wpala.
30. Prosty ¹⁾ neńko, szczom zro była,
duszu w pekli utopyła.
31. Oj cy budesz, moja maty,
medom, wynom szynkuwaty.
32. Szynkuj neńko medom, wynom,
budesz żety ²⁾ razom zo mnoj.
33. Medom, wynom ny szynkuju,
w swoji kraji powandruju.
34. Wprihaj słaho borzo koni,
wyzy ³⁾ neńku w swoji kraji.

417.

Gody.

1. Nydełeko Czornohora
idút Lachy za namy,
yj Laszky, hajdamaszky
kraji yzrubaly.
Teczut riczky kyrwawiji
woj tymy luhamy.
2. Teczut riczky kyrwawiji
teczut mydowyjji,
ta, de budem noczowaty
chłopeci mologiji?
3. Ta de budem noczowaty?
W miski Kołomyjj,
w molodoji szénkaronki
na dzeleñim wini.
4. J-a w odnoji szénkaronki
mid ta horiwoczka,
a w druhoji szynkaronki
horosza giwoczka.

418. *

Harasymów, Nieświska.

1. A u misti Ternopoli
leży żovnir a w newoli.
Leży, leży, tieżko dysze,
do diedyka ⁵⁾ lysty pysze.
Oj ty diediu leżysz, leżysz,
ne pytajesz szczoby daty,
aby mene widobraty.
Sorok woziw ⁶⁾ a z wołamy,
toto synku treba daty,
aby tebe widobraty.
Woli-ż ty tam propadaty,
niż ja maju toto daty.
2. A u misti Ternopoli
leży żovnir a w newoli.
Leży, leży, tieżko dysze,
do sestryczki lysty pysze.
Ty sestryczko i t. d.
Sorok oweç i z jahniaty i t. d.
Woli-ż ty sam propadaty,
niż ja maju toto daty.

¹⁾ przebacz, — ²⁾ żyć, — ³⁾ wież, — ⁴⁾ ob. Ser. XVI nr 499, śpiewana
i podczas wesela, — ⁵⁾ ojca, — ⁶⁾ wozów, — ⁷⁾ matki.

4. A u misti Ternopoli
 leży żovnir a w newoli.
 Leżyty, leżyty, tieżko dysze,
 do myłoji lysty pysze.
 Ty myłeńka leżysz, leżysz,
 ne pytajesz szczoby daty,
 aby mene widobraty.
 Sorok lochiv a z paciety¹⁾
 toto mylyj treba daty,
 aby tebe widobraty.
 Jak stojała tak i dała,
 taj z newoli widobrała.

Nuta nr 26. 50 a. 55.

419. ²⁾

Czortowiec.

Oj u misti w Jezu — po — ly

tre ko — zaki ja w ne — woly.

1. Oj u misti w Jezupolé, [:]	4. Trety sédyt za wdowoczku,
tré kozaki j-a w newolé.	sklonyv na stíl hołowoczku.
2. Jiden sédyt za diwoiczku,	5. Zyjszly sudei sud sudyty:
hraje sobi w sopivoczku.	a za wołé szyju wkiéty. ³⁾
3. Druhy sédyt baj za wołé, ⁴⁾	6. Bidni wdowi zaplatyty,
taj i w kiénejkij ⁴⁾ newolé.	a z diwczynoju ślub wkiéty.

420.

od Tłumacza.

1. Oj u misti w Jezupoly,	7. <i>Do matki:</i>
sédyt kozak a w newoly.	Sorok woliv ⁵⁾ a z jarmamy,
2. Sédyt, sédyt, kieźko wzdysze,	träba mamo za mnie daty,
do diedyka lysty pysze.	aby mene wykupiaty.
3. Ne daj diediu zahybaty,	Woly-ż synu zahybaty,
czies by mene wykupiaty.	niż ja maju tilko daty.
4. Szczoż bo synu, za tie daty, ^{8.}	<i>Do miléj:</i>
aby tebe wykupiaty?	Sorok korow a z telaty
5. Sorok kobył a z łosziaté,	träba, myla, za mnie daty,
träba diediu za mnie daty,	aby mene wykupiaty.
aby mene wykupiaty.	Träba-ż mylyj, prykupyty,
6. Woly-ż ⁶⁾ synu zahybaty,	träba z nymi prystupyty,
niż ja maju tilko daty.	aby tebe wykupiaty.

¹⁾ świnie, — ²⁾ Źeg. Pauli P. l. r. II. str. 118, — ³⁾ woły, — ⁴⁾ ciężkiiej, — ⁵⁾ uciąć, — ⁶⁾ wolisz synu zginąć, — ⁷⁾ wołów.

Nuta nr 115.

421.

od Zablotowa, Gwoźdica,

1. Oj na hori dwa duby
schylyły się do kupy.
2. Schylyły się dwa duby,
na nych sedie hołuby.
3. Żalibneńko hukajut,
dwa żowniary słuchajut.
4. Och ja pidu na wijnu,
tebe ķeszua na bidu.
5. Tam ja budu strélaty,
a ty budesz płakaty.
6. Tam ja budu wojówat'
a ty budesz bidówat'.
7. A u naszoy popadi,
trę zajaci na podi.
8. Oden stryže, druhы hołyт,
a trety Bohu sie molyt.

422. ¹⁾

od Halicza.

1. A wy Lwowi w sławnym misti,
zwerbowaly chłopci dwisti.
2. Na szczo tobi bidowaty?
lipsze w wojsku napowaty.
3. Hulaj, prystaj do werbunku,
budesz jisty z masłem kurku.
4. Budesz jisty, budesz pyty,
budesz jak panok chodyty.
5. Pokin tata, pokin mamu,
a sam prystań do Ułanów!
6. Budesz jisty, budesz pyty,
dowbenkami woszy byty.
7. Utynasa na ramena!
nema pana nad Ułana.
8. Kitel bily, kiwer ²⁾ czorny,
chłopeć hozy i motorny.
9. Oj wy, chłopcy nowobrancy,
na(ne) berite diwku w tańci.
10. Tylko berit młodycy,
i to hozy, kruhłolocy.
11. A wu lude, ne śmijtesia
z czużyj bidi, ne tisztesia!
12. Koly bude Boża wola,
ne zahyne nasza dola.

423. ³⁾

Werbię.

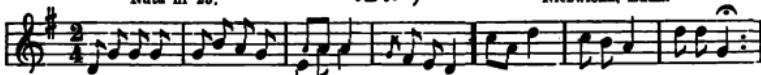
1. Hoj zacwyła czeremszyna
z neji cwit opav,
maszerujut żowniarky,
bo jim marsz prypav.
2. Maszerujut, maszerujut,
szczeslywà jim doroha.
Skynuv sziepku, poklonyy si:
buwaj myła zdorowa!
3. Podywy si, moja doniu
w horisznu kwytiu¹
spuskaje si kumpanija
z hory na dolynu.
4. Spuskaje si, spuskaje si
z wysokoji hory,
a mij mylyj czornobrywyj
na woronim koni.
5. A mij mylyj czornobrywyj
na pered stupaje,
bilyj remiñ, taj karabin
pleczi obrywaje.

¹⁾ Żeg. Pauli P. I. II. — Cztienia, Moskwa 1863, 4. str. 148, — ²⁾ Ge-wehr, — ³⁾ Waclaw z Oleska P.I. str. 77, — Cztienia, 1863. 4. s. 145.

Nuta nr 25.

424. 1)

Niewieśka, Łuka.

Cy ja tobi moja maty ne dety — na buła hej hej ne dety — na bu - la.

1. Cy ja tobi, moja maty
ne detyna buła, —
szczo ty mene w nedileczku
rano ne zbudyla.
2. Tomu'm tebe, mij synoczku ³⁾)
rano ne zbudyla,
polubylas kompanczyka
bułabyś tuzyła.
3. Jabym buła, moja neńko,
za nym ne tuzyła;
otworyła kwatereczkę ⁴⁾)
ta sy podywyła.
4. Otwory sy, mij synoczku
horiszną kwaterę; ⁴⁾)
spuskaję sie kompanija
z hory na dolynn.
5. Spuskaje sie kompanija
z wysokoji hory,
a mij mylyj czornobréwyj
na syweńkim kony.
6. A mij mylyj czornobréwyj
na pered stupaje,
bily remen taj karabyn
pleczi obrywaje.
7. Bodaj toto raminieczko ⁵⁾)
wohnykom posilo, ⁶⁾)
szczoby momu mylenkomu
w pieczenkie ne jile.
8. Koło młyna jaworyna,
jawir rozwywaw sie;
w Stanislawi banda hrała,
lubka, wiberaj sie!

425.

Horodnica, Potoczycka.

1. Oj zacwyła czerwymazyna,
na nij cwiłok opav;
maszirujnt żowniarońki,
bo im marszyk pypav.
2. Maszirujnt, maszirujnt,
szczęśliwa im doroha,
skienuv sziepku, ukłonyv-si,
ta bud' myla zdorowa?
3. Czomus mene, moja neńko,
rano ne zbudyla,
ta jak tota kumpanija
z mista wyjizyla.
4. Oj ja tybe, moja doniu,
rano ny zbudyla,
polubylas żowniaryka
abyś ne tuzyła.
5. Podywy si, moja neńko
w horiszną kwateru,
spuskaje si kumpanija
z hory na dolynu.
6. Spuskaje si, spuskaje si
z wysokoji hory,
o mij mylyj, czornobréwyj
na syweńkim kony.
7. A mij mylyj, czornobréwyj,
na pyréd stupaje,
jemu, jemu bily remen
plyczenka wrywaje.
8. Bodaj toto ryminieczko
na wohny spałał,
ta jak momu mylenkomu
pleczenka j-urwało.
9. Bohdaj toto ryminieczko
na wohny zhorło,
jak si momu mylenkomu
u pleczenka wjilo. ⁷⁾)

⁴⁾ Cztenia 1863, 4. str. 145, — ⁵⁾ córkó, — ⁶⁾ okno, — ⁷⁾ górnec
okno, — ⁸⁾ rzemień, — ⁹⁾ ogniem obsiadło, — ¹⁰⁾ wjadło.

10. Oj lytiła zazułeńka,
połamani krylcí, —
nyma, nyma taj ny bude
moho czornobrywei.

11. Oj lytiła zazułeńka,
połamani kryła,
nyma, nyma taj ny bude
koho ja lubyła.

XIV.

Karczma.

426.

Czortowiec.

1. Oj ne szumy luże,
oj ne szumy duże;
wótwor' mylyj woroteczka
bo jdu pjana duże.
2. Mylyj wótworaje
i ij sie pytaje:
deś si myła zabawyła
wże niczka mynaje.
3. Czerez twoji kumci,¹⁾
ta czerez kumahci,
jak'em pijszła z wèczera
ta pryjszła aż w ranci.

4. Jakby ty muż dobry
a wziev batih dovhy,²⁾
a wziev mene byty, weczyty³⁾
ne jdý w korszmu pyty.
5. Jakbym tie ne labyv,
tobym tebe wibyv,
ale tebe wirne lubiu,
byty tie ne budu.
6. A ty ne popowycz,
a ja ne popiwna,
jakbys mene dobre wybyv,
jaby ne swawilna.

Ob. nr 347.

427. *

Stanisławów.

1. Czerez sad steżeńka:
ide doszczyk zdribneńka!
"W'twory, mużu, worota,
bo idu pjanesenka!"

2. Muż worota otwiraje,
taj na swoju żinku żaje:
"szczo ty myła ta hadajesz,
szo o domu nycz ne dbajesz?"

¹⁾ kumy, — ²⁾ batóg dług, — ³⁾ uczyć, nauczyć, — ⁴⁾ Wacław z Oleska
P. I. str. 366, — Cztienia, 4. 1865, str. 475.

3. „Wse to czerez chłopeci,
ta czerez kochanici,
szczo jak pidu taj z weczera,
ne prydju aż w ranci.“
4. Oj wziaw za ruczeńku,
ta powiw do chaty:
„Cyt' te, dity, ne kryczyt',
naj sia wyspyt' maty!“
5. „Oj kobyś ty, mużu dobryj,
ta wziaw batih¹⁾ dowhyj,
a wziaw mene byty:
ne chody do korezmy pyty!“
6. „Koby'm tia ne lubyw,
zaraz by'm tia byw;
ale ja tia duże lublu,
byty tia ne budu.“
7. „Oj ty ne popowycz,
a ja ne popiwna;
kobyś mene chot' raz wybyw,
ne buła by'm swawilna.“

Nuta nr 181.

428 a.

Zahajpol.

1. Napylam si, mij myłeńkij,
napyła, napyła,
wedy mene do domoczku,
szo-bym si ny wbyła.
2. Wedy mene do domoczku
to szo-bym ne wpała,
postely my postełeczku,
abym si wispała.
3. Wziew mni mylyj za ruczeńku,
taj uwiv do chaty,
cyt'-te gity!²⁾ ny swawolte
naj si wispyt maty.
4. A ty duszko ny cariwnyj
a ja ny popiwna,
gitem³⁾ można swawolaty,
gitem chata wiňa.⁴⁾
5. Ta jakby ty, potribuj muž,
ta wziev batožunu,
tak-bys mene ta wiszkrobav
jak swoju družynu.
6. Jakbym tebe ta ny lubyw,
na smert'bym ki ubyv;
ależ bo ki duże lubju,
byty ki ny budu.

Na tęż nutę:

428 b. ⁵⁾

- 1 Ny znajesz ty, czołowiecze,
oj zinku j-ueczyty,
ta zapriży j-u boronu,
stań new wołoczyty.
- 2 Jak wipryżesz yz borony,
ta zapriży w järmō,
ta szczo-by wna ta ny jiła,
twij chlibec za därmō.

429.

Myszyn, Kluczów.

1. A wirosła peczericzka,
riwna z płotom hyczka,
ne byj-ko mni, mij myłeńkij,
bo ja dobrinyczka.
2. Ny byj-ko mni, mij myłeńkij,
moju hołowoczku;
ja ny pyla czużyj medok
ta ni horivoczku.

¹⁾ batög, — ²⁾ dzieci, — ³⁾ dzieciom, — ⁴⁾ wolna, — ⁵⁾ Lud, Ser. XII.
nr 455.

3. Ja ny pyln czułyj medok,
ny pyln horivki,
ny propylam ty a-ni woly,
ta ani korowki.
4. (Ta czołowik propyl wola,
taj ny mav soroma,
a gazdyni propylta mich,
taj zrobyla z si śmich.)
5. Oj ny majesz, mij mylenkij,
ta za szo mani byty,
gitoczky'm ty zhoduwała,
szo je z kym robyty.
6. Ydut synky z kosoczkamy¹⁾,
dońky z hrabelkamy,²⁾
a ja zwariu snidaniczko,
taj nesu za wamy.
7. Oj ja wariu snidaniczko,
taj wariu j-obida,
teper tobi, mij mylenkij,
nijakaja bida.
8. Synky ty jdüt z kosoczkamy,
dońky z hrabelkamy,
ta ja ydu do korszmońki
ta z pwijatélkamy.

Nuta nr 184.

430.

Harasymów.

1. Pisław mene mij mylenkij
fasulki sadyty,
a sam piszev a z kumojoū
mid, horivku pyty.
2. Ja fasulki posadyła,
taj pryzska do domu;
a mij mylyj czornobrywyj
pje w korszmd z kumojoū.
3. Kumko moja, lubko moja,
lubko zakochanie,
ne luby my czołowika³⁾,
ne psuj my meszkanie.⁴⁾
4. Chyba bys my kumko lubko,
krasno poprosyła,
tobym twoho czołowika
lubyty lyszyła.
5. A jak mene kumko lubko,
budesz proklynaty,
my sie budem tak lubyty,
saczę ne budesz znaty.

431.

Ispas.

1. Oj pidu ja ta u horod
fasuli sadyty,
j-a mij mylyj czornobrywyj
jdę do korszmy pyty.
2. Ja fasuli posadyła,
naj fasuli schodyt,
sama pidu podywju si
szo mij mylyj robyt.
3. Oj pryzska ja do korszmońki,
na porozi stoju,
żygłowczka medok nosyt,
mylyj mij s kumoju.
4. Ja porih perestupyła,
ta stała w kutoczku,
a mij mylyj prawow ruczkw
kumi pid soroczku.
5. Kumko-ż moja! lubko-ż moja!
szo ty wirobajesz,
szo ty z mojim czołowikom
medok popywajesz.
6. Kumko-ż moja! lubko-ż moja!
skażu tobi w oczy:
ny psuj myni meszkanieczko,
s kym ja żyty choczu!
7. Lyszy żinko mało-umna,
puste howoryty,
rusz do domu, pylnij borzo
weczeriu zwaryty!
8. Oj piszla ja ta do domu,
dweri otworyła,
seri drywa porubała,
weczeriu zwaryła.

¹⁾ kosy, — ²⁾ grabię, — ³⁾ męża, — ⁴⁾ pożycie.

9. Oj weczeriu'm yzwaryła,
taj skił zastelyła,
a mij mylyj pryszov skumow,
dweri'm j-utworyła.
10. Oj jakże win skumow pryjszov,
taj prynis horivky,
j-a siv sobi koło kumy,
jakby koło žinky.
11. Jak horivku ta rozpyły,
staly weezeraty,
postely-ż my biłu poskil,
ydu s kumow spaty.
12. A ja poskil zastelyła,
dweri utworyła,
oj pobihla'm ta do wijta,
taj zaholosyla.
13. Pane wijte, naczalnyku!
daj-że myni radu,
bo ja z swojim czołowikom
na wiky propadu.
14. Oj pryjszov wjyt yz prysiżnym
staly na porozi,
zakuwaly kuma s kumow
ta za obi nozi.
15. Ta jakże jich zakuwaly
w furdygu zamknuly,
ta szbbi si kuma s kumom
w kupi si na-buly.
16. A mij mylyj czornobrywyj
placze ta hołosyj,
szczyre win si yz aresztu
do domoczku prosyt.
17. Pane wijte, naczalnyku,
wizwoly-ż mni s toho,
potyj w swiki žyty budu,
wże ny bude toho!

Powrót z karczmy.

432. ¹⁾

od Halas, Stanisławów.

Czas do domu czas, czas do domu czas, bade me — ne muž mij byty
nema ko — mu borony—ty,
czas do domu czas, czas, czas; czas do domu czas.

1. Czas do domu, czas;
czas do domu, czas.
Bude mene muž mij byty,
nema komu boronyty.
Czas do domu, czas, czas, czas,
czas do domu, czas.
2. Iz keręzmy idu,
jak pszczeła hudu,
a za mnoju młodohoju
idut chłopci czeredoju;
w cymbałoczki bjut, bjut, bjut,
w cymbałoczki bjut.
3. Oj ty mužu mój,
witwory dwir twij.
Idę twoja mylyseńka,
iz korczmońki pjanyseńka,
czy budesz ji rad, rad, rad,
czy budesz ji rad.
4. Czy ja ti ne' rad?
ty mij wynohrad.
Lehny z Bohom, ta prespy sia,
a powstawszy poprawy sia;
to wse bude w ład, w ład, w ład,
to wse bude w ład.

1) Wacław z Oleśka P. I. str. 420, — Cztienia, 1855, 4. str. 495.

5. Komary hudjut,
spaty ne dajut;
nakryju sia z hołowoju,
jaczmaninoju sołomoju,
to naj mene tnut, tnut, tnut,
to naj mene tnut!

Nuta ob. nr 115. 205.

433. ¹⁾

Harasymów.

Oj suk ne werba a kto bida jak né ja. Nau-czyłam sie py-ty
ne choczu ro — by-ty.

1. Oj suk ¹⁾ ne werba,
a kto bida, jak né ja.
Nawczyłam sie péty, ²⁾
ne choczu robéty.
2. Do korszmy piszovszy,
pywa ne napyvsszy,
do domu priszovszy,
ta muża pobyszsy.
3. Myła-ż moja, myła,
za szcoś mene była?
Cy ja tobi ne topyv,
i borszczu ne zwaryv?
4. Cyt, cyt' ne harczé,
sedy w kuti tycho,
bo jak borszczu pokuszyju,
bude tobi lycho.
5. Oj była ⁴⁾ ho w chati,
była ho w kimnati,
zabuła sie zapytaty,
czy je triske ⁵⁾ w chati.

434. ⁶⁾

od Horodenki (Strzyżce).

Myła moja żinko my-la, za szcoś mene by-la, —
a cy ja to — bi né to-pyv wóze-ru né — waryv?

1. Myła moja, żinko, myła,
za szcoś méne była;
a cy ja tobi né topyv,
wyczeru ne waryv?
2. Koly-ż jejl waryv,
to jiż ⁷⁾ jejl tycho,
bo jak wstanu, pokusziju,
zarwesz sobi lycho.
3. A jak wstała, pokusziła,
to buło nesmaczno,
jak ja zacziev ukikaty,
to ślidu nyznaczno.
4. Wzieła myne za czuprynu
kieniula ni (mni) w pyrynu:
a lyży ż ty mylij tut,
zakim ja znajdu prut.

¹⁾ Lud, Ser. XII. nr 436, — ²⁾ sek, — ³⁾ pić, — ⁴⁾ bila, — ⁵⁾ trzaski, —
⁶⁾ Lud, Ser. IV. nr 223, — Ser. XII. nr 436, — ⁷⁾ jédz.

5. Za-kim ona prut znajszła,
taj péréserdyła-si,
sama lihla pid pyrynu,
taj zmyłoserdyla-si.

Nuta ob. nr 221.

1. Żuro moja, żuro ¹⁾,
toś ty mne zżuryła,
toś menę zżuryła,
z nih mene zwalyła.
2. A ja tobi żuro,
nic ne podaju si,
jak pidu do korczmy,
horivki napju si.
3. Pryjdu ja do korczmy,
siedu koło szanku: ²⁾
orendarko Hajko,
daj horivki kwartu!

435.

Czortowiec.

4. Oj daj-że my kwartu,
daj-że my druhoju,
naj-że ja zabudu
żuru welykóju.
5. Oj zeszły si ludé
taj horivka pjet-si,
koło moho sercié
taki żurawlet sl.
6. Oj zeszły si ludé
horivka si pyla;
koło moho sercié
żura hniezdo zwyła.

Nuta ob. nr 31.

436.

Czortowiec.

1. Jdè czołowik z korszmy pjeny,
taj pleté nohamy;
neraz win si podpéraje
nosom i zubamy.
2. A win pryjszow oj do domu,
taj otworyv chatu,
żinka swarét, dité płaczut,
dawaj tatu papu!
3. A win siv sobi na lawu,
taj uzdriv szczo bida,
traba pijty do susidy
pożeczyty chliba.
4. A ty widiv czélowicze,
szczo ty majesz dité,
buło chliba zarobyty,
w korszmi né sédyty.
5. A win pryjszow taj do chaty,
zaper w chati dité,
a sam piszow do korszmonki
tam de zwyk sédity.
6. Sédyt-że win w korszmości,
taj słynku lègaje ³⁾,
żydy korszmu zamykajut,
ta czieś wze jtý do domu,
a win ne hadaje.

Porównaj nutę nr 251.

437. ⁴⁾

Czortowiec.

Nu-pyjmo sie kumko n'pyj-mo sie lub-ko, napyjmo sie
kumasenko sy-wa-ja ho — lubko.

¹⁾ troska, — ²⁾ szynku, — ³⁾ ślinę łyka, — ⁴⁾ Pieśń ta, pierwszego dnia Wielkiego postu t. j. w Poniedziałek, śpiewają same baby w karczmie, gdzie ani jednego nie bywa wtenczas mężczyzn.

1. Napyjmo sie kumko,
napyjmo sie lubko;
napyjmo sie kumaseńko,
sywaja hołubko.
2. A z werszczeka kumko,
a z werszczeka lubko,
a z werszczeka kumaseńko,
sywaja hołubko.
3. Do połowniki kumko,
do połowniki lubko;
do połowniki kumaseńko,
sywaja hołubko.
4. Aż do deńcie ¹⁾ kumko,
aż do deńcie lubko;
aż do deńcie kumaseńko,
sywaja hołubko.
5. Napyjmo sie tut, tut,
bo na tym ²⁾ świti ne dadut.
Napyjmo sie tut harazd,
bo na tym świti ani raz.

438. ³⁾

od Kamionki, Obertyna.

Napyjmo sie kumko, na — pyjmo sie lubko, napyjmo sie
kumoseńko syweá — ka ho — lubko.

1. Napyjmo sie, kumciu, lubciu,
dovsze ne budemo,
sonce nyško, wieczer błyško,
wże sie rozyjdem.
2. Napyjmo sie, knmciu, lubciu,
napyjmo, napyjmo,
chto nam bude na zradoćci,
toho sie nabyjmo.

439.

Jspas.

1. Horivoczka j-utoczena
ta szcze ny płaczena,
ko-bys kumko zapiątyła,
to-bys buła czemna.
2. Horivoczka j-ukowыта ⁴⁾
yz jaroho żyta,
napyjmo si kumko lubko,
jakaž smakowyta!
3. Kumko-ż moja, lubko moja,
kumko moja myła,
szcze'm takoji horivoczki
nikoly ny pyła.
4. Ta cy una z koriniczkom,
ta cy una z percem,
ta cy una z sumliniczkom
ta z szczyreňkim sercem.
5. Napyjmo si horivoczki,
horivka py woda,
luby-ko mni mij myłeňkij,
pokiv ja mołoda.
6. Bo jak ja si postariju,
stara baba budu,
lnby-ko mni mij myłeňkij,
pokiv żyty budu.

Ob. nr 427.

440.

Kornica.

1. De-ż ty buta, de chodyła,
żono moja myła,
ta de s my si tak do pizna
nyni zabaryta?
2. Oj na medu, mužu mylyj,
na medu, na medu,
wtwory-ko my woroteczka,
bo ja pjana ydu.

¹⁾ dna, — ²⁾ tamtym, — ³⁾ Cz tienia, Kołomyjki, nr 323, — ⁴⁾ okowita.

3. Wtwory-ko my woroteczka,
oj-ki wid dubrowy,
pokażu ty bie lyczko,
taj czorniji browy.
4. Koby ny ki, kaže, tanci
taj ny ki kochanei,
ja-by pryjszka yz weczera
a ny na zorianci.
5. Ta koly ty my dobryj (je) muž,
ozmy batożynu,
ta tak mene taj wieszkrobaj
jak mału dytynu.
6. Oj koby-m ki ta ny lubyv
na smert' bym ki j-nubyv,
ałe ż bo ki duże lubju,
byty ki ny budu.

Nuta nr 198.

441.

Werbię.

1. Oj mij czołowik
horivki ny pje,
taj y myni młodęteki
zaboronieje.
2. A ja młoda
naberu dobra,
jak ydu, tak ydu
do korszmy sama.
3. Pryjszla do korszmy,
siła na ławku:
dawaj-że my, orendariu
horivki kwartu!
4. Horivki daje,
zakusku klade:
Bij-si Boha, młodycce,
czolowik yde!
5. Wwierszow czołowik,
taj zahoworyst:
ydy żinko do domoczku,
abym ki ny byv!
6. A ja młoda,
jak podumaju:
daj szcze kwartu horiwoczki
naj pohulaj!
7. Oj ja młoda,
jak pohulała:
jak ydu, tak ydu
do domu sama.
8. Pryjszla do domu,
stała na rozi,
wijszow bratczyk czołowiczyj,
stav na porozi:
9. Nywistko moja,
dez-eż ty buła?
stojit, stojit nahajeczka,
nahotowlena.
10. Giwersku ¹⁾ mij!
posłuchaj mene:
jak mni bude twij brat byty,
borony mene.
11. Nywistko moja,
to tak ny zrobui,
jak ki bude mij brat byty
dweri pidopru.
12. Dwersi pidopru,
z chaty si wstupiu,
szoby ludé ny kazaly,
szo ja ki lubju.
13. A ja młoda,
jak podumała:
jak ydu, tak ydu
do wiktua sama.
14. Pryjszla do wiktua,
stała ju wikni:
stojit, stojit nahajeczka
na bilim stoli!
15. A ja młoda,
jak podumała:
jak ydu, tak ydu
do sinyj sama.
16. Pryjszla do sinyj,
stała za dwersi:
Bij-si Boha czołowicze,
daj my weceri!

¹⁾ dziewczerzu.

17. Oj ~~żink~~ moja,
a deż ty buła,
szo ty sobi weczereczku
ny zhotowyła?
18. Czołowicze mij!
ja w korszmi buła:
Pyła'm na tu korowoczku,
szoby zdorowa!
19. Oj żinko moja!
to ny riez twoja —
oj pyjże ty na kuroczku,
taj na kapłuna!
20. Czołowicze mij!
kapłun to gim¹⁾ mij,
a kuroczka ribuszoczka,
to gospodar mij.
21. Oj kapłun na to,
aby rano piv,²⁾
a kuroczka ribuszoczka,
ty pryzjakil mij!
22. Oj wziev za ruczku,
ta wwiv do chaty:
cyt'te gity, ny swawolte
najś wispyt maty!
23. Ny popowycz ty —
ja ny cariwna;
a na gity ny swary,
chata jim wilna!

442.

Werbię

1. Ty pszenyciu prodajesz,
myni hroszyj ny dajesz;
a ja z rodom zijdū si,
za petruszku napju si;
2. za cybulku, taj za mak;
piszlam za muż, taj ny tak.
Daly my si u znaky;
czołowiczi kułakы.
3. Kułakamy poszturkuje,
dołonimy witraskuje.
Kułakamy po bokach,
dołonimy po szczekach.
4. Probudźu si ju noczy:
stoja wnuczi³⁾ na peczy.
Podywju si popid skit:
stojit czobit taj poskił.
5. Sława Bohu, szom najszała:
ubułam si taj piszka.
Oj piszlam aż za horu,
taj zajszlam tam ju korszmu.
6. Oj ju korszmu jak wwijszla,
uweś swij rid⁴⁾ zastała.
Nim z rodom si napyła,
tom dovžok⁵⁾ yzrobyła.
7. Pryjszły żydy po dovžok:
wzieli z chaty piet' lyżok,
taj kociubu, pomeło,
bo mni doma ny buło.
8. Pryjszły żydy po woła,
ta ja doma wže buła.
Kaduk, żydy, waszu mat'
ja ny pyła na woła.
9. Kaduk, żydy, waszi neuci!
ja szo pyła, wse na jejci.
Sydyt kohut na szopi,
znis my jejec dwi kopí.
A ja jejci prodaju,
żydam dovžok widdaju.

Kolomyjka.

443.

Ispas.

Koby py-ty, ko-by py-ty koby si ny v - py - ty,

¹⁾ dom, — ²⁾ piął, — ³⁾ onuce, — ⁴⁾ rodzinę, — ⁵⁾ dług.

2. Mene maty hodowała,
w papir zawywała,
za bohacza łahodyła,
za pjanycu dała.
3. Mene maty hodowała -
jak perepelyczku,
za pjanycu mene dała,
bidnà holowoczko !

444.

Kluczów wielki.

1. Ta bidoma umyraju,
bidoma konaju,
na ławu mni sporidyły,
za lubky hadaju.
2. Na ławu mni sporidyły,
j-oocy zatulyły,
yj pryzszy sztry lubky,
lysz si podwyły.
3. Yj pryzszy sztry lubky,
na kolinky wpaly,
podywit si czorni oczy
koho-ste kochaly.
4. Ta jak mene pochowajut
barana zariżte,
taj nado-mnow młodénkym
beryłku powiszte.
5. Ale u ki beryłoczci
czopek zołotenkyj,
ale u ki beryłoczci
medok sołodenkij.
6. Bude witer powiwayty,
beryłku chytaty,
ta bude my młodomu
hubky polywayty.

445.

od Horodenki, Śniatynia.

1. Szczo-ż ty pysznesz ¹⁾ arydariu 5. Bude toto szczo ja skażu,
jak ny budem pyty,
perestanesz krasno jisty
choroszo chodyty.
2. Budesz u nas mołotyty,
żinka szmatie praty;
a żydyki nychlujnyki
swyni zawyrtaty.
3. Wże né budesz panowaty,
hromadu hulyty, ²⁾
budesz cipom wiwiaty,
w sabasz wuszy ³⁾ byty.
4. Oblizé ky ⁴⁾ borodyszczé
za naszi doribki,
boś nas zbawiy szośmo maly,
chliba taj chudibki.
5. Bude toto szczo ja skażu,
toho doczykajem,
szeče ki budem pokładaty,
taj byty nahajem.
6. Izjicz ⁵⁾ czorta, psieczyj synu,
parcho borodatyj,
ny pohlanu na smyrdiuchu,
ni do twoji chaty.
7. My musily biduwaty,
hołodu tyrpity,
a wse toto czéréz żydy,
taj czéréz ich dity.
8. Żydy sobi krasno jily,
choroszo chodyły;
my syrotý z nedostatkow
łachamy śwityły.

¹⁾ pocznesz, — ²⁾ golić, — ³⁾ wszy, — ⁴⁾ oblizie ci, — ⁵⁾ zjédz.

Tanleg (Kolomyika)

446

Jedad

1. Ta Hospody myłosernyj,
Hospody łaskawyj,
jakij-że to deń weselyj,
jak ydut z paskamy.⁵⁾
  2. Ta Hospody myłosernyj,
śwytyj Nykołaju,
czerez czużi młodyci
ny buty my (mnie) w raju.
  3. Oj prydju ja baj do rajp.,
tam si obzyraju,
mene śwyki⁶⁾. makohonom:⁶⁾
Ydy tam de hrajut!
  4. Ta chotień ja ny welykyj,
taj ny budu bitezyj,
ale nichko ny prydast si
do młodyc lipszyj.
  5. Oj saraka młodyczko,
saraka, saraka,
bodaj na ki żura wpała,
jak na pole mraka.
  6. Ta na pole mraka wpała,
taj si pidojmyła,
ny dowho si młodyczka
żurow pożuryła.⁶⁾

Tangles.

447.

LITERATURE

1. Ta jak sobi zaspiwaju dwoma hołosamy,
j-odyn puszcza hori sełom,
a druhyj lisamy.
  2. Ta jak sobi zaspiwaju w gospodarski chaki,
a imzyku jak poproszu,
zahraje my taki.
  3. Ta skrypoczka jyz lycopczki
j-a struna z berwinku,
jak zahraje na skrypoczku,
czutý na Wkrajinku.
  4. Ko-by naszi prystateli ta ny choruwaly,
ta szo-wny nas napojily taj-pohuduwaly.
  5. Oj trisu si lude dobri,
trisu si, trisu si,
ta jak toji horivoczki napju si, napju si.
  6. Na(ny) sam ja si, braki, trisu,
giawoly") mni trisut,
a maleńki giawoleta do giwczyny nésut.

¹⁾ bracia, — ²⁾ spokój, — ³⁾ pascha, — ⁴⁾ święci, — ⁵⁾ wiercimak, — ⁶⁾ troaska v. smutkiem posmucila, — ⁷⁾ djabli.

XV.

Żniwa. Dożynki.

Nuta nr 36. lub 37.

1. U naszoho pana
maliowana ¹⁾ brama;
oj żwawi chłopci buwaly,
poperesztrygaly. ²⁾)
2. W nowim ohorodi
kłaly sie dwory, ³⁾
pryletily sywi ptaszki
jak sywi sokoly.
3. Pryletily sywi ptaszki,
taj ptaszyna mama;
nahornuly pszenyczeńki
zanesly do Iwana.
4. U naszoho pana
pszenyczeńku kraly, ⁴⁾
ekonom brygaterem,
humenny gazduje;
nahornuv pszenyczeńki
niczo né strachuje. ⁵⁾)

448.

Kornicz.

5. Tecze woda koło gieka ⁶⁾),
taj tecze riwciami,
prodawav Semen z Iwanom
pszenyciu kirciamy.
6. Prodawav, prodawav,
né stało do miry,
skinuv z sebe Semen petek,
zydy sie zdumily.
7. Pryjszov Semen do domu
i wziav sie swaryty:
koly wy moji Baziewi,
szezo z wami robyty!
8. Na Wełykden poranenko,
zaczäv doszczyk pokrapaty,
wziav Semen ta Hanuszczak
wozyk obertaty.

449.

Ispas.

1. Uże weczir weczerije,
uże sonce nyzko,
puskaj panku, z ceho łanku,
do domu ny blyzko.
2. Uże weczir weczerije,
my weczera ždemo,
my weczerom po-pid werby
do domu pidemo.

450.

Ispas.

1. Ta falyv si bohacij syn,
szo wmiye kosyty,
zabiyv kosu j-u kupyny ¹⁾)
taj stav holosyty:
2. Yj giwezietka łaskawietka,
ta szoż ja was proszu,
ygit-ko my, ta wikyhnit
yz kupynki kosu.

¹⁾ vel: ta zaperta, — ²⁾ popreskakiwali, — ³⁾ nakładały się gumna, — ⁴⁾ kradli, — ⁵⁾ strychuje, boji się? — ⁶⁾ dijaka, — ⁷⁾ w kopę siana.

3. Yj giwcieta łaskawiet,
dribnoho nasini,
dajte łaski z pid zapasky
za swoje spasini.
4. Bohackyj syn wołociuha,
ny chocze robyty,
perekrywyt sziepku na bik,
ta do korszmy pyty.
5. Ta ni wroku seho roku,
ba jak bude narik,
oj jak stanu-j ja na wijta,
pide sziepkna na bik.
6. Ta kosyty, molotyty
ny moż si nawczyty,
ciuluwaty, obijmaty
ko-by dofatyty. ¹⁾
7. Ta kosyty, molotyty,
welyka robota,
ciuluwav-by, obijmav-by
skóra je ochota.

Nuta nr 232.

1. Czerez pana watamana,
czerez jeho wriedy,
pryde my si zawișty
nohamy na hriedy.
2. Czerez pana watamana,
czerez pana wijta,
wže ny znaju, towarzysz
de žinku pogity.
3. Oj ty pane watamane,
oj ty pane wijte,
ta kobyła prysklena,
ygit ji szo gjite.

451.

Ispas, Werbięt.

4. Cy ja tobi, pane wijte,
mežu perekosyv,
szo ty za mnow cile lito
petelkamy nosyv.
5. Ta ja ty ni perekosyv,
ni perehromadyv,
ta szos-bym ty, pane wijte,
na cyse poradyv.
6. Jak ny znajesz, pane wijte,
de petelky ²⁾ gity,
to powiszij u petelky
swoju žinku j-gity.

7. A wijt ny znav, szo robyty,
ta zasumuwav si,
obernuv si anda-tuda,
ta zawișyv sam si.

Dołyinkowa. Nuta nr 18. 26. 50a. 55. 58. 235.

452. ³⁾

Czortowiec.

Szkoda li-sa Lebe - dy - na szkoda li-sa Lebe - dy - na

sceco néma w nim so-lo - wi - ja, sceco né-ma w nim solo - wi - ja.

¹⁾ dopaść, — ²⁾ petelki rzemienne u bata. — ³⁾ Śpiewana i w takcie $\frac{2}{4}$ (a wtedy dwie szesnastki zamieniane bywały na ósemki, tony oznaczone $\triangleright$ przedłużane o ósemkę, ton zaś $\circ$ w 3, 6 i 9 takcie zamieniały na czwierciową).

1. Szkoda lisa Łebedyna,
szczó néma w nim sołowija.
Szczó ni komu rano wstaty,
taj ptaszenu pozbudzaty.
2. Szkoda domu wdowynoho,
szczó néma w nim gospodaria.
Szczó ni komu rano wstaty,
taj czeladku pozbudzaty.
3. Wstańte chłopci, wstańte chłopci
wstańte nebożata,
siczku riżte, — woly hódujte,
a wczesno napowajte.
4. A w pole jdit, taj rilu¹⁾ robit,
budem' sie harazd maty,
budem' sijety, budem' oraty;
pryjde do zboru, taj pidem' žaty,
taj budem' kopy klasty,
budut nam ludé zavidžaty.²⁾

Nuta nr 236.

453.

Dżurków.

1. Oj pid lisom, oj pid lisom
oj pid Łebedyna, —
a czyja to, ta diwezyna
czy né popadyna?
2. A jak-że by popadyna,
ne tak by chodyła,
czerewyczki granatowi
w probudeń³⁾ nosyla.
3. Czerewyczki granatowi
z żovtemy priękkamy,⁴⁾
teper chodie po morozi
bilymy niżkamy.
4. Bodaj tebe, mij mylenkij,
buła mara znała,
jaka mni sie za toboju
turbacija wziała.

454.⁵⁾

od Kołomyji.

1. Oj žny diweze, pszenyczeńku
taj ne dumaj sobi,
bude tota pszenyczeńka
na korowaj tobi!
2. A jak budesz, diwezynońko
dumaty, dumaty,
bude twoja pszenyczeńka
w połé zymuwaty.
3. Ty diwezyno czorniawaja,
ty diwezyno biła,
cy ty w połé ne robyła,
szczó's ne obhorila?
4. A ja w połé, ledinnyku,
żala i wiazała,
ale'm swoje biłe lyekzo
fustkow zakrywała.
5. Jak by's buła, diwezynońko
toboh ne skazała,
buła by's sia, moja lubko
sich miasnyc iddała.
6. Oj ja w połé ta robyła
i robyty budu,
ale'm rodu bielikoho,
taj bielinka budu.

455.

Ispas.

1. Na dzełenim zarinoczku
kosaryki kosi,
ny raz sonce j-u połudne,
jisty ny winosi.

¹⁾ rołę, — ²⁾ zazdrośćć, — ³⁾ na codzień, — ⁴⁾ prązkami, — ⁵⁾ Cztienia, II. str. 389.

2. Ta winesly, brate, jisty
wże het po j-obida,
najła si kosarykiw
kyżenkaja¹⁾ bida.

3. Ta winesly, brate, jisty,
ni winesly lyżki,
a ja kosu wziev na pleczu,
ta hajda! w opryszki.

456.

Czortowiec.

1. Naszy chłopci dobre jdut,
serpa w ruki ne berut.
2. Oj na hori wivsa mnoho,
połowyna zelenoho.
3. Piszly jeho żenći žaty,
a zabuly serpy wziaty.

7. Rukawyci toneseński,
toj na ruczki biłesęńki.

457. ²⁾ ³⁾

1. Oj letiła zazuleczka
a w zeleni haji,
a utikała pańszczynoczka
a w dałeki kraji.
2. Jakże ona utikała,
pany ji zdohnieły:
szczoz my budem, pańszczyno-
bez tebe robyły? [czku
3. Budut pany hnjij wozyty,
jimoście wiezaty,
budut pany tohdy znaty,
jak lud szénowaty.
4. Budut pany baj kosyty,
a jimoście žiety;
budut pany tohdy znaty,
jak nam hirko žity.
5. Piszly pany do cisary
a wziely prosyty:
pozwol, pozwol cisarońku
pańszczynu robyty.
6. Ne pozwolu, wraby Lachy,
bo wy wrażdujete,
bidny mużyk narobyt si
a wy zbytkujete.
7. Prosit Boha młodyci
taj koło kaplyci,
szczzo nam cisar podaruwav
kieżki⁴⁾ robotyci.
8. Prosit Boha ludé dobrý
taj koło figury,
szczzo nam cisar podarowav
i mitki⁵⁾ i kury.⁶⁾

458.

od Gwoźdica.

1. Y letiła zazuleczka
y wziela kowaty,
zaczekajte ludé dobrí
szos maju kazaty.

2. Jak sie hajl rozwywaji
to ja sie wertaju,
usiedu sobi w haj zelenyj,
trochy spoczywaju.

¹⁾ cieżka, — ²⁾ ob. *Lud*, Ser. IV. str. 178, nr 362.

³⁾ Pieśń ta powstała po pamiętnych latach 1846–48; treść i układ jej (jak i nr 458) pokazuje, z jakiego pochodzi źródła. Dotąd lud odprawia w cerkwiach nabożeństwo (zwane Odprawą) w d. 3/15 maja, jako w rocznice darowania pańszczyny w r. 1848. (Obacz także: Wład. Zawadzki: *Obrazy Rusi czerwonéj*. Poznań, 1869, str. 19).

⁴⁾ cieżka, — ⁵⁾ motki.

⁶⁾ Dó danin składanych dworowi, należała część przedzy i drobiu.

3. Ta jak troszczé¹⁾ zadudnyła,
ta ja sie hlamla,
taki'm bidu zobałyła
j-azem si zabuła.
4. Wziely Lachy w atamany,
j-a wziely prosaty,
a werny sie pańszczynoczko,
nyna widkie żyty.
5. Wy né wmiye mołotyty,
wasze žinkie praty,
wy né znate jak to na chlib
kieżko pracówaty.

Nuta nr 232.

459.

Ispas, Myśasin.

1. Ta daj Boże zdrojowjiczko
naszomu carewy,
szo daruwaw pańszczynoczku
ciłomu krajewy.
2. Ja pańszczynny wže ny robju,
ny boju si pana,
Yji hraj my, muzyceńku,
sidaj - rłtaj - dana!
3. Ta hraj-że my, muzyceńku,
koly ja ki proszu,
ta dam tobi toty hroszi,
szo zymi zakoszu.
4. Jało ty si muzyceńku,
jało ty si hraty,
jało ty si muzyceńku,
szytry woly maty.
5. Szytry woly jak sokoly,
korowu z rohamy,
i giwczynu czornobrywu
z tovstymy nohamy.
6. Ta muzyka, brate, hraje,
browamy morhaje,
ta łyśtywa ho makir znaje!²⁾
oj szo win hadaje.
7. Cy hadaje win za woly,
ta cy za korowy,
cy hadaje win za lubku
taj za czorni browy.
8. Ta hraj-ko ty muzyceńku.
koly majesz hraty,
bo budesz ty swoju skrypkę
w dziubeńku³⁾ składaty.

460.

od Kutt i Świątynia.

1. Ej wpało pismo
w seło do Rożnowa,
wyberajte sobi
deputata rozumnoho.
2. Wybraly wosim ludéj,
dewietoho wijta,
prychodiat do Kutt,
wse do supruwita.
3. Prychodiat do Kutt,
zaczely hadaty,
wychodyt pan Verwalter,
jew⁴⁾ losom pysaty.
Kažit (lude) wirnu prawdu,
boby prysichaty.
4. Wid koly pered panom,
ta poprysiahaly,
wid toh w każdym seli
maj prawdoczki staly.
5. Wid koly prawdoczku staly,
czuhý popalyly,
kotry buly bidni pany,
wsi sie zasmutly.
6. Wony sie zasmutly
za ludzki komory,
a lude sie wweſelyly,
pleszczut u dolony.⁵⁾

¹⁾ sitowie, — ²⁾ rodzaj zaklecia, — ³⁾ torbę, — ⁴⁾ jał, poczał, — ⁵⁾ klasają w dłonie.

7. A ne budem zwaty pana
didyeza opryszkom,
prosim Boha za cisaria
i za Iwana Ryszko,
8. szczoby toti deputaty
na switi prozyly,
szo nam tobi opłatocekki
troszki omenszyly.
9. Szoby i Ty Cisaroczku
i Ty powikowaw,
szo Ty nam pansczynu
na wik podarowaw.
10. Kowały my zazulki,
szcze budut kowaty,
wże brate za pansczynu
ne bude czuwaty.
11. Wże brate za pansczynu
i czuty ne bude,
zakopaly ta na hori
deputaty lude.
12. Ej pansczynu zakopaly
pid Chrystom na hori,
a pan Józef za toto,
sydiv u newoly.
13. Ale mav win dobryj rozum,
wziev dobru sumu,
a Kajetan hadav brate,
szo pansczyna bude.
14. Stav Szoszornba,
ta bje Jakowicu,
piszla pansczynoczka,
hopaw Cucumbriecu.

XVI.

R ó z n e.46I. ¹⁾

1. Jichaw did'ko z Kołomyiji,
taj zahubyw łusznii,
obizdriw sia po zad sebe,
taj w dołoni lusnuw.
2. Skoro pospiszyw do Hwizcia ²⁾ 5.
piszow w szkolu troszku,
aż tam powno starych żydiw,
kryknuw: de ty Moszku?
3. Moszko hlanuw jemu w oczy, 6.
kryknuw z strachu: Małche-
zychliw borodu w dołoni: [mus,
ja pak ne żyd, ot lysz wus.
4. A Małchemus pryblyzyw sia,
chap Moszka za pejsa,
szturknuw rohom odnym, dru-
masz za brechniu pensa. [hym:
Wydiat żydy że ne żerty,
dali sobi z szkoly,
5. a Małchemus Moszka dikhaw,
bere jeho w poly.
6. Jak ho pidnis i do sebe,
zaczew ho tulyty,
poki jeho ne udusyw,
ne stav ho lubaty.
7. A na reszti szpurnuw jeho,
na -wozok swij lechkij,
siw werch neho, ruszyw dali,
konec Moszka takij.

¹⁾ Waclaw z Oleśka, P. I. s. 401. — W podobnym rodzaju pieśń u Żeg. Pauli, T. II. str. 41, — ²⁾ Gwoździec w pow. Kołomyjskim.

462. ¹⁾ ²⁾)

1. Buw sobi Hryćko — rodom z Kołomyji,
uczyw win sia duże mudro — sim lit na fylozopii.
Szisnajcít lit w pysmi hmyraw,
a wse do Łatyny zbyraw,
a na simnajciatym
azbuku pereczytaty znaw.
2. Z welykoju mudrostiu do baťka prychodyt,
baťko pyśmennych w dim ³⁾ pastuchow zwodyt,
szczoby jeho zapytaly,
i szczo znaje, stribowaly
bo chfyłzop.
3. Kaput, holowa, oden z nych powstaje,
i tak po łatyni howoryt, Mospane.
I my tu łatynu znajem,
i tebe sia zapytajem,
jak w was po łatyni(e)
żenut ⁴⁾ w pole swyni,
skaży, Waspan, nam!
4. Hryćko takij mudryj, szczo aż wid dywa,
wziew knyzku u ruki, taj piszow do chliwa:
Stanuw sobi z prezencyjow,
mowyt swyniam oracyju:
„Assantus, swyniantus,
hryzantus trawantus,
na sternyskus!”
5. Uże try dny jak swyni ne jily,
jak sia poperly, kuczu wywalyly:
Baťko Hryćka za czuprynu:
„a na szczo ty, pesij synu
majesz ich łajaty?
Aż utikaty
musily wsi.”
6. Jak sia dowidaw pan o mudrosti jeho,
zaraz skazaw pislaty po nieho.
Zadaje mu rožnu sztuku,
zachodyt znym u nauku;
sto batohiw mu daw,
szczoby sobi zrachowaw,
ey bohatu wziaw.

¹⁾ Śpiewająca dijaczki i inni pismienni. — ²⁾ Cztenia, 1865, 4. str. 489,
³⁾ dom, — ⁴⁾ wyganiaja.

7. Hryćko zobaczyw, szczo to kepśka sprawa,
 maenuw sia z zadu, sukmana dirawa:
 Facu, drała, na wsi nohy,
 manywciami, bez dorohy,
 ne bojaw sia strachu:
 takij mudryj buw!

Hryćko Fylozof.

463.

Stanisławów.

Buv Hryćko mudry rodem z Kołomyji — my — i. Piatnacet lit w pysme hmerav,
 a wsio poła — tyne bżderav.

a na sze — snaczety psal — terku znav.
 i pere — cny — taty

1. Buv Hryćko mudry rodem z Kołomyji,
 ucyv sia krasno na fylozofiji.

Piatnacet lit w pysme hmerav,
 a wsio po łatyne bżderav.

A na szesnaczety
 i pereczytaty
 psałterku znav.

2. Wyuczywszy sia, do bat'ka prychodzi;
 bat'ko pysmenne wsie pastuchy zwodi.

Szczoby joho zapytaly,
 szczo umiejet sprobowały.

Ony sia złękaly,
 bo nie wydołaly,
 bo fylozof.

3. Caput hołowa, oden z nych powstane,
 koly ty mudry fylozof Mospane;

i my tu nauku znajem,
 i tebe sia zapytajem:

jak to po łatynie
 w połę honyt swynie,
 skaży ty nam?

4. A Hryćko mudry z promudroho dila,
 wział knyszku w ruki i poszov do chlewa.

Stanow w kutku z prezencyją,
 zaczov prawit oracyją:
 „eantes swiniantes,
 gryzantes trawantes
 in sterniskum.“

5. Swynie hołdne nysczoho ne jily,
wysunuwszy sia, dwiery wyłamili.

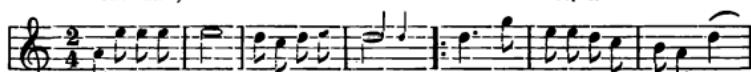
Baćko Hryćka za czuprynu:
na szczo ty sobaczy synu
majesz ich łajaty,
szczo aż utiekaty
misialy wsie.

6. Poznawszy Hryćko welyku pryczynu,
a zostawiwszy w kulaku czuprynu;
hej czuch drała w obiē nohy,
po zamietach do dorohy,
chutieńko utiekav,
dysputy zaniechav
z pastuchami.

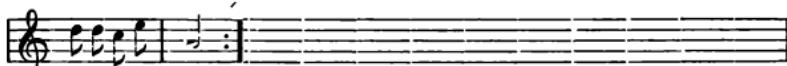
Czumak. *)

464.

Japoń.

Oj hostyw Dzu—man sim rik w Podo—lu,   ne mav — že win pryho — doczki na
Oj hostyw Dzu—manu pry dolny stav,   wo—łyż mu si pobo — lilly sam

chudobu wo—ju.

Dżuman za — slab.

1. Oj hostyw Dżuman
sim rik po dolu;
ny mav—że win pryhodoczki
na chugibku swoju. [:]
2. Oj hostyw, hostyw,
pry dolny stav,
woly mu si pobolily,
sam Dżuman zaslab.
3. Oj zaslab, zaslab,
pid mażew leżyt,
nichto ho si ny pytaje,
szo jeho bolyt.

4. Zaboliło Dżumana
serdeńko taj hołowańko,
bidna-ż moja hołowońko,
cuzuła storona.
5. Hoj czużaja storonońka,
taj czuży lude,
ta chtoż mene pochowaje,
jak tut smert bude?
6. Hoj ustaw Dżuman,
ta whornuv župan,
woly-ż moji wsi mochmaži,
chtóż wam bude pan?

*) Żeg. Pauli P. I. r II. str. 39. Autor ten mówi: „Czumakami lub Dżumakami zwią się na Ukrainie ludzie trudniący się wożeniem soli i suszonych ryb z Krymu albo z nad Donu, w wózku wołami zaprzężonym. Udaając się w drogę, wdziewają oni koszulę i szarawary w dziechciu moczone, aby ich się, jak mówią, dżuma (zaraza) nie imała. Słowo czumak pochodzi z tatarskiego czum albo czjum, co oznacza skopic, także naczynie do pojenia bydła“.

7. Hoj pryzsow d' nemu
wataman Dżuman :
hoj Dżumane watamane,
dbaj za mene, dbaj!
8. Yj Dżumane watamane
dbaj-że za mni, dbaj,
bery sobi waly z mażew
lysza my radu daj.
9. Oj radby ja, rad,
wolyky wziaty,
lysza ny možu Dżumanczyku,
rady ty daty.
10. Hoj ustav Dżuman,
ta whornuv kožuch,
powalvy si po-pry mažu,
spustev Dżuman duch.
11. W negilu rano,
j-a wdaryli w dzwin,
yschodyt si, zjizdzieje si
Dżumanykiw rid.
12. Hoj pryzsow d' nemu
ridneńkij otec :
Yj synku mij, Dżumanczyku,
dež tobi konec!
13. Hoj pryzsła d' nemu
ridnenka maty,
hyj synku-ž mij, Dżumanczyku,
dež ki schowaty?
14. Hoj pryzsow d' nemu
jeho starszyj brat,
bratczyku-ž mij, Dżumanczyku,
ja-ž cemu ny rad!
15. Hoj pryzsła d' nemu
najstarsza sestrā:
hyj bratczyku Dżumanczyku,
dež ki smert' najsza?
16. Hoj pryzsła d' nemu
serduszca sestrā:
bratczyku-ž mij Dżumanczyku,
tut ty smert' pryzsła!
17. Hyj Dżumanczyku
tož-jes pohostyv,
szo czužaja storonoňka,
taj ty duch spustev!
18. Hoj pryzsła d' nemu
najmłodsza sestrā:
hyj bratczyku Dżumanczyku,
czuža storona!
19. Woly twoji wsie mochmaži
naj ny ryczut tut!
wiprowag'te na dorohu,
naj do domu jdūt!
20. Hoj piszly woly
wirykujeczy,
chtóż nas bude dozyraty,
do domu jdūczy.
21. Hoj pryzsły woly
pered worota:
wyjdy, wyjdy, gazdyneczko,
wže gazdy nyma!
22. Woly-ž moji wsie mochmaži,
szo wy zrobily,
szos-te mojego gazdochku
w cari lyszyly.
23. Woly-ž moji wsie mochmaži
a wsie połowi,
zawdalyste kižku žuru
moji hołowi!
24. Olity-ž wy woly moji
samny ny prytty,
niž maly-ste moho gazdu
w cari (ziemi) lyszyty!

465.

od Horodenki (znana i w Tarnopolu).

1. Pojichav Czumak w dorohu,
a za nym myłaja w pohoniu,
woziw dohaniaje,
znożyja wyjmaje,
a serdeńkom nazywaje.
2. Werny-sie Czumacze do domu,
placze otec maty za toboju.
Za toboju
otec maty tużty
że nam fortuna né slużyty.
3. Oj wyjdę ja na horońku
pohlaniu sie po morozi.
Wsi czumaki
i pjut i hulajut,
a mij mylyj u dorozj.
4. A wyjdę ja na pisoczek¹⁾
a pisoczek w nohy ryže.
Koho'm né lubyła
i z rodu né знаła,
to toj myni w oczy lizie.
5. Kob'ty myni dobra žena,
to-by ty sydila doma.
Doma bys sydila,
ditoczok hlédiła,
tob' nam fortuna slużyła.
6. O ty fortuno néboho,
posłuysz ty nam né mnoho.
Służyłaś w burlarstwi,
służyłaś w chodjactwi,
szczę posłuysz nam na reszty.

466.²⁾

Znana i na Wołyńiu i Podolu.

Piszow czumak ju wd̄ ohu, za nym žinka ju w pohoniu. Wozy zawér - woly wyprāhaje, ta - je ta - klí to - bi fortu - nn ne služyt.

1. Piszov czumak j-u w dorohu,
za nym žinka j-u pohoniu.
Wozy zawertaje,
woly wyprahaje,
i serdenkom nazywaje.
2. Werny sie czumacze do domu,
werny sie serce do domu!
Otec maty łaje,
taj i proklynaje,
taki tobi fortuna né služyt.
3. Oj kolyb' ty dobra buła,
tob' ty w domu sydila,
nédilonku czytała,
piatnyciu postyla, —
tob' myni fortuna posłużyła.
4. Oj pidu ja na horońku,
a hlanu ja w dolynońku.
Aż tam dwi kalyni
stojat u dolyni, —
aż do zémli hile hnút sie.
5. Oj pidu ja po nad more,
żovty pisok w nohy kołe.
Jedna ledaszczyzna,
jedna ledaszczyzna
i ta z myni kypyt sie.

¹⁾ piasek, — ²⁾ Żeg. Pauli P. I. r. II. str. 72. — Na też nutę śpiewają pieśni: „Ej Odessa moja myła“ — i „Z pola witer wije, za Lymanom zawyważe“.

1. Hoj ja dżumak nyszczaływy
w żurbi żyju łedwo żywą,
woli myni pozdochaly,
lyszeń järma mi zostały.
Hon czuk! dżumak z wami
i makytra z pyrohami!
2. A sokira i mastylo
szczo sie wid woza lyszyło,
i to za horivku daju,
bo grejcarę ²⁾ wże né maju.
Hon czuk! i t. d.
3. Orendaru żydku Judko!
daj horivki na birg ³⁾ chutko.
Naj sy dżumak pęhulaje,
naj o bidi zabuwaje.
Hon czuk! i t. d.
4. I muzyci pokloniu sie,
bo wże z bidy opiju sie.
Naj muzyka taj zahraje
(v. nechaj z myłoserdi hráje)
naj sy dżumak pohulaje.
Hon czuk! i t. d.
5. Skaczy teper' mij dżumacze,
žinka w domu z dit'my płaczę.
Treba jéju widwidaty,
ey né bude buczkom ⁴⁾ hnaty.
Hon czuk! i t. d.
6. Jak ja teper' do dom pryjdu,
to ja wże pewnē né wyjdu.
Žinka bude mni hańbyty,
na óstatku bukom byty.
Hon czuk! i t. d.
7. Jak'iem zhadav, tak sie stało,
žinci sie lycho nadalo;
za łob mene, za czuprynu:
deś podiv, pse, chudobynu?
Hon czuk! i t. d.
8. Ja jéj kažu: — pozdychaly,
tylko szkirki mi zostały.
— Ko'bý tebe dobre wziaty:
żydy musily zabraty.
Hon czuk! i t. d.
9. Žinka kaže: pohody sie!
Ja kažu: né poprawlu sie!
Za szczos mene tak karała
zdrowie's myni widobrała?
Hon czuk! i t. d.
10. Abo pidu, zawiszu sie,
abo w wodi utoplui sie.
Nechaj wsi ludé piznajut,
jak dżumaki j-umirajut.
Hon czuk! i t. d.
11. Piszow dżumak topity sie, —
dżumaczycha dywyty sie.
Dżumak skoczyw piđ połówku ⁵⁾
dżumaczycha za holowku!
Hon czuk! i t. d.
12. Stij ⁶⁾ dżumacze, né topy sie,
choť na dity podywy sie.
Oj dżumacze, dżumacze,
twoje zytiä sobacze!
Hon czuk! dżumak z wami,
i makytra z pyrohami.

1. Oj czumacze, de ty jdesz?
wsich czumakiw ne wedesz?
Na baniu po Krymku idu,
wsich czumakiw z sobow wedu,
lysze nema odnoho,
brata moho ridnoho.
2. Szukaw, szukaw, ne najszow,
zaprih woly, ta-j piszow.
Atamane, baćku nasz
porad'-że ty teper nas,
szczo my majem robyty,
czym by woly kormyty?

¹⁾ Żeg. Pauli P. l. r. II. str. 88. — Cztienia, (1863—4) str. 178, —
²⁾ v. kopijki, — ³⁾ borg, kredyt, — ⁴⁾ kijem, — ⁵⁾ plewy, v. u polon-
ku, — ⁶⁾ stój, — ⁷⁾ Cztienia, Moskwa 1863, 4. str. 177, — Podobna
u Żeg. Pauli P. l. r. II. str. 69 i 82.

3. W czystym poli krymicia,
tam czumaki stolycia.
Tam czumaki stojaly,
śnił wołami doptaly.
4. Kosit', chłopecy, łobodu,
kormit' woly do czasu.
Kosić chłopecy, mitlyciu,
ta wkrywajte pszenyciu!
Jak pszenyciu zohnije,
kupec woly zabere.

l url. k.

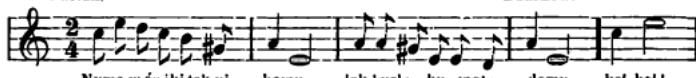
469. ¹⁾)

1. Néma, néma, jak samomu,	6. — Lahaj burlak i tak spaty jak burlakoj' młodomu..
2. Zarosyw sia, zabrudyw sia: De ty burlak, wołoczyw sia?	7. Jeszcze burlak ne prespaw sia, néma czobit, ne wzuwaw sia.
3. — Jarom, jar. m za towarom, za lubamy, za wołamy.	8. Wże chadżajka prebudżaje: — Wstawaj burlak za wołamy!
4. Pryjszow burlak taj do chaty: — Daj chadzajka weczer'aty!	9. Woly-ż moji połowyjji, jiż-te trawu zełenuju. [:]
5. Ni palyła, ni topyla, weezer'aty né waryla.	10. Pij-te wodu chołodnuju. [:] lublu diweza młoduju.

Burlak.

470.

Dżurków.

Nyma w świaki tak ni — komu   jak burla—ku mot — domu   hej hej !

jak burlaku mo — io — domu.

1. Nyma w świaki tak nikomu
jak burlaku-j młodomu,
hej hej! jak burlaku-j młodomu.
2. Burlak robyt, robotaje,
pit mu oczy zalévaje.
3. A wstan żińko, hodie spaty
daj burlaku weczeraty.
4. Najisz chliba j-a z wodoju,
naj lehajo j-a z bidoju.
5. Do poroha hołowamy,
szczoby rano za wołamy.

¹⁾ Żeg. Pauli P. l. r. II. str 70. Burlakami zwiąż bezżennych ludzi, którzy nie będąc w pewnym miejscu osiadłymi, przyjmują u gospodarzy służbę paróbków lub pastuchów. Ztąd też chwilowe oddalenie się z domu dla szukania roboty lub przemysłu, nazywa się: burlakowac (burlakowaty).

6. J-a horamy za wołamy
maniwiemý za wivciemý.
7. Drobnyj šnižok napyrhaje,
burlak nohy pidojmaje.
8. Drobnyj šnižok napyrhaje,
burlak nohy pidojmaje.
9. J-a horamy za wołamy
maniwiemý za wivciemý.

471.

Stanisławów. Znans na Wołyniu i Podolin.

Burłak.

472.

Myszyn

1. Hoj pje burłak niecz taj dnynu,
propvv misto Kołomyju,
2. Propvv misto Kołomyju,
Stanisława-j połownu.
3. Stanisława-j połownu,
Tyśminyci baj tretynu.
4. Tyśminyci tretynyci,
hoj je j-u ni¹⁾ try wjaznyci.²⁾
5. Odyn sydyt za wdowoczku,
taj spiwaje spiwanoczku.
6. Druhyj sydyt za giwczynu,
taj vibraje w sopikczynu.
7. Tretyj sydyt za mamoczku,
sklonyy na skil holowoczku.
8. Ja za wdowu ny boju si,
ja u wdowy widkupju si.
9. Za giwczynu ny boju si,
ja z giwczynow poberu si.
10. Ja za mamu hej boju si,
szybenyci spogiju si.

Kozak. Obacz nr 412.

473. ³⁾

od Stanisławowa.

1. Dub na duba pochylyw sia, —
konyk na kozaka zasmutyw sia.
2. Oj koniu, mij koniu, smutny ne weseły;
czom' ty do mene, koniu, ne howorysz?
3. Czy ti dokuczylo sedlo moje,
czy ti dokuczyła zbroja moja?
czy ja ti dokuczyw, kozak młodenički?

¹⁾ w niēj, — ²⁾ więzni, — ³⁾ Wacław z Oleska P. l. str. 440.

2. — Ni mia dokuczyło sedło twoje,
ni mia dokuczyła zbroja twoja,
ni ty mia dokuczyw, kozak mołodeńki.
3. No my dokuczyła karczma twoja;
oj kuda jidesz, koreczmy né mynajesz.
4. Oj kuda chodysz, — jisz, pjesz i hulajesz,
a o mene, woron konia twoho taj ne dbajesz.
5. A do hory jidesz, pidtynajesz,
a jak z hory jidesz, ne strymajesz.
6. Czerez łuhy jidesz, ne popasajesz,
czerez dunaj jidesz, ne napowajesz.

Kozak. Nuta nr 136.

474. ¹⁾

Otinya.

1. Oj koniu mij, koniu,
koniu woroneńki,
oj czoho ty stojisz
na stajni smutneńki?
2. — Toho ja smutneńki
szezo ty mołodeńki,
szezo ty rano wstajesz,
meue napowajesz.
3. Mene napowajesz,
woźmesz osidlajesz,
kudy pohadajesz,
tudy pohaniajesz.
4. Nihde toho szynku,²⁾
nihde ne mynajesz,
mene woronoho
k' stoupu prypynajesz.
5. Ja syruju zemlu
po pojas wybiju,
doky tebe pane,
z toho szynku wyzwu.
6. Oj daj méni sina
po same kolina;
oj daj méni wody
po same powody.
7. Oj daj méni moczy
po karyji oczy, —
tohdy hulaj, pane,
do samyj pivnoczy!

Kolomyjka.

475. ³⁾

Kolomyja

Ide doszczek oblo-ha-my ęszeniciu my - naje,
Jide ko-zak z U-kra-jil-nv tlażenko wzdy - chajo.

Kolomyjka.

476. ⁴⁾

Oj i - du ja do kié ny - ti po studennu wo - du,

¹⁾ Żeg. Pauli P. l. r. II. str. 81, — ²⁾ karczwy, Schenke, — ³⁾ Wacł. z Oleśka, P. l. str. 382, — ⁴⁾ Wacł. z Oleśka P. l. w Gal. — Text porównaj nr 103, 104, 110, 128.

Czoban. Nuta ob. nr 235.

1. Czomu czoban ne ore?
bo pluha né maje, —
a pszenycznyj chlib jist,
bryndzou zatynaje.
2. A czobanka ne priéde,
bo kudzi²⁾ né maje, —
zaczipy jej na sesidu,
jak ona ūktadaje.

477. ¹⁾

K. rnicz.

3. Na szczo tobi, czobane,
sijaty, oraty,
oj jak tebe zaklyczut
kto bude zbyraty?
4. Ny žnry sie, moja myła,
jakos toto bude,
oj jak mene zaklyczut,
pozbyrajut lude.

Czoban. Ob. nr 157.

478

Kornicz.

1. Czoban wivci korniaje
moj czobane, moj, moj —
a na chłopci morhaje,
moj czobane, moj, moj.

2. Hej wy chłopei, młodoci,
moj czobane, moj, moj —
poklonit sie diwocci
moj czobane, moj, moj.

3. Naj sie diwka né žuryt,
krasu z lyczka né hubyt.
4. Jak diwczyna ucuła,
piszla ū rieczku, wtonula.
5. Szczo-ż by, maty, robyty?
né choce meńe liubyty.
6. Idý, synu, do młéna,
wkopaj sobi korinia.
7. Kopała i w nicz i w deń,
wykopała lysz oden.

8. Szcke koriú u horszku³⁾
a wże czoban w kożuszku.
9. Szcke koriú na hrany,
a wże czoban na kony.
10. A szcke koriú ne skippyv,
a wże czoban prylekiv.
11. A szczo tebe pryneslo,
czy sywyj kiń czy wesło?
12. Prynis mene sywyj kiń,
do diwczyny na poklin.

Kolomyka. Nuta ob. nr 247.

479.

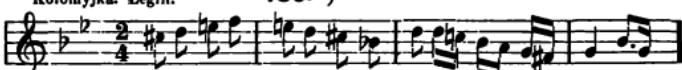
Gwoździć.

¹⁾ Niekiedy zamiast Czobana (pasterza) cytują Cyhana (cygana), — ²⁾ kędzieri, — ³⁾ w garnku.

1. A z za hore wysokoji
bujny witer wije,
pryhorný mni, mij czobane,
twoje sliwee ¹⁾ hrije.
2. Pryhorný mni, mij czobane
temy połońkamy,
pryhóhub' mni, mij myłetki
temy slowonkamy.
3. Witer wije, witer wije,
witer powywaje, —
a diwczyna chusty peré,
woda ji zajmaje.
4. Dalé diwceze, dalé diwceze,
dalé za wodoju;
a ja chłopeć mołodeńki
czovnom za toboju.
5. Ja szmatieczko pipała
i polebedyła, ²⁾
taki'm swoji swékuszocci
ja ne dohodyła.

Kolomyjka. Legin.

480. ³⁾

1. Cy ja to - bl ne ka - za - la, ne da - wa - la zna - ty,

i sam ne jdy, ludy ne sly, ne dast me - ne maty.

2. Szeliw'eś si, nudiyv'eś si ⁴⁾
jak by mni lubyty,
a teper sie szalysz, nudysz,
jak by mni lyszyty.
3. Stojit jawir nad wodoju,
pid jaworam jama, —
nie szelý sie, nie nudý sie,
ja tie lészu sama.
4. Ty hadajesz moja myła
szczzo ja tebe lyszu,
tilko chowaj toty lysty
szczzo ja do ti pyszu.
5. Zhadaj myne, moja myła
chot na jednu dnynu,
a ja zplacz i zhadaju
sim raz na hodynu.

Legin.

481.

Holosców.

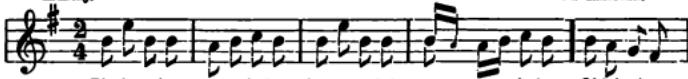
Każut lude szczzo sud bude a sudu né bu - de, to wże mo - ne
osu - dyly Holosczański lu - de.

¹⁾ słówko, — ²⁾ polebedyty = łabędzio wymyć, wybielić, — ³⁾ Waclaw z Oleška P. I. w Gal. — ⁴⁾ szalałeś, nudziłeś się.

482.

Hultaj.

od Halicza.

Piszla tuha zi tuhoju piszov mylyj za dru-hoju. Oj jak piszov.

1. Piszla tuha za tuhoju¹⁾ 4. Oj diwczyno, lubiu tebe,
piszov mylyj za druhoju. ne jisz chliba, wozmu tebe.
2. Oj jak piszov za diwtoju, 5 Ne jisz chleba, ne pyj wody,
naj sie upje horivkoju. wozmu tebe dla pryhody.
3. Oj jak piszov za wdwoju, 6 Durne diwce postuchało,
naj nałożyt hołowoju. tré dny chliba ne niuchał;
7. tré dny, tré dny i tré noeczy,
witręszczyło diwce oczy.

483.

Rekrut.

Dżurków.

Oj po - duta doro - żenka podu - ta po - du - ta, durna diwka

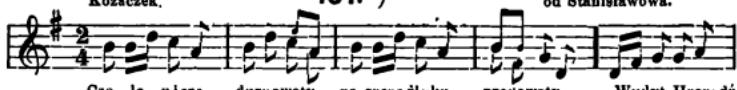

1. Oj poduta dorożenka, 2. Na-j szczo tobi, durno diwko,
poduta, poduta, rekruta lubyty,
durna diwka, ňerozumna, ta rekruta jmüt, pokłycezut,
szczo lubyt rekruta. ty budesz tuzyty.
3. Na szczo tobi, durna diwko,
rekruta kochaty,
ta rekruta jak pokłycezut,
ty budesz płakaty.

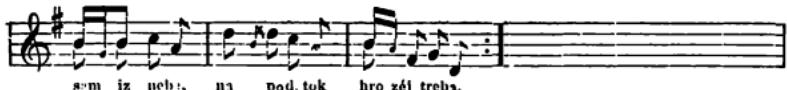
484. ²⁾

Kozaczek.

od Stanisławowa.

Czo - lo - wiecza durnowaty na szko - žluku proda - waty. Wydyt Hespa dź

¹⁾ tesknoti, — ²⁾ Lul!, Ser. VI. nr 422.

1. Czołowiecze durnowaty,
na szczo žinku prodawaty.
Wydyt Hospodź sam i z neba
na podatok hroszéj treba.
2. Szczó sie lyszyt wid podatku,
ja sy kupiu staru babku.
Ja na babci ne utraezu,
prodam babku, kupiu kaczku.
3. Kacza zdochne, szkiru złupiu,
prodam szkiru, pannu kupiu.

Kol. myjka.

485.

Czortowiec.

Iszov tiutun dorohoju zdybała ho lulka:
sidaj sobi tiutunnyku ¹⁾
pokurym' si tutka.

Czortowiec.

1. Iszov tiutun dorohoju
zdybała ho lulka:
sidaj sobi tiutunnyku ¹⁾
pokurym' si tutka.
2. Oj szov harbuz dorohoju,
zdybała ho dyni:
siédaj sobi harbùzyku,
ja twoja gazdyni.
3. Sesè by ty, toto by tý,
ne choczesz robyty,
nawiszała koralykiw,
aby tia lubity.
4. A najby to koralyki,
a to sama hlyna,
oj chotilaś zmudrowany
bohačkoho syna.
5. Oj piznaty, moja maty
bohačkoho syna,
z korszmy biżyt, kozu honyt,
na bekier szepczyna.
6. Oj piznaty, moja maty
kotra zaruczena,
za hołowou kosyczenka
szcze pozołoczena.
7. Oj piznaty, moja maty,
a chto koho lubyt,
mynajucusz woroteczka
oczeńkamy bludy.
8. Każut méní kaszu jasty
a ja ne hołoden,
każut méní babu braty,
a ja diwki hoden.

Myśliwska

486 ^{2).}

Zahajpol.

1. Cy znajete, lude dobri,
jak zajac trewaje?
Czerez nicz si napasaje,
w dnynu si chówaje.
2. Oj de win si ta chówaje
w welykic skleiki,
strilec biżyt chała-bałła,
win kikaje witty.
3. Ta jak zajac ukikaje,
naj Hospog' boronyt,
za nym strilec chała-bałła:
„Wiruju“ howoryt.
4. Wihoworyw wże: Wiruju,
ta zacziev az, buky,—
Pomoży my swytyj Boże,
ymyty ho w ruky.

¹⁾ tyton, — ²⁾ *Lud*, Ser. VI. nr 406.

5. Zajac biżyt, ukikaje,
aż zaszczuryv wuszka,¹⁾
strilec Bohu pomoloy si,
zaraz bude juszka.

Nuta obacz nr 92.

487. ²⁾

Ispas.

Zaspisujmo so - bi po popiwsk - paky paky, ta - ky tuky! a to po popiws - ki.
 1. Zaspisujmo sobi po popiwski: 4. Zaspisujmo sobi po žygiewski:
 Paky — paky! Aj waj! aj waj!
 taky — taky! ej wej mir!
 a to po popiwski. a to po žygiewski.
 2. Zaspisujmo sobi po gikiwski: 5. Zaspisujmo sobi po wirmincki:
 Ał - ly - luja, Hej moj brie!
 Ał - ly - luja! chocz' bery!
 a to po gikiwski. a to po wirmincki.
 3. Zaspisujmo sobi po szlachocki: 6. Zaspisujmo sobi po cyhancki:
 Szabli z boka, — Szulym tuki!
 smarok z nosa! napengiu!
 a to po szlachocki. a to po cyhancki.
 7. Zaspisujmo sobi po memyckyi:
 Ciupu, ciupu!
 plunuv w stupu,
 a to po memyckyi.

Oj swysnu wysknu w ho - riszok, Oj schegi - te si, oj zjizgij — te si
 po wsi du - browi ho - lo - sek.
 do bl - li na wo - si - li.

1. Oj swysnu, wysknu³⁾ w hori - 2. Obizwaly si hrybowe:
 po wsi dubrowi holosok:[szok,⁴⁾ my sobi swoji panowe!
 „Oj schogite si,⁵⁾ My ny pidemo,
 oj zjizgite si,⁶⁾ ny pojidemo
 do bili⁷⁾ do bili
 na weseli.“ na wesili!

¹⁾ aż wyciągnął słuchy (uszy), — ²⁾ Jest i inna nuta, ale téj otrzymać nam się nie udało, — ³⁾ wrzasień, — ⁴⁾ orzech z dziurkami, świdrun, — ⁵⁾ schodźcie się, — ⁶⁾ zjezdźcie się, — ⁷⁾ bil, biały grzyb, podleższego gatunku i dość pospolity; jest twardy i gorzki, i ma mlęczko biało.

3. Oj swysnu, wysknu w horiszok,
po wsi dubrowi hołosok:
Oj schogite si i t. d.
4. Obizwaly si *kozari*:
My sobi swoji gospodari!
My ny pidemo i t. d.
5. Oj swysnu, wysknu w horiszok,
po wsi dubrowi hołosok:
Oj schogite si i t. d.
6. Obizwaly si *holubinky*:
My sobi swoji paninky!
My ny pidemo i t. d.
7. Oj swysnu, wysknu w horiszok,
po wsi dubrowi hołosok:
Oj schogite si i t. d.
8. Obizwaly si *lysyczky*:
My sobi swoji systryczky!
My ny pidemo i t. d.
9. Oj swysnu, wysknu w horiszok,
po wsi dubrowi hołosok:
Oj schogite si i t. d.
10. Obizwaly si *pidpeňky*:
My sobi swoji swaszenky!
My ny pidemo i t. d.
11. Oj swysnu, wysknu w horiszok,
po wsi dubrowi hołosok:
Oj schogite si i t. d.,
12. Obizwaly si y *rgzky*¹⁾:
ny bilewy my towaryszky!
My ny pidemo,
ny pojidemo
do *bili*
na wesili.

W czasie zabaw na Wielkanoc.

489.

Werbiąż.

Sto - jala na ko - lodej morhała na mo - lodej.

1. Stojąła na kołodej,
morhała na molodej:
2. Z haju, molodej, z haju,
ja czorni oczy maju.
3. Bery ki lycho z nýmy,
dawno mni hulysz nýmy.
4. Jakbym ki ny hulyła,
giwkow-bym ny chodyła.

490.

Poniższą pieśń śpiewają przed pogrzebem w Ispasie dziewczęta w wieczór na Łębkę (Łubek, — obacz: Pokucie Tom. I. str. 215).

1. Oj u mory na kameny
stojit cerkwa murowana.
2. Stojit cerkwa murowana,
a popid werch malowana.
3. A w ki cerkwi wse prestoly,
sygie ridom pysarowe:
4. Pyszut lyskie rozlucznoje,
z kym by koho rozluczyty:
5. Cy makinku wid Iwanka²⁾
cy Iwanka wid makinki?
6. Ny makinku wid Iwanka,
lysz Iwanka wid makinki.

¹⁾ rydze, — ²⁾ lub inne imię zmarłego dziecka.

- ~~~~~
7. Hoj pid lisom leżyty kilo,
wid soneczka yzhorilo.
  8. Wid doszczynku poczornilo,
wid witryku spopelilo.
  9. Pidy mamko u horoczku,
ozmy pisku w prawu ruezku:
  10. Ta posij ho pid wikonce,
naj na neho hrije sonce.
  11. Polywaj ho ranoczkamy
dribneńkimy slozoczkamy.
  12. Koly tot pisoczok zyjde,
tohdy do ki Iwan prydje.
  13. Koly pisok me rodyty,
tohdy Iwan me chodyty.

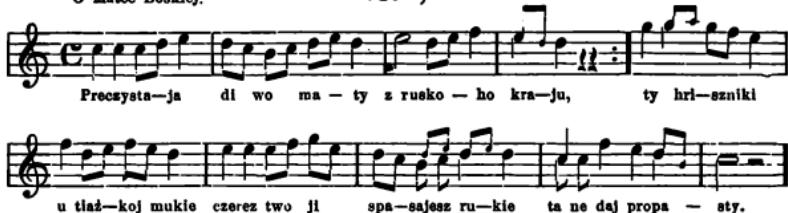
Tę samą pieśń, tu zwróconą do matki, śpiewają następnie ojcu, braciom i siostrom zmarłego, a jeżeli nieboszczykiem jest osoba jednego z obojga rodziców, to śpiewają ją rodzicom pozostałemu i dzieciom.

PIEŚNI NABOŻNE i dziadowskie.

O Matce Boskię.

491. ¹⁾

1. Preczystaja Diwo Maty z ruškoho kraju,
jak na nebi tak na zemly tia wylyczaju.²⁾
Ty hriszni w tiažkoj mukie czerez twoji zbawajesz³⁾ rukie,
ta ne daj propasty.
2. Tebi służat wsi świątyja,
rodyce Boha!
i mi hriszni chwalymo tia⁴⁾ wsilakoj mnoha.
Z cilem sercem nechaj myłość' tobi służyt nasze tło,
Maty czystaja.

¹⁾ Pieśni tu podane, śpiewane głównie bywają po odpustach przez dzia-dów wędrownych i żebracych (starciw) przy towarzyszeniu liry (obacz: Pokucie, Tom I. str. 24). Treść tych pieśni, w różny nie-kiedy przekręcana i kaleczona sposób, oddana jest językiem stanowią-cym — jak to czytelnik łatwo dostrzeże — mieszaninę gwary prow-in-cyjonalnej (miejscowej ruskiej) z mową cerkiewną i polską. Spisawszy je tak, jak przez ówczesnych dziadów wyklaszanemi zostały, na żadne nie pokusiliśmy się odmiany, inaczej jak zawsza na myśli, wierne zachowa-nie właściwego pieśniom ludowym charakteru. Text zresztą poprawny wielu znich, znajdziesz uprzejmiej czytelnik w wydawanych (mianowicie dawniej) Śpiewniczkach pieśni nabożnych cerkiewnych.

²⁾ v. wihwalaſju, — ³⁾ v. spasajesz, — ⁴⁾ v. tebe.

3. Chtoż né wdiacze(n) łaski Twoji, 5. Wtikajuszczy i od tebè
wskażé kotori,
z pod Kamlena j-dla zbawienia
idut do horé;
temnych, chorych i (w)ółomnych,
oczęsczajesz tut prytomnych,
proszu-ż i menè.
4. Maj (w) bacznosty i mylosty 6. Podaj ruku w tiażkoj bidi
wirnoho słuhu,
ne daj-że nam wsim wpadaty
w welyku tuhu.
Skaży-ż teper jakby znaty,
szczozhrisznymk budesz dělaty,
Pani łaskawà.
7. Z swoim synom lubeznym
bud' nam łaskawa,
kotoromu z otcem j (z) adnchem
wse czest' i chwała.)
Od wik wika ne peréstane,
dokie seho świta stane,
od usich słuh Twojich.

O rona Matki Boskiój.

492.²⁾

od Horodenki.

Pa-sły pa-sté-ri wlwei ní ho - ri wi - d'oly Ma-ter Bo-żou
na jaśni ska-li. Mož p'znaty stopkie de stoja - la Mater Boża z píd kame-ni
ni wo - du be - rut prawo - sławnym Chil-istijanom, prawo-sławnym Chrysti-janom,
ja nom mér i ra - du da-jut.

¹⁾ v. slawa, — ²⁾ T. J. Stecki: Wołyń (Lwów, 1864, I.) daje także pieśń w rodzaju legendy o N. Pannie Poczajowskiej, w której wspomina o cudzie podczas napadu Turków na Poczajów w r. 1675, rozpowszechnioną w wariantach po całym Wołyńiu, podobnie jak i pieśń o otrutym Hryciu (Né chody Hryciu na weczernyci).

1. Pasly pastéri
wiwci na hori,
wydziély Mater bożou
na jaśni skali.
2. Mož piznaty
stopkie de stojala
Mater Boża, preświta Caryca.
3. Bo z pid kaméni
wodu berut,
prawosławnym Chréstijanom
mér i radu dajut.
4. A wi wtórok rano
Turki j-a Tataré
monastér oblaklı,
taj rozbyły bramu.
J-a i zakynnykom
da i stiely hlawu.
5. A zakinnyk swoju hlawu
wziav pohib¹⁾
pered Božoju mater
tam sie duch spustyv.
6. A j-u wziely lude
w monastéru kryžem upadaty.
Mater Božu Poczajowsku
wziely j a błahaty,
ne daj nam pohébaty.
7. Cześć tobi i chwała
Mater' Boża,
preświta Carycę
ne spuskaj tiažkoji
pohuby na nas.
8. A Mater sie odzywaje:
ne bójte sy Chréstijane,
ne pohubyt was Boža maty,
preświta Carycę.
9. Bo święty Michajil
z wojskom postupaje,
Turkiv i Tatariv
sam jich pobywaje.
10. Jakby sie doznaly
Turki taj Tataré
szo to Boža Maty je,
budemo do Poczajowa
welyku dań dawaty.
11. Mater' Poczajewska
daruj nam žekia,²⁾
dokie świta sonce
ne budemo Poczajowa rabó.
12. Dokie świta sonce [waty.
budemo do Poczajowa
welyku dań dawaty.

(Śpiewał bożek (Wróź) w Jasienowie polnym).

Nuta ob. nr 509.

493.

od Halicza.

1. Pasly pastyry owcy na hori
wydily Mater Božu na skali.
Na toj skali stopku znaty
hde stojala Boža Maty;
z nej wodu berut
wsim wirnym dajut.
2. O Preczystaja Diwo Maryja
hde w Poczajewi ikona twoja,
czuda twoji nad czudamy
pokazała nad Turkamy,
bo twoja syła
wsich pobidyła.
3. Z hrada Zbaraža w Poczajewi pryzszy
mnoho naroda Christajan znajszły,
zaczaly sia uhaniaty,
jak mohły wsich dostaty;

¹⁾ podniósł, — ²⁾ życie.

- ~~~~~
- rađu składajut,
wsich sia zmowlajut.
4. Wo wtorok rano brami oblaklı,
zakonnykowy hławu istiali,
on wziął nese swoju hławu
Matci Bożoj daje sławu,
pred obraz padę,
duch swój predade.
  5. A w monastyri płaczut, rydajut,
rukę podnosiat, krestom padajut,
zmyluj-że sia Diwo Maty,
ne daj-że nam pohybaty,
w neszczasnoj doli,
w Turkow newoli.
  6. Za oden bo deň z Tureckoji zemli,
stał w Poczajewi czernev z newoli,
Mater Božoju błahaty,
szczob schotiła rozohnaty
zlych bisurmanow
Mahometanow.
  7. Božaja Maty wsim sia zjawyła,
i omoforom wirnych pokryła,
ne boj-te sia Christijane,
ne wozmut Was bisurmane
wo swoji ruky,
w tiaźkoji muky.
  8. Jow żelizo pered Maryjeju,
staw na wozdusi wsim wydymoju,
prosyt Pani Monarchyni,
ne opuskaj toj swiatyni,
jak caryca
i władczyca.
  9. Turkey, Tatary sмиło stupajut,
na horu strily jak szcoś puskajut,
uhaniajut sia z meczamy,
majut strilby za płećzamy,
ich że wsi strily,
nazad ɼetily.
  10. Kryknut na wojsko tureckij basza,
wsi my pohybly -- nedołe nasza!
strily nazad sia wertajut,
i nas samych zabywajut
szco je takoho
Bohu dywnoho.
  11. Z toho sia Turkey wsi dywowaly,
takolo czuda jeszcze ne wydily:

- znaty, z nebes boži syły,
pułki wojska nastupyły
naš prohaniajut
i ubywajut.
12. Wy Christyjane, Turok pytaje:
szecho to za Pani w hori sijaje?
s heju wojsko iz meczamy,
postaſaje wse za namy,
ne ide zemleju
no obłakamy.
13. A Christyjane tak im skazaly:
to Mater Boża stojit z Anhely,
jeji obraz z monastyri,
sławen czudem w Božoj syli
kotory maje,
i wsim jawliaje.
14. Strachom welykym wsi zakryczaly,
Božuju Mater božkom nazwaly;
na wozdusi stojit božka,
s heju pryszło mnogo wojska,
nedoše nasza,
zabytyj basza!
15. Wsi bisurmane z mistia ruszajut,
z konej padajut, karky łamajut,
z Poczajewa umykajut,
newilnykiw ostawljajut,
Maryji syła
straszna im byla.
16. O Maty Boża! možna Caryce,
my pred Toboju padem na lyce,
prybud' w pomicz i w czas smerty,
ne daj w hrichach nam umerty
pred-statelnycę,
wsich zastupnycę!

Nuta ob. nr 508.

494. ¹⁾

O Jezu mij przenaſjłodſzy zmiliſ ſie nad nami jak mizerny i ſtworzeny i
ojciec nad dziatkami.

1. O Jezu mij przenaſjłodſzy
zmiliſ ſie nad nami
mizernymi ſtworzenymi,
ojciec nad dziatkami.

2. W sławnym mniescu j-a ũ Ka-
racz koruny polsko [mieień
w sławnym mniescu j-a ũ Ka-
granice podolsko.

1) Obacz *Lud*, Ser. VI. str. 284.

3. A w jeūwtorok bardzo rano
mniasto odbérano,
a z wielkimi żałościami
Turczynam oddano.
4. Turek z radom prēstapije
i sambory znięto,
na piędzieśiąt zakonników
przy klasztoru stięto.
5. A wy święty zakonnicy,
(z)rajcy potłumili;
przénajświętszy ten Sakrament
pod noze skruszyli.
6. Pokruszyli, połamali,
konim jeść dawali,
koni(e) jego nic nie jedli,
przed nim poükłekali.
7. A z głośnych jasnych dzwoniw 12.
koni napowali.
Ten (tam) płotnieni, ten obrazy
pod kubakie kłali.
8. A w jezuweckim kościele
koni poüpynali,
a świętego Antoniego
obraz zrabowali.
9. Bijut w kotły, grajut w trąby
na żałośne strony,
zagrajcie nam dnes nabożné
do najświętszej Panny.
10. A panienko litościwa,
blagaj syna swego,
a coby nam radz potłumył
cara tureckiego.
11. A Jezu mij przenajsłodszy
zmiłuj sie nad nami,
a widpust nam nasze grzechy
nasz Jezu kochany.
12. A co by my mogli żyći
a z Jezusem panem,
a po śmierci z nim królować
po wiek wiekiw. Amen.

Śpiewał Dmetro Marczuk, lirnik z Siekierzyna nad Dniestrem,
(rodem z Ścianki, wyuczony w Koropcu).

o św. Michale.

495.

O jak czud wely — kij dneś wo Zboro — wy, weźdy na roz—
piatiu Bożyja sy — ly ta z preczu — dno — ho z predy — wnoho di — la
do preświa — to — ho czuda Michaj — i — la o — braz ker — wa — wie — nyj
ta di — tiom zja — wlenyj.

1. O jak czud "welykyj" — dziś wo Zborowi,
wędzdy na rozpiatu — Bożyja sily,
ta z preczudnoho, z predywnoho diła,
de préświatoho czuda Michajła
obraz skerwawlenyj
ta ditiam zjawlenyj.

2. Rik my tomu rady — stało si dilo,
wziaw Chréstos na sebe — ludzkoje tiło,
ta terpiv mukie, ta terpiv rany,
a nareszti smerti priskarżany
tryciat i tri lita
ta po wseho świata.
3. Tysiacz usimsot piat'désiet piatyj,
kerwawyja kropli — hde - J Ssus rozpiatyj,
ta prosty ruce wsilakoj prymaje
tiło-j z krowiu — Boh wytaje,
prykłaniajmo hlawy
de Issus łaskawij.
4. Łaskawij Boh dneś, — łaskawij w noczy,
daj chromym nożę ¹⁾) — a temnym oczy.
5. Jak nebo, zémla, — nic né wydyma
ne wzywaj na Boha — bławdoho syna. ²⁾)
Od bid, od bid, — od ūrahiv ³⁾) tajnych
oborony (Boże) — człowieka na zemly
od hricha, od złosty,
rady Boży myłosty.
6. Ach Boże cudownyj — byd' nam u préstoli,
né daj nam płakaty -- bołsze na dolí;
ta od powitra, — od trùsowa' kada, ⁴⁾)
oborony (Boże) — se Zborowah' hrada
od wohnia, od wojny,
Boże nas zastupy.

Śpiewał lirnik Marczuk z Siekierzyna.

O Św. Mikołaju.

496. ⁵⁾

Bol sa jeho dncé na zemle tro - na, kto scho - cze sobie za patro - na
 o - braty Nyko - lu - ja świa - tah' Boh nam jest p - mocnyk po - mnia - ta
 u razu ma. Oj szcze - byś po - tapav na mo - re, pry - bu - det, Ny - ko -

¹⁾ nogi, — ²⁾ syna błędu, szatana, — ³⁾ wrogów, — ⁴⁾ złej władz, —
⁵⁾ obacz P o k u c i e Tom I, str. 25.

1. Bolsza jeho dneś na zemli trona,¹⁾
chto schōcaé, sobiò za patrona,
obraty Nykołaja światah'
Boh nam jest pomocnyk pomianta
w rozuma.
2. Oj szcze-byś potapav na more,
prybudé, Nykołaju skore!
tak w morecę-j, światyj Nykołaju,
ratuj nas! Zaraz rucé daje
wse ū pomoc.
3. Ratujesz izdnia²⁾ i z temnyci,
daj sposób serotam, wdowycim,
ale daj sposób jak na świti žyty,
kielko³⁾ jeho-bo traba prosity,
zawždy na pomoc.
4. Posyt je świt — né mało luda,
doznaly — Nykołaja czuda,
bo chto sia jemu tak szczére pomolyt
najmenczéj członok ne zabolyt
w sercu jehò.
5. Win zwedè tia z puty bludiaszcoj
skoro tia — uslyszyst moliaszcoj,
ta chocbys upav meży luki dzwiry,⁴⁾
sam do tebe Nykołaj prešpije,
nihdy ne zhynesz.
6. Ne boj sia, de w jakoj napasty,
ne dast ty — Nykołaj propasty,
ta chot'by ty buv osužden na zhubu,
sam upade napasnyk w pahubu
zawždy w wicznou.
7. Serotam i wdowam win jest opiekunom
wsim sprawam — diél rożnych patronom,
ale né uważaj, szczo né mająm złota,
tilko prosym' Nykołaja światah'
dast nam Boh!

¹⁾ chwała, — ²⁾ więźnia, — ³⁾ tylko, — ⁴⁾ łuty żwiry.

8. Kormytel win je wsómu méru,
chtož tilko — dast mu na ochfiru,
win daje sposób, jak na świti żyty,
ale súszczahó ¹⁾ bo traba prosyty
zawzdy na pomoc.
9. Oj my d'nev' ²⁾ prykłaniajmo hlawy
światomu — otcu Nykolaju,
bo my szcze jeho budemo błahaty,
budet nas zawzdy ratowaty
światyj Nykołaj.
10. Świątliazeżj Nykolaju otče,
ratuj nas — weś mér czudotworceze,
ale racz Twórcę za weś mér błahaty
szczobymo tie mohly wichwalaty
na wiki.
11. Ale racz Chrēsta, czej by nam
Chrēstos ódarowav żyty z mérom
na wiki wikom.

Lirnik z Siekierzyna.

O św. Mikołaju

497.

Wa jest Boh na ne
weiy-kaja trans, chto cho — cze
świetoh otca Nyko-laja wzietý za pa — tro — na

1. Wa jest Boh na nehi
welykaja transa,
chto choeze świetok' oteca Nyko-
wzietý za patrona. [laja,
2. Bo chto tak sie otou świetomu Ny-
to tak sie pomolyt, [kołaju
żadnoko czołowika człunok
w serciu ne zabolyt.
3. Bo chto tak sie otec świetomu Ny-
to tak sie pomolyt, [kołaju
bo świetyj otec Nykołaj
wsim nam za patrona.
4. Bo chocby wpav czołowik
meży jaki wouce, ³⁾
proasym świetok' oteca Nykołaja,
rozżeny a w połyce. ⁴⁾
5. Bo chot' né majimo mé
né srébla né złota,
prosym tilko świetok' otea Ny-
to dast nam. [kołaja,
6. Bo otec świetyj Nykołaj
wsim nam za patrona,
daje ruce noze — ja wsim u po-
mérū chrostiańskomu. [moce

¹⁾ będącego, — ²⁾ do, ku niemu, — ³⁾ wilki, — ⁴⁾ rozegna i spełni.

7. Bo choćby czołowik
na more potapav,
prosymo otca Nykołaja,
né dast mu propasty,
mérū chrestiańskomu.
8. Bo świętyj otec Nykołaj
daje wsi jaki sposoby.
Dajże świętyj otce Nykołaju
jak na świty żyty,
mérū prozyty,
a światoho otca Nykołaja
i Trojeu chwałyty.

Wróż w Jasienowie polnym.

O Św. Janie.

498.

1. O ty Jana bohosłowa, mérōm tajna słodka mowa, czystotoju najczystniszeczyj sam Ssus Christos najjaśni- 6. potwer-zaj nas (w) wsiakoji wiry, sam sobi kazav hrob kopaty, (w) misce tiło pochowaty? Uczennykiem nam prespily, uże jamu né uzdrily, znajszły kwitniu z seho kraju, Elyja z Janom prezdy w raju.
2. Oreł z neba ozlitaje, sonce prawdew powitaje, 7. Jan Bożytel w semu raju ośmoho dnie z hrobu wstaje, pysze naczalnyk Jan bożesłowa wanhéleja Ssus Chrystowa.
3. Jeslē schoczesz prebuwaty recze Hospod' umératy, 8. De sia maje sud zaczaty Anychrysta obleszczaty, kilko ¹⁾ żyłszy, tak umerszy, zijdę welykich świątyh troch: Elyja z Janom w raju bułszy. ²⁾
4. Premudrosty hołub bily najperszyj Boh w swoji syli 9. Czerez sich świątych, czerez Jana z diwe z Maryi upłodyv sie błahodat' nam bude dana. u potrebach promyśliv sie. Laskawyj Boh na prawycy bułszy Sto i piat' lit žyv ū meri,

¹⁾ tilko, — ²⁾ bywszy.

Lirnik z Siekierzyna.

O Św. Onufrym.

499.¹⁾

Bo kto chee na pomoc wzy-waó Onu - fregⁿ, Sam sła - wion
 a on mo - že chlewnią z piekła góra-ego
 tra-fil do nie-ba, tlo mu slu žyó po - trzeba,

1. Bo kto chce na pomoc
wzywać Onufrego,
a on może chlewnią²⁾
z piekła gorącego.
Sam sławion, trafl do nieba,
tilo mu slużyć potrzeba.
2. Jak sie on narodził
ni mniał w sobie złości.
Ilwa³⁾ go kormnila
z Boskie opatrzości.
3. Pamiętaj, że sobie
mizerny greszniku,
jak to ten Onofryj
błędził w młodym wiku.
Wzgardził pierski koruny,
z całego świata mamony.
4. Pojszcz bez i zginał
na głęboki skałe,
a ón tam poślubił
Bogu jeden ciało,
Stracił życie zo lwamy,
mól sie Onofryj za namy.
5. Pysze suplikie:
Boże (u)szechmogący,
6. jak se przyczynie
ten pałon gorący.
Oj ratuj nas, patroni!
chtoż nas najwięcę obroni.
Idźteż z przykładem
mouniąt (?) Pachniącego⁴⁾
a wi (wy) tam znajdzieci
w puszczy Onufrego.
Oj tam wy jego znajdzieci,
święte objawę souwięci.⁵⁾
7. Jemu pan mówił
szoby spokój belo,
szczoby pokorni
pochowaly ciało.
Wział Chréstos duszy opietie⁶⁾
już nie wpuścił na wiekie.
8. Ty świętyj Onuffeu,
my prosiemy ciebię,
a szczoby dusze zmarłych
królowały w niebię.
Za twoje święte przeczyny,
wibaw dusze zmarłych z pekła
[newynny].

500.

od Halicza.

Bo kt, chee na pomoc wzy wać O-nu - fre-go, a on moke
 chlewnią z piekła góra-eg — re-go.

¹⁾ Ks. Mioduszewski: Spiewnik kościelny, str. 643, — Ks. Keller's: Zbiór pieśni nabożnych (Pelplin, 1871), str. 771—3, — ²⁾ wy-
cięgnąć, — ³⁾ lwica, — ⁴⁾ Pafnucego, — ⁵⁾ w radzie, — ⁶⁾ opiekę.
Pokutie. — T. II.

1. Oj je ū Boha — welykaja syła,
oj podružyv ¹⁾ otec — bez newolu syna.
2. A jak ho podružyv — kazav z žonoū žyty,
a Ołexej piszoū — na puszcze błudyty.
3. Błudyv-że po puszcze — tryciat' i try lita,
né ivszy né pivoszy — po marnosty świta.
4. Né ivszy, né pivoszy — jak zemlā szcornivszy,
do swojego otca — zemloū prylbyžyv-si.
5. Jeho otec, maty, — j-a v toj czas né spoznaly,
syna Ołexeja — ta za starcia spryjmaly.
6. Kazav-że car słuham — taj dom zbudowaty,
starcu Ołexeju — jisty donoszaty.
7. Aj uwzialy słuhé — taj dom zbudowaly,
starcu Ołexeju — jisty donoszaly.
8. A świątyj Ołexej — nic toje ne ūżywaw,
a win swojego czastku — na nyszczęch ²⁾ rozdawaw.
9. A zsyłaje Hospod' — anheła j-a z neba,
starcu Ołexeju — czas wmeraty treba.
10. Czas tobi Ołexeju — wže jty z seho świata,
bo ty žyw na puszczy — tryciat' i try lita.
11. Czas tobi Ołexeju — czas ty wže wmeraty,
bo traba jty ta Bohu — rachunok widdaty.
12. Zastanowyv-se świątyj (Ołexej) — uże umeraty,
kazav sobi słuham — kartu napysaty.
13. A-j uwzialy słuhé — kartu napysaly,
starcu Ołexeju — w bili ruce podaly.
14. A świątyj Ołexej — w rucach kartu trymaje,
od otca, od mamki — słuhé posyłaje.
15. Pidit'-że wy słuhé — dajte otec znaty,
ta naj prydje otec — kilò (tilo) nawydżaty.
16. A jak pryszoū otec — kilò nawydżaty,
pohlané sia na stił — jest karta czytataty.
17. Aj i uziev otec — tuju kartu czytaje,
a nad tojoū kartoi — z żalu umliwaje,
séna Ołexeja — z pyśma spoznawaje.
18. Oj ty Ołexeju — ty mij rodnyj synu,
oto-żeś objiszoū — welyku krajinu.
19. A my tebe, synu — w toj czas ne spiznaly,
a my tebe, synu — za starcia spryjmaly.
20. Pidit'-że wy słuhé — dajte mamci znaty,
a naj prydje maty — kilò nawydżaty.
21. A jak pryszka maty — kilò nawydżaty,
pohlane si na stił — je karta czytataty.

¹⁾ ożenił, — ²⁾ inszych.

22. Oj uzieła maty — tuju kartu czytaje,
a nad tojoū kartoū — z żalu umliwaje,
syna Olexeja — z pyśma spoznawaje.
23. Oj ty Olexeju — ty mij rodnyj synu,
oto-żeś objiszoū — ta dałekù krajinu,
oto-ś do nas pryjszoū — w trycit lit w hostynu.
24. A my tebe synu — w toj czas ne spiznaly,
a my tebe synu — za starcia spryjmaly.
25. My hadaly za toboū — szcze kartu pysaty,
a ty pryjszoū do nas — w tryciat lit wmeraty.
26. A zlitaje anhet — z wésokoho tronu,
starcu Olexeju — zawołajtē mu żonu.
27. A jak pryjszla żona — tuju kartu czytaje,
a nad tojoū kartoū — żal horko umliwaje,
muża Olexeja — z pysma spiznawaje.
28. Oj mij Olekeju — ty rużewyj kwite,
oj horkiej mi, horkiej — zawiezanij świte,
ja bez tebe żyła — trycit i try lita.
29. Oj ja-ż to bez tebe — swij wik zwikowała,
ja-ż to z toboju — nic płodu né mala.
30. Bo neplidne drewo — wsiczuł i zrubajut,
mene nepłodnyci — j-a ū raj né pryjmajut.
31. Bo kaźdeje drewo — parosty puskaje,
bo kaźdaja ptycie — swoju paru maje.
32. Oj ne bij sie żono — ne bij sie néboho,
oj je wže na tebe — carstwija hotowo.
33. Jak-żeś méní żonoū — wirne prysiahała,
to budesz zo mnojoū — w nebi carstwowała.
34. A daj-że nam Boże — szcze w meri prozyty,
tebe Olexeju — ta na wiki chwalyty.

Śpiewał lirnik z Siekierzyna.

O św. Alexym.

502.

1. Hoj jest Boh na nebi
welykaja syła,
j-a podružyv otec
prymusenu syna.
2. Jakże win ho podružyv
kazav z żonow żyty,
a świętyj Olexej ne chotiv
z żonoju żyty,
ałe piszow świętyj Olexej
na puszcza bludyty.
3. Trydciet i tre roki
po puszczy bludyv,
4. Jak prybludyv sie świętyj Olexej
swomu otcowy rodnomu,
ne mih že jeho otec
ridnyj spiznaty.
5. Ałe syna Olexeja
za starci¹⁾ pryjmaty :
skażu ja tobi starciu Olexeju
dim²⁾ zbudowaty.
6. A pryszli j-a słuhы
jak dim zbudowaly,

¹⁾ żebraka, — ²⁾ dom.

- kazav otec stareciu Olexeju
pty, jisty donoszaty.
7. J-a tam świętyj Olexej
nyczoh' né używaw,
swoju pajku¹⁾
na nyszczych zdawaw.
8. A zisław Hospod
dwaj anheły z neba,
a wżez tobie Olexeju
czieś tobi vmiraty
z sim sie świdom wypraszczaty.²⁾
9. Kazav bo to świętyj Olexej
kartu napysaty
j-a po otce, j-a po matku
kazav sé pisaty.
10. A-na ide otec matka świetoh'
kiło³⁾ nawydzaty. [Olexa
J-a przechodyt otec, matka
kiło nawydzaty,
j-a chlepne se na stoli
jest karta czytaty.
11. Jako otec wiñ wziov
tu kartu czytaty,
nad toū kartou wziov
tiażenke umliwaty.
Oj synuž mij, synu,
mij synu, mij kwite,
ale teper świętyj Olexeju
z karty tie piznaju.

Wróż w Jasienowie polnym.

O Św. Antonim Podolskim (Padewakim).

503.

A kto chce na po - moc wzywać Anto - nie-go
a on go zastą - pl o wszystkiego złe - go.

1. A kto chce na pomoc — wzywać Antoniego,
a on go zastąpi — od wszystkiego złego.
2. Bo świętyj Antoni — jest błogosławiony,
moli się za namy — do najświętszej Panny.
3. Bo świętyj Antoni — ma łaski od Boga,
pocieszy każdego — choć największa szkoda.
4. Bo świętyj Antoni — cuda pokazuje,
chtóren-by okradnął — on ich wiznajduje.⁴⁾
5. A newiarni Turcy — tak idą do niego:
a szco-ż my ne wimé — cuda-j Antoniego.
6. A najstarszy Turek — zaciał u twarz jego,
ón sie chciał dowierzyć⁵⁾ — cuda-j Antoniego.

¹⁾ harez, jadio, — ²⁾ pożegnać, — ³⁾ ciało.

⁴⁾ Szukając zgubioną rzecz, mówi się:

Święty Antoni Padewski,
orędowniku (v. obywatełu) niebieski,
niech się mnoży chwała twoja,
niech się znajdzie zguba moja!

⁵⁾ doświadczyć.

7. A świętej Antoni — pokazał cud jawnym,
głowe, noze, ręce — dō kupy im poziomiał.
8. A najstarszy Turek mówi: wcikajmy do niego,
sługi jego mówie(wią): znaj pan Antoniego.
9. Ty świętyj Antoni — w cudownym obrazie,
pociesz nas Antoni — w naszym ciężkim razie.
10. Pociesz nas Antoni — a w naszym frasunaku,
niechła my doznamy — twojego ratanku.
11. Ratuj nas Antoni — dopóki żyjemy,
a po śmierci w niebie — jak z Bogiem zaśniemy.
12. Bo kto się Antoniemu — szczerze ofaruje,
choć w wielkim nieszczęściu — on go wyratuje.
13. Bo kto się Antoniemu — najszczerzej pomodli,
najmniejszy go członek — w sercu nie zaboli.
14. A świętyj Antoni — my prosimo ciebie,
szczoby dusze zmarlych — królowaly w niebie.
15. A niech-że ci będzie — na cześć taj na chwałę,
ty świętyj Antoni — przyczyn się za nami.
16. A nie wypuszczać nas — ze świętej opieki,
będziemo cie chwalić — statecznie na wieki.
17. A modli sie Antoni — do Najświętszej Panny,
będziemo cie chwalić — na wiek wiekom, Amen.

Lirnik z Siekierzyna.

O ś.w. Barbarze.

504.

Oj ziszla zo - ra aż po se - red mo - ra
ne je to zo - ra (to) świata War - wa - ya.

1. Oj ziszla zorą — aż po sered móra, —
ne je to zora — to światła Warwara.
2. Światliji Warwary — sam pan król zalęciev,
a światliji Warwaré — ta darunku obiciav.
3. Kazav pan król słuhom — śribla, złota nakopaty,
a światliji Warwaré — tu darunok widslaty.
4. A uzialy słuhé — śribla, złota nakopaly,
światliji Warwaré — ta darunok widostaly.

5. A śvitā Warwara — tych dariv ne brała,
królewé żonoju — buty ne hadała.
6. Kazav pan król słuham — taj hrob wykopaty,
światuju Warwaru — żywcem w hrob schowaty.
7. Aj i uzialy słuhé — taj hrob wykopaly,
światuju Warwaru — żywcem w hrob schowaly.
8. A pojichav-że pan król — do Turka na wojnu,
zabawwy sia u wojni — tryciať i tré lita,
a Warwara w hrobi — ne wydiła świta.
9. Pryjichav-że pan król — wid Turka j-a z wojny,
położyv sia w łużko — j-a spaty spokojny.
10. Des bo jimu si Warwaru — a u śni prysnyła,
a szcze kraszcze panna w hrobi — jak na świti żyła.
11. Pidit-że wy słuhé — taj hrob rozkopajtę,
światoji Warwary — kosté rozkiedajtę.
12. A uziely słuhé — taj hrob rozkopaly,
światoji Warwary — kosté ne rozkiedaly,
bo światu Warwaru — szcze żywou zastaly.
13. Aj pane nasz królu — jest Warwara żewa,
a szcze kraszcza panna — jak na świti żela.
14. Aj słuhý-ż moji słuhé, — wy newirne służyly,
światuju Warwara — j-a ū hrobi kornyly.¹⁾
15. A mé tobi pane królu — j-a wirne służyli,
mé światuju Warwaru — w hrobi né kornyly.
16. Aj žély anhely — w nebi nastołeszny,²⁾
kornyly Warwaru — w hrobi nabezpeczny.
17. Aj pane-ż nasz królu — Boh Warwaru wédaje,
szcze świati Warwari — wmératy né daje.
18. Kazav pan król słuham — wohoń nałożyty,
światiji Warwary — smołé natopety.
19. A uzialy słuhé — wohoń nałożyły,
światiji Warwaré — smołé natopyły,
smołé natopyły — w oliju smażyły.
20. A śvitā Warwara — toho sia nalekla,
pered panom Bohom — na kolina klekla.
21. A Hospody Boże — staň mni do poruki,
ne daj mé térpity — néwynnoji muki.
22. A zsólaje Hospod' — anheła j-a z neba,
oj stupaj Warwaro — w tū smólu, bo treba.
23. A świata Warwara — w toj olij j-u w smólu stupała,
żadnoji prèczyny — na tiło né màła.
24. Kazav pan król słuham — dribno skła nabéty,
światiji Warwary — dorohu stélyty.

¹⁾ karmili, — ²⁾ stołownicy.

25. A uzialy sluhé — dribno skla nabyly,
światiji Warwaré — dorohu stélyly.
26. A światà Warwara — toho si lékała,
pered panom Bohom — kréžem upadała.
27. A Hospody Boże — wiſluchaj prošby moji,
né daj mé térpity — muki newynnoji.
28. Aj zselaje Hospod' — anheła j-a z neba,
oj stupaj Warwaro — na to sklo, bo treba.
29. A światà Warwara — po tém škli chodyła,
a i žadnoji kropli — kerwé né pustyła.
30. Mowyt król Warwari — ty ne je(st) Warwara,
ty ne je(st) Warwara — ty je(st) czarownyna,
tebe né beré sie — žadnà moja préczyna.
31. Až tebé sie (w)ozme — mij mecz pohubety,
až toj tobi né dast — ta na tym świti žety.
32. Kazav pan król sluham — szcze plac zmalowaty,
światoji Warvary — smert nahotowaty.
33. Aj uzialy sluhé — taj plac zmalowaly,
światiji Warvary — smert nahotowaly.
34. A światà Warwara — toho si lekala,
pered panom Bohom — kréžem j-upadała.
35. A wiſluchaj Boże — tak molytwy moji,
né daj mé térpity — muki newynnoji.
36. A Hospody Boże — wže dajesz méni smerty,
tak mé né daj Boże — bez spowidi wmerty.
37. Bez spowidi wmerty — taj bez Sakramantu,
tak mé né daj Boże — ta nahloji ¹⁾ smerty.
38. A zselaje Hospod' — anheła j-a z neba,
oj stupaj Warwaro — na toj plac bo treba.
39. Aj wziała Warwara — na toj plac stupaty,
aj uziało z neba — sonce préhréwaty. ²⁾
40. Aj szcze že pan król — mecza ne złahodyv,
a z jásnoho soncie — perón króle wdaryv.
41. Aj wdariv, udariv — a z jásnoho soncie,
zabyv pana króle — śediaszczè v wikonce.
42. Oj hodi, hodi — królu królówaty,
nad świotoř Warwaroū — hrich si zbytkówaty.
43. Bo światà Warwara — wsich muk pretérpiała,
za tož bo wona — światojoū została.
44. Bo teper Warwara — w něbi zo światémey,
a ty hrisznyj królu — w pekli z proklatémey.
45. Ta daj-že nam Boże — szcze z mérom prožéty,
światuju Warwaru — na wiki chwalyty.

¹⁾ nagléj, — ²⁾ przygrzewać.

46. Teper weś mér — (weś mér) weselimo,
światuju Warwarzu — na wiki chwałimo.

Śpiewał lirnik z Siekierzyna.

O św. Łazarzu.

505.

Oj jedyny czo - lo-wik   bo-ha-tyj   bu - wav,   kotoryj
 ja w rosko-szach   jidav taj wpy - wav   ja u do - rohych szat-tach
 zaw-żdy   cho - dżo-wav.

1. Oj jedyny czołowik — bohatyj buwaw,
kotoryj j-a ū roskoszach — jidav taj wpywaw,
j a ū dorohych szatach — zawżdy chodżowaw.
2. Na cerkwy na kościoly — win ne nakładav,
parastasy, služby božy, — nihdy né znajmav,
parastasy, akafesty — win né zakuplav.
3. Po dalekich ta odpustach — win né ńchodżowaw,
a ojciu duchownych — w swij dim ne spryjmav.
4. A najnajszczeszych ta ubohych — win ne nadilav,
taj posty światijl — za posty ne mav.
5. Pré miścia ta bożym — hlawy ne skłaniav,
molytyw bożestweny — nyhdy ne zmawlaw
taj brata Łazaria — za brata ne mav.
6. A bув sobi światyj Łazar' — cz(o)łowék ubohy,
a ne także ubohy — jako nędzny, chory.
7. Ale łaży-że światyj Łazar' — w bratowym hnoju,
pered brata bohacza — worot'me jeho.
8. Wiszow-że sylnyj bohacz — 'dnem' za worotą,
zanym jeho czelad' — dobrinaho rota.
9. Skoro si światyj Łazar' — tak z bratem zpoznav,
zaraz-że win [:] — 'dnem' hłasom zawałav:
10. Ach brate-ż mij, brate — sylnyj bohaczu,
daj-że my chliba, soly — ja tobi zapłaczu.
11. Daj że my chliba-j soly, — tretojil wody,
mojāmu sercu — dla ochołody,
zapłatyty Hospod' — za toje z hory.
12. A zapłatyty Hospod' — za toje z neba,
szo twoji duszy, tiu — najlutsze treba.

13. A sylnyj hohacz — nyc na toje ne dbav,
do brata Łazoré — z harda promowiaav:
14. A ty leżysz w hnoju — jak hnylyj pes,
ta méní si mojim bratom — ta nazywujesz.
15. Ne nazywaj sie — ty bratom mojim,
bo je ū mene piet' bratiw — jak ja sam oden.
16. A je ū mene stožkie — je i oborožkie —
a je ū mene dřibnijí — šryblom pieniąžki.
17. A je ū mene czelad' — dobrinoh' rota,
ne boju sie Pana Boha — żadnoho kłopota.
18. Plunuv-że sylnyj bohacz — na Łazoré
a sam piszov precz.
19. Kazav za soboju — bramé zamknuty,
szczo-bé brata Łazoré — hłasu né czuty.
20. A prépyszna czelad' — toje uczynyła,
pered bratom Łazorem — bramy zamknuta.
21. Ne buko-ż u bohacie — naboźnoji duszi,
a szczóby sie nad Łazorem — a ozmyłówaly.
22. Lysze buło u bohacie — szteré lukii ¹⁾ psy,
a szczo wonemu zawzdy — po pid stoł chodyly,
a dřibnyj kryszkje ²⁾ — zawzbérówaly.
23. A to oné Łazorowé — a w hnoj nosyły,
tem oné duszu Łazorewu — ta kormyły.
24. Czerwoni jeho rany — załézowaly,
szczo w smerdiaszczem hnoju — popryhnywaly,
szczo w czerwonoū krowiu — pozaplywaly.
25. Zacziev sylnyj bohacz — o tym dowidowaty
kazav tiji lukii psé — ta postrylity.
26. Prepésznaja czelad' — toje uczynyła,
wziela tiji lukii psé — precz postréliła.
27. Zacziév sie świątyj Lazar' — tak Bohu molyty
do Hospoda Boha — molytwy tworyty:
28. A wiśluchaj Boże — tak molytwy mojí,
préjmé tilo j duszu — ta do chwałe swojí.
29. A wiśluchav Hospod' — tak molytwy jehò,
wiśław Hospod' z neba — ta dwoch anhelów.
30. A ziszlé anhely — z hory z tycheńka,
a wziely Łazorié — w hóru z łecheinka.
31. Pidnesły-ż jeho — aż na nebesà,
posadyły jeho — tam na prawym łożni,
a w Hospoda Boha — w czesti i u chwali.
32. A za perszu chwélkú — czas pochodylszy,
dostajet' sia bohaczà — sylna choroba.

¹⁾ lute, złe, — ²⁾ okruszyny.

33. Bohacz powidaje — to ne je(st) wid Boha,
to je(st) trewoha¹⁾
kazav sie zamknuty — do swojeho dwora.
34. A prepyszna czelad' — toje uczynyła,
wzięła bohacie — wu dwori zamknuta.
35. A za perszu chwéłku — czas pochodylszy,
urwało-ż bo sie z neba — dwa pekelni zliji,
po bohaczé po duszu, — i po tito jeho.
36. A szce-ż bo woné — dwora ne dojszly,
a śrebło ta złoto — prachom²⁾ roznesly.
37. Stożkie j' oborózkie — pozapałaly,
a prepysznoju czelad' — porozhanialy.
38. A bilyjl dwory — porozwałaly,
a w tej czas bohacie — w rucé dostaly.
39. A wziały bohacie — tak duszu tiahnuty,
ach liwym to bokom — ta zeliznym hakom.
40. Pidnesły bohacie — tak strogo wysoko,
struhiły bohacie — ta ź pekło hliboko.
41. Pławaj, pławaj bohaczu, — tut majesz széroke,
pohlajad na nebo — jak to Boh wysoko.
42. Skoro sie sylnyj bohacz — okom zawernuv,
uzdriv żež win tam — Hospoda Boha,
a pid litem Boha — światoho Abrahama.
43. A pid litem Abrahama — brata Łazora,
skoro sie zpoznaw — tak bratom nazwav:
44. Ach brate-ż mij, brate — światyj Łazare!
a jedna nas braté — maty rodza.
45. Jednemy nas perseamy — oboch skormyla,
na jednym nas sercu — oboch nosyla,
né jednakoz nas oboch — szczastiem sudyła.
46. Tobi Boh sudyv — nędzne obilstwo,³⁾
a (m)ni Boh sudyv — sylne doczasne bohastwo.
47. Lipsze twoje brate — nędzne obilstwo,
jak moje sylne — doczasne bohastwo.
48. Ty za swojo obilstwa — pré (przy) świtlim raju,
a ja za swojo bohactwa — w ohnej zostaju.
49. Ach brate-ż mij brate, — światyj Łazore,
czy ne mih bys brate — toje uczynyty,
50. swój pałec mizelnyj⁴⁾, — w moré umoczyty,
moji usta smahli — tut zachołodyty.
51. Choťby ja brate — ūsi more spustiy,
ja by twoji usta smahli — tém ne uchołodyv.
52. Prosy tam brate — Boha wid meně,
a szczoby to Hospod' pustiy — tam na zemlu mene.

¹⁾ trwoga, — ²⁾ na proch, — ³⁾ obilstwo, obywatelstwo, byt — ⁴⁾ mizelnyj.

53. A ja-ż by tó tam — taj prorokowav,
ja by tych pięt' bratiw — ja by nauczav.
 54. Na cerkwy, na kościoły — jaby nakładav,
parastasy służby boży — zawżdy bym znajmav,
parastasy, akafesty — jaby zakuplav.
 55. A po dalekich odpustach — zawżdy bym chodzowav,
a otciw duchownych zawżdy bym — w swij dom prymowav
 56. A najnyszczych wbohych — jabym nadilav,
a pry miesiącach bożych — hławu bym skłaniav,
 57. taj posty światiji — za posty bym maw,
molytyw bożestwenny — zawżdy bym zmawlaw,
Tebe brate Łazore — za brata bym maw.
 58. A do neho z widtam — Abraham powidav:
Haruj, haruj bohaczu — szczos sé whotowav,
 59. dež ty bohaczu — lita swoji podiwav,
a szczos ty sie nemy — zawżdy wychwalav,
szczos ty sie nam — tut w ruce dostav.
 60. Teper bohaczu — choć odbywaj sie,
majesz śrebro taj złoto — to odkuplaj sie,
 61. do carstwa nebesnego — sam dobréj sie,
bratowy Łazorewy — bratom né nazývaj sie.
 62. A prosy tam brate — Boha wid mene,
a szczoby to Hospod' pustav — ta na zemlu mene.
 63. A do neho z widtam — Abraham powidav:
ne trebaž tam na zemlu — żywych prorokiv.
 64. Jest tam proroczeštvo, — światoje pysmo,
a do toho pysma — otcí duchowni,
 65. aby ūony to pysmo — zawżdy czytaly,
nas neumiłych ludéj — tém nauczaly.
 66. Amin, amin, amin — tak nam Boże daj,
a szczoby my mogły wsi — pijty w preawitlyj raj,
 67. de anhely Bohu — pisaní špiwajut,
a tam Łazore — zawżdy wychwalajut.

Lirnik z Siekierzyna.

O św. Lazarzu.

506.

Od Kołomyjki.

Oj jedyny człowiek bo-hi-tyj buwaw, koto-ryj j-a u roskoszach
Przegrywka i towarzyszenie śpiewu na lirze.

jidav taj pywaw.

⁴⁾ *Luz*, Seryja IX, str. 269, — Ks. Mioduszewski: Spiewnik kościelny str. 758.

Gorski Žał.

507.

Płacz duszo hriszna i radał horko szczosz bo iy ja u - czy - nył,
szczosz ty okru - tnymy swojimy hrilha - my Pa - na Boha o - bra - sy - la.

1. Płacz dusza hriszna i radają horko,
szczosz bo ty ja uczynią!
szczosz ty okrutnymy swojimy hrichamy
Pana Boha-ś obrazyła.
2. Byj sia w persia, wpady Chrēstu do nih,
moly sia zo słożamy:
Ssuse synu Bożyj, widusty nam hrichie,
a umyłoserdy sie nad namy.
3. Teperka-ż wy rano, w nedilu do służby,
korszmianny kielulaszyki,
ūważajte szczosz bjeté — sirku ze smołouj,
dijawolski posłuszyki.
4. Bo dijawoł zlosływyj, i z złym czołowikom
win sobi w towarzystwi,
win jemu do pjanstwa — do czuzyłomstwa,
win jemu dodaje zmęsny.¹⁾
5. Win jemu do pjanstwa — i do czuzyłomstwa²⁾
win jeho priwodżaje,
wid odpustu z cerkwy — i wid nabożenstwa
to win jeho widwodżaje.
Win mu w ucho szepcze, spyj hrisznyj człowiecze,
w toj czas nabożenstwo widchodżaje.
6. Teperka-ż wy, bujne towarzystwo
pohadajte-ż wy sobi,
zasłużyły-wyste na hydnu zapłatu,
seż-to bude na wiki tobi.

¹⁾ zmysły, — ²⁾ cudzołóstwa.

Bo tam w pekli bjut, bo tam katujut
i duszi wołoczię,
wohoń pidżahajut, żywcem za hrich oczy wypalajut,
aż kerwawy słozy toczę.

Lirnik z Siekierzyna.

O Sądzie ostatecznym. 508. ¹⁾

Proszu ja was wiślu-hajcie o straszliwym są - dzie, gdzie Pan Jezus
zlym i dobrzym płać razem będzie.

1. Proszu ja was, wiśluchajcie 8. Witaj, witaj moje ciało,
o straszliwym sądzie,
gdzie Pan Jezus zlym i dobrzym
płacić razem będzie.
2. Wtenczas przed skończeniem 9. Cóż tam w pekli za płacz mocny,
wielka ufność będzie, [świata
jak iz nieba — wognistoj deszcz
na cały świat pojedzie.
3. Wtenczas z nieba i pierony 10. Nieszczęśliwa moja matka
będą bardzo bili,
i mniasteczka i klasztorze
będą si palili.
4. I mniasteczka i klasztorze 11. Nieszczęśliwe te użytki,
będą si palili,
i ten twerdo, ²⁾ ten oblaki
będą si topili.
5. Wtenczas góra i z górami 12. Obstupili mi szatani,
będzie się zbijała,
a dolina z dolinami
będzie sie równała.
6. A zatrąbyt święty Michał 13. A Panienko litościwa,
z trąby głosu swego:
uwstawajcie duszé zmarłych
przed Sędzi swojego.
7. Wszelkie duszé powstawali 14. A Jezu przenajsłodszij,
taj do hrobu idąt,
a tam dusza z swoim ciałem
ślicznie witać będą.
8. Witaj, witaj moje ciało,
które z hrobu wstało,
nie raz, nie dwa do złych wczyn-
ty mi przyciągało. [ków
Cóż tam w pekli za płacz mocny,
żębami skrzetanie,
to na ojca, to na matkę
będzie narzękanie.
Nieszczęśliwa moja matka
co mni porodziła,
nieszczęśliwa święta ziemia
która mni znosiła.
Nieszczęśliwe te użytki,
co ja ich używał,
teraz będę na wiek wiecznie
w piekle odpoczywał.
Obstupili mi szatani,
jak w ogrójcu grajat,
bierzut dusze na sąd Pański,
w wieczny wogin pchajat.
A Panienko litościwa,
jako idut lata,
czy już będzie wże sąd Pański,
czy skończenie świata.
A Jezu przenajsłodszij,
pokorni ci prosę,
swoji oczy i z ślazami ³⁾
do Ciebi podnozę.

¹⁾ Ks. Mioduszewski: Spiewnik kościelny, str. 657 (o Sądzie), — ²⁾ tam posucha, — ³⁾ żłazami.

15. A Jezu przénajsłodzsy,
zmiłuj sie nad namy,
a widpust nam naszi grzechy,
nasz Jezu kochany.
16. A co by my mogli życi
a z Jezusem Panem,
a po śmierci z nim królować
na wiek wieków. Amen.

509.

Czortowiec.

Kt ē ny sza - je iz was di - da s ezo how tro - je zhuszla bi - da.
 u - pa - ly mu u hiub o - ozy a - ke żyje jisty cho eze,
 a - le ży - je ji - sty cho - eze.

1. Któz ny znaje iz was dida,
szczzo ho w troje zhuszla bida;
 2. upaly mu u hłub oczy
ale żyjē, jisty choczē.
 3. Chot' borszczyku okropynku
chlibieci odrobynku.
 4. Ale dař Boh dopust z neba
ujmyv biđnym ludém chliba.
 5. Tam na hori chata biła,
tak ide did horbatyj
chata wid chaty.
 6. Hnizda búška¹⁾ na komori,
sywi korowimaw obori,
 7. sak u dymu, mid w sudyni,
a połotnà poñni skrýni.
 8. Tam did prychodyt
i „Ocze-nasz“ howoryt.
 9. I prosyt myloji gospodynii,
szczoby dała pokormyty sie nyni.
 10. Tam bohaczka dwermy skrypne,
je na dida głośno krykné:
 11. „Czoho mniaūczysz koło chaty,
nane dajesz ditiom spaty;
 12. precz wid chaty, precz hóltaju,
choczesz krásty, ja tie znaju.“
 13. Tam udowa, tam susida,
pozieliowała okropné toho diéda.
14. I wzięla ho do swoji chaty,
choť ditej kupku mała,
szczzo moħla, didowi jisty dala.
 15. Hołowu mu z nuždy zmyła,
i biłoř soroczkóř ho ukryła.
 16. I szce stała rozmyślaty,
jakby jomu druhu daty,
 17. kawalczyk połotnà maju,
ale cy wistane, to né znaju.
 18. Budu mriety, [.]²⁾
jak wistane, budu széty.³⁾
 19. Ale did wlipyv w nebo oczy,
synoř huboř wse szypoczé,
 20. „szczzo zacznesz robyty,
bodař né miħla skinczyty.“
 21. Łedwo wzięla nože w ruki,
a połotno roste w sztuki,
połotnò biłe jak lyst klyniu.
 22. A fustok ružni kwity,
aż sie myło podwyty.
 23. Ale ktoś dav bohaczei w tym zna-
a wóna letyt do bidnoji chaty. [ty,
 24. Persze did buv w moji chati,
né dobre méní buło jomu jisty da-
 25. I biłoř soroczkóř ho ukryty? [ty,
i z nuždy hołowu mu zmyty.

¹⁾ bocian, — ²⁾ mierzyd, — ³⁾ széy.

26. I tylko dobra maty,
hroszi, hroszi rachuwaty.
27. Oj czejkaj, ūże bym znała,
kobym tie do swoji chaty distała.
28. Ałe w dwerach stojęt, w wińku si 46. Diwko, szły lužko szwédko,
[dýwyt, bo treba wcziesné ity spaty,
ale jak na zlist' did né prychodyt. 47. aby moż zaútra rano ūstaty,
29. Ałe dýwyt óna sie w wińka, hroszi, hroszi rachuwaty.
idè zhorblenyj kalika.
30. „Do nas, do nas, tatuszuniu,
nakryj toj czis stiev¹⁾) Maruniu.
31. Czo's wy didinu zmarnily,
skažit szczóbys-te upered jily.
32. Bo je pérohy i mołoczna kasza.“
- A did kaže: ha, szczo gazzynko,
[taska wasza.
33. Bo szcze i kúrczka sie peczè.
„Boh-da prosty,“ did widreczè.
34. Do pérohiw daj smetany,
do péczyni si pohlány.²⁾
35. Naj budè wsio pered didom,
did sie molyt pred obidom.
36. I wlypyv u nebo oczy,
tak synoū huboū wse szypoczy.
37. „Szczo zacznesz zawtra robyty,
boda'je né mohla skinczty.“
38. Jak bohaczka, totò ūcznula,
jak cyhanski mich³⁾ sie zdula.
39. Idy diwko do stolirie,
naj zrobity dwi skryni myni.
40. Bo, zaútra dla méne robota,
ony musié buty pořni złota.
41. I horszkié, zbankié, boczkié⁴⁾
taj budutsieschodyt d'menie ku-
42. Budùtslynku polygaty,[moczkié.
aby jim chocz szczo-tò daty.
43. Precz wid mene brydkí chamy,
ja né para tuty z wamy.
44. Bo ja kaftan, serdak ū ohón kiénu,
a überu sie ū szubu sénu.
45. Bo ja ni para tuty z wamy,
bo ja budù hulaty z panamy.
46. Diwko, szły lužko szwédko,
[dywyt,
47. aby moż zaútra rano ūstaty,
hroszi, hroszi rachuwaty.
48. Jakié-że ūona dobryj son mála,
i s panamy niby téšz-to hulala.
49. I zołotoū kolaskoū po bołoti jiz-
[dyła,
i Boh znaje szczoby sie szcze buło
[snyło.
50. Ałe jak jé blécha⁵⁾ utiela,
musyla sie probudyty,
za bleechoū sie honyty.
51. A jak zlehly po ūsim tili,
jakiś czorni, jakiś bili.
52. Jisty ūny ūże ny prosi,
pjut, kusajut, aż pidnosi.
53. Ūony taki hołodni, jak toj didók,
szczo buv na perednowok.
54. Hùdzja, hùdzja, brys kludatj⁶⁾
ne widhaniej wsich wid chaty,
55. szczoby mohly ratuwyty,
preciz jaku spomicz daty.
56. I bohaczku błochy zjily,
búskie s chaty poletily,
57. korowy si pokazyły,
myszy stohy roztoczyły.
58. Muchy roznely mid ū pole,
a brys hryz sało po wołe.
59. Biła chata poczernila,
a mil⁷⁾ połotno pojila.
60. Nu ludy! pokajmo sie božoj po-
holodnomu dajmo jisty. [msty

¹⁾ stól, — ²⁾ popatrz, — ³⁾ miech, — ⁴⁾ bokłaki, dzbanki krągle, —
⁵⁾ pchła, — ⁶⁾ kudlaty pies, — ⁷⁾ mól.

P R Z Y P I S Y.

Do stronicy 1.

Czasopismo Lwowianin z roku 1840, zeszyt I, str. 7, powiada: „Sawa Czały, kozak z Zaporoża (rzecz z r. 1596). — Kilka pieśni o Sawie Czałym kozaku, śpiewanych między ludem na Ukrainie i w Galicji, to w ruskiem to w polskiem narzeczu, wyobraziło nam człowieka historycznego, który działał swoim przeważnym wpływem na całą Kozaczyznę, a w końcu zdradziwszy swoich, wraz z ojcem Tetery, przeszedł na stronę polską pod Kaniowem, przed bitwą Czerchynską r. 1596. On to najjeźdów i buntowników, rabujących i pustoszących Ruś, Nalewajkę i Łobodę pod oręz Żółkiewskiego na zęgladę sprowadził. Z rozlicznych dum o Sawie, dowiadujemy się, że był ata-manem kozaków u pana na Niemirowie (Potockiego) i na czele nadwornych kozaków jego, rozpedzał i łupił gromady niezależnych ukraińskich kozaków. Nie podarowała mu tego tłuszcz za zebrana pod dowództwem Wasylka, a jak inni mieć chcą, Ignatka. Wypatrzywszy sposobną porę, gdy Sawa powrócił do domu z obiadu od pana z Niemirowa, z matym pocztem napadają go niespodzianie. Odważny Sawa rzucią się naprzótno do zbroi, i pod wielokrotnymi ranami umiera. Zdradliwa żona z którą hajdamaki w porozumieniu byli, ucieka z niemi, zabierając i syna małego Sawy. Dom cały po łupieży stał się pastwą płomieni.”

Pieśni o nim są w zbiorach Maksymowicza, Waclawa z Oleska i Wójcickiego.

Najpierwsza pieśń, jaką lud śpiewał po zamordowaniu Sawy, była pierwotnie drukowaną w dziele: *Zaporozkaja Starynia* wydawanym w Charkowie przez Srezniewskiego i może być uważana jako źródło następnych. Pieśń ta brzmi:

1. Oj buw w Siczi stary kozak, prozwaniem Czałyj,
wyhodowaw syna Sawu, kozakom na sławu.
2. Oj ne schotiw ta pan Sawa kozakom słuzyty,
win piszow-że do Laszenkiw sławy zasłużaty.
3. Oj win piszow do Laszenkiw służby widprawlaty,
i z Lachamy prawosławnu cerkow rujnowaty.

4. Zbyraly sia Zaporozci, wsi w radu zchożały;
za pochody trudy-siudy pro miz sebe rachowaty,
5. usi prijszly, usi prijszly, odnoho ne maje;
oj czom tebe, batku Czalyj, u radi ne maje?
6. „Czohoż meni, ta panowe, u radu chodyty?
szczo choczete toho Sawu na wiki zhubyty.“
7. Chocz staw sobi win do Lachiw... ta wżeż synku myłyj,
czomu ty staw, czomu do nas takij staw spisywyj?
8. Oj spisywyj, ne spisywyj — pany każut — Sawa....
ta ne dobra, żuriwoczna stała joho sława.
9. Szczo ne tilki ta pan Sawa cerkow ta rujnuje:
i z bisamy staw za prawo, i barzo znachoruje.
10. Obizwaw sia na te Hołyj, każe: dobre znaju,
oj ja toho pana Sawu u ruki pijmaju!
11. Oj i stał ta panowe radu rozsuczaly;
swoich konej posidały, w pochod wystupały.

*   *   *

12. Oj buw Sawa, ta jist sało, ta wse palancyi;
ne kochaw Sawa młodych diwczat, ta wse młodyci.
13. Ne kochaw Sawa ta kozakiw, ta wse katełyki,
zahubyw Sawa, proteraw Sawa, swoju wiru na wiki.
14. Oj buw Sawa w Nemirowi¹⁾ w Lachiw na obidi,
i ne znaje, ne widaje o swojejji bidi.
15. Oj pije Sawa i hulaje, Lachom wyrubaje,
a do joho, szczo do Sawy, honec pryzżaje;
16. — A szczo ty tut, małyj chłopku! czy wse harazd doma?
— „Protoptana, pane, stęžka do waszoho dwora.
17. Ta wse harazd, ta wse harazd, use horoszenko:
wyhładajut Hajdamaki z za hory czasteňko!“
18. — Ot to łycho, wyhładajut! ja-ż ich ne boju sia!
chyba-ż nema w mene wijska? ja ne zabarju sia.
19. Sidlaj, chłopku, sidlaj, małyj, konia woronoho;
pojidemo-my do domu chocza nas ne mnoho.
20. Jide Sawa z Nemirowa na woronym koniu...
a prychawszy, hadaje, ta pro swoju dolu.
21. — Oj tyż dole, każe Sawa — szczerbataja dołe! —
Pytajet sia czeladonki: czy wse harazd doma? —
22. „Harazd, harazd, pane Sawo! szcze łuczcze z toboju,
jak tebe my pobaczyły na woronym koniu.“ —
23. Oj siw Sawa w kińci stoła, ta lystonki pysze;
a Sawycha na łyżonku dytynu kołysze.

---

¹⁾ Niemirów na Ukrainie (miasto imienia Potockich) miało niegdyś swoje rekonduzione. Tu odbył się r. 1737 kongres i zawarty został traktat między Rosyją, Austrią i Turcją. Obacz Święckiego, Tom II, str. 181.

24. Sydyt' Sawa, lysty pysze, Sawa dumki dbaje;
ot wže Sawa, ta pan Sawa, hadku zamyszlaje:
25. — Pidy, diwko, u piwnyciu, utoczy horyłki,
oj nechaj-że ja napju sia za zdorowie žinki.
26. Pidy, diwko, u piwnyciu, ta prynesy pywa,
oj nechaj-że ja napju sia ta za swoho syna.
27. Pidy, diwko, u piwnyciu, wniesi menu medu:
czohoś meni trudno, nudno, hołówki ne zwedu.
28. Sydyt' Sawa w kińci stoła, wse lysty czytaje;
a Sawycha młodaja wse duma i hadaje.
29. Sydyt' Sawa w kińci stoła, chłopcia wyzywaje,
a Sawycha młodaja płacze ta rydaje.
30. Oj ne wspiła czeladonka z stiny kluczy zniaty,
staw Ihnat Holij z krawczynoju worota łataty.
31. Jak widzune ta pan Sawa wikońce od rynku;
a wže tyji Hajdamaki błukajut po sinku.
32. Tilki ż taja czeladonka na porih stupaje,
aż Mykitka panu Sawi czołom oddawaje:
33. — „Zdorow, zdorow, pane Sawo, jak sia sobi majesz?
dobryj hostej sobi majesz, czym ich prywitajesz?
34. Oj czym medom, oj czym pywom, oj czym horiłkoju?
poproszczaj sie z swoim synom i z swojeju žinkoju.
35. — Oj daw-byム wam medu i pywa, ne choczete pyty;
oj wy-ż mene młodoho choczete zhubyty.
36. Oj czym meni, was panowe, czym was prywitaty?
darowaw meni Hospod' syna, budu w kumy braty.“
37. — „Oj ne toho prijszły do tebe, ta szczob' kumowaty,
a my z toho prijszły do tebe, ta szczob' rozsczytaty!
38. Oj wedy-ż nas, pane Sawo, u nowu komoru,
ta oddawaj, pane Sawo, kozaćkuj zbroju.
39. A de-ż twoi, pane Sawo, sukni, jedamaszki,
szczo ty nażyw, wrażyj synu, z kozaćkoji łaski?
40. Ta ne toho prijszły do tebe, szczob' hołówku zniaty.
Oj bułob' tobi, pane Sawo, nas ne rujnowaty,
koły chotiw Zaporożci w kumy sobi braty.
41. Oj kynet sia ta pan Sawa do jasnoho mecza,
jeho wziały na try spisy, iz prawoho płecka.
42. Oj kynet sia ta pan Sawa do jasnoi zbroji,
jeho wziały, ta pidniały na try spisy k' hori.
43. — „Oj też tobi, pane Sawo, sukni, jedamaszki,
szczo ty nażyw, wrażyj synu, z kozaćkoji łasky!“
44. Oj ne wspiw že ta pan Sawa na konyka wpasty,
u kajdany zakowały, stały na wiz klasty.
45. Oj panowe Zaporożci, chyba ż to wam sława,
szczo w kajdany ta zabytij łemot' u was Sawa?

46. Jakby joho wy na wolu z kajdaniw pustyły,
sławub' sobi najbilszju ot sym załuczyły.
47. Jakby joho wy na wolu miż sebe pryniały,
sławub' sobi najbilszju ot sym darowały.
48. A Sawycha młodaja wiknom utikała,
na młodu czeladonku s pylna pohladała:
49. — „Chapaj, chapaj, czeladonko, matuju dytynu:
budesz żyty, panowaty, koły ja ne zhynu!“ —
50. Ne bojít sia kozaczenko ny hromu, ny tuczi:
choroszenko w kobzu braje, do Sawych iducezy.

O działaniach Sawy, i roli, jaką odgrywał on na Mazowszu, opowiadają Wójcicki i inni (obacz: Encyklopedia większa Orgelbranda). W Pamiętnikach Starego Szlachcica następującą znajdujemy o nim pieśń:

1. I kalina — choć krzewina
czasem w drzewo wzrasta,
z małych domków, z ruin złomków
podnoszą się miasta.
2. Cześć ze sława, tobie Sawo,
Lachy cię lubili,
i z kozaka — nieboraka
marszałkiem zrobili.
3. Bo był dzielny, — nieśmiertelny
Sawa w bojach krwawych,
bo miał cnotę, serce złote
i był uczucie prawych.
4. Wsławił imię — w Zakrocymie,
wsławił pod Mszczonowem,
tam bez nogi — zdziwił wrogi
wojowaniem nowém.
5. Krew mu ciecze, ból go piecze,
on z proporcem w dłoni,
na swych czele — walczy śmiele,
zwieszon u dwóch koni.
6. Słówik śpiewa, milczą drzewa
po lesie Mszczonowa,
Sawę niosą, krew lśni z rosą,
z dębu huczy sowa.
7. W głębi lasu — użyj wczasuu,
użyj panie Sawo,
tu w tej chatce, na połatece
wygój nogę krwawą.
8. Leśniczyna tam, jak syna
Sawę pielegnuje,
trzej rycerze dzielą szczerze
ból, co wódz ich czuje.
9. Kogo szukasz, komu kukasz
kukułko Mszczonowa?
Czy o Sawę masz obawę? —
złowieszczko, leć zdrowa!
10. Już w połowie, Sawy zdrowie
cieszy się nadzieją,
już go w duszy huk działa głośny,
proporce mu wieją.
11. W tém znenacka drży posadzka,
drżą okna świetlicy,
najechali, powpadali
Sawy przeciwnicy.
12. W dzielne dłonie ujął bronie
Sawa na pościeli,
któż ku niemu walecznemu
zblizić się ośmieli?
13. A więc wrogów z czterech rogów
plomień chatę bierze,
oknem Sawę z niej na trawę
wynieśli rycerze.
14. Tam do Sawy jeden żwawy:
zdaj się! — krzyknął, Sawo!
Sawa siedział, odpowiedziała
pistoletem krawowo.
15. Drugi, trzeci, doń przyleci
z mieczem i z wystrzałem;
i w tych strzelili, i rozdzielił
i tym duszę z ciałem.
16. Lecz już w dłoni, prózna's bronii,
czém cię mąż nabije?
coż mu z mężnych bezoreżnych,
których pierś go kryje?

17. Już wął służby, wiernéj družby 20. I las szumi, jęki tłumi,
zrąbali zajadli, kruk nad wozem kracze,
i na ciebie, pewni siebie i kukując, polatując
ze spisami (pikami) wpadli. kukułeczka płacze.
18. Leży Sawa, trawa krewawa, 21. Już w Mszczonowie. Jakież zdro-
jeszcze pierś mu boda, żyjesz jeszcze Sawo? [wie?
i skłótego, pobitego Bóg cię wzywa, noc pokrywa
do Mszczonowa wiodą. twoje oczy krawo.
19. Wiodą wozem, pod powrozem; 22. I gwiazd szlakiem, wzbił się pta-
z bólu, z uczuć smutnych, do Boga duch Sawy, [kiem
Sawa wzducha, mówi z cicha a na grobie, w serc żałobie
psalm z siedmiu pokutnych. nucą mu pieśń sławy.

Do str. 4.

Pieśń ta znaną jest w każdej niemal wsi Pokucia.¹⁾ Dajemy tu jeszcze wariant z Niezwisk nad Dniestrem, jakkolwiek, z powodu iż śpiewaczkę pamięć zawiodła, nie zupełnie wykończony.

510.

1. W Horodenci na jarmarci 4. A buly-ż tam starí ludé,
try tańci chody, skazaly ji z tycha:
a młodá Bodnariwna Tikaj, tikaj, Bodnariwno,
wsim pèred wodyła. bez bidy, bez lycha.
2. Jak prýjichav pan Kaniowskij 5. A wtikała Bodnariwna
wsim „dzień dobryj” daje, po pid nowi dòmy,
a młodú Bodnariwnu za neū, za neū pan Kaniowskij
za ruczku styskaje. až z trema žoūnary.
3. A młodá Bodnariwna 6. Ta utikała Bodnariwna
w tim żertu ne знала, czerez misto sama,
ta wdariała w prawe lyczko za neū, za neū dwa hajduczky
Kaujowskoho pana. Kaniowskoho pana.
7. Ta ūtikała Bodnariwna
po pid dwi kramnyci,
a wistrylyv pan Kaniowskij
z nowoji rusznyci,
- • • • •

¹⁾ T. J. Stecki w dziele swém: Wołyń i t. d. (Lwów, 1864, I) mówi, iż w okolicach Łucka śpiewa lud pieśń, w której Mikołaj Potocki starosta Kaniowski, strzałem karabinkowym zabija słynną z urody córkę bednarza łuckiego. Portret jej jeszcze nie w jednym tamtej okolicy domu napotkać można, a śmierć jej, jak głosi pieśń (która podaje), okupił starosta u ojca stoma czerwoneimi złotemi.

8. A rozisław pan Kaniowskij
try tysiczy hroszéj,
a zrobily Bodnariwni
pochoron choroszyj.
9. A wdariv si staryj Bodnar
po połach rukamy, —
to welykie je nészczistie
z ładnymi donkamy.
-

Do str. 14.

Przytaczamy tu parę jeszcze tekstów pieśni do tegoż samego odnoszących się rozdziału, w nowszych utworzony czasach.

Ob. nr 14. 15.

5II.

Jepas.

1. Piszla Semenycha w sadok, ta narwała zili — „cy ce tobi wid roboty, cy ce wid wesili“?	9. „Dochtoryky, pomožit-ko szo moji dytynci, ta dam wam o ci czerwoni, taj-ki szo sze w skrynci.“
2. „Ny je myni ridna mamko eyse wid roboty,“ „lysz ce myni wid wesili, taj ce wid ochoty.“	10. Pryjichaly dochtoryki, lysz si podywyly, na pancyzie młodoho j hołówky spustyly.
3. Semenycha dobra maty (I)wanka dochturuje, kochanka si dowiduje, taj duże banuje.	11. Semen uzdriv, szo wny smutni, a win si petaje: „cy gla moho Iwanoczka ratunku ny maje“?
4. Semenycha yz Semenom synka dochturnujut, ta wsi panny za fajneńkym panyczem banujut.	12. Berit sribło, berit złoto j hroszi paperowi, lyszen dajte jaku radu mojemu synkowy.
5. Ałež-bo to pancyz fajnyj, takých w świki mało, stan wysokij, oczka sywi, taj lyczko bilawe.	13. Berit grunta taj chugibku, lysztit mni w soroczei, lyszen dajte jaku radu moji dytynoczei.
6. Lyczko bile, browy czorni, wołosi czorniawe, kotra ho lysz panna wzdrila, w tot czies pokochała.	14. Nachaj moja dytynoczka marne ny zhybaje — ta naj mni za moju pracu sobow pokiszaje!
7. Semenycha po wsim świki likiw mu petaje, ale pancyz czym raz duszcze schne taj osłabaje.	15. „Rady-by my Semenoczku hroszyki uziaty, lysz ny możem Iwankowy twomu radu daty.“
8. Ta utworyv Semen skryniu, wziev czerwonych dwista, uprieh koni woroniji, połekiw do mista:	16. Ta jak uzdriv Iwanoczko, szo chocze wmératy, „prywezit my try pannoczki, naj mni pryjdut wbraty.“

17. Ta jakże win ta howoryv
kazav mami: „Mamko!“
szoby mene panny wbraly
ju w Negilu z ranku.
18. Jak budut mni, moja mamko
w Negilu wbératy,
„bndut tohdj jusi¹⁾ ksondz
služby widprawiaty.“
19. Pryjichaly try pannoczki
fajneńko jubraly,
panyczyka nyżywoho
na stolyk pokłaly.
20. Jak panycznie młodoho
na stolyk pokłaly,
wsi try panni hołosyly
taj lude płakaly.
21. Semenycha Jurczenkowa
panyczyka maty,
ta szo jeho try pannoczki
wze na smert ubraly.
22. Semenycha mama ridna
jak toto uzdrila,
ta lysz ruczky załomyła
wid razu umliła.
23. A Semen stav kolo stoła,
ta lysz podywyv-si,
ta lysz jemu na hołowi
wołos pobiliw si. —
24. Cy zazulka, brate, kuje,
cy szo tam czuwaty?
lysz hołosyt Semenycha
w sadu koło chaty:
25. „Iwanoczku, — mij synoczku
daj my jaku radu,
bo ja w czuži storonoći
bez tebe propadu.“
26. „Iwanoczku, — mij synoczku,
jaž to nysczislywa,
na szcoż ja si w czužim seli
bez tebe lyszyła?“
27. „Ach! ty Boże myłosernyj
z wysokoho neba!
na szcoż tobi moho synka
tam tak borzo treba?“
28. „Oliv-jes²⁾ mni w-pered samu
ta yd sobi wziety,
niż mav jes mni bez luboji
dytynky lysziety.
29. Ja ny maju uže bilsze
dytynky takoji,
oj Hospody myłosernyj
taka twoja woli?“
30. Semenycha hołosyla,
Petra zhaduwała:
„kolys moja dytynoczko
brata pidmowiąta?“
31. A Jawdoszka młodenką
hołosyt po chaki:
„oj maju ja bilsze rodu —
lysz dwa ridni braki.“
32. „Oj u mene rid wełykij,
a dwa ridni braki，“
ny deleko czerez wodu
yd mamyni chaki.
33. Oj kumoczku, sokołoczku,
kumoczku mij mylyj!
ta ty w mene buv kum oden
bratczyk czornobréwyj.
34. Ny hadałam, mij kumoczku
szo mem ki chuwaty,
lysz hadałam, szo nam budesz
hołowky styskaty.“
35. A Wasylko młodenkij
zapłakav na hołos:
„oj buło nas na cim swiki,
ta szcze lyszeń dwa nas.“
36. Ta jak Wasyl siv na firu,
dywyv si de chata,
podywyv si ju sadoczok:
„Nyma moho brata!“
37. Ta Wasylko yz Semenom
pojichav do mista,
ta zrobity pochoronok
za talariw dwista.
38. Jak si panny wiridziely,
zapłakaly teńko:
„toste syna jożenyły
Semeñe Jurczenko!“

¹⁾ wsi (wszyscy), — ²⁾ wolał-byś.

39. Oj toż to wy Semenoczku synka jożenyły,
pokaźit nam nywistoczku,
szoste jemu wziele.“
40. Jak si panny wiridziely taj skazaly prawdu:
„Wże takoho myłeńkoho ja nigde ny najdu.
41. Zakuwała zazułeczka z dełekoho kraju:
Oj umer Iwan Jurczenko, kochanka ny maju.“
42. Jak pancyzie ta chuwaly, to fajna widprawa, ksiondzi mnoho prowadyły do hrobu Iwana.
43. A panny znow nadjichaly koło toho chresta, ta jak Iwana Jurczenka do hroboczku nesły.
44. Oj jak panny nadjichaly, duże hołosyły, a studenty bohakaly na nych si dywyły.
45. Hołosyły wsi try panni a odna najhirsze, widaj to jeho kochanka, lubyła najlipsze.
46. Jak schuwaly Iwanoczka do hrobu, do hrobu, panny tut si ny wertaly, lysz piszły do domu.
47. Oj kuwała zazułeczka taj biełenka pawa, wže si panny tut ny wernut, bo nyma Iwana.
48. Jakyj Iwanko buv fajnyj dorohiji łewy, wže si panny tut ny wernut, chiba d' Wasylewy.
49. Semenycha Jurczenkowa, wse płacze po woli:
„Wże mij Iwan ny prýjde yz szkoly nikoly.“
50. Semenycha Jurczenkowa oj use tak płaczut, wid koly ji sywi oczy Iwana ny baczut.

512.

Ispas.

1. Oj u lisi derewyna, zacwyła kalyna, Ta ju Spasi¹⁾ na Onofreja stała si nowyna:
2. Iszov Nykoła taj u mlyn doroha mu hladka, Iwanowy Petriukowy taj za neho hadka.
3. Piszov Nykoła taj u mlyn krupiw yzrobyty, Iwan Petriuk maje hadku, szo bud ho ubyty.
4. Ta Nykoła poczerez plit lysz perechylyv si, Iwan Petriuk wk'yv kamenem win perekotyv si.
5. Ta kuwała zazułeczka — kuwała wid razu, De win jeho brate ubyv? koko perełazu.
6. Pobiy jemu hołowoczku, pobiy jemu kiło, pytajut si: „Na szos ho wbyv?“ „Tak my si chokilo.“
7. Pobiy jemu hołowoczku temneńkoji noczy, petajut si: „Na szos ho wbyv?“ „Ta myni si chocze!“
8. Może my si prýjde, lude, na ce prysihaty, lude każut taj howori, ja muszu spiwaty.

¹⁾ w Ispasie.

9. A z Wiwkirka ¹⁾ na Seredu 16. Oj kuwała zazułeczka
       kamini mókoly, ²⁾
       ta u Czetwer u połudne,
       Nykołu poroly. ³⁾
10. Kobys buv znav Nykołoczko, 17. ta ny treba swoji żinci
       szo mut ki poroty,
       buvbys ny jszov oj do mlyna
       krupiwy zmołety.
11. Kobys buv znav Nykołoczko, 18. Zakuwała zazułeczka
       szo budut ki byty,
       buvbys ny jszov oj do mlyna
       krupiwy yzrobyty.
12. Cy zazulka, brate, kuje,
       cy szo tam czuwaty?
       Lysz holosyt Nykolycha
       koło swojî chaty:
13. „Nykołoczku, sokołoczku,
       daj my jaku radu,
       ja z twojimi syrotamy
       na wiky propadu.
14. Nykołoczku, sokołoczku,
       toż ja nyszczyliwa,
       na szczo ja si z syrotamy
       twojimi lyszyła?“
15. Zakuwała zazułeczka 20. 21. Oj kuwała zazułeczka
       w dzeleni dubriwci,
       jak Iwan pryzsov do domu
       taj rozkazaw żinci.
22. Oj kuwała zazułeczka
       w dzeleni dubriwci,
       ta ny pryjde Iwan Petriuk
       do domu nikoly.
23. Zakuwała zazułeczka
       ot koło moczyła,
       wże ty si (I)wane Petriuku
       spiwanka skineczyła.

¹⁾ Wtorku, — ²⁾ młóły, kopyaj, — ³⁾ sekcyę robili, pali.

Spis rzeczy.

	Str.
Wstęp	I—IV
Pieśni i Dumy	1
I. Dumy historyczne	1
II. Dumy obyczajowe przygodne	20
III. Pieśni i śpiewki miłosne (od nr 66)	55
IV. Dumy i pieśni zalotne	70
V. Miłość. Dobra chęć. Życzliwość.	90
VI. " Obojętność. Niechęć i t. d. Wrogi Czary.	98
VII. " Smutek. Tęsknota. Żał. Skarga.	118
VIII. " Swawola. Wianek. Dziecię.	138
IX. " Pieśni zalotne i weselne	154
X. Małżeństwo. Stary. Żał. Niewierność. Skarga.	166
XI. Wdowa	188
XII. Sierota. Czużyna (Obczynna)	193
XIII. Wojsko. Wojna. Pobór.	202
XIV. Karczma.	230
XV. Żniwa. Dożynki.	241
XVI. Różne.	246
Pieśni nabożne i dziadowskie	263
Przypisy.	289

Omyłki i sprostowania.

Str.	wytłoczeno:	czytaj:
4 wiersz	7 od dołu — Strzylec.	Strzylcze.
12 "	6 " " — Tu na początek	Tu poczętek
14 "	11 " " — ja - pa ny	j-a pany
22 "	16 " " — teper ny byly	teper ny buly
26 "	6 " " — na egilu	na negilu (niedzielię),
27 "	4 od góry — kazak	kozak
36 "	14 " " —	pysaria znajszła.
		.....

Str.		wyłokcono:	czytaj:
36	wiersz	1 od dołu — 7) ławie	7) na całej ławie
39	"	10 " — Nuta porównaj nr 26.	Nuta porównaj nr 35.
39	"	6 " — w daleku	w daleku
39	"	4 " — ne jdy domu	ne jdy do domu
49	"	18 od góry — szpilkie wylijanki ²⁾	szpilkie wylijanki ³⁾
58	"	17 " — dewie za	dewiet za
60	"	2 od dolu — ¹⁾ karta, —	¹⁾ knota, —
60	"	17 " — ja rozu mu	ja rozumu
73	"	10 od góry — Obacz nr 26	Nuta ob. nr 26. 64.
104	"	4 od dolu — obezaruju ozzy,	obezaruju oczy,
117	"	4 " — nanaszka (?),	nianka, piastunka.
117	"	11 " — na złowyły	né złowyły
119	"	4 i 8 " — dalekoji, dalekaja,	dalekoji, dalekaja,
127	"	10 " — Nuta ob. nr 112. 116.	Nuta ob. nr 115. 88.
135	"	1 od góry — Andante.	Andante. Nuta n. 205.
150	"	3 od dolu — Feletka	Teletka
154	"	16 od góry — mene hrude.	mene w hrude (w piersi).
159	"	10 od dolu — żenychtywyj,	żenychtywyj,
163	"	3 " — soroczku'm	soroczku mu
163	"	9 " — ni sardaka,	(sieraka)
185	"	1 od góry — si pryjee	si pryjde
207	"	1 od dolu — ojciee, —	ojciec, —
208	"	13 od góry — pryhogi moji!	(przygodzie mojej).
215	"	7 " — zładano	złapano
220	"	20 " — na wijni wydaty	na wijni spiznajesz?
221	"	21 " — Wołoszczyznu	Wołoszczyznu
235	"	13 " — żurawlet si.	żura (smutek) wlet si.
237	"	12 " — ty buła?	ty buła?
248	"	6 od dolu — wziav knyszku	wziav knyżku
251	"	2 i 3 " — ledaszczyna	ledaszczyna
254	"	5 od góry, — pieśń nr 471.	(dodać) Dworska.
258	"	12 od dolu — poduta, poduta	(zapruszoną śniegiem).

Omyłki w nutach.

Str.		wytnięte:	czytać:
20	Nr. 21 takt 6 — <i>g</i> ćwierciowe.	<i>g</i> raz-wiązane	
23	" 24 przed. taktem 6	brak krzyżka (<i>fis</i>)	
29	" 31 po taktie trzecim	brak kreski taktównej	
41	" 49 takt 6 <i>c</i> razwiązane	ćwierciowe	
45	" 53 po taktie 11	brak kreski taktównej	
47	" 56 takt 3 zamiast <i>e</i>	ma być <i>d</i>	
57	" 71 takt 3 <i>c</i> raz-wiązane	ćwierciowe	
66	" 90 takt 5 i 6 <i>f, c, d, d,</i> —	<i>f, e, d, c, —</i>	
66	" 92 takt 11 zamiast <i>d</i>	ma być <i>b</i>	
68	" 95 takt 1 pierwsze <i>g</i>	czasem biorą <i>a</i>	
68	" 95 takt 6		
77	" 112 takt ostatni zamiast <i>h</i>	ma być <i>a</i>	
107	" 163 takt 5 zamiast <i>h</i>	ma być <i>cis</i>	
116	" 183 takt 4. <i>c</i> razwiązane	ćwierciowe	
136	" 224 takt 5 i 6 <i>d,d,d,d,d,</i> — <i>d,d,d,d,</i> —	lub <i>d,f,d,d,—d,f,d,d,</i>	
192	" 357 takt 1, 2 i 3 czasami biorą: <i>f,a,a,a,—g,b,b,—a,c,c,g</i>		

